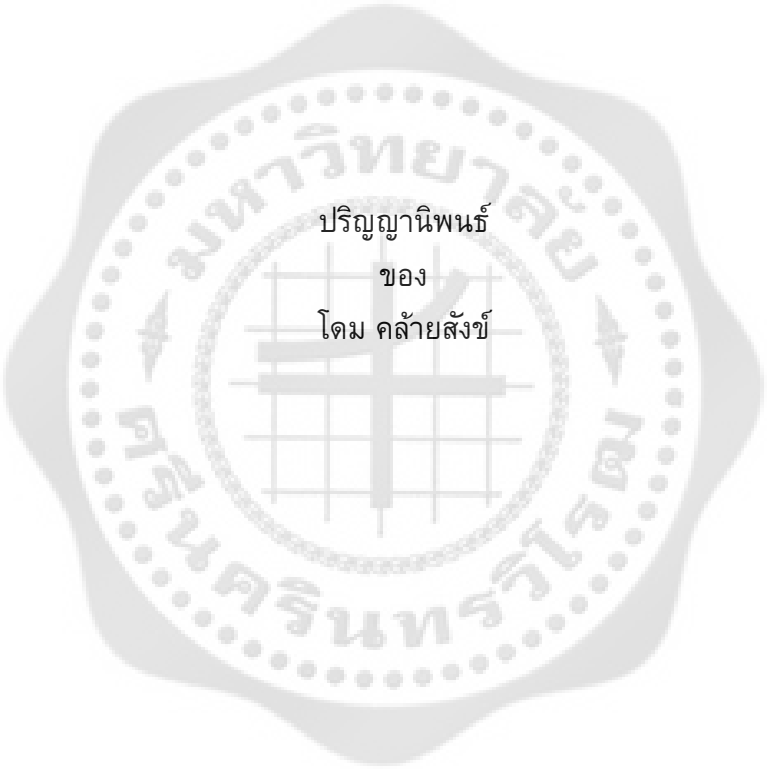
การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปริญญานิพนธ์

ของ

โดม คล้ายสังข์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
พฤษภาคม 2558

การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปริญญานิพนธ์

ของ

โดม คล้ายสังข์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทคัดย่อ

ของ

โดม คล้ายสังข์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
พฤษภาคม 2558

โดม คล้ายสังข์. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รศ.ดร. สาธิต ทิวัฒนบันเทิง.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อจะศึกษาเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อวิเคราะห์ผลงานศิลปะของนักเรียนที่ลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากการเรียนวิชา ศิลปะ(ทัศนศิลป์)ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมถึงวัดความพึงพอใจจากการใช้ชุดกิจกรรม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่3โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเบญจมราชาลัย ปีการศึกษา 2557 สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยการสอนในชั่วโมงเรียน ของห้อง ม. 3/5 จำนวน 28 คนโดยใช้วิธีการซุ่มแบบเจาะจง Purposive samplingเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบการวิเคราะห์ผลงานนักเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการศึกษา พบว่าจากการให้นักเรียนเรียนวิชาศิลปะ(ทัศนศิลป์) ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยกิจกรรม6 กิจกรรม ที่ได้มาจากการวิเคราะห์ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ จำนวน 6 คน ดังนี้ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)เรื่อง พื้นผิว (Texture) เฮนรี มาติส (Henri Matisse)เรื่อง สี (Colour)ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)เรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)เรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)เรื่อง ภาพพิมพ์ (Printing)จากการเรียนการสอนนักเรียนการเรียนวิชาศิลปะ(ทัศนศิลป์) ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยสร้างการเรียนรู้ ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานได้ดีขึ้น รวดเร็วต่อการเรียนรู้ เพิ่มการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ศิลป์ยุคสมัยใหม่ตามแนวทางของศิลปินที่โด่งดังระดับโลก ทำให้เกิดความสนใจ ต่อยอดการเรียนรู้ต่อไป สร้างความสัมพันธ์และดึงประสิทธิภาพของสมองกับการปฏิบัติผลงานจริง เชื่อมโยงความคิด ทักษะ เจตคติ ความเชื่อได้ดี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้มองเห็นขั้นตอน ได้ลงมือปฏิบัติจริงตามหัวข้อกิจกรรมและสามารถแสดงออกจินตนาการด้วยภาพความคิดจะช่วยส่งเสริม พัฒนาความสามารถทางสติปัญญาที่หลากหลาย และสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้

สรุปการเรียนวิชาศิลปะ(ทัศนศิลป์) ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิเคราะห์ผลงานทั้งหมดของนักเรียนแสดงออกได้ชัดเจนตามหัวข้อแต่ละกิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมที่ 1 เนื้อหา พื้นผิว (Texture) จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานตรงตามหัวข้อของกิจกรรมโดยใช้การปฏิบัติงานตามแนวทางของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) โดยการใช้ทีแปรงให้เกิดพื้นผิวภายในผลงาน กิจกรรมที่ 2 เนื้อหา สี (Colour) จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)นักเรียนได้แสดงออกจากการสร้างสรรค์เรื่องสี (Colour) ในการปฏิบัติงานของการใช้สีคู่ตรงข้ามตัดกันตามแนวทางของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)กิจกรรมที่ 3 เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกด้วย รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) ในการตัดทอนการวาดคนตามแนวทางของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) กิจกรรมที่ 4 เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) นักเรียนได้นำวัสดุมาสื่อความหมายออกมาได้ดีในการนำเสนอตามแนวทางของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) กิจกรรมที่ 5 เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานออกมาตามจิตนาการโดยมีต้นแแบบจากหุ่นที่เตรียมไว้ตามแนวทางของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)กิจกรรมที่ 6 เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี้ วอลฮอร์(Andy Warhol)นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานตามกระบวนการภาพพิมพ์ (Printing) ในรูปแบบศิลปะประชานิยม (Pop art) ตามแนวทางของ แอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol)หลังจากวิเคราะห์ผลงานได้ชัดเจนแล้วจึงศึกษาผลการวัดพึงพอใจในการจัดการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3นักเรียนมีความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานได้ดีมากทั้งด้านกระบวนการเรียนรู้การทำงานเดี่ยวและกลุ่มในแต่ละกิจกรรมรวมถึงผลงานที่แสดงออกมา ผลปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจ ผลเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.71 ในรายการประเมินทั้ง 40 ข้อ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

THE DEVELOPMENT OF VISUAL ART TEACHING ACTIVITY USING WORKS OF MODERN ART ARTISTS FOR MATTAYOM 3 STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

DOME KLAYSANG

Persented in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Master of Education Degree in Art Education

AtSrinakarinwirot University

May 2015

Dome Klaysang. (2015). The Development Of Visual Art Teaching Activity Using Works Of Modern Art Artists For Mattayom 3 Students. Master's thesis. M.Ed. (Art Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Sathit Thimwattanabunthonge.

This research aims to develop teaching activity, using work of modern art artists Mattayom 3 students, including the process of analyzing art work of students who's participating and producing art work in subject for 'Visual Art' in Mattayom 3 with visual art teaching activity series using work of modern art artist, and measure satisfaction of using such series for teaching. Research sample in this occasion is Mattayom 3 student from Nawamintrachinuthit Benjamarachalai School in academic year 2014, which is a member of District 2, Office of the basic education commission. The sample is 28 students picked from room 3/5, using purposive sampling method. Tools used in this research are 'visual art teaching activity, using work of modern art artist for Mattayom 3 student', 'Student's work analytic form' and 'Satisfaction questionnaire for visual art teaching activity'.

The research found that by teaching students using 'visual art teaching activity, using work of modern art artist for Mattayom 3 student', which include 6 activities formed by analyzing 6 different modern artists work and field (Vincent Van Gogh – Texture, Henri Matisse – Colour, Pablo Picasso – Shape and form, Marcel Duchamp – Material Symbols, Salvador Dali – Surrealism, Andy Warhol – Printing), is one another way to encourage learning and participating in better art process and work, promoting better understanding of modern art history on the perspective of great artists, raise an interest and will for further study, helps converge brain potential and real ability of practicing and also link idea, skill, attitude and belief together. Such activity that allows learner to see through all the process and participating in real work by each topic of activity, and also express their imagination and idea will result in promoting and developing various intellectual abilities and learning process.

By evaluating all student's work, all student can clearly express themselves in accordance with the activity. By the first one on topic of 'Texture' from Vincent Van Gogh's guideline by using brush to creating texture on work of arts. Secondly, 'Colour' from Henti Matisse's legacy which student express creation of contrasting the coloring. Thirdly, with shape and foam knowledge from Pablo Picasso's work, student can create art that deliver its meaning through shape and form in deduce human writing. Fourthly, on subject of material symbols from Marcel Duchamp, learner can bring objects of symbol to deliver its

meaning. For the fifth topic, on the matter of Surrealism, student can create arts according to their image by the manikin model prepared for them, according to Salvador Dali. For the last topic, on the matter of printing, learner can create work according to printing process in a sense of pop art, just as of Andy Warhol's process. After analyses all the work, the research went on with evaluating process using the questionnaire form, which show development of great relation within learning process, both in individual and group work, and also the quality of work itself. The questionnaire also show that student's satisfaction is 4.71 point from 40 evaluation, which show the utmost level of satisfaction.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของ
โดม คล้ายสังข์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จักรพงษ์แพทย์หลักฟ้า)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง)

.....กรรมการ
(รองศาตราจารย์ วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ชี้แนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่าทุกท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้ารองศาตราจารย์วรรณรัตน์ตั้งเจริญ ที่ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม ช่วยปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของปริญญานิพนธ์ฉนับนี้ให้มีความสมบูรณ์เรียบร้อยและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาศิลปศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ต่างๆ ด้วยความรักและความเมตตา และเป็นกำลังใจช่วยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วุฒิกร คงคา อาจารย์ ดร.รณิดา เชยชุ่ม รองผู้ช่วยอำนวยการ ปราณี อนุรักษ์อาชากุล ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์และเจ้าหน้าที่โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเบญจมราชาลัยที่ได้ให้คำแนะนำ ประสบการณ์ที่ดี นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 ทั้ง 28 คน ที่ให้การสนับสนุนและร่วมมือในการศึกษาทดลองอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้องทุกคนของผู้วิจัย เพื่อนนิสิตปริญญาโทสาขาศิลปศึกษาที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา

ขอบขอบพระคุณทุกท่านที่มิได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งมีส่วนช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

โดม คล้ายสังข์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ศิลป์ยุคศิลปะสมัยใหม่.....	11
เนื้อหาประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่.....	11
ประวัติและผลงานของศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่.....	15
วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh).....	16
เฮนรี มาติส (Henri Matisse)	21
ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)	26
มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)	31
ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)	36
แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)	41
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและการวิเคราะห์สุนทรียภาพ.....	46
ความหมายของความพึงพอใจ.....	46
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	48
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพ.....	50
วิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	52
หลักสูตรแกนการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)		
	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	54
	วิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายของชุดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้	57
	ความหมายของชุดกิจกรรม	57
	หลักในการสร้างชุดกิจกรรม	59
	ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม	63
	วิจัยที่เกี่ยวข้อง	65
3 วิธีดำเนินการวิจัย		66
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	66
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67
	การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	67
	การทดลองและวิธีการทดลอง	74
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		78
	สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล	78
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
	ตอนที่ 1	78
	ตอนที่ 2	98
	ตอนที่ 3	181
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ		187
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	187
	สมมติฐานในการวิจัย	187
	ขอบเขตของการวิจัย	187
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการทดลอง	189
	การวิเคราะห์ข้อมูล	191

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

5 (ต่อ)

สรุปผลการวิจัย 191

อภิปรายผล 192

ข้อเสนอแนะ..... 194

ข้อเสนอแนะในการวิจัย 195

บรรณานุกรม..... 196

ภาคผนวก..... 199

ภาคผนวก ก 200

ภาคผนวก ข 203

ภาคผนวก ค 294

ภาคผนวก ง 317

ประวัติย่อผู้วิจัย..... 354

บัญชีตาราง

ตาราง **หน้า**

1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ : ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 55

2 ผลการประเมินความพึงพอใจทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3..... 182

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 Vincent Van Gogh	16
2 The Starry Night, 1889	19
3 Henri Matisse	21
4 Dances (II), 1910	25
5 Pablo Picasso	26
6 The Weeping Woman, 1937	29
7 Marcel Duchamp	31
8 Fountain,1917	34
9 Salvador Dali	36
10 The Persistence of Memory, 1931	39
11 Andy Warhol	41
12 Campbell's Soup Cans,1962	45
13 กรอบแนวความคิดใหม่ของ Herzberg	49
14 The Starry Night, 1889	99
15 หุ่นต้นแบบชุดกิจกรรมที่ 1	101
16 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1	102
17 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1	104
18 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1	106
19 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1	108
20 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1	110
21 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1	112
22 Dances (II), 1910	114
24 เครื่องดนตรีและบรรยากาศหัวข้อกิจกรรมที่ 2	116
25 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2	117
26 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2	119
27 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2	121
28 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2	123
29 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2	125
30 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2	127
31 The Weeping Woman, 1937	129

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
32 หัวข้อต้นแบบจากเพื่อนในกิจกรรมที่ 3	131
33 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3	132
34 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3	134
35 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3	136
36 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3	138
37 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3	140
38 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3	142
39 Fountain, 1917	144
40 วัสดุสำหรับสร้างสรรค์กิจกรรมที่ 4	146
41 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4	147
42 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4	149
43 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4	151
44 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4	153
45 The Persistence of Memory, 1931	155
46 วัสดุสำหรับสร้างสรรค์กิจกรรมที่ 4	157
47 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5	158
48 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5	160
49 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5	162
50 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5	164
51 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5	166
52 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5	168
53 Campbell's Soup Cans,1962	170
54 บล็อกพิมพ์ตะแกรงใหม่กิจกรรมที่ 6	172
55 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6	173
56 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6	175
57 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6	177
58 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6	179
59 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย	318
60 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย	319
61 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย	319

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

62 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 320
63 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 320
64 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 321
65 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 321
66 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 322
67 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 322
68 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 322
69 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 322
70 หุ่นต้นแบบกิจกรรมที่ 1……..... 323
71 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1……..... 323
72 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 324
73 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 325
74 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 325
75 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 326
76 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 326
77 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 327
78 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 327
79 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 328
80 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 328
81 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 329
82 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 329
83 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2……..... 329
84 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 330
85 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 331
86 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 331
87 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 332
88 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 332
89 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 333
90 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 333
91 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 333

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

92 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 333
93 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 334
94 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 334
95 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัยบรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 334
96 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัยบรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 334
97 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 335
98 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย…….. 335
99 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 335
100 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 335
101 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……..... 336
102 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 337
103 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 337
104 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 338
105 หุ่นต้นแบบกิจกรรมที่ 4…… 338
106 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 339
107 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย…… 339
108 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 340
109 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 340
110 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 341
111 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 341
112 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 342
113 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 343
114 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 343
115 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 344
116 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 344
117 หุ่นต้นแบบกิจกรรมที่ 5…… 345
118 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 345
119 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 345
120 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 346
121 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย……. 346

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

122 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 346
123 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 346
124 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 347
125 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 347
126 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 347
127 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 348
128 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 349
129 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 349
130 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 350
131 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 350
132 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 350
133 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 351
134 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 351
135 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 351
136 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 351
137 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 352
138 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 352
139 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 353
140 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย..... 350

#

#

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ชาติที่ยิ่งใหญ่สามารถเขียนประวัตศาสตร์ของชาติตนเป็นหนังสือได้ 3 รูปแบบต่างๆ กัน คือ 1.หนังสือแห่งคำพูด 2. หนังสือแห่งการกระทำ และ 3. หนังสือแห่งศิลปะ (Book of speech, Book of doing, and Book of art) หนังสือสามเล่มนี้ เล่มที่ 1 และเล่มที่ 2 สามารถผันแปรเปลี่ยนไปและชำรุดสูญหายไปได้ง่ายกว่าหนังสือเล่มที่ 3 เพราะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับรูปแบบผลงานทางศิลปะที่มนุษย์สร้างโดยตรง มีความทนทาน มั่นคงกว่าเล่มอื่นๆ มาก อารี สุทธิพันธุ์ ได้อ้างถึงความคิดเห็นที่น่าสนใจของ จอห์น รัสกิน (John Ruskin) นักวิจารณ์ศิลปะและครูศิลปะไว้ในหนังสือ “มนุษย์กับจินตนาการ” ปี พ.ศ. 2532 และได้เสนอต่อว่า การที่ จอห์น รัสกินให้ความเห็นเช่นนี้ก็เพราะตระหนักดีว่าหนังสือศิลปะ หรือประวัติศาสตร์ศิลป์ หรือผลงานศิลปะ สามารถเข้าถึงได้ทุกคนเพราะรูปแบบสามมิติ จับต้องสัมผัสได้ มองเห็นได้ มีตำแหน่งกินเนื้อที่แน่นอน มีคนคอยดูแลเอาใจใส่เพราะมีความหมายต่อเขาและสอดคล้องกับความเชื่อของเขาด้วย นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะพิเศษต่างๆ เช่น แสดงให้เห็นถึงความใฝ่รู้ของผู้สร้างและความเป็นจริงของสังคม, แสดงให้เห็นถึงความเชื่อ สภาพแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรมประเพณี, แสดงให้เห็นว่าผลงานของมนุษย์ผันแปรไปตามสภาพสังคม เมื่อเป็นที่เข้าใจร่วมกันว่า หนังสือแห่งศิลปะหรือประวัติศาสตร์ศิลป์เป็นแหล่งรวมความคิด ความเชื่อ ความเจริญก้าวหน้า หรือความเสื่อมของสังคม ที่ผสมผสานกันเป็นรูปแบบสัมผัสจับต้องได้ ดังนั้น ความมุ่งหมายของการศึกษาประวัติศาสตร์ศิลป์ ตามแนวการเรียนการสอน จึงมีดังต่อไปนี้ ให้มีความเข้าใจและสามารถอธิบายประวัติความเป็นมาของศิลปกรรมตลอดจนแบบอย่างที่ปรากฏ เด่นๆ ของแต่ละสมัยได้ ให้มีความเข้าใจ และสามารถวิเคราะห์ความเชื่อที่ถ่ายทอดเป็นรูปแบบ ตลอดจนสามารถอธิบายวิธีการถ่ายทอดการเลือกวัสดุและการรู้จักใช้เครื่องมือสำหรับถ่ายทอดได้ ให้สามารถเชื่อมโยงรูปแบบศิลปกรรมกับสภาพสังคม ซึ่งวิวัฒนาการตามแบบแผนวัฒนธรรมและอารยะธรรมได้, ให้สามารถบังเกิดแนวคิดเพื่อสร้างสรรค์รูปแบบขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและความเชื่อที่ยอมรับกันในปัจจุบันได้ (อารี สุทธิพันธุ์. 2532: 32-34)

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญทางประวัติศาสตร์ศิลป์ ซึ่งในความเป็นครูศิลปะ ตำแหน่งครูพิเศษ โรงเรียนนวมินทรชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงหลักสูตรแกนกลาง ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ว่าเรียนอะไรในศิลปะ ทัศนศิลป์ ได้รวมถึงข้อที่ให้นักเรียนได้มีความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อีกทั้งคุณภาพของผู้เรียนที่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องรู้และเข้าใจถึง การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่นแต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรมต่างๆได้ รวมถึงการเรียนของนักเรียนที่ต้องบรรลุมาตรฐานตัวชี้วัดของวิชาศิลปะ ตาม

#

สาระการเรียนรู้ที่ 1 ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ.1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ตัวชี้วัดที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ.2551: 191)

ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติศาสตร์ศิลป์เพื่อเป็นแนวทางการสอนแก่นักเรียนในเนื้อหาที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ หน้าที่ดำเนินการสอน โดยเนื้อหาที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเรื่องหน่วยการเรียนรู้ที่ 8 วิวัฒนาการของศิลปะไทยและสากล หัวข้อที่ 2 วิวัฒนาการของลัทธิศิลปะสากล เป็นเนื้อหาของลัทธิศิลปะตะวันตก เริ่มด้วยเรื่องศิลปะสมัยใหม่ (Modern Art) รวมทั้งที่ผู้วิจัยได้มีความสนใจและศึกษาศิลปะยุคสมัยใหม่เป็นพิเศษ ด้วยความเป็นยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงของศิลปะอยู่ตลอดเวลาตามโลกในยุคสมัยเสมอ มีความโดดเด่นในด้านเนื้อหา ผลงาน ศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานภายในยุคสมัยใหม่ ความเป็นตัวตนต่อการสร้างสรรค์ผลงานเฉพาะบุคคลนั้นๆ ที่ทำให้ยุคศิลปะสมัยใหม่มีความน่าสนใจในการศึกษาค้นคว้า รวมถึงการศึกษาจากนักวิชาการศิลปะ ศิลปิน ครู อาจารย์ศิลปะที่ผู้วิจัยศึกษาทำให้เกิดความรู้ถึงความโดดเด่นในยุคศิลปะสมัยใหม่ อารี สุทธิพันธุ์ ได้อธิบายถึงศิลปะสมัยใหม่มีประวัติความเป็นมาสลับซับซ้อนและเป็นศิลปะยุคเดียวที่มีความแตกต่างกันมากมายจนเป็นการยากที่จะกำหนดได้ว่าเกิดขึ้นที่ไหน ประเทศใดและเมื่อใด ทั้งนี้เพราะว่าศิลปะสมัยใหม่เกิดขึ้นในหลายประเทศ สุดแท้แต่ว่าศิลปินของประเทศใดจะมีเสรีภาพ แสดงผลงานให้เป็นที่ประจักษ์แก่โลกมากน้อยเพียงใด (อารี สุทธิพันธุ์. 2535: 154) ด้านความโดนเด่นของศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่นั้นก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้วิจัยได้มีความสนใจและเป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินการสอนอย่างน่าสนใจแก่นักเรียน จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน ในชั่วโมงเรียนวิชาศิลปะทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในช่วงเริ่มแรกพบว่า นักเรียน เรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ศิลป์ค่อนข้างต่ำ เนื่องด้วยปัจจัยหลายๆประการ แต่ผู้วิจัยพบเหตุพฤติกรรมการสนใจเรื่องของตัวผลงานของศิลปิน ยุคสมัยใหม่มากกว่า เนื้อหาความเป็นมา ตามความเปลี่ยนแปลงของวิวัฒนาการของยุคสมัยใหม่ ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นพฤติกรรมความสนใจในผลงานและตัวตนของศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่ ทั้งด้านประวัติ เนื้อหา แรงบันดาลใจ ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น ที่สามารถเป็นแรงขับเคลื่อนศิลปะภายในยุคศิลปะสมัยใหม่ได้อย่างชัดเจน

อารี สุทธิพันธุ์ ได้กล่าวอีกว่า ศิลปินส่วนใหญ่ต่างมีความเห็นว่า ความจริง (Reality) ที่ควรแสดงออก ทางด้านศิลปะอันสำคัญ คือความรู้สึกของตนเองที่คิดสร้างสรรค์โลกภายนอกขึ้นใหม่ ศิลปินบางคน เช่น พอล คลี (Paul Klee) ย้ำเสมอว่า “ความประสงค์ของข้าพเจ้าไม่ใช่สร้างงานให้สะท้อนสิ่งที่เห็น แต่สร้างให้เห็น (Not to reflect the visible but to make visible ” นักประพันธ์ เช่น โบเดอแลร์ (Baude laire) ก็กล่าวคล้ายกันว่า “จักรวาลที่เห็นทั้งมวลเป็นภาพลวงและเป็นเครื่องหมายที่ช่วยให้เกิดจินตนาการและค่าสันพันธ์ต่อเนื่องในด้านต่างๆ” ดังนั้นจึงเป็นที่ยอมรับกัน

#

ว่า ศิลปะในยุคของเหตุผลนั้น (The age of reason) คือศิลปะที่ศิลปินผลิตงานขึ้นโดยถือสิทธิเสรีภาพของตนเองในการแสดงออกตามความรู้สึกอย่างเสรีซึ่งอาศัยโลกภายในและภายนอกเป็นเครื่องช่วย ศิลปินสมัยใหม่ตระหนักถึงความสำคัญของโลกภายนอกและโลกภายใน (The inner and the outerwould) เป็นอย่างมาก โลกภายในได้แก่สรรพสิ่งที่อยู่รอบ ๆตัว คือสิ่งแวดล้อมทั้งหลายที่ให้ความรู้สึกต่อมนุษย์ ดังนั้น การแสดงออกเกี่ยวกับปริมาณของโลกทั้งสองนี้จึงขึ้นอยู่กับความประสงค์ของศิลปินแต่ละคน เราอาจกล่าวว่าศิลปินเป็นคนแรกที่ไม่เพียงแต่มองโลกและบันทึกสภาพเป็นไปในโลกเท่านั้น ยังเป็นคนแรกที่สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆที่มองเห็นในโลกทางด้านรูปทรงอีกด้วย ตัวอย่างเช่น เมื่อศิลปินเขียนนกเขาจะไม่พยายามเพียงแต่เขียนให้เหมือนนกหรือคล้ายรูปร่างของนกเท่านั้น แต่เขาจะพยายามแสดงความเป็นนกหรือนกจริงทางด้านความรู้สึก เช่น รวดเร็ว เพรียว เบา ดังเช่น ภาพนกของ บรันคูซี เป็นต้น สิ่งที่ศิลปินแสดงออกทั้งหลายนี้ ศิลปินถือหลักความจริงว่า “ความรู้สึกของตนที่คิดสร้างสรรค์โลกภายนอกขึ้นใหม่เป็นความจริงอันสำคัญกว่าที่ต้องแสดงออกทางศิลปะ” (อารี สุทธิพันธุ์. 2535: 154-155)

เดวิด คอตติงตัน (David Cotting ton) ยังได้ให้ความคิดเห็นในหนังสือ Modern Art: A Very Short Introduction (2005) ถึงศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่ ไว้ว่า ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะจุดเปลี่ยนสำคัญเมื่องานศิลปะไม่จำเป็นต้องลอกเลียนแบบธรรมชาติเพื่อนำเสนอโลกรอบตัวอีกต่อไป หากแต่กลายเป็นพื้นที่ให้ศิลปินได้ก่อร่างสร้างโลกรอบตัวที่เขาเห็นขึ้นมาใหม่ผ่านพลังสร้างสรรค์และแรงจินตนาการ ซึ่งนั่นทำให้ขอบเขตของงานศิลปะขยายออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ศิลปินในฐานะที่ผูกติดกับแนวคิดแบบทุนนิยมเริ่มก่อตัวขึ้น ยิ่งเมื่อสิทธิบริโภคนิยมเข้าครอบงำสังคมโดยรวม ศิลปินสมัยใหม่มีปฏิกิริยาแตกต่างกันไป กำเนิดรูปแบบศิลปะมากมายเกินกว่าที่ผู้ชมจะจินตนาการออก (David Cotting ton. 2005: 12)

ผู้วิจัยจึงศึกษาข้อมูลและเนื้อหาเพื่อนำมาจัดสร้างชุดกิจกรรมการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาในด้านการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมถึงสร้างและกระตุ้นความสนใจ ใคร่รู้ของตัวนักเรียนในการลงมือปฏิบัติทำผลงานศิลปะ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในภาระงานในวิชาเรียนศิลปะ ทัศนศิลป์ โดยในการสร้างชุดกิจกรรมนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงปัจจัยในการสร้างชุดกิจกรรมในทิศทางปรัชญาทางศิลปะ

ชะลอ พงษ์สามารถ ได้อ้างถึง ปรัชญาศิลปะของ อารี สุทธิพันธุ์ ในเอกสารพิมพ์ 2516 หน้า 4 เนื้อหาของปรัชญาศิลปะนั้นมีอยู่ว่า 1.ความคิดรวบยอดและการเรียนรู้ ความคิดรวบยอดเกิดจากการได้ประสบการณ์จากสิ่งนั้น ๆไป แล้วมาสรุปเป็นความเข้าใจทั้งเรื่องราว รูปภาพ วัสดุ ส่วนการรับรู้นั้นเกิดจากการกระทบกับสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยการสัมผัส สื่อสัมผัส จะเร้าให้เกิดการตอบสนองและปฏิกิริยาตอบสนองนั้น คือการรับรู้ 2.การลงมือปฏิบัติจะเกิดขึ้นเมื่อมีแรงจูงใจในการทำงาน เป็นต้นว่า ทำความเข้าใจกับปัญหา ศึกษา วางแผน โดยใช้ประสบการณ์ช่วยสร้างสรรค์ให้เกิดคุณค่าและเกิดประโยชน์สนองความต้องการของสังคม 3.ผลงานที่สำเร็จ เป็นแรงจูงใจสำคัญ

#

หลังจากที่ได้พยายามด้วยการใช้ความคิด ทักษะ ฝีมือ โดยพิจารณาปัญหาอย่างมีเหตุผล และปรากฏออกเป็นรูปแบบแตกต่างกัน 4.คุณค่าจากการวิเคราะห์คุณค่าทางศิลปะนั้นไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ไม่สามารถจะสรุปเป็นข้อยุติได้ เพราะคุณค่าของผลงานศิลปะย่อมเกิดจากคุณสมบัติเหตุผลและการแสดงออก (ชะลอ พงษ์สามารถ. 2526: 19) อีกทั้งพัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในช่วงอายุระหว่าง 13-16 ปี มีการรับรู้ แสดงออกที่ชัดเจน ชะลอ พงษ์สามารถได้สรุปถึงพัฒนาการวัยรุ่น (Adolescent Development) ช่วงอายุ13-16 ปี ในด้านศิลปะ ไว้ว่า “ในด้านงานศิลปะ เด็กที่เรียนในวัยนี้ ชอบการแสดงออกและชอบริเริ่มสร้างสรรค์ต้องการอิสระ ทำงานด้วยตนเอง ความแสดงความคิดรุนแรง ชอบให้เพื่อนฝูงยอมรับและยกย่อง ชอบเข้าหมู่ พวก”

ผู้วิจัยจึงเห็นควรถึงการรับรู้และพัฒนาการของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นี้ควรจัดกระบวนการสอนและดำเนินการสอนที่แปลกใหม่ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในวิชาศิลปะทัศนศิลป์ ให้เกิดคุณภาพและพัฒนาการการของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ชะลอ พงษ์สามารถ ได้กล่าวไว้อีกว่า “ครูต้องยอมรับและมีศรัทธาในงานของเด็กและให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจและเสริมความเชื่อมั่นแก่เด็ก แนะนำให้เด็กได้รู้เห็นสิ่งแปลกใหม่ ครูอาจจะเน้นเรื่อง สุนทรีย์ธรรมชาติ ความงดงามแปลกใหม่ในการออกแบบ การดูนิทรรศการที่มีอยู่ทั่วๆไปให้รู้จักและเข้าใจแนวคิด วิเคราะห์วิจารณ์งานศิลปะ การพาไปทัศนะศึกษานอกสถานที่ ได้พบเห็นประสบการณ์ตรง ของจริงจะเพิ่มพูนความคิดสร้างสรรค์ ซาบซึ้งและเห็นคุณค่าความงามทางด้านศิลปะ”(ชะลอ พงษ์สามารถ. 2526: 51)

จากข้างต้นผู้วิจัยจึงศึกษาและตระหนักถึงการสร้างชุดกิจกรรมการสอน ในวิชาศิลปะทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้เป็นแรงจูงใจ ให้นักเรียนมีความชอบ ความสนใจในการเรียนศิลปะ ทัศนศิลป์มากขึ้น โดยมีผลงานศิลปินที่มีชื่อเสียงของโลกในยุคศิลปะสมัยใหม่ ที่มีเอกลักษณ์ทางด้านเนื้อหา วิธีการสร้างสรรค์ ความโดดเด่นในด้านรูปแบบ เทคนิค รูปลักษณ์ รวมถึงเสน่ห์ของตัวศิลปิน ผลงานเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมโดยใช้หลักการสร้างให้เกิดองค์ความรู้ ทางประวัติศาสตร์ควบคู่กับเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ของวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางปี พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการ ในตัวชี้วัดต่างๆ ในสาระการเรียนรู้ศิลปะทัศนศิลป์ ได้แบ่งการเรียนรู้ไว้ ซึ่งผู้วิจัยเองได้คำนึงถึงพัฒนาการของนักเรียน ถึงการรับรู้ในเนื้อหานั้นๆ ให้เกิดขึ้นสูงสุดในการใช้ชุดกิจกรรมการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในของเขตของศิลปศึกษาเป็นตัวตั้งทั้ง 4 แกนมีทางด้านประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ การปฏิบัติการ และการดำเนินการสอนในการวิจัยครั้งนี้ มีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพและสามารถสร้างแรงจูงใจในการสร้างผลงานศิลปะที่ลงงามสร้างสรรค์และรักศิลปะในตัวของนักเรียน ทางด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันต่อไป

#

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์

2. เพื่อวิเคราะห์ผลงานนักเรียนจากการใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงาน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางการพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาเรื่องของประวัติศาสตร์ศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนของวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ชันมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2551

2. ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลงานทางการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้เกิดคุณภาพและพึงพอใจในการเรียนยิ่งขึ้น

3. เสริมสร้างระบบการจัดการเรียนกานสอนทางวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้แกนักเรียนให้เหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากรกลุ่มที่ 1

ศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่ จำนวน 6 คนดังนี้

1.1.1 วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

1.1.2 เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

1.1.3 ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

1.1.4 มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

1.1.5 ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

1.1.6 แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

#

1.2 ประชากรกลุ่มที่ 2

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนนวมินท-ราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ปีการศึกษา 2557 โดยใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นเด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยการสอนในชั่วโมงเรียน ของห้อง ม.3/5 จำนวน 28 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ใช้เวลาในการเรียนรู้ 8 คาบ คาบละ 50 นาที

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ สาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยเนื้อหาในการวิจัยผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมจากสาระการเรียนรู้ วิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ที่ใช้การเรียนการสอนจริงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดยยกตัวอย่างผลงานศิลปินยุคสมัยใหม่จากผลงานที่ทำการศึกษา คือรูปแบบของผลงานและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินยุคสมัยใหม่ ใช้ในการสอนโดยจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture)

จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)

จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

#

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1. ตัวแปรต้น

ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5.2. ตัวแปรตาม

ความพึงพอใจในการเรียน ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง ชุดกิจกรรมการสอนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนวมินทรชินูทิศเบญจมราชาลัย เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ (ศ 23101-2) การสร้างชุดกิจกรรมในครั้งนี้สร้างตามแนวคิด ทฤษฎีหลักการสร้างชุดกิจกรรมของบราวน์ (Brown.1973:503 อ้างในไชยยศ เรืองสุวรรณ.2522.199) แล้ววิเคราะห์แนวความคิดทฤษฎีหลักการการสร้างชุดกิจกรรมให้เหมาะสมกับการสร้าง ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ และปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุดกิจกรรมการสอน

2. ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ หมายถึง ผลงานศิลปะที่ถูกสร้างขึ้นที่มีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัว ที่ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือวิจัย เพื่อนำมาทดลอง มีผลงานศิลปินที่นำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น 6 คน ในยุคสมัยใหม่เริ่มตั้งแต่ปีคริสต์ศตวรรตที่ 18 – 20 ได้แก่

2.1 วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

2.2 เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

2.3 ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2.4 มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

2.5 ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

2.6 แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

#

3. การวิเคราะห์ผลงาน หมายถึง การวิเคราะห์ผลงานศิลปะของศิลปิน ที่นำมาเป็นหลักการสร้างชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และการวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียนที่ปฏิบัติการทดลองการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีเชิงปรากฏกราณ์แบบอัตถิภาวะของสุนทรียศึกษา (An Exitential Phenomenological Accont of Aesthetic Education) ของเคลิน (E.F. Kaelin) 1968 เป็นแนวทางการสร้างเกณฑ์วิเคราะห์ผลงานศิลปะผลงานนักเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์และได้ตั้งเกณฑ์การวิเคราะห์ให้ชัดเจนขึ้นเพื่อสามารถวิเคราะห์ผลงานนักเรียนได้ชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถวิเคราะห์ได้เป็นทิศทางเดียวกับการวิเคราะห์ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ที่นำมาเป็นแนวทางการทำ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อีกทั้งได้เป็นแนวทางการวิเคราะห์ในทิศทางเดียวกันภายในวิจัย โดยแบ่งได้ดังนี้

ข้อที่ 1 การใช้สี

หมายถึง พิจารณาผลงานศิลปะโดยรวม สีสันที่โดดเด่น

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

หมายถึง แสดงเนื้อหา เรื่องราว และหลักองค์ประกอบศิลป์

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

หมายถึง พิจารณานาผลงานกับความสัมพันธ์กับเนื้อหาชุดกิจกรรม และสังคม

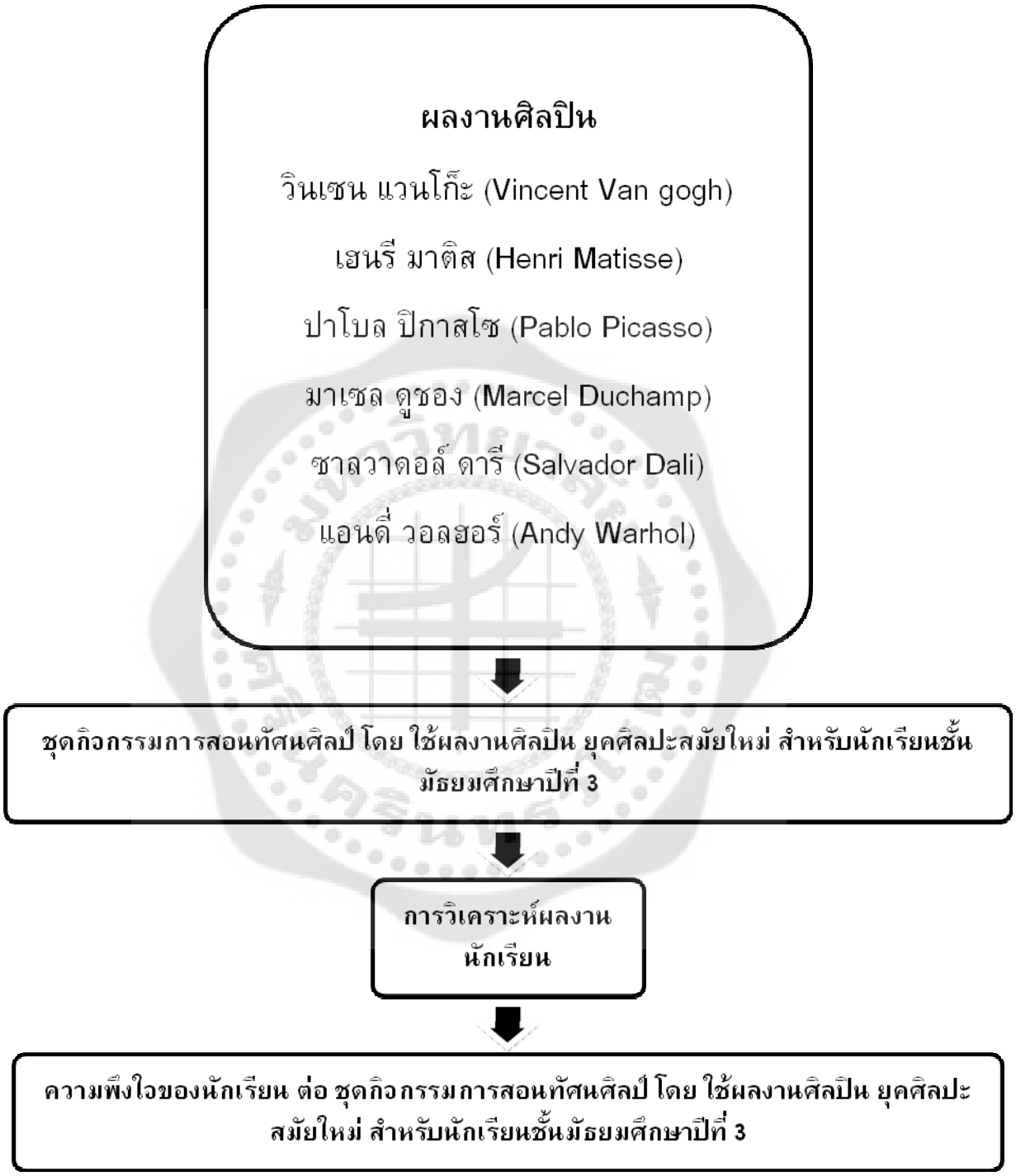
4. ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือความรู้สึกในทางบวกที่มีต่อ การเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบไปด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ การเรียนการสอน ด้านการใช้ในการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยมีการวิเคราะห์ผลงานของนักเรียนหลังใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีเกนณ์การวิเคราะห์เดียวกับการวิเคราะห์ผงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในทิศทางเดียว

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมา

#

กรอบแนวคิดในการวิจัย

#

#

บทที่ 2
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ศิลป์ยุคศิลปะสมัยใหม่

1.1 เนื้อหาประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่

1.2 ประวัติและผลงานของศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่

1.2.1 วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

1.2.2 เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

1.2.3 ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

1.2.4 มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

1.2.5 ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

1.2.6 แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและการวิเคราะห์สุนทรียภาพ

2.1 ความหมายของความพึงพอใจ

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

2.3 ทฤษฎีการวิเคราะห์สุนทรียภาพ

2.4 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

3.1 หลักสูตรแกนการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

3.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ทัศนศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3

3.3 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายของชุดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้

4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

4.2 หลักในการสร้างชุดกิจกรรม

4.3 ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

4.4 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

#

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ศิลป์ยุคศิลปะสมัยใหม่

1.1 เนื้อหาประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลโดยมีแนวทางของข้อมูล จาก เดวิด คอตติงตัน David) (Kingston University) ศ่าสตราจารย์ด้านประวัติศาสตร์ศิลปะที่มหาวิทยาลัยคิงส์ตัน (Cottington ประเทศอังกฤษ ได้เขียนเหนังสือพื่อแสดงการดำเนินของยุคศิลปะสมัยใหม่หนังสือ A :Modern Art โดย 2005 :David Cottington ,Very Short Introductionเนื้อหาที่ เดวิด คอตติงตัน โดยมี จณัญญา เตรียมอนุรักษ์ อาจาย์พิเศษวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้เป้นผู้แปลหนังสือไว้ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาให้มีความเข้าใจถึง ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

ศิลปะสมัยใหม่เริ่มต้นเมื่อ ค.ศ. 1850 อิมเพรสชั่นนิสม์ (Impressionism) ศิลปินในยุคนี้มุ่งนำเสนอชีวิตสมัยใหม่ โดยเฉพาะภาพวิวทิวทัศน์ (Landscape) และภาพวิถีชีวิตทั่วๆไป (Genre painting) ผ่านการสังเกตอย่างตรงไปตรงมา พวกเขามักใช้ฝีแปรงสะบัดอย่างหยาบๆ ด้วยความรวดเร็ว เพื่อจับสิ่งที่อยู่ขณะตรงหน้าซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ทุกวินาที สู่ปี ค.ศ. 1855 งานนิทรรศการ Exposition Universelle ได้ถูกจัดขึ้นที่กรุงปารีส โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงความก้าวหน้าทางสังคม อุตสาหกรรมและวัฒนธรรมของฝรั่งเศสภายใต้การปกครองของพระเจ้านโปเลียนที่ 3 จากนั้นกระแสของอิมเพรสชั่นนิสม์ได้กระจายต่อมาอย่างกว้างขวางในสังคมพร้อมเกิดยุคทองของศิลปะถ่ายภาพ (Photography) ในปี 1855S ต่อมาในปี ค.ศ.1863 ผลงาน Le Dijeuner sur l' Herbe ของมาเนต์ ถูกนำไปแสดงในงานนิทรรศการ Solon des Refus'es รวมกับผลงานของศิลปินที่ถูกปฏิเสธจากคณะกรรมการซาลง (Salon) เนื้อหาและรูปแบบในการนำเสนอของมาเนต์สร้างเสียงวิพากย์วิจารณ์อย่างสูง ซึ่งกล่าวได้ว่าความแปลกใหม่ของอิมเพรสชั่นนิสม์ในสังคมได้อย่างชัดเจน สู่ปี ค.ศ. 1874 นิทรรศการครั้งแรกของกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ได้เกิดขึ้น โดยชื่อ อิมเพรสชั่นนิสม์ (Impressionism) ได้มาจากคำวิจารณ์ของหลุยส์ เลอรอย (Louis Leroy) ที่กล่าวประชดประชันผลงาน Impression : Sunrise (ความประทับใจยามอรุณรุ่ง) ของ โคลีต โมเนต์ จนกลายเป็นคำฮิตติดหูมาตั้งแต่นั้นมา ต่อมา ในปี ค.ศ. 1875 ปฏิกิริยาต่อต้านกลุ่มอิมเพรสชั่นนิสม์ได้เกิดขึ้น จากศิลปินที่โด่ดเด่นๆ ได้แก่ ปอล เซซานน์ (Paul CeZanne) ปอลโกแกง (Paul Gauguin) และวินเซ็นต์ แวนโก๊ะห์ (Vincent Van Gogh) ซึ่งพูดได้ว่าเป็นยุคของโพสต์อิมเพรสชั่นนิสม์ (Post - Impressionism) พวกเขานำเสนอผลงานในหลากหลายแนวทาง เซซานน์ พยายามนำโครงสร้างกลับสู่ภาพในขณะที่ โกแกง ศึกษาความหมายเชิงสัญลักษณ์ของเส้นและสี ส่วน แวน โก๊ะห์ เลือกที่จะปลดปล่อยอารมณ์อันเข้มข้นออกมา อันเป็นรากฐานให้กับกลุ่มเอ็กซเพรสชั่นนิสม์ (Expressionism) ในเยอรมันนี สู่ปี ค.ศ. 1886 ความชัดเจนของการฉีกออกจากกลุ่ม อิมเพรสชั่นนิสม์ได้เกิดขึ้นชัดเจนโดยศิลปินหนุ่ม จอร์จ เซอราค์ (Georges Seurat) ได้นำผลงานขนาดใหญ่ชื่อ A Sumday Afternoon on the Island of La Grande Jatte มาจัดแสดงด้วย ผลงานของเค้าแสดงให้เห็นศิลปะแนวใหม่ที่ฉีกออกจากกลุ่มอิมเพรสชั่นนิสม์ได้ชัดเจนโดยเฉพาะเทคนิค " จุดสี "

#

(Pointillism) ที่ถูกคิดค้นขึ้น ภาพแบบใหม่ไม่ได้บันทึกความประทับใจที่แปรเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว หากแต่เป็นการทำงานโดยอิงกับหลักวิทยาศาสตร์และผ่านการไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบ ซึ่งต่างจากอิมเพรสชั่นนิสม์อย่างมาก โดยอิมเพรสชั่นนิสม์จะเน้นเหตุการณ์เฉพาะหน้าปราศจากไตร่ตรองไว้ก่อน จึงถูกเรียกว่ากลุ่ม “ นีโอ – อิมเพรสชั่นนิสม์ ” (Neo - Impressionism) ซึ่งในปี ค.ศ. 1889 แวนโก๊ะห์ได้พัฒนาการใช้สีและฝีแปรงที่สื่ออารมณ์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวมากขึ้นจึงเรียกได้ว่าเป็นการเริ่มต้นของแนวเอ็กซเพรสชั่นนิสม์ (Expressionism)

ตั้งแต่นั้นมาจนสู่ปี ค.ศ. 1895ซิกฟริด บิง (Siegtrird Bing) นักธุรกิจชาวเยอรมนีเปิดร้านชื่อ La Maison de l’ Art Nouveau เพื่อขายสินค้าดีไซน์แปลกแหลกแนวที่ได้รับแรงบันดาลใจจากตะวันออก อันเป็นที่มาของสไตล์ตกแต่งแบบ อาร์ต นูโว (Nouveau) ซึ่งโดดเด่นที่ความอ่อนช้อยด้วยการใช้เส้นโค้งที่ดูมีชีวิต เช่น ผลงานของ Aubrey Beardsleg, ชื่อผลงาน The Peacook Skirt เป็นการสร้างผลงานจากเส้นโค้งให้เกิดความเคลื่อนไหวและชีวิตมากที่สุด ในปี ค.ศ. 1905 กลุ่มศิลปะ โฟวิสม์ (Fauvism) ได้เกิดขึ้นโดยการจัดนิทรรศการครั้งแรกที่ Salon d’ Automne นำโดย อองรี มาทิส (Henri Matisse) จุดเด่นในผลงานของศิลปินกลุ่มนี้ คือ พลังแห่งสีสันที่สดจัด จนได้ชื่อว่ากลุ่ม “ สัตว์ป่า ” (Fauve ในภาษาฝรั่งเศสหมายถึงสัตว์ป่า) สืบเนื่อง สู่ยุคปี 1907 ปาโบลปิกัสโซได้ก่อจุดกำเนิดของกลุ่ม คิวบิสม์ (Cubism) โดยมองวัตถุจากหลายมุมมองเขาบิดเบือนรูปร่างหน้าตาของตัวละคร โดยได้รับแรงบันดาลใจจากหน้ากากแอฟริกันโดยกลุ่ม คิวบิสม์ (Cubism) นี้เป็นกระบวนการเคลื่อนไหวทางศิลปะที่เกิดขึ้นในช่วง 1907 – 1914 นำโดยปาโบล ปิกัสโซ (Pablo Picasso) และจอร์จ บราด (Georges Broque) พวกเขานำเสนอวิธีในการมองโลกแบบใหม่โดยมองโลกจากหลายมุม ด้วยวิธีนี้แง่มุมต่าง ๆของวัตถุจะถูกถ่ายทอดออกมาพร้อม ๆกัน ผืนผ้าใบจริงไม่ใช้หน้าต่างที่เปิดออกไปสู่โลกภายนอกอีกต่อไป หากแต่คือพื้นที่ที่ศิลปินแต่งแต้มและสร้างสรรค์โลกที่เขาเห็นแนวคิดเช่นนี้เป็นการเปิดโลกทัศน์แบบใหม่ให้แก่ศิลปินรุ่นหลังและจะช่วยพลิกโฉมหน้าของศิลปะในยุคต่อไปสู่ความเป็นไปได้ที่กว้างไกล ขณะเดียวกันในกลุ่มศิลปินที่มีกระบวนการความเคลื่อนไหวทางศิลปะที่มีอิทธิพลอย่างมากในเยอรมนี ในช่วงประมาณปี 1905 – 1930 โดยศิลปินมักบิดเบือนรูปทรงและนำเสนออย่างเกินจริงเพื่อสื่อถึงสภาวะของอารมณ์ภายในที่เพิ่มขึ้น เอ็กซเพรสชั่นนิสม์ในเยอรมนีแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสะพาน (Die Brucke) นำโดย แอร์นสท์ ลุควิก เดียร์ชเนอร์ (Ernst Lunwing Kirchner) และกลุ่มม้าสีน้ำเงิน (Der Blaue Reiter) นำโดย วาสสิลี คานดินสกี (Wassily Kandinsky) ผู้ถ่ายทอดอารมณ์ผ่านศิลปะแห่งการลดทอน (Abstraction) นำไปสู่ศิลปะนามธรรม โดยศิลปิน วาสซิลี คานดินสก์ (Wassily Kandinsky) วาดภาพแนวนามธรรม (Abstract art) ขึ้นเป็นครั้งแรก เขาต้องการสื่ออารมณ์ผ่านเส้นสี และรูปทรงโดยปราศจากเนื้อเรื่องหรือตัวละครใด ๆ ซึ่งสามารถแตกออกได้เป็นกลุ่มทางศิลปะมากมายต่อไป ได้แก่ ในปี 1915 คาซิมีร์ มาเลวิส (Kazimir Melavich) ได้ก่อตั้งกลุ่ม ซูพรีมาทิสม์ (Supermatism) ขึ้นในรัสเซีย โดยมุ่งเน้นนำเสนอศิลปะนามธรรมที่บริสุทธิ์ (Pure Abstract) ผ่านรูปทรงเลขาคณิตและสีพื้นฐาน ในปี 1916 คาบาเรต์ วอลแตร์ (Cabaret Voltaire) ในเมืองซูริด

#

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้มีการก่อตัวของ กลุ่มดาดา (Dada) จากนั้นแพร่กระจายไปยังเยอรมนี และฝรั่งเศส ต่อมาในปี 1917 เธโอ วาน โดสเบิร์ก (Theo van Doesburg) และพีท มอเดรียน (Piet Mondrian) ให้กำเนิดกลุ่ม เดอ สไตจ์ล (De Stijl) ที่เมือง เลเดน (Leiden) เนเธอแลนด์ เช่นกัน งานของพวกเขานำเสนอศิลปะนามธรรมที่ชัดเจนและเรียบง่าย จากนั้นในปี 1919 กลุ่มคอนสตัรดทิวิสม์ ได้แจ้งเกิดขึ้นโดยผลงานเด่นของกลุ่มเป็นแบบจำลองของอาคารแห่งใหม่สำหรับองค์กร The Third International เพื่อเฉลิมฉลองชัยชนะของคณะปฏิวัติบอลเชวิด แม้จะไม่ได้สร้างขึ้นจริง กลุ่มคอนสตัรคทิวิสม์ (Construtivism) จึงกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มของผลงานประติมากรรมแบบใหม่ โดยใช้ประติมากรรมเชิงโครงสร้างของปิกัสโซ รวมถึงแนวคิดของกลุ่มฟิงเจอริสม์ โดยรูปแบบที่เรียกว่าความงามแห่งความเร็ว (Beauty of speed) ที่ปฏิเสธการใช้กระบวนการแบบเดิมๆ ในงานประติมากรรม ไม่ว่าจะเป็นการปั้นหรือการแกะสลัก งานส่วนใหญ่ของกลุ่มคอนสตัรคทิวิสม์นำเสนอศิลปะนามธรรมผ่าน ประติมากรรมโครงสร้างซึ่งประกอบขึ้นจากวัสดุอุตสาหกรรมหลังการปฏิวัติรัสเซีย ในปี 1917 ศิลปินจำนวนมากหันไปสร้างงานหรือรับใช้สังคมตามแนวคิดทางการเมืองแบบสังคมนิยมของ รัฐโซเวียดใหม่ ปี 1920 กลุ่มนิวอ็อบเจ็คทิวิตี้ (New Objectivity) หรือ Nava Sachlichkeit ก่อตั้งขึ้นในเยอรมนี งานของพวกเขามีจุดเด่นที่การใส่รายละเอียดปลีกย่อยและการเสียดสีให้เห็นถึงความชั่วร้ายในสังคมเยอรมนี ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 จึงกล่าวได้ว่า ปี 1920S – 1930S ได้เป็นจุดกำเนิดของเซอเรียลิสม์ ในประเทศฝรั่งเศสเมื่อกวีและนักเรียน อังเดร เบรอตอง (Andre Breton) ออกแถลงการณ์เซอร์เรียลิสม์ฉบับแรก (Manifeste du Surrealisme) ในปี 1924 แนวคิดสำคัญของกลุ่ม คือ การปลดปล่อยพลังสร้างสรรค์และแรงปรารถนาของจิตใต้สำนึก (Unconseious mind) โดยนำแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ของซิกมุนท์ ฟรอยส์ (Sigmund Freud) ด้วยเหตุนี้ ผลงานของศิลปินเซอร์เรียลิสม์จึงมักดูหลุดโลกปราศจากเหตุผล นำเสนอโลกแห่งจินตนาการและความฝันรวมทั้งสภาวะของจิตภายใน สู่โลกในหลังยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นมากมายในสังคม รวมทั้งวงการของศิลปะในทิศทางที่แปลกใหม่ความเศรษฐกิจโลก ได้เกิดกลุ่มต่างๆ ออกไปตามแบบของ เอ็กซเพรสชั่นนิสม์ ในปี 1945 เกิดการขยายเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาอย่างรวดเร็ว ในช่วงเวลานั้นเอง กลุ่มแอ็บแสตร็ก เอ็กซเพรสชั่นนิสม์ (Abstract Expressionism) ก้าวเป็นผู้นำในโลกศิลปะสมัยใหม่ นิวยอร์กถูกสาบเป็นศูนย์กลางทางศิลปะแห่งใหม่แทนที่ยุโรปซึ่งเสียหายอย่างหนักจากสงคราม ศิลปินนำเสนอศิลปะแนวใหม่ที่ไม่ขึ้นกับกฎเกณฑ์ใดๆ พวกเขาสร้างผลงานนามธรรมที่สะท้อนสภาวะภายในของปัจเจท โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวทางหลัก ได้แก่ จิตรกรรมการแสดง (Action painting) เช่น ในงานของแจ็คสัน พอลล็อคและวิลเลม เดอคูนนิง และจิตรกรรมสนามสี (Colourfield painting) เช่นในงานของ บาร์เน็ตต์ บิวแมน และมาร์ค รอซโก สู่ปี 1959 ศิลปะแบบแฮพเพนนิง (happening) ได้ถูกนำเสนอต่อสาธารณชนครั้งแรกโดย อันเลน คาโพรว์ (Allan Kaprau) ที่รูเบนแกลลอรี่ในนิวยอร์ก คาร์โพว์อธิบายว่าแฮพเพนนิงคือเหตุการณ์ที่ถูกออกแบบมาให้ศิลปินและผู้ชมได้สร้างปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างเป็นอิสระซึ่งไม่มีใครสามารถ

#

คาดเดาผลที่จะตามมาได้ จนกระบวนการมินิมัลลิสม์ (Minimalism) หรือ มินิมัล อาร์ต (Minimal Art) เริ่มก่อตัวขึ้นในปี 1960 ที่นิวยอร์กโดยเกี่ยวเนื่องกับทั้งด้านศิลปะและการออกแบบศิลปะแบบมินิมัลมุ่งลดทอนรูปทรงให้เหลือเพียงรูปลักษณ์สามัญที่เรียบง่ายที่สุดเป็นรูปทรงบริสุทธิ์ (Pure From) ที่ไม่ต้องการสิ่งอ้างอิงใดๆ ถือเป็นปฏิกิริยาต่อต้านกลุ่มแอ็บสแตร์คเอ็กซเพรสชั่นนิสม์ที่เต็มไปด้วยอารมณ์และความเป็นปัจเจก ขณะเดียวกันตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 1950 กลุ่มป๊อปอาร์ต (Pop Art) ได้เกิดการเคลื่อนไหวและเบ่งบานสูงสุดในช่วงทศวรรษ 1960 ศูนย์กลางเล็กๆ อยู่ที่อเมริกาและอังกฤษ เนื้อหาส่วนใหญ่อิงอยู่กับลัทธิบริโภคนิยม (Consumerism) และวัฒนธรรมมวลชน (Popular culture) โดยใช้ภาพที่เห็นในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการ์ตูน โปสเตอร์ หีบห่อบรรจุภัณฑ์ ภาพดาราหรือภาพโฆษณา ในอเมริกา ป๊อปอาร์ตถือเป็นปฏิกิริยาต่อต้านกลุ่มแอ็บสแตร์คเอ็กซเพรสชั่นนิสม์ ด้วยวิธีการเสียดสีและรูปแบบในการนำเสนอที่ไม่ขึ้นกับกฎเกณฑ์ใดๆ ทำให้หลายคนมองว่าป๊อปอาร์ต คือ ทายาทของกลุ่มดาดานั่นเอง (Neo - Dada) ขณะเดียวกันปี 1960 กลุ่มศิลปินที่มุ่งเน้นการนำเสนอความคิด (idea) เป็นหลัก เรียกว่า คอนเซ็ปชวล อาร์ต ส่วนใหญ่จึงไม่ใช้งานที่จับต้องได้ (artefact) หากแต่มักอยู่ในรูปแบบของการบันทึกกระบวนการความคิด (documentation) ศิลปะคอนเซ็ปชวลเชื่อมโยงใกล้ชิดกับศิลปะแขนงอื่นๆ เช่น ศิลปะการแสดงสด (performance) ศิลปะบนพื้นดิน (Land art) ศิลปะร่างกาย (Body art) รวมทั้งกลุ่มอาร์เต โพเวรา (Arte Povera) ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นปฏิกิริยาต่อต้านแนวคิด “ รูปแบบนิยม ” (formalism) และการมุ่งหาประโยชน์ทางการค้า (commercialism) ของกลุ่มมินมัลลิสม์ ต่อไป

ศิลปะสมัยใหม่ (Modern art) จึงกล่าวได้ว่า ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เรื่อยมา พูดได้ว่าตั้งแต่ปี 1870 – 1980 เป็นยุคการเปลี่ยนแปลงของวงการศิลปะอย่างยิ่ง มีทั้งทรุดโทรม ขัดแย้ง ถึง เบ่งบาน เฟื่องฟูจนถึงที่สุด กำเนิดศิลปินชั้นนำ ที่สำคัญของโลกมากมาย ด้วยความโดดเด่นของผลงาน แนวความคิด ความแปลกใหม่ ที่สำคัญความคิดสร้างสรรค์ตามวิวัฒนาการของสังคม ตามโลก แต่จุดสำคัญในความเป็นศิลปะสมัยใหม่ (Modern art) ที่เป็นแรงกระตุ้นของความแปลกใหม่ที่แพร่หลายในปัจจุบัน คงกล่าวได้ว่า การเริ่มการเปลี่ยนแปลง ในปี 1917 ในเหตุการณ์ที่ ศิลปินผู้หนึ่ง ริชาร์ด มัทท์ ส่งผลงาน ชื่อ Fountain พร้อมค่าธรรมเนียม 6 ดอลล่าร์ ไปยังสมาคมศิลปินอิสระ (The Society of Independent Artists) ในนิวยอร์ก หากทุกอย่างเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ประกาศไว้ Fountain ของมัทท์จะต้องไปปรากฏโฉมอยู่ในงานนิทรรศการขนาดยักษ์ที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ศิลปินหน้าใหม่อย่างเท่าเทียม ปรากฏว่าผลงานของมัทท์ไม่ได้รับอนุญาตให้แสดงด้วยเหตุผลสั้นๆว่า “ มันไม่ใช่ศิลปะ แต่เป็นโถปัสสวะในห้องน้ำเท่านั้นเอง ” เหตุการณ์นี้ทำให้ มาร์เซล ดู ชองป์ (Marcel Duchamp) หนึ่งในคณะกรรมการชุดดังกล่าวลาออก พร้อมทั้งเฉลยว่าแท้จริงแล้วโถปัสสวะที่ว่าคือผลงานของเขาเอง ไม่นานหลังจากนั้น อัลเฟรด สติกลิทซ์ (Alfred Stieglitz) ได้ถ่ายภาพ Fountain และถูกตีพิมพ์ที่นิตยสาร The Blind Man พร้อมบทความชื่อ “ กรณีของริชาร์ด มัทท์ (Richard Mutt Case) ซึ่งมีตอนหนึ่งกล่าวไว้ว่า ข้อสงสัยที่ว่าคุณมัทท์สร้าง Fountain ขึ้นด้วยมือตัวเองหรือไม่นั้นไม่ใช่สาระสำคัญเลย เขาเลือกมัน เขาเลือกวัตถุ

#
ชิ้นหนึ่งมาวางในบริบทใหม่โดยตั้งชื่อที่ต่างออกไปทำให้เรื่องของประโยชน์ใช้สอยดั้งเดิมถูกมองข้าม และเป็นการกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับวัตถุนั้น ” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา Fountain ก็ไม่ได้เป็นเพียงโถปัสสาวะอีกต่อไป หากแต่คืองานศิลปะชิ้นสำคัญแห่งศตวรรษที่ 20 และกลายเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของศิลปะสมัยใหม่ที่ต้องการนำเสนอแนวคิดที่แปลกแหวกแนวไปจากขนบและระบบคิดแบบเดิม ทำให้ศิลปะสมัยใหม่ (Modern art) จึงมีความโดดเด่น ทั้งผลงานและศิลปิน สร้างความสนใจในมุมมองการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ สร้างแรงบันดาลใจทางมุมมองความคิด และการสร้างสรรค์ผลงาน สามารถสร้างทางทัศนคติที่ดีได้ สร้างแรงจูงใจต่อการสร้างผลงานแก่ผู้สนใจทางศิลปะได้อย่างแพร่หลาย ทำให้มุมมองทางศิลปะได้แตกแขนงออกไป ตามยุคสมัย ตามสังคม ตามโลก ต่อไป ไม่หยุดนิ่ง ทั้งแง่อิทธิพลรวมถึงการคัดค้าน ขัดแย้ง ถึงอย่างไรก็ตามความเคลื่อนไหวก็จะดำเนินได้ต่อไปในวงการศิลปะ

1.2 การสร้างสรรค์ผลงานยุคศิลปะสมัยใหม่ศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่

ศิลปินที่ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์และศึกษาถึงความประทับใจในการสร้างสรรค์ผลงานร่วมถึงผลงานที่โดดเด่นในความเป็นตัวตนของศิลปินนั้นๆภายในยุคสมัยใหม่ ผู้วิจัยได้เน้นถึงศิลปินที่โดดเด่นภายในการเปลี่ยนแปลงของศิลปะภายในยุคสมัยใหม่ เป็นที่ชื่อเสียงระดับโลกโดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการค้นหาข้อมูลจากข้อมูลออนไลด์ โดยคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาเป็นบุคคล ดังนี้

1.2.1 วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

1.2.2 เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

1.2.3 ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

1.2.4 มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

1.2.5 ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

1.2.6 แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

#

1.2.1 วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh)

ภาพประกอบ 1 **Vincent Van Gogh**

วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) เกิดเมื่อวันที่ .ศ.มีนาคม ปี ค 301853 ที่ซันเดิรท์ ย่านบราแบรนท์ ในประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นบุตรชายคนโต บิดาเป็นนักบวชนิกาย โปรแตสแตนท์ วินเซน แวนโก๊ะ ถูกยกย่องให้เป็นจิตกรชาวดัชท์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถึงแม้ว่าชื่อเสียงของเขาเพิ่งจะมาโด่งดังเอาในช่วง ปี ก็ตาม แต่เขาก็ได้สร้างอิทธิพลอย่างมาก 10 ปีสุดท้ายของการเป็นจิตกรตลอด 3 ต่อศิลปะสมัยใหม่ ศิลปะแบบแบบอิมเพรสเช่นนิสท์ ตลอดเวลาการเป็นศิลปินในยุกต์ของเขา เขาสร้างผลงานภาพเขียนสีน้ำมัน 1 ภาพและภาพวาดอีกกว่า 864,ภาพ แต่มีเพียงภาพเดียว 200 แวะโก๊ะ ยังมีชีวิตอยู่ คือภา านั้น ที่สามารถขายได้ในตอนที่เท่The Red Vineyards ในราคาเพียง 400 ฟรังก์ หรือ 13,กว่าบาท ในสมัยนั้น และอยู่อย่างยากจน 000เป็นศิลปินไส้แห้ง ในห้องเล็กๆ ด้วยเงินจุนเจือจาก Theo Van Gogh น้องชายที่รักของเขา ความเจ็บป่วยทางสมอง และจิตใจของแวน โก๊ะนั้นแสดงออกมาทางภาพที่เขาเขียน ด้วยการใช้สีอันร้อนแรง การปัดพู่กันแบบหยาบๆ และรูปแบบของลายเส้นที่ใช้จนในที่สุดก็ได้ผลักดันให้เขา จบชีวิตลงด้วยการยิงตัวตาย วันที่ .ค.ก 29 1890 ขณะอายุเพียง ปี 37

ตลอดจนผลงานและความรู้สึกนึกคิดของเขาเป็นที่รับรู้ของคนยุคต่อมา ผ่านจดหมายที่เขาเขียนติดต่อกับ ธีโอ แวน โก๊ะ (Theo Van Gogh) น้องชายซึ่งมีอาชีพเป็นดีลเลอร์ขายงานศิลปะ ธีโอเป็นคนเดียวที่ให้การสนับสนุนแวนโก๊ะโดยให้กำลังใจพี่ชายด้วยความปรารถนาดีอยู่ตลอดเวลา และคอยส่งเงินให้ใช้เป็นประจำในปี รดกมาเป็นเงินจำนวนหนึ่ง เขาจึงแบ่งเงินจำนวนนี้ธีโอได้รับม 1888 คำขอของ แวน โก๊ะ ธีโอได้ ชายที่กำลังตกยากนอกจากนี้ ตัวเพื่อช่วยเหลือพี่แบ่งเงินอีกส่วนหนึ่งไปช่วยเหลือ พอล โกแกง (Paul Gau guin) เพื่อนจิตรกรคนสนิทของ แวน โก๊ะ โดยธีโอจ่ายเงินให้โก

#

แกงเพื่อแลกกับภาพเขียนของเขาจำนวน ภาพต่อปี หรือพูดง่ายๆ ก็คือจ่าย 12“เงินเดือน” ให้กับโกแกง โดยจ้างให้วาดภาพให้เดือนละภาพนั่นเอง

ต่อมา ธีโอได้แนะนำให้แวน โก๊ะและโกแกงย้ายมาอยู่ด้วยกัน เพื่อที่จะได้ช่วยกันแชร์ค่าใช้จ่าย ซึ่งแวน โก๊ะและโกแกงก็ทำตาม เมื่อมาอยู่ร่วมกัน แวน โก๊ะกับโกแกงเริ่มมีเรื่องระหองระแหงบ่อยครั้งตามประสาลิ้นกับฟัน ที่แย่ยิ่งกว่านั้นคือ แวน โก๊ะเริ่มมีอาการทางจิต ซึ่งทำให้เขาทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ การที่แวนโก๊ะตระหนักว่าความสัมพันธ์อันร้าวฉานระหว่างเขากับโกแกง คงทำให้ความฝันที่จะได้เปิดสตูดิโอร่วมกับเพื่อนรักคนนี้เลือนรางเต็มทน ก็ยิ่งทำให้เขาเป็นทุกข์ขึ้นไปอีก ท่ามกลางความสับสน ว้าเหว่ จนกลายเป็นซึมเศร้านี้เอง แวน โก๊ะได้วาดภาพขึ้นมาสองภาพ ภาพหนึ่งเป็นภาพที่ชื่อว่า “เก้าอี้ของแวน โก๊ะ” (Van Gogh’s Chair) บนเก้าอี้นั้นมีไปป์และยาเส้นของเขาวางอยู่ว่ากันว่าเก้าอี้ตัวนี้มีสัญญาณบ่งถึงตัวตนที่แท้จริงของ แวน โก๊ะ โดยมันได้ถอดเอาภาวะอารมณ์ของเขาในเวลานั้นออกมา ทำให้เป็นเก้าอี้ที่ดูแตกต่างและมีเอกลักษณ์อย่างยิ่ง ก่อนจะกลายเป็นภาพเขียนที่โด่งดังไปทั่วโลก

อีกภาพหนึ่งที่แวน โก๊ะวาดในเวลาไล่เลี่ยกัน คือภาพ “เก้าอี้ของโกแกง” (Gauguin’s Chair) เก้าอี้ตัวนี้ต่างจากตัวแรกตรงที่ดูหรูหรามีระดับกว่า ไม่เหมือนเก้าอี้ของแวน โก๊ะที่ดูเรียบง่าย เก้าอี้ของโกแกง เป็นสีน้ำตาลเข้ม มีที่เท้าแขน บนที่นั่งมีหนังสือและเทียนที่จุดแล้ววางอยู่ โดยแวน โก๊ะได้ใช้ภาพนี้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวของโกแกง ทว่ายังไม่ทันที่จะวาดเสร็จ อาการทางประสาทของ แวน โก๊ะ ก็กำเริบอย่างรุนแรงจนไม่สามารถทำงานต่อได้ อย่างไรก็ตาม เมื่ออาการทุเลาลงแล้วเขาก็ได้กลับมาวาดรูปเก้าอี้ของตัวเองจนสมบูรณ์ แต่ภาพเก้าอี้ของโกแกงนั้นถูกทิ้งไว้ โดยแวน โก๊ะ ไม่ได้กลับมาวาดต่ออีกเลย ตราบจนวันที่เขาตาย

ค.ศ.1353 วินเซนต์ แวนก๊อก เกิดเมื่อวันที่ มีนาคม ประเทศ ฮออลแลนด์ 30

ค.ศ.1894-68 ศึกษาชั้นต้นในท้องถิ่น

ค.ศ.1869 เริ่มทำงานในห้องภาพกูปิล์ในกรุงเฮก เมื่ออายุ ปี16

ค.ศ.1873-76 เริ่มสนใจเรื่องศาสนา หลังจากลาออกจากงานในห้องภาพได้ไปเป็นครูที่โรงเรียนในแรมสเกท เมืองเล็กๆในอังกฤษ ต่อมาย้ายไปสอนและเทศน์ที่ไอเวิลเวิร์ธ เมืองเล็กๆใกล้กรุงลอนดอน

ค.ศ. 1877 สอบเข้าคณะเทววิทยาที่มหาลัยอัมสเตอร์ดัม แต่ได้ละทิ้งการศึกษาและจุดมุ่งหมายด้านนี้เสียในเวลาต่อมา

ค.ศ.1878-79 เป็นนักเทศน์ผู้จาริกไปในเขตเหมืองแร่เมืองบอริเนจในเบลเยี่ยมอุทิศตนให้กับชาวเหมืองที่วาสเมอใกล้เมืองมอนส์ โดยพยายามแก้ไขปัญหาความยากแค้นอย่างเต็มที่แต่ก็ช่วยอะไรไม่ได้มากนัก ถึงแม้จะมีศรัทธาในศาสนาอย่างลึกซึ้ง แต่เขารู้สึกเหมือนถูกเรียกร้องให้เป็นศิลปินมากกว่า

ค.ศ.1880-85 ปี1880-ได้ไปศึกษากับจิตกรหลายคนในกรุงบรัสเซลส์ ศึกษาในกรุงเฮกใน 81 1881ปี-.ศ.และที่เมืองแอนทะเวิร์ป ระหว่าง ค831885-86 พร้อมกับศึกษาและเขียนภาพชีวิตชนบท

#

ของชาวเหมืองและชาวไร่ชาวนาภาพคนกินมันฝรั่งเป็นผลงานที่แสดงอิทธิพลการเขียนแบบเก่าของดัตช์

ค.ศ.1886-87 ย้ายไปอยู่กับธีโอน้องชายที่ปารีส ธีโอทำงานอยู่ในห้องภาพที่นั่น ดังนั้นจึงเป็นผู้กว้างขวางและรู้จักศิลปินในแวดวงหลายคน แวนกโก๊ะรู้จักกับศิลปินกลุ่มอิมเพรสชั่นนิสต์และสนใจศึกษาเทคนิคภาพเขียนของแปร์ตองกีเป็นแนวทางเขียนภาพของเขา สีที่สดขึ้น การป้ายสีเป็นไปอย่างอิสระและเส้นสายเป็นลูกคลื่นที่ได้แบบอย่างจากภาพเขียนของญี่ปุ่นในช่วงชีวิตนี้ธีโอคือผู้ช่วยเหลือสำคัญทั้งด้านการเงินและทางอารมณ์ของแวนโก๊ะ ซึ่งถูกกดดันเนื่องจากผลงานไม่เป็นที่ยอมรับ

ค.ศ.1888 ป่วยเป็นโรคจิตและทะเลาะกับโกแกงจนถึงกับตัดหูข้างซ้ายของตน ต่อมาได้รับการรักษาในโรงพยาบาลในเมืองอาร์เลส แซร์ทเรอมีและอูฟร์

ค.ศ.1889-90 ย้ายไปอยู่ที่อาร์เลสเมืองชนบทในฝรั่ง เป็นระยะที่มีการพัฒนาทางศิลปะอย่างสมบูรณ์ แต่ละภาพเต็มไปด้วยความรู้สึกอันรุนแรงของตัวจิตรกรที่รู้สึกต่อสิ่งแวดล้อม การปรากฏของสิ่งต่าง ๆประจำวัน ถูกแปรเป็นแผ่นสีที่สดใสและเส้นสายที่สั่นสะเทือนเป็นลูกคลื่น อันเป็นสัญลักษณ์ของพลังสากลที่ควบคุมสรรพสิ่งในโลกไว้ ผลงานชิ้นเยี่ยมในช่วงนี้คือ ต้นไซเปรสกับหมู่บ้าน บ้านนาหลังใหญ่และดอกทานตะวัน (www.baanjomyut.com.2557: online)

#

ผลงานที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 2 The Starry Night, 1889

ศิลปิน	วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh)
ชื่อผลงาน	The Starry Night
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	72.5 x 92 ซม.
ปี	ค.ศ. 1889

ที่มาของแนวคิด

วินเซนต์ แวน โก๊ะ ได้เขียนรูป " Starry Night " เป็นเวลาเกือบหนึ่งปีเต็ม ภาพนี้ได้ แสดงถึงภาพของดวงดาวที่ส่องแสงเจิดจรัสท่ามกลางความมืดมิดในยามค่ำคืน เพื่ออวดรัศมีแข่งกับแสงสว่างอันจอมปลอมที่ส่องจากตึกรามบ้านช่องบนริมฝั่งของแม่น้ำ โดยวินเซนต์ได้เขียนภาพนี้ขึ้นในช่วงเวลาที่ตัวเขาเองประสบปัญหาอย่างมากในการเขียนภาพยามค่ำ ภายในภาพเป็นแสงสียามค่ำคืนนั้นเป็นความใฝ่ฝันของเค้าซึ่งได้กลายเป็นความจริง ถึงแม้เขาจะไม่ได้นอนถึง 3 คืนติดเพื่อเขียนภาพนี้ให้สำเร็จ และขณะที่กำลังรักษาอาการทางจิตด้วยการตาม ที่ โรงพยาบาลประสาท Saint Paul de Mausole เมือง Saint-Rémy ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศส ทำให้เห็นพลังแห่งชีวิต และความเป็นศิลปินในตัวตนของเขาได้ดีที่ถูกถ่ายทอดออกมาในภาพนี้เอง

#

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

วินเซนต์ แวน โก๊ะ ได้ถ่ายทอดผลงานโดยใช้สีสันที่โดดเด่นแบ่งตามพื้นที่ชัดเจน และใช้สีสร้างจุดเด่น กลมกลืน โดยมีเส้นโค้ง สร้างความลื่นไหลของของภาพ มีน้ำหนักของแสงเงาแบ่งระยะใกล้ ไกล มีพื้นผิวโดยการใช้ที่แปรงในการเขียนภาพ

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ The Starry Night สร้างจุดเด่นโดยรูปทรงและสีที่ตัดกันอย่างชัดเจน มีสมมาตรถ่ายเทซ้าย ขาว โดยใช้รูปทรงใหญ่และเล็กที่หนาแน่นช่วย และช่วยสร้ายดุลยภาพให้สมบูรณ์จนเกิดเอกภาพที่สวยงาม

ผลสรุปการวิเคราะห์

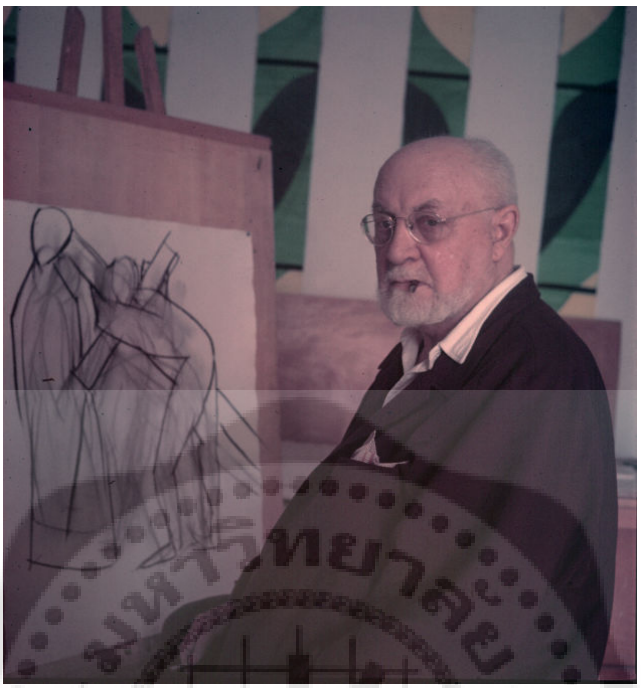
จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน The Starry Night ของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh) ได้มีความโดดเด่นเรื่องของสี รอยฝีแปรงและพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ของตน สามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง พื้นผิว (Texture) จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

#

1.2.2 เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

ภาพประกอบ 3 Henri Matisse

เฮนรี (Henri matisse) เป็นศิลปินชาวฝรั่งเศสที่มีความสามารถหลายด้าน เป็นทั้งจิตรกร ประติมากร ศิลปินภาพพิมพ์ นักออกแบบ นักทฤษฎีศิลป์ และเป็นนักคิดคนสำคัญ ข้อเขียนชื่อ "Notes of the Painter" หรือ "Notes d'un Peintre" ของเขาที่ตีพิมพ์ใน La Grande Revue เมื่อ ค.ศ. 1908 ถือเป็นข้อเขียนชิ้นสำคัญของศิลปินหัวก้าวหน้า (Avant-garde) ยุคก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 ที่ช่วยให้นักวิจารณ์ศิลปะและผู้สนใจได้รับรู้ และเข้าถึงผลงานศิลปะแนวใหม่ในเวลานั้นได้ดียิ่งขึ้น

มาติสเกิดเมื่อ ค.ศ. 1869 ที่ Le Cateau-Cambresis ทางภาคเหนือของฝรั่งเศส ชีวิตวัยเด็กของเขาต่างจากศิลปินอื่น เพราะเขาไม่ได้สนใจศิลปะมาแต่เด็ก มาติสได้รับการศึกษาเบื้องต้นที่ Lycee de St. Quentin จากนั้นในปี ค.ศ. 1887-1888 ก็เข้าไปศึกษาวิชากฎหมายในกรุงปารีสตามความต้องการของครอบครัว และเมื่อจบแล้วก็ทำงานในสำนักงานกฎหมายที่ St. Quentin กระทั่งในปี ค.ศ. 1890 เมื่ออายุได้ 21 มาติสจึงได้เริ่มหันมาสนใจศิลปะ จนละทิ้งงานด้านกฎหมายมาศึกษาศิลปะอย่างจริงจัง ระหว่าง ค.ศ. 1890-1892 มาติสเข้าเรียนจิตรกรรมที่ Academie Julian ภายใต้การสอนของ อะดอล์ฟ วิลเลียม บูเกอโร (Adolphe-William Bouguereau) ศิลปินชาวฝรั่งเศส ต่อมาในปี ค.ศ. 1892-1898 ก็ย้ายไปเรียนกับ กุสตาฟ มอโร (Gustave Moreau ศิลปินชาวฝรั่งเศส ที่ Ecole de Beaux-Arts ร่วมรุ่นกับ อัลแบร์ มาร์เก (Albert Marquet) ศิลปินชาวฝรั่งเศส มี และ ชอร์ช รูโอ (Georges Rouault) ศิลปินชาวฝรั่งเศส ต่อมาในปี ค.ศ. 1896 เขามีโอกาสเข้าร่วมแสดงผลงาน

#

จิตรกรรมในหอศิลป์แห่งชาติ (Salon de la Nationale) มาติสได้รับอิทธิพลจากผลงานจิตรกรรมของ ซิเมอง ชาร์แดง (Simeon Chardin) จิตรกรชาวฝรั่งเศส ลัทธินีโอ และ กามีย์ โกโร (Camille Corot) จิตรกรชาวฝรั่งเศสแนวจินตนิยม หรือ Romanticism มาติสก็เช่นเดียวกับศิลปินคนอื่น ๆ ที่ต้องแสวงหาแนวทางของตนเองจากการศึกษาผลงานศิลปะของศิลปินในอดีต ตั้งแต่งานจิตรกรรมลัทธิประทับใจ (Impressionism) จนถึงลัทธิประทับใจยุคหลัง (Post-Impressionism) ขณะที่ศึกษาแนวทางต่าง ๆ นั้น มาติสได้พบปะสังสรรค์กับศิลปินรุ่นพี่ไปด้วย โดยเฉพาะ ปอล เซซาน (Paul Cezanne) จิตรกรชาวฝรั่งเศส ผู้เป็นเสมือนวีรบุรุษของเขา ต่อมาระหว่างปี ค.ศ. 1895-1897 มาติสได้ปลีกตัวออกจากกรุงปารีสไปวาดรูปกับเพื่อนศิลปินคนหนึ่งชื่อ เอมิล เวรี (Emile Wery) ใน Brittany ซึ่งเป็นบริเวณที่มีอากาศดี ท้องฟ้าสวย มาติสบันทึกไว้ว่า

"ประมาณ ค.ศ. 1896 ขณะที่อาศัยอยู่ที่ Quai Saint-Michel จิตรกรเวรีพักอยู่ห้องถัดไป เขาได้รับอิทธิพลจากกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ โดยเฉพาะจาก อัลเฟรด ซีสลีย์ ในฤดูร้อนเราไปวาดภาพที่ Brittany ถึง Belle-lle-en-Mer ขณะที่ข้าพเจ้าวาดภาพอยู่ถัดจากเขา สังเกตว่าเขาใช้สีแม่สีมากกว่าแม่สีที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในจานสี ซึ่งเป็นสีที่ศิลปินชั้นครูใช้กัน นี่เป็นจุดเริ่มต้นของวิวัฒนาการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้า เมื่อกลับไปกรุงปารีส ข้าพเจ้าจึงเป็นอิสระจากอิทธิพลของลูฟว์ (หมายถึงอิทธิพลของงานศิลปะในพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ กรุงปารีส-ผู้เขียน) และเข้าถึงสีอย่างแท้จริง..." จากแนวคิดดังกล่าว อาจเป็นจุดเริ่มต้นของการค้นพบแนวทางของตนเอง และทำให้มาติสหันมาใช้แม่สีในงานจิตรกรรมแทนการใช้สีที่เกิดจากการผสมกันของแม่สี ต่อมาในปี ค.ศ. 1898 มาติสแต่งงานกับ เอมิลี ปาแรร์ (Amelie Parayre) ทั้งคู่เดินทางไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ตามคำแนะนำของ กามีย์ ปิซาโร (Camille Pissarro) จิตรกรชาวฝรั่งเศส เป็นโอกาสให้มาติสได้ชมผลงานจิตรกรรมของ วิลเลียม เทอร์เนอร์ (William Turner) จิตรกรชาวอังกฤษ จิตรกรแนวจินตนิยมที่ใช้สภาวะของธรรมชาติมาถ่ายทอดอารมณ์ของมนุษย์ โดยให้ความสำคัญกับแสงและบรรยากาศมากกว่าเนื้อหา มาติสชื่นชอบผลงานของเทอร์เนอร์เป็นพิเศษ สองสามปีถัดมา มาติสและเอมิลีประสบปัญหาค่าครองชีพอย่างมาก มาติสต้องเริ่มจำหน่ายผลงานของตน รับจ้างทาสี และรับงานตกแต่งเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ส่วนภรรยาก็ไปทำงานในโรงงานเล็ก ๆ ทำหมวกสตรีขายที่ถนน Chateaudun ในกรุงปารีส และส่งบุตรทั้งสามคนไปอยู่กับตายาย มาติสต้องต่อสู้กับความยากจนอย่างมาก แต่กระนั้นก็ยังเจียดเงินซื้อผลงานจิตรกรรมของ ปอล เซซาน ชื่อ The Three Bathers มาชื่นชม และนำมาเป็นสิ่งเตือนใจให้ต่อสู้กับความยากจนและสร้างงานศิลปะต่อไป

มาติสใช้เวลาหลายปีในการสมาคมกับเพื่อนศิลปิน และได้แสดงผลงานร่วมกันที่ห้องศิลปะแห่งฤดูใบไม้ร่วง (Salon d'Automne) ในกรุงปารีส ครั้งหนึ่งในการแสดงดังกล่าว นักวิจารณ์ศิลปะชื่อดังชาวฝรั่งเศส ชื่อ ลุย โวแซล (Louis Vauxcelles) ได้เข้าไปชมงานจิตรกรรมของศิลปินหัวก้าวหน้ากลุ่มนี้ และอุทานว่า "โดนาเตลโลท่ามกลางสัตว์ป่า" ("Ah-Donatello au milieu des fauves !") เพราะในงานนั้นมีผลงานประติมากรรมสำริดรูปเด็กของ อัลแบร์ มาร์เก ที่ทำตามแบบอย่างของ

#

ประติมากรรมยุคฟื้นฟูของอิตาลี (โดนาเตลโลเป็นประติมากรชาวอิตาเลียน มีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 1386-1466) ตั้งอยู่ท่ามกลางงานจิตรกรรมแนวใหม่สีสันฉูดฉาดตัดกันอย่างรุนแรงและมีรูปทรงพิสดาร ต่อมาจึงเรียกผลงานจิตรกรรมของศิลปินกลุ่มนี้ว่า "Fauvism" หรือ "สัตว์ป่า"

ผลงานจิตรกรรมของกลุ่มโฟวิสม์ แสดงให้เห็นเสรีภาพในการใช้สีของศิลปิน ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นกระบวนการทางจิตรกรรม ที่มีจุดเด่นในการใช้สีสดและรุนแรง ให้ความสำคัญกับสีที่เร้าอารมณ์ ปาดป้ายแปรงอย่างรวดเร็ว ภาพจะมีรูปทรงเรียบง่าย ไม่มีรายละเอียด เนื้อหาของภาพไม่เกี่ยวกับการเมือง อย่างภาพของกลุ่มลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ในเยอรมนี คติโฟวิสม์ก่อให้เกิดหลักสุนทรียภาพแบบใหม่ทางจิตรกรรม ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 จุดประกายความคิดของศิลปิน ให้สร้างสรรค์งานศิลปะแนวใหม่ในช่วงเวลาต่อมา แนวความคิดและกลวิธีการสร้างงานของกลุ่มโฟวิสม์ ได้รับอิทธิพลสืบทอดมาจากจิตรกรเอกในอดีตหลายคนที่สำคัญ ได้แก่ ฟินเซนต์ ฟาน ก็อก, ปอล โกแกง, ปอล เซซาน และกลุ่มลัทธิประทับใจใหม่

"การแสดงผลงานครั้งสำคัญของกลุ่มโฟวิสม์ จัดขึ้นในนิทรรศการศิลปกรรมของซาลงโดตอน เมื่อ ค.ศ. 1905 และในนิทรรศการศิลปะอิสระ (Salon des Independents) ใน ค.ศ. 1906 โดยมีมาติสทำหน้าที่คล้ายหัวหน้ากลุ่ม จากนั้นก็สลายตัวไป สมาชิกแต่ละคนต่างหันเหไปสร้างงานตามความชอบของตน ทำให้ผลงานในระยะหลังของแต่ละคนมีความแตกต่างกันไป ไม่ค่อยจะคล้ายคลึงกันเหมือนสมัยแรก..." ในปี ค.ศ. 1906 มาติสได้พบกับปิกัสโซ แม้เขาจะชื่นชมปิกัสโซและตื่นเต้นกับงานประติมากรรมจากแอฟริกาของปิกัสโซ แต่ก็ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มบาศกนิยม หรือ Cubism แต่อย่างใด แม้ภายหลังมาติสจะได้รับอิทธิพลจากปิกัสโซบ้างในช่วงทศวรรษที่ 2 ของคริสต์ศตวรรษที่ 20 ผลงานจิตรกรรมที่แสดงแนวทางเฉพาะตนยุคแรก ๆ ของมาติส ได้แก่ ภาพเหมือนภรรยา หรือ The Green Stripe เป็นภาพเหมือนที่วาดขึ้นอย่างง่าย ๆ ป้ายด้วยฝีแปรงหยาบ ๆ ใบหน้าแบ่งเป็นสองซีก ซีกหนึ่งแสงตกกระทบมากกว่า ป้ายด้วยสีชมพู อีกซีกหนึ่งป้ายด้วยสีเหลือง ใช้สีเขียวอ่อนป้ายเป็นเงาช่วยให้เกิดปริมาตร พื้นหลังสีเขียว ม่วง และแสด ภาพนี้แม้จะดูเหมือนศิลปินป้ายด้วยฝีแปรงง่าย ๆ แต่มีชีวิตชีวา มาติสกล่าวว่า "วาดจากลักษณะของใบหน้า ไม่ได้วาดจากรูปทรงซึ่งมีสัดส่วนต่าง ๆ กัน แต่วาดจากจิตวิญญาณของแสงที่สะท้อนอยู่บนใบหน้า..."

ผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันยุคแรก ๆ อีกชุดหนึ่ง คือ ชุด "การเต้นรำ" เช่นภาพ Dance (first version) เป็นภาพคนจับมือกันเป็นวง เต้นรำอยู่บนพื้นสีเขียว พื้นหลังเป็นสีฟ้า เป็นการใช้รูปทรงและสีอย่างง่าย ๆ ผลงานจิตรกรรมในชุดนี้ที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง เป็นภาพคนสีแดงกำลังจับมือกันเต้นรำบนพื้นหญ้าสีเขียว พื้นหลังสีม่วง เป็นการใช้สีง่าย ๆ เพียงสามสีเท่านั้น ผลงานจิตรกรรมแนวโฟวิสม์ที่สำคัญอีกชุดหนึ่ง คือชุด "ปลาทอง" (Goldfish) เขียนขึ้นในราวปี ค.ศ. ๑๙๑๑ เป็นผลงานที่มีความรุนแรงน้อยกว่าผลงานยุคแรก ๆ แต่ก็ได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิจารณ์ยุคนั้นเป็นอย่างมาก เนื่องจากไม่เคยมีจิตรกรคนใดวาดภาพลักษณะนี้มาก่อน แม้จะเป็นภาพที่ปาดป้ายสีสด ๆ อย่างง่าย ๆ ทว่าปลาทองสีแดงที่แหวกว่ายอยู่ในโหลที่มีน้ำสีเขียวนั้นกลับดูมีชีวิตชีวาอย่าง

#

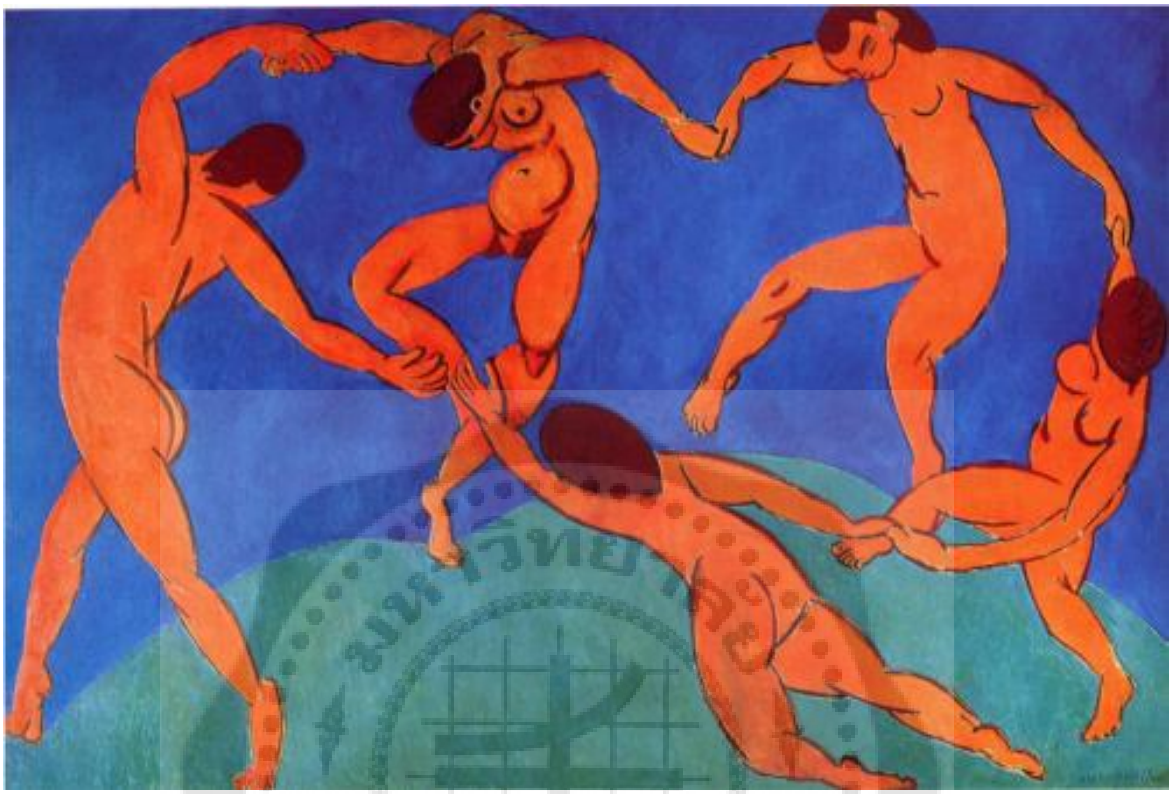
ประหลาด ในขณะที่ทุกสิ่งรอบ ๆ ล้วนแบนราบไม่มีปริมาตร มาติสปรับสิ่งที่มองเห็นให้เป็นไปตามความต้องการของเขาจนดูเหมือนเป็นภาพตกแต่ง แต่ก็ยังคงรูปและรักษาความมีชีวิตของสิ่งต่าง ๆ เอาไว้ได้เป็นอย่างดี ช่วงวัยกลางคน มาติสเดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ เพื่อแสวงหาประสบการณ์ทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ผลงานศิลปะของมาติสในยุคหลังนี้ลดความเร่าร้อนลง มีความสุขุมเยือกเย็นมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเขามีอายุมากขึ้น ประกอบกับประสบการณ์ทางศิลปะที่เปิดกว้าง ผลงานจิตรกรรมชุด "สตรีในฮาเร็ม" (Odalisques) ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดชุดหนึ่งของเขา ได้รับความบันดาลใจมาจากการเดินทางไปเยือนโมร็อกโกในปี ค.ศ. 1911 จึงมีกลิ่นอายของศิลปะอิสลามมีลวดลายสีสวย ๆ ที่ได้มาจากพรม และสตรีในภาพก็แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีลวดลายสดใส ภาพที่น่าสนใจในชุดนี้ ได้แก่ภาพ Odalisques with Red Trousers, Decorative Figure on an Onamental Background

มาติสเป็นศิลปินอายุยืนมากคนหนึ่ง และสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่วัยหนุ่มจนถึงวัยชรา แม้ช่วงปี ค.ศ. 1920 เขาจะล้มป่วยจนต้องนั่งรถเข็น แต่ก็ไม่ได้หยุดสร้างสรรค์งานศิลปะ ดังนั้นตลอดชีวิตของมาติสจึงสร้างผลงานศิลปะไว้จำนวนมาก ตั้งแต่งานจิตรกรรม ประติมากรรม งานตกแต่งผนัง โดยเฉพาะการตกแต่งผนังขนาดใหญ่ เช่น The Barnes Mural ที่ Barnes Foundation เมืองเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เมื่อ ค.ศ. 1930-1932 ไปจนถึงงานตัดกระดาษสี (cut-out coloured papers) ที่เริ่มทำในปี ค.ศ. 1948 ขณะที่มีอายุ 79 ปีแล้ว เขาบันทึกการทำงานกระดาษตัดว่า "เมื่อข้าพเจ้าพิจารณาที่จะร่างภาพสี มันเป็นเรื่องธรรมดา ๆ สำหรับข้าพเจ้า แทนที่จะร่างภาพแล้วใส่สีลงไปในภาพที่ร่างนั้น มีวิธีที่จะดัดแปลงทำอย่างอื่น คือวาดลงบนสีโดยตรง..." แม้เมื่ออายุ 80 ปีแล้ว เขาก็ยังรับงานตกแต่งโบสถ์ที่เมืองวองซ์ (Vence) ประเทศฝรั่งเศส มาติสเป็นศิลปินและนักคิดคนสำคัญที่รัฐบาลฝรั่งเศสให้เกียรติและยกย่องเป็นพิเศษถึงกับจัดสร้างพิพิธภัณฑ์มาติส (Musee Matisse) ขึ้นที่ Le Cateau-Cambresis บ้านเกิดของมาติส พิพิธภัณฑ์นี้มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อ ค.ศ. 1952 ขณะที่มาติสยังมีชีวิตอยู่ มาติสใช้ชีวิตในวัยชราอย่างสงบที่บ้านในเมืองวองซ์ โดยใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสวนเพื่อวาดภาพต้นไม้ใบหญ้าในสวนนั้น มาติสถึงแก่กรรมเมื่อ ค.ศ. 1954 ขณะที่มีอายุ 84 ปี นอกจากผลงานศิลปะจำนวนมากที่มาติสสร้างสรรค์ไว้แล้ว ยังมีบทบันทึกของมาติสเกี่ยวกับการสร้างงานศิลปะที่มีผู้นำมาอ้างถึงอยู่เสมอจนทุกวันนี้ โดยเฉพาะวลีอมตะที่ว่า

"สิ่งที่ข้าพเจ้าฝันถึง คือ ศิลปะที่มีดุลยภาพ มีความบริสุทธิ์ และมีความสงบเยือกเย็น ไกลจากความยุ่งยากหรือสิ่งรบกวนทั้งปวง เฉกเช่นเก้าอี้เท้าแขนให้เราได้นั่งสบาย ๆ ได้พักผ่อนจากความตรากตรำเมื่อยล้าทางกาย..."(www.sarakadee.com.2557: online)

#

ผลงานที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 4 Dances (II), 1910

ศิลปิน	เฮนรี มาติส (Henri Matisse)
ชื่อผลงาน	Dance (II)
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	260 × 391ซม.
ปี	ค.ศ. 1910

ที่มาของแนวคิด

เฮนรี มาติส ได้สร้างผลงานจาก จินตนาการการเต้นรำที่เขารู้สึกว่าการเต้นรำนั้นมันเป็นยังไงจากความฝันของเขาเอง โดยไม่ได้พึ่งธรรมชาติ ภาพคนทั้งผู้หญิง และผู้ชายเกาะมือเป็นวงกลมเต้นรำดูเหมือนลอยจากพื้นดิน ลักษณะผู้เต้นมีความเคลิบเคลิ้มแสดงความรู้สึกลืมตัวปล่อยจิตใจไปตามเสียงเพลง

#

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

เฮนรี มาติส ได้ใช้ความโดดเด่นเรื่องสีที่ตัดกัน โดยการสร้าง รูปร่าง รูปทรงขึ้นมาแล้วใช้สีที่สดตัดกันจากทฤษฎีสีคู่ตรงข้าม ภายในที่ว่างของพื้นหลัง

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ Dance (II) สร้างจุดเด่นโดยรูปร่าง รูปทรงที่ชัดเจนโดยใช้สีที่สด สร้างจุดเด่นและสร้างความสมดุลภายในภาพด้วย รูปร่าง รูปทรงเช่นกัน รวมถึงความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

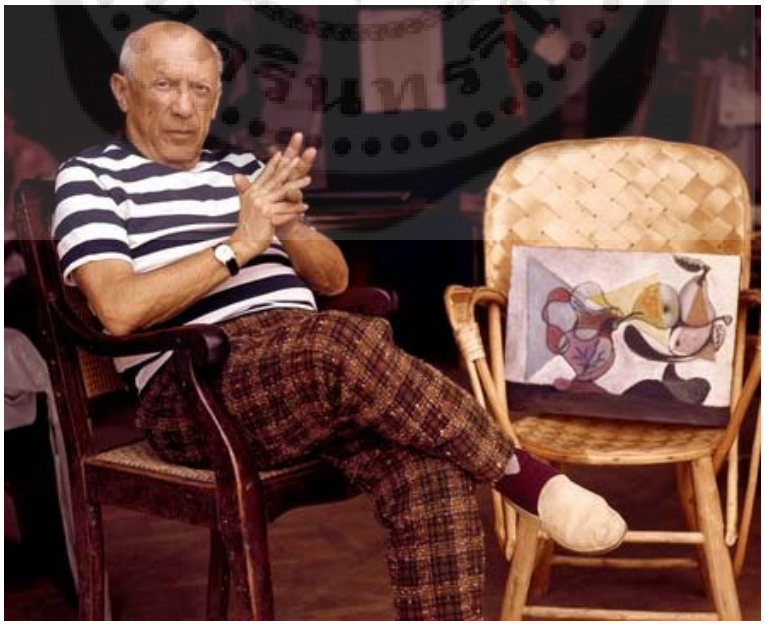
ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน Dance (II) ของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse) ได้มีความโดดเด่นเรื่องของสีที่โดดเด่น โดยการใช้ทฤษฎีของสีคู่ตรงข้ามมาใช้เป็นเอกลักษณ์เด่นของผลงานพร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **3** ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง สี (Colour) จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

1.2.3 ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

ภาพประกอบ 5 Pablo Picasso

#

ปาโบล ปีกัสโซ (Pablo Picasso) เป็นจิตรกรเอกของโลกที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นศิลปินที่มีพรสวรรค์ในการสร้างสรรค์มากที่สุดในคริสต์ศตวรรษที่ 20ปีกัสโซเกิดเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม ค.ศ. 1881 ที่เมืองมาลากา แคว้นอันดาลูเซีย ประเทศสเปน เป็นบุตรชายคนโตของ ดอนโคเซ รุยซ์ อี บลัสโก (Don Jose Ruiz กับมารีอา ปีกัสโซ อี โลเปซ (Maria Picasso Ruiz บิดาของปิกัสโซเป็นครูสอนศิลปะ

ในมหาวิทยาลัย เมื่อตอนเป็นทารก ปิกันโซ่ พูดคำว่า "piz, piz" [มาจากคำว่า "lápiz" (ลาปิซ) ที่แปลว่าดินสอในภาษาสเปน] เป็นคำแรก แทนที่จะพูดคำว่า "แม่" เหมือนเด็กทั่วไป ปีกัสโซได้รับจานสีและพู่กันเป็นของขวัญวันเกิดตอนอายุ 6 ขวบจากบิดา เขาฉายแววการเป็นศิลปินระดับโลก เมื่อครั้งนึงที่บิดาของปีกัสโซกำลังวาดรูปนกพิราบของเขาอยู่นั้น สิ่งที่น่าทึ่งก็ได้บังเกิดขึ้น เมื่อบิดาของเขาออกไปจากห้องเพื่อทำอะไรบางอย่าง ปีกัสโซได้เข้าไปในห้อง แล้ววาดภาพนกพิราบต่อจนเสร็จ เมื่อบิดาเขากลับเข้ามาจึงได้พบว่าภาพที่วาดนั้น เสร็จสมบูรณ์และมีพลังมากกว่าที่ตนเองวาดเสียอีก

ผลงานของปิกัสโซมีหลากหลายรูปแบบ รวมถึงศิลปะภาพสีพู่กัน (painting), ภาพวาด (drawing), รูปหล่อ รูปปั้น (sculpture), ภาพพิมพ์ (printmaking) และ เครื่องเคลือบดินเผา (ceramics) ปิกัสโซสร้างสรรค์งานใหม่ๆ ขึ้นอย่างสม่ำเสมอ เขาเคยใช้ส่วนต่างๆ ของวัสดุในงานศิลปะของเขา ครั้งหนึ่งเขาใช้ชิ้นส่วนเก่าของรถจักรยาน ในการทำงานหล่อ ที่ชื่อ Bull's Head

ชีวประวัติของปิกัสโซจะแตกต่างจากจิตรกรชื่อดังหลายๆ คนที่ เมื่อเสียชีวิตจิตรกรเหล่านั้นจะยากจน และไม่เป็นที่รู้จัก ขณะที่ปิกัสโซร่ำรวยและได้รับการยกย่องเชิดชูให้เป็นจิตรกรเอกก่อนที่เขาจะเสียชีวิตลงในปี ค.ศ. 1973 (8 เมษายน ค.ศ. 1973) เมื่อเขาอายุได้ 91 ปี

ภาพเขียนของปีกัสโซแบ่งเป็นช่วงต่าง ๆ ได้ ดังนี้

- Blue Period 1901-1904 (ยุคสีน้ำเงิน)
- Rose Period 1904-1906 (ยุคสีชมพู)
- African-Influenced Period
- Cubism (บาศกนิยม)
- Classicism and surrealism (ยุคคลาสสิกและเหนือจริง)
- Later works (ยุคสุดท้าย)

1. Blue Period ยุคบลู 1901-1904 ปิกัสโซ่ใช้เทคนิคการเขียนด้วยโทนสีน้ำเงิน ภาพส่วนใหญ่แสดงถึง ความอดยาก แร้นแค้น ซึมเศร้าของผู้คน และสภาพแวดล้อม โดยใช้สีโทนน้ำเงินซึ่งดูเย็นชาและหม่นมัว โดยที่มาเกิดจากที่เพื่อนของปิกัสโซ่ที่ชื่อ Casagemas ได้ฆ่าตัวตายลง ซึ่งให้ปิกัสโซ่เกิดความสะเทือนใจ เสียใจเป็นอย่างมาก และเขาเลยได้แสดงความรู้สึกนี้ ออกมาทางภาพเขียน และสอดคล้องในช่วงเวลานั้นเป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒธรรมในยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองบาร์เซโลน่ากับปารีสเองผลงานในช่วงนี้ อาทิเช่น The Old Guitarist

#

2. Rose Period ยุคโรส 1904-1906 พ้นจากช่วงบลู ก็ดูสดใสขึ้น คือช่วงโรส สีชมพู ชื่อก็บอกอยู่ แล้วว่าโลกนี้สีชมพู เพราะปิกัสโซได้พบรักแรกกับศิลปินนางแบบสาวชาวฝรั่งเศสชื่อ Fernande Olivier ตอนนั้นปิกัสโซอายุ 23 แฟนสาวเพิ่ง 18 ผลงานเลยออกมาตรงกันข้าม กับยุคบลูเห็นๆ ภาพที่มีชื่อเสียงมากและมีราคาสูงมากคือ Garçon à la Pipe (Boy with a Pipe เจ้าหนุ่มสูบไปป์)

3. African-Influenced Period 1906-1909 ยุคแอฟริกัน หรือ ยุคนิโกร ได้รับอิทธิพลจากแอฟริกาซึ่ง สะท้อนลงบนผลงานมีชื่อหลายชิ้นได้แก่ Les Demoiselles d'Avignon ที่เขานำมาแสดงที่เซียงไฮ้นี้ด้วย ภาพนี้เป็นภาพที่ต่อเชื่อมกับยุคสำคัญช่วงต่อไป คือ ยุค cubism หรือ ภาพบาศก์นิยม

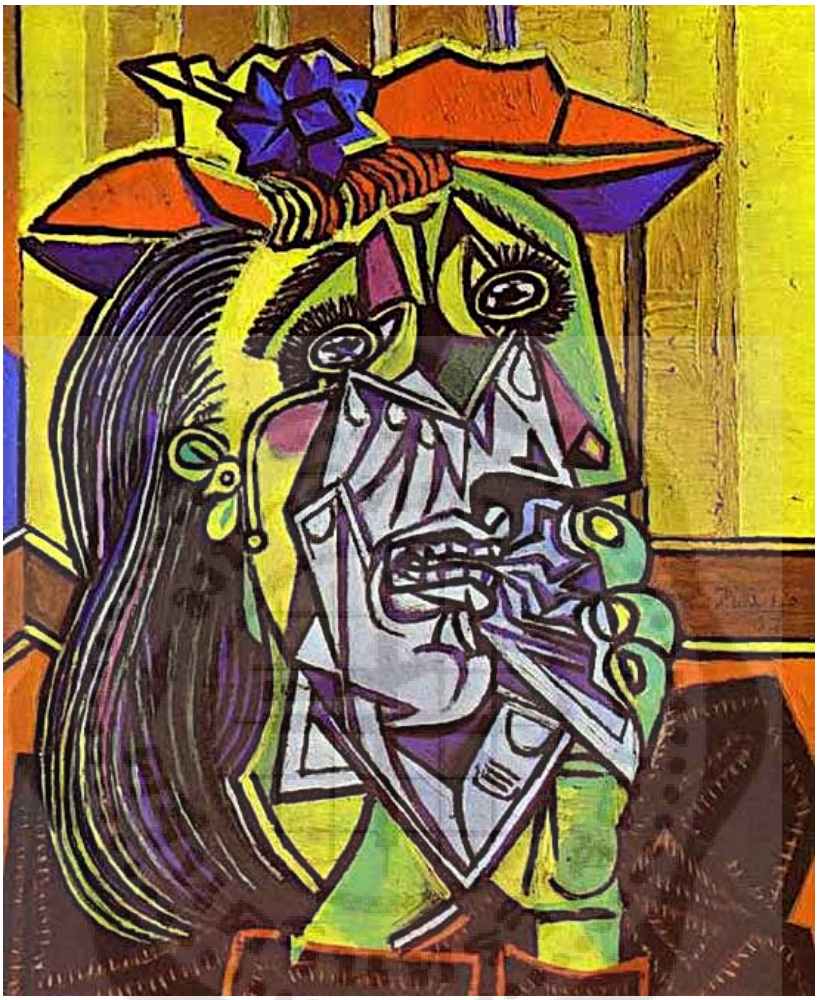
4. Cubism 1910-1919 เข้าสู่ยุคภาพแบบ abstract “พาโบล ปิกัสโซ เขาสร้างรูปทรงเป็นแบบเรขาคณิต นำโครงสร้าง มาแยกย่อยแล้วประกอบเข้ากันใหม่ ใช้สีแบน ๆ บางทีเอาด้านหน้าและด้านหลัง มาประกอบพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ผู้ดูได้เห็นวัตถุนั้นทั้งสองด้านในคราวเดียวกัน เป็นการแก้ ปัญหาของภาพเขียนที่มีเพียงสองมิติและตาเห็นได้แค่ด้านเดียว หลักสุนทรียศาสตร์อยู่ที่ กฎของการควบคุมความรู้สึกอารมณ์การแสดงออกต้องมีการพิจารณากลั่นกรองเสียก่อน ใช้สีมัว ไม่สด ไม่รุนแรง”

5. Classicism and surrealism หลังยุคคิวบิสซึ่ม ปิกัสโซก็กลับมาวาภาพเหมือนจริงใหม่อีกครั้ง ยุคนี้เขาเรียกว่ายุคนีโอคลาสสิค ในประมาณช่วง 1920 หลังจากนั้น ศิลปะเขาก็ได้รับอิทธิพลจากสงครามที่เกิดขึ้นในยุโรปช่วง 1930 ได้แก่ สงครามกลางเมืองในสเปน จึง สะท้อนความรู้สึกออกมาทางผลงานศิลปะในแนวเหนือจริง หรือที่เรียกว่า Surrealism เป็นกาสร้างผลงานเชิงฝันเฟื่องเหนือจริง เป็นการแสดงออกเพื่อให้ประชดสังคมในช่วงนั้น

6. Later works (ยุคสุดท้าย) ในช่วงปลายชีวิตของปิกัสโซ่ แนวทางศิลปะของเขาก็เปลี่ยนอีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้เขาได้อิงการตีความจากผลงานของนักเขียนที่มีชื่อคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น Manet (มาเน่ต์), Delacroix (เดอลาครัวซ์) หรือ Poussin (ปุสแซ็ง) ดังนั้น ผลงานของปิกัสโซในช่วงท้าย ๆ จึงเป็นสไตล์คละกันหลายแนว (boripus.blogspot.com.2557: online)

#

ผลงานที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 6 The Weeping Woman, 1937

ศิลปิน	ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)
ชื่อผลงาน	The Weeping Woman
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	60 × 49 ซม.
ปี	ค.ศ. 1937

#

ที่มาของแนวคิด

ปิกัสโซ่ ได้สร้างผลงาน The Weeping Woman ในช่วงปี ค.ศ. 1937 ซึ่งเป็นช่วงที่เขามีความรุ่งเรืองและประสบผลสำเร็จเป็นอย่างสูง ซึ่งเขาได้สร้างผลงานชิ้นนี้ในเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของเขาเอง เป็นการตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริง ขอผู้หญิงร้องไห้ โดยอิงทฤษฎีสัมพัทธภาพในรูปแบบเรขาคณิต

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ปิกัสโซ่ ได้ใช้หลักของการเขียนณุปร่าง รูปทรงเป็นหลักของภาพโดยมี รูปร่างรูปทรงเรขาคณิตเป็นส่วนใหญ่ ใช้โทนสีที่สว่างโดยใช้สีเหลืองเป็นหลัก ตัดและแบ่งน้ำหนักด้วยเส้นรวมถึงการเกิดลักษณะของพื้นผิวขึ้นอีกด้วย

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ The Weeping Woman มีการจัดจุดเด่นไว้ตรงกลางเด่นชัดด้วยรูปร่างรูปทรงชัดเจน มีพื้นที่ว่างทำหน้าที่ประกอบจุดเด่นได้เต็มที่ เกิดเอกภาพ ดุลยภาพชัดเจนโดยการจัดจุดเด่นตรงกลางและมีสมมาตรที่ถ่ายเทด้วยเส้น จังหวะรวมถึงสีพื้นหลังที่ช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ของภาพชัดเจน

ผลสรุปการวิเคราะห์

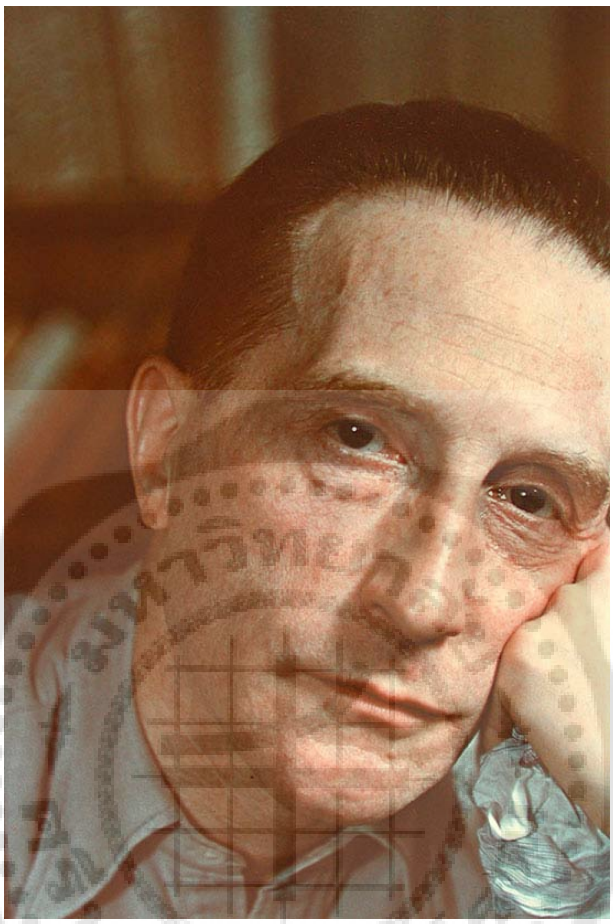
จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน The Weeping Woman ของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) ได้มีความโดดเด่นเรื่องของรูปร่าง รูปทรง แทนความเหมือนจริงเป็นแนวกึ่งนามธรรม โดยมีการอิงทฤษฎีสัมพัทธภาพของรูปร่าง รูปทรงเรขาคณิต มาใช้เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของผลงานพร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใส่ร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

#

1.2.4 มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

ภาพประกอบ 7 Marcel Duchamp

“มันไม่ใช่ศิลปะ แต่เป็นแค่โถปัสสาวะในห้องน้ำเท่านั้นเอง”นั่นคือคำอธิบายของสมาคมศิลปินอิสระในนิวยอร์กที่ใช้ปฏิเสธผลงาน Fountain ของ ริชาร์ด มัทท์ ในงานแสดงนิทรรศการขนาดยักษ์สำหรับศิลปินหน้าใหม่ ปี 1917 โดยหารู้ไม่ว่านั่นคือชื่อปลอมของ มาร์เซล ดูชองป์ กรรมการของสมาคมฯ

จากนั้นไม่นาน Fountain ได้เปลี่ยนจากโถปัสสาวะกลายเป็นงานศิลปะชิ้นสำคัญแห่งศตวรรษที่ 20 และเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของ ศิลปะสมัยใหม่ ซึ่งต้องการนำเสนอแนวคิดแปลกแหวกแนวไปจากขนบและระบบคิดเดิม

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? แท้จริงแล้วศิลปะคืออะไรกันแน่? ในขณะที่ ศิลปะสมัยใหม่ ถูกตั้งข้อสงสัย แต่ทำไมความสนใจใคร่รู้ของผู้ชมกลับแผ่ขยายเหนือความคาดคิด?

มาเซล ดูชอง เขาได้เติบโตมาในครอบครัวที่สมาชิกมีความเป็นศิลปินภายในตัวสูง ครอบครัวของดูว์ช็องชอบที่จะเล่นหมากรุก, วาดภาพ, ทำดนตรี ตอนอายุ 10 ขวบ เขาได้เดินตาม

#

รอยพี่ชายของเขา เมื่อเขาออกจากบ้านและเริ่มศึกษาที่โรงเรียนปีแยร์-กอร์แนย์ (Lycée Pierre-Corneille) ในรูอ็อง เขาเชี่ยวชาญทางด้านสาขาวิชาคณิตศาสตร์จนได้รับรางวัลทางด้านสาขาวิชานี้ถึงสองรางวัล อีกทั้งยังได้รับรางวัลทางด้านการวาดภาพศิลปะจากคุณครูของเขาที่พยายามจะกันเด็กนักเรียนให้ออกจากศิลปะในลัทธิประทับใจ (impressionism), ลัทธิประทับใจยุคหลัง (post-impressionism) และอิทธิพลจำพวกอาว็อง-การ์ด (avant-garde) อื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม เขาเริ่มวาดภาพอย่างจริงจังในครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี โดยเป็นการวาดเส้นและการใช้สีน้ำ ในช่วงฤดูร้อน เขาได้วาดภาพทิวทัศน์ในรูปแบบของลัทธิประทับใจโดยใช้สีน้ำมัน และไม่กี่ปีถัดมาเขาได้กลายเป็นพลเมืองอเมริกันในปี ค.ศ. 1905

ผลงานของดูว์ช็องทำให้ประเด็นเรื่องสุนทรียะกลายเป็นปัญหา เพราะไม่สามารถที่จะกล่าวได้อย่างง่าย ๆ อีกต่อไปว่า "งานศิลปะชิ้นนี้สวย" เพราะคงไม่มีใครที่จะกล่าวว่า "โถส้วม" ในงานแสดงศิลปะว่าเป็นงานศิลปะ ถึงแม้ว่า "โถส้วม" นั้นจะมีความสวยงามมากก็ตาม แต่งานแสดงศิลปะย่อมไม่ใช่งานแสดงผลิตภัณฑ์สุขภัณฑ์ ทั้งนี้สุขภัณฑ์ที่เข้าไปอยู่ในงานแสดงศิลปะเมื่อต้นศตวรรษที่ยี่สิบก็คงไม่ได้ทำให้ใครเข้าใจได้ว่า "โถส้วม" ที่ว่านี้จะเป็นศิลปะได้อย่างไร การตัดสินให้อะไรเป็นศิลปะในลักษณะแบบนี้ก็เปรียบเสมือนการตั้งชื่อวิสามานยนามให้กับศิลปะวัตถุ สำหรับวิสามานยนามในที่นี้ก็คือ "ศิลปะ" ในแง่นี้ผลงานศิลปะของดูว์ช็องเกิดขึ้นจากการตัดสินใจด้วยตัวเองล้วน ๆ ในการที่จะจัดให้อะไรเป็นศิลปะ อะไรไม่เป็นศิลปะ การตัดสินด้วยการจัดระเบียบใหม่ด้วยวิสามานยนามอย่างศิลปะก็หมายความถึง ความเป็นสมัยใหม่อย่างเต็มที่ เพราะเขาไม่ได้ตกอยู่ภายใต้ข้อกำหนดความเป็นศิลปะจากภายนอก นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกเทศของศิลปะ ความเป็นเอกเทศของศิลปิน ความเป็นเอกเทศแสดงให้เห็นถึงลักษณะของความเป็นสภาวะสมัยใหม่

เขามีความคิดที่จะต่อต้านศิลปะ จนกลายเป็นเรื่องเป็นราว เกิดแนวทางใหม่ เหมือนเปิดประตูให้ศิลปินได้เข้าไปพบกับโลกใหม่อย่างคาดไม่ถึง เป็นลักษณะงานตามแบบคติดาดา เขามักนิยมตั้งชื่อผลงานของเขาเป็นคำผวนหรือเล่นคำให้เกิดความหมายแปลก ๆ หรือประชดประชัน เช่น L.H.O.O.Q. ซึ่งสามารถออกเสียงได้หลากหลาย และมีความหมายแตกต่างกัน โดยผลงานชิ้นนี้เป็นการเขียนหนวดเคราลงไปบนใบหน้าของโมนาลิซาซึ่งเป็นภาพที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ในการที่เขากระทำเช่นนี้ ก็เพื่อเป็นการลดความขลังของผลงาน

เนื่องจากมีความเชื่อในการสร้างงานศิลปะว่า "ทุกสิ่งทุกอย่างที่ศิลปินสร้างสรรค์ออกมานั้นคือศิลปะ" ผลงานของศิลปินในช่วงแรกได้รับการต่อต้านและเกิดความโต้แย้งกันมากเกี่ยวกับความเป็นศิลปะ เพราะผลงานออกมามีลักษณะแปลกใหม่ เช่น การเขียนภาพโดยวิธีผิดปกติ หรือการนำวัตถุที่พบเห็นทั่วไปหรือวัตถุสำเร็จรูปมาเป็นงานศิลปะ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เพราะศิลปินไม่เห็นด้วยกับการสร้างงานศิลปะโดยใช้วัสดุหรือวิธีการในแบบเดิม แนวคิดเช่นนี้ทำให้นักวิจารณ์ศิลปะมีความเห็นว่า เป็นการต่อต้านศิลปะ (Anti-art) แม้ศิลปะในลักษณะนี้จะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างหนักถึงความไม่เหมาะสมทั้งจากนักวิจารณ์ศิลปะ กลุ่มคนที่สร้างสรรค์ศิลปะฝ่ายสูง และผู้ชมงานศิลป์ แต่โลกสำหรับที่กำลังขับเคลื่อนไปข้างหน้า ศิลปะเป็นหนึ่งในทรัพยากรทางวัฒนธรรม

#

ของมนุษยชาติที่เกิดขึ้นและผันแปรไปอย่างไม่เคยหยุดนิ่ง โดยสะท้อนภาพความเป็นจริงที่สังคมทุกสังคมย่อมมีความขัดแย้ง ไม่ว่าจะเป็นการขัดแย้งระหว่างกลุ่มชนชั้นหรือเศรษฐกิจ

งานศิลปะในทุกห้วงเวลาที่ผ่านมาจึงมีทั้งการผลิตซ้ำ ถอดรื้อ และให้คนตีความหมาย ศิลปะในบริบทของสังคมทุกสมัยสามารถเกิดขึ้นได้ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการแต่งตัว ภาพวาด ดนตรี สื่อภาพยนตร์ ฯลฯ แทบทุกอย่าง ให้มนุษย์ในยุคปัจจุบันมีที่ทางของตัวเองที่จะระบายสิ่งที่แฝงเร้นในตัวมนุษย์ออกมาในรูปของสุนทรียะนานาพันธุ์ ซึ่งอาจมีความหมายที่พิลึกพิลั่นจนบางครั้งเกินเลยไปสู่เขตแดนแห่งความอัปลักษณ์น่าชัง แต่สุดท้ายแล้ว ก็คือความจริงที่บอกให้รู้ว่า สิ่งที่อยู่คู่กับความงามของมนุษย์ก็คือความอัปลักษณ์ของเรา และหากจะเชื่อว่า ความงามคือความจริง และความจริงคือความงามชนิดหนึ่ง ซอกมุมอัปลักษณ์ของมนุษยชาติอย่างเรา ๆ ก็มีความงามที่น่าสะอิดสะเอียนแฝงอยู่ดาษดื่น

และคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ผลงานศิลปะเหล่านี้สะท้อนให้เราได้เห็นถึงความบอบช้ำ ความรุนแรง และความเลวร้ายที่กำลังเกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน ที่เราแกล้งทำเป็นมองไม่เห็นและปล่อยผ่านมันไป จนกลายเป็นแผลเรื้อรังฝังลึกอยู่ในจิตใจของมนุษย์ บางทีศิลปะเช่นนี้อาจจะช่วยเตือนสติให้เราได้หันกลับมามอง เพื่อที่ว่า แผลที่เกิดขึ้นมานั้น จะได้ไม่เน่าจนเกิดหนองออกมาปรากฏแก่สายตาของคนทั้งโลกไปมากกว่านี้ (openworlds.in.th/books.2557: online)

#

ผลงานที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 8 Fountain,1917

ศิลปิน	มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)
ชื่อผลงาน	Fountain
สื่อวัสดุ	วัตถุสำเร็จ
ขนาด	-
ปี	ค.ศ. 1917

ที่มาของแนวคิด

มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) ได้สร้างผลงาน Fountain ในปีค.ศ.1917 โดยความคิดที่ว่าความเท่าเทียมของศิลปินและความเป็นศิลปะในสังคมและยุคสมัย รวมถึงการก้าวใหม่ของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ไม่จำกัดแค่การสร้างสรรค์แบบเดิมๆ วิธีการการแบบเดิมๆทว่าขึ้นอยู่กับความคิดของตัวศิลปินเอง มาเซล ดูชอง ได้ส่งผลงาน Fountain ในชื่อ ริชาร์ด มัทท์ พร้อมค่าธรรมเนียม 6 ดอลล่าร์ ไปยังสมาคมอิสระ (The Society of Indent Artists) ในนิวยอร์ก เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่สมาคมกำหนดไว้ ผลงานชิ้นนี้ต้องถูกจัดแสดงนิทรรศการขนาดใหญ่ที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาศให้ศิลปินหน้าใหม่อย่างเท่าเทียม แต่ผลงานเค้ากลับไม่ได้นำแสดงด้วยเหตุผลสั้นๆว่า “มันไม่

#

ใช้ศิลปะ แต่เป็นแค่โถส้วม” ทำให้ดูชองได้ลาออกจากคณะกรรมการที่คัดเลือกซึ่งเค้าได้เป็นหนึ่งในกรรมการของสมาคมพร้อมเฉลยว่าผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานของเค้า ทำให้เป็นการก่อเกิดเหตุผลที่ว่าศิลปะไม่ได้อยู่แค่วิธีการเดิมแต่กลับใช้ความคิดเปลี่ยนแปลงบริบทของวัสดุได้เช่นเดียวกัน ทำให้เกิดแนวคิดของศิลปะที่แหวกแนวไปจากขนบและระบบแนวคิดแบบเดิมต่อไป

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ดูชอง ได้นำวัสดุสำเร็จเป็นผลงานศิลปะโดยมีความเป็นรูปร่าง รูปทรง เส้น สี นำหนัก พื้นผิวภายในตัวของวัสดุอยู่แล้ว จึงเป็นการนำเสนอรูปแบบแนวคิดเป็นหลัก

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ผลงาน Fountain มีการจัดวางที่เป็นจุดเด่นภายในผลงานโดย วัสดุที่นำจัดวางเอง ใช้ที่ว่างในอากาศเป็นตัวช่วยในการสร้างเอกภาพ ของผลงานทำให้ผลงานเกิดความโดดเด่นในตัวผลงานเอง

ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน Fountain ของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) ได้มีความโดดเด่นเรื่องการนำวัสดุสำเร็จ หรือวัสดุในชีวิตประจำวัน มาสร้างสรรค์เปรียบเทียบ ล้อเลียน ในความคิดจากผลงานสู่ผู้รับชม จึงให้เกิดความสร้างสรรค์ที่จากการเปลี่ยนบริบทของวัสดุให้เกิดเป็นผลงานศิลปะ เช่นจึงเป็นเอกลักษณ์เด่นของผลงานพร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

#

1.2.5 ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

ภาพประกอบ 9 Salvador Dali

ซัลบาดอร์ โดมิงโก เฟลีเป ซาซินโต ดาลี โดแมเนก **(Salvador Domingo Felipe Jacinto Dalí Domènech)** หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ ซัลวาดอร์ ดาลี **(Salvador Dalí) (**11 พฤษภาคม พ.ศ. 2447 – 23 มกราคม พ.ศ. 2532) เป็นจิตรกรชาวสเปน มีชื่อเสียงจากผลงานภาพวาดแนวเหนือจริง ซาลวาดอร์ ดาลี เกิดเมื่อเวลา 8นาฬิกา 45 นาที ของวันที่ 11 พฤษภาคม 1904 ที่เมืองฟิกูรัส ประเทศสเปน โดยมีพ่อเป็นเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนหนังสือสัญญาและพินัยกรรม เป็นบุคคลสำคัญของสังคมที่นั่นพอสมควร ชื่อซาลวาดอร์นั้นแต่เดิมตั้งให้กับพี่ชายของเขา ซึ่งตายไป 3 ปี ก่อนหน้าที่จะถึงคิวเกิดของดาลี เขากลายเป็นเด็กเพียงคนเดียวในบ้าน

ในหนังสือชีวประวัติชื่อ **My secret life** พิมพ์ในปี พ.ศ.2485 ได้กล่าวไว้ว่า"ในช่วงวัยเด็กนั้นค่อนข้างจะเป็นคนนิสัยหยิ่ง จองหอง คุยโว โอ้อวด และตอนอายุ 6ขวบ เขาอยากจะเป็นพ่อครัว เมื่ออายุ7 ขวบเขาต้องการจะเป็นนโปเลียนจนกระทั่งถึงรอบมาเกิดของน้องสาวของเขา อานา มาเรีย จึงเป็นเหตุให้เด็กชาย ซาลวาดอร์ เป็นเด็กที่ถูกตามใจและได้รับอนุญาตให้ทำอะไรได้สารพัดตามที่เขาต้องการ

การศึกษาของเขาเริ่มต้นเมื่อปี 1914 ในโรงเรียนประจำท้องถิ่น ซึ่งตอนนั้นก็คือ โรงเรียนแห่งฟิกูรัส ภายใต้การดำเนินงานของคณะบาทหลวงแห่งมาริสท์ ออร์เดอร์ เป็นช่วงการเรียนเล็กๆน้อยๆ สมุดรายงานของโรงเรียนที่ส่งถึงผู้รับคือพ่อแม่ของเขาทำให้ต้องขวัญหนีดีฝ่อ เพราะคะแนนนั้นมันเลวร้ายมาก

#

ครั้งหนึ่งเมื่อเขาอยู่ตามลำพังกับน้องสาววัย3ขวบ เขาเตะเธออย่างแรงที่ศีรษะ ซึ่งนำมาซึ่งความสนุกสนานปลาบปลื้มแก่เขายิ่งนัก เขายังพบกับความสุขที่ไม่สามารถจะอธิบายได้กับการโผลงจากบันไดคราวละหลายๆขั้น ความเจ็บปวดดูเหมือนจะไม่มีความสำคัญ ส่วนความอภิรมย์อันแรงกล้านั้นมีอยู่ล้นเหลือ เขายังได้รับการยั่วยุให้ทำซ้ำ อีกหลายต่อหลายครั้ง โดยมิได้ไม่รู้ตัวถึงผลที่จะเกิดกับเพื่อนร่วมห้องเรียน นอกจากนี้เขายังเคยชกไวโอลินของเด็กชายคนหนึ่งจนแตกละเอียดเพียงเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าการวาดภาพนั้นเหนือกว่าการเล่นดนตรี

ด้วยอายุที่ไม่ทันจะเข้าเกณฑ์เรียนหนังสือ ดาลีได้แสดงออกถึงความสามารถพิเศษอันสำคัญมากต่อความเป็นศิลปินของเขา ด้วยภาพทิวทัศน์ที่เป็นที่รู้จักกันอย่างดีในยุคต้นๆ มีโปสการ์ดตามมาติดๆอีก2ภาพ อันแสดงถึงความทะเยอทะยานมากขึ้น ได้แก่ภาพ **Portrait of Helen of Troy** และ **Josept Greeting his Brethren** ซึ่งเป็นผลงานรูปแบบวรรณคดีในศตวรรษที่ 19 เปี๊ยบเลย ส่วนเรื่องสตูดิโอนั้น ดาลี ได้รับอนุญาตให้ใช้ห้องซักรีดห้องเก่าที่อยู่ชั้นบนสุดของบ้าน วันไหนที่อากาศร้อนเขาก็จะลากถังไม้ถังโตๆแล้วรองน้ำให้เต็ม จากนั้นก็แก้ผ้าแล้วแช่ไปพลางวาดภาพไปพลางได้เป็นชั่วโมงๆ ภาพวาดของเขาก็คือการนำฝากล่องใส่หมวกที่เอามาจากร้านขายหมวกผู้หญิงของป้ามาตอกติดผนังเต็มไปหมด รวมทั้งผลงานในสมัยเรอเนสซองซ์ที่ฉีกจากนิตยสาร ที่นี่คือที่ปลอดภัยของเขาและช่างเป็นความสันโดษที่เขาใฝ่หาเสี่ยนี่กระไร ความโดดเดี่ยวกลายเป็นความบ้าคลั่ง เมื่อเกิดเหตุการณ์อันน่าละอายหรืออึดอัดใจ เขาก็จะรีบเร่งขึ้นไปชั้นบนยังห้องซักรีดของเขา ที่นี่เขารู้สึกเหมือนมีเพียงเขาคนเดียวในโลก เขาจมอยู่ในความเพ้อฝันของเขา เล่นเป็นอัจฉริยะบุรุษด้วยความคิดที่ว่า "ถ้าคุณเล่นเป็นอัจฉริยะ คุณก็จะได้เป็นอัจฉริยะ"

พ่อแม่ของดาลีทราบถึงความสามารถในทางศิลปะที่เจริญงอกงามขึ้นเรื่อยๆของลูกชายจึงส่งเขาให้ไปอยู่กับเพื่อนในชนบท รามอน พิทชอท เป็นเศรษฐีนักสะสมงานศิลปะและเป็นจิตรกรผู้มีลักษณะของงานในแบบอิมเพรสชันนิสท์ที่มีพรสวรรค์อาจจะเรียกได้ว่ามีพรสวรรค์กันทั้งครอบครัวเลยก็ว่าได้ เพราะลูกชาย 2 คนเป็นนักดนตรี ลูกสาวคนหนึ่งเป็นนักร้องโอเปร่า ส่วนอีกคนหนึ่งแต่งงานกับกวีชาวสเปนถิ่นฐานที่อยู่ของเขาเรียกกันว่า **Muli de la Torre** หรือ **The Tower Mill** ช่วงเวลาที่ดาลีอยู่กับครอบครัวนี้ ได้มีอิทธิพลสำคัญในชีวิตของเขา และเป็นทางสว่างในการเพ้อฝันเชองอิโรติคที่ปรากฏในผลงานมากมายของเขาในระยะต่อมา

ด้วยความช่วยเหลือของพิทชอท พ่อของดาลีจึงส่งเขาไปเรียนในชั้นเรียนศิลปะในฟิกูรัส **Nunez** เจ้าของโรงเรียนและเป็นครูที่ค่อนข้างจะเห็นอกเห็นใจคน มองเห็นแววศิลปินในตัวลูกศิษย์คนนี้ของเขา ต่อมาดาลีก็ได้ฟื้นฟูความรู้ในเรื่องสมัยเรอเนทซองซ์ ภาพวาดของเขาเริ่มเข้าไปกระทบความสนใจของผู้คน เริ่มมีการจัดแสดงงานในที่สาธารณะ และจัดเป็นนิทรรศการ ในระหว่างนั้น เขาก็เรียนต่อในระดับมัธยมที่ **Marist School** ถึงแม้ว่าบรรดาครูทั้งหลายจะเลิกหวังที่จะสอนสั่งเขาแล้วก็ตาม ซึ่งเขาก็เริ่มเบื่อบทเรียนแล้วเหมือนกัน เขาคอยการเวียนมาถึงของเวลาปิดเทอม เขามักจะใช้เวลาอยู่ที่หมู่บ้าน **Cadaques** บนริมฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน โขดหิน และชายหาดกลายเป็นจุดที่เขานิยมชมชื่น

#

ในปี 1921 ดาลีได้เข้าเรียนในสถาบันศิลปะแห่งกรุงแมดริด การเรียนในสถาบันนี้ เป็นแบบ "ตามคำสอน" การวาดเส้นวัตถุจะต้องมีขนาดที่แน่นอน แต่ดาลไม่สนใจคำสอนเลย เขาจะวาดขนาดเล็กนิดเดียว เมื่อต้องนำมาแก้ใหม่ เขาก็วาดเสียใหญ่โตเกินไป แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่เขาได้รับในฐานะนักเรียนก็คือความสมบูรณ์แบบ ในระยะเวลาต่อมา ดาลีเริ่มเป็นที่รู้จักและเป็นที่เรียกร้องจากเพื่อนๆร่วมสถาบัน

ดาลีเคยถูกจับเข้าคุกในปี 1924 ในฐานะผู้ต้องสงสัยในการก่อการจลาจล แต่เนื่องจากพนักงานไม่สามารถหาหลักฐานมามัดตัวเขาได้ ดาลีจึงได้รับอิสระหลังจากไปกินข้าวแดงในคุกถึง1 เดือน เขากลับไปเรียนต่อ แต่ไม่นานจากนั้นเขาก็ถูกเชิญให้ออกจากโรงเรียน ดาลีมิได้หยุดความเป็นศิลปินของเขไว้แค่นั้น เขาได้รับสัมผัสศิลปะอีกหลายลัทธิไม่ว่าจะเป็น ดาดา, ฟิวเจอริสม์, คิวบิสม์, พบศิลปินต่างลัทธิ เช่น **Chirico**, **Carlo**, ดาลีเดินทางไปปารีสในปี 1927 เพื่อพบ ปิคัสโซ พูดคุยสนทนาหาข้อแลกเปลี่ยนในเรื่องของ คิวบิสม์ ซึ่งดาลีกำลังศึกษางานและค่อนข้างชื่นชม

ดาลี ได้เปิดแสดงผลงานเดี่ยวที่ดัลมอ แกลลอรี่ กรุงบาร์เซโลนา ซึ่ง ปิกัสโซได้เดินทางมาชื่นชมด้วย ดาลีได้รับการแนะนำให้รู้จักกับ อังเดร เบรตอง เจ้าลัทธิเซอร์เรียลิสต์ ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 1924 เซอร์เรียลิสต์ในยุคแรกๆจะกีดกันความมีเหตุมีผล และหลักทางตรรกวิทยา ด้วยความนิยมความไม่มีเหตุผล ศิลปินจะได้รับการแนะนำไม่ให้ถ่ายทอดความบันดาลใจจากความเป็นจริง ดาลีเข้ากลุ่มศิลปินเซอร์เรียลิสต์ในปี 1929 ในปารีส และในปีนั้นเองที่เขาแต่งงานกับ กาลา ในเดือนตุลาคม

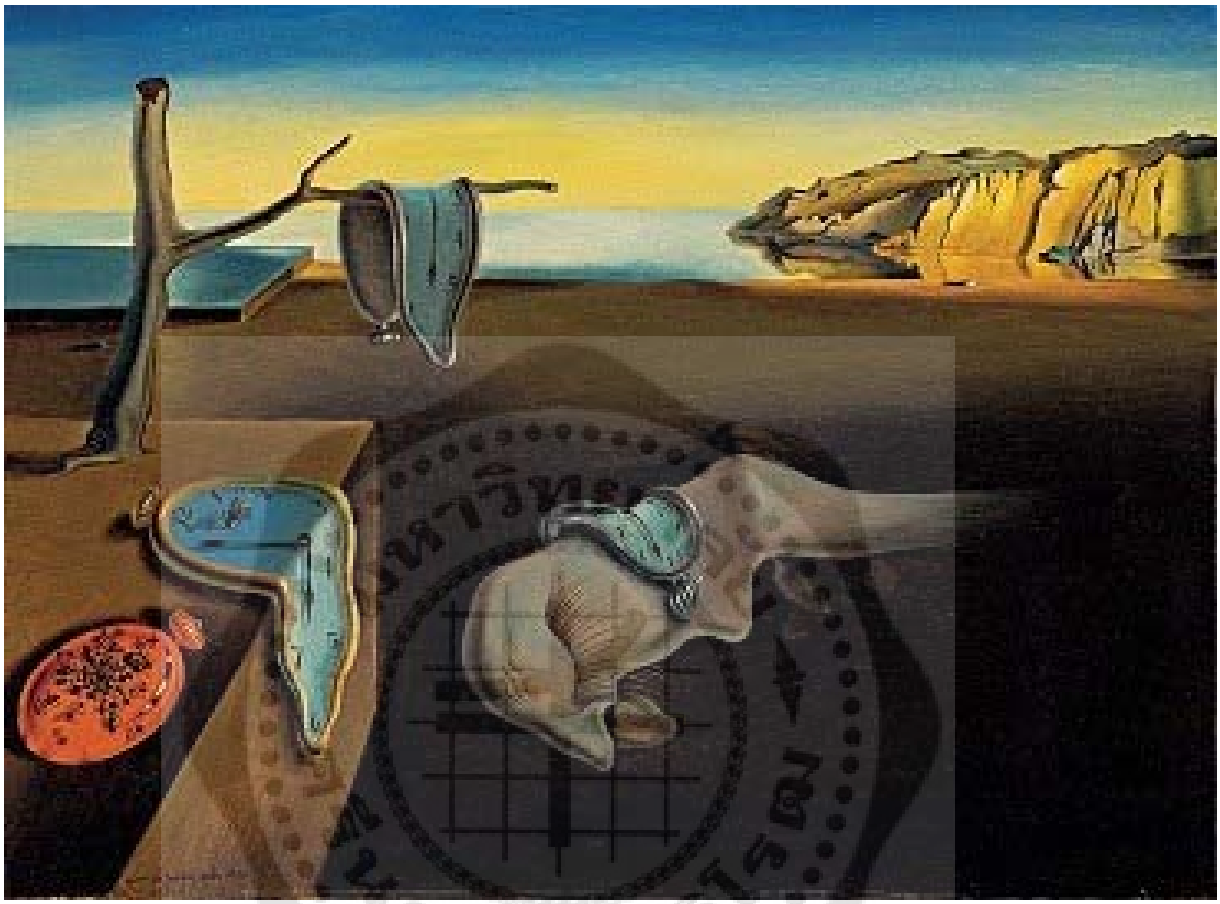
ดาลีมีโอกาสได้จัดแสดงผลงานในต่างประเทศหลายครั้ง เขาจัดแสดงผลงานเดี่ยวที่ **Zwemmer Gallery** กรุงลอนดอน ในสไตล์เซอร์เรียลิสต์ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องถึงการแสดงออกทางการเมืองมากขึ้น เขาสรรเสริญฮิตเลอร์ ความเอนเอียงในความนิยมระบอบราชาธิปไตยของเขาทำให้ถูกตำหนิอย่างเป็นทางการจากกลุ่ม เขาจึงยุติการร่วมกลุ่มเซอร์เรียลิสต์ตั้งแต่บัดนั้น ในปีเดียวกันนี้คือปี 1934 เขาได้ย่างเท้าก้าวแรกลงบนแผ่นดินอเมริกา และได้วาดภาพประกอบเมืองนิวยอร์ก ลงบนหนังสือ **The American Weekly**

ถึงแม้ว่าเขาจะเลิกยุ่งเกี่ยวกับกลุ่มเซอร์เรียลิสต์แล้วก็ตาม แต่เขายังเข้าร่วมงานนิทรรศการศิลปะเซอร์เรียลิสต์นานาชาติ ณ กรุงลอนดอน

ในปี 1937 ดาลีไปอิตาลี และที่นั่นเขาได้รับอิทธิพลภาพวาดในยุคเรอเนสซองซ์ และ บาโรคมาด้วย ดาลีได้กลับไปอเมริกาอีกครั้งในปี 1940 ซึ่งเป็นช่วงสงครามโลก เพื่อตั้งถิ่นฐานในรัฐแคลิฟอร์เนีย และเริ่มทำชื่อเสียงในอเมริกาทันที เขาเขียนหนังสือชื่อ" ชีวิตลับของ ซาลวาดอร์ ดาลี " ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือ เดลี่ เพรส ของนิวยอร์ก ซึ่งนำมาพิมพ์รวมเล่มในปี 1961 เขาเริ่มเขียนบทความ บทภาพยนต์ ควบคู่ไปกับการวาดภาพ ดาลี เริ่มบุกรุกไปเปิดนิทรรศการครั้งใหญ่ที่กรุงโตเกียว ในปี 1964-1965 นอกจากนี้ เขายังเริ่มวาดภาพประกอบพระคัมภีร์ไบเบิ้ล แต่มิใช่ว่าเขาไม่เคยทำงานเกี่ยวกับศาสนามาก่อน เขาเคยวาด **The Madonna of Port Lligat** และภาพ **Christ of st.John of the Cross** ในปี 1942 และ 1951 ตามลำดับและพ.ศ. 2532 ดาลี ก็เสียชีวิตลงด้วยโรคหัวใจล้มเหลว รวมอายุได้ 85 ปี(Writer.dek-d.com.2557: online)

#

ผลงานที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 10 The Persistence of Memory, 1931

ศิลปิน	ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)
ชื่อผลงาน	The Persistence of Memory
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	24 × 33 ซม.
ปี	ค.ศ. 1931

ที่มาของแนวคิด

ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) ได้สร้างผลงานแนว เซอร์เรียลิสต์ (surrealism) แนวเหนือจริง ตามจิตใต้สำนึกของตัวศิลปิน เขาได้ถ่ายทอดผลงานได้อย่างโดดเด่น โดยผลงาน The Persistence of Memory เป็นภาพของ นาฬิกาเหลว เขาได้แรงดาลใจจากเนยแข็งขนิดหนึ่งที่กินเป็นประจำ สื่อสัญลักษณ์ของความไม่แน่นอน การเสื่อมสลาย ผุพัง เน่าเปื่อยของสรรพสิ่งนำเสนอ

#

ภาพความตาย เป็นแนวทางความเป็นจริงเชิงสัมพันทภาพของชีวิต ซึงดารี ได้นำเสนอได้ออกมาโดดเด่นตามเอกลักษณ์ของตนเอง

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ซาลวาดอล์ ดารี ได้ใช้รูปทรงที่กึ่งเหมือนจริงและเหมือนจริงภายในภาพ มีสี น้ำหนัก แสงเงาที่ชัดเจน ใช้โครงสร้างของเส้นถ่ายเทความเคลื่อนไหวควบคู่กับรูปทรงภายในภาพและจินตนาการณ์ของเขาเอง

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ The Persistence of Memory มีองค์ประกอบศิลป์ที่ชัดเจนทั้งด้านความเป็นเอกภาพ ดุลยภาพที่สมบูรณ์ รวมถึงสมมาตรที่เหมาะสมซ้าย ขาว สร้างจุดเด่นโดยรูปร่าง รูปทรงที่ชัดเจน โดยใช้สีที่ให้น้ำหนักแสงเงาชัดเจน มีขนาดและสีของวัตถุภายในภาพแบ่งระยะ ที่ว่างรวมถึงพื้นหลังที่สมบรูณ์ของบรรยากาศทั้งหมดภายในตัวผลงาน

ผลสรุปการวิเคราะห์

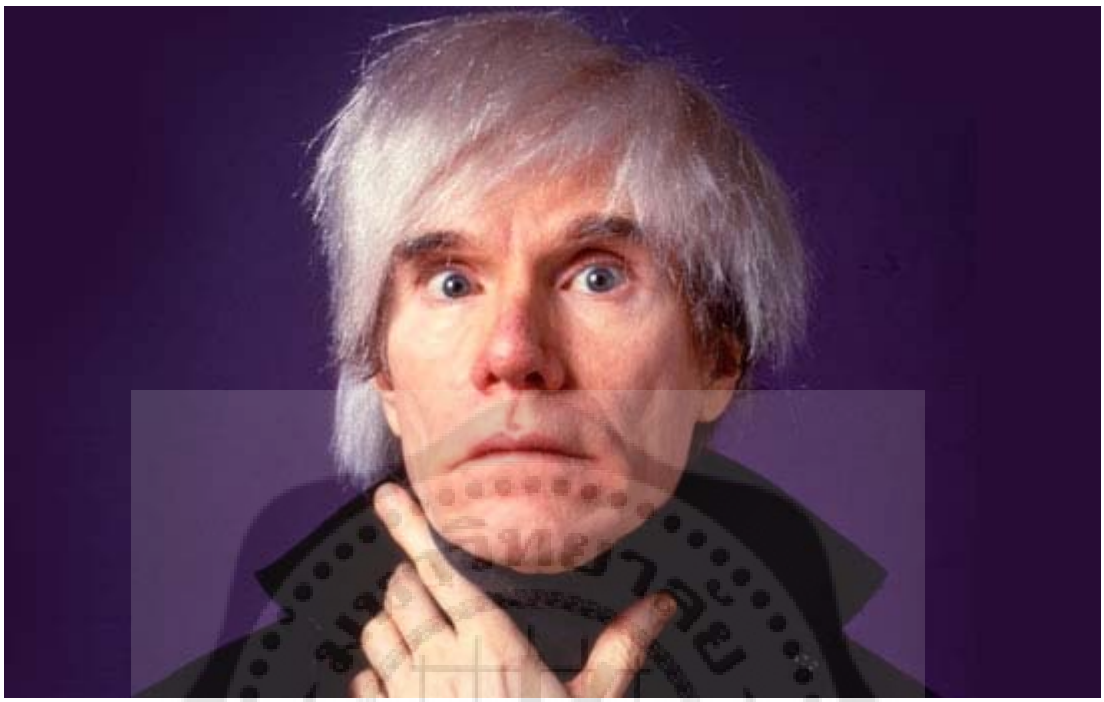
จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน The Persistence of Memory ของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) ได้แสดงถึงเอกลักษณ์ของผลงานและตัวตนของศิลปินได้ชัดเจน แสดงถึงการแสดงออกถึงจินตการณ์ที่ไร้ขีดจำกัด โดยมีหลักของความเป็นจริงเป็นมูลฐานของความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น แปลกใหม่แม้จะเป็นเรื่องราวที่ธรรมดาทั่วไปก็ตาม สามารถสื่อถึงเรื่องราวต่างได้มากมาย จึงเป็นเอกลักษณ์เด่นของผลงานพร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism) จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

#

1.2.6 แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

ภาพประกอบ 11 Andy Warhol

แอนดี้ วอร์ฮอล คือใคร ถ้าเขาตอบเองเขาจะตอบว่า "ดูภาพเขียนและดูหนังสือของผม นั่นคือผม ไม่มีอะไรนอกเหนือจากนั้น" แต่ในบางคำตอบบอกว่า เขาเป็นผู้ร่วมสร้างศิลปะทศวรรษ1960 เป็นผู้ประสบความสำเร็จที่ไม่ยอมหยุดนิ่งในทศวรรษ1970 และเป็นอาวุโสผู้ยิ่งใหญ่ในโลกของศิลปะล้ำยุคในทศวรรษ1980—สำหรับอเมริกาและโลก

ลูกชายคนงานเหมืองแร่เชื้อสายเช็คโกฯ เติบโตในพิทส์เบิร์ก จบปริญญาสาขาการออกแบบและเริ่มอาชีพในทางพาณิชย์-ศิลป์ ในนิวยอร์ค คนหนุ่มสาวในแวดวงศิลปะยุคนั้นมักละอายที่จะใช้ชื่อจริงเมื่อต้องหาหนทางอยู่รอดด้วยการรับงานพาณิชย์ศิลป์ แต่ แอนดี้ วอร์ฮอลไม่ เขาเปิดเผยและไม่ใส่ใจกับคำเย้ยหยันจากกลุ่มศิลปินแอ็บสแตร็คท์และเอ็กซ์เพรสชั่นนิสต์ที่กำลังเฟื่องฟูและรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นในนิวยอร์ค

กลางกำแพงหนาทึบของแอ็บสแตร็คท์ และเอ็กซเพรสชั่น เริ่มมีรอยปริของศิลปะแนวใหม่ในกลางทศวรรษ 1950 เมื่อศิลปินอังกฤษกลุ่มหนึ่งเปิดแสดงงานศิลปะที่นำสิ่งของสัพเพเหระมาใช้ เช่น หนังสือการ์ตูน เฟอร์นิเจอร์เก่าๆ แผ่นปลิวโฆษณา และกระทั่งลูกกวาด งานที่ดูแล้วสดชื่นให้ความรู้สึกร่าเริง ลอว์เรนซ์ อลาววีย์ นักวิจารณ์ชื่อดังขนานนามมันว่า " ป๊อป อาร์ต "

#

ฝั่งอเมริกาในเวลาเดียวกัน แจสเปอร์ จอห์นส์ (Jasper Johns) ก็กำลังทดลองงานแนวใหม่อย่างขะมักเขม้น ไม่มีใครสนใจสักเท่าไหร่ แต่วอร์ฮอลสนใจและให้ความชื่นชมในตัว แจสเปอร์ จอห์นส์ เขาปราถนาที่จะสร้างความสำเร็จในศิลปะแนวใหม่นี้ให้ได้

ความสำเร็จไม่เคยหล่นมาจากฟ้ามีแต่ตองจ่ายออกไปด้วยสมองและความพยายามอย่างเหนื่อยยาก แอนดี้ วอร์ฮอล เริ่มนำภาพเขียนด้วยหมึกออกตระเวนแสดงเป็นครั้งแรก ถัดมาด้วยการนำภาพในลักษณะ การ์ตูน อย่าง ซูเปอร์แมน นักสืบดิ๊คเทรซี ป๊อบอาย และรูปทรงที่คุ้นตาเช่น ขวดโคคา-โคลา แต่ก็ยังไม่ได้รับความสนใจใยดีนัก

วอร์ฮอลได้พบ รอย ลิธเทนสไตน์ (Roy Lichtenstein)ในเวลาต่อมา รอยเป็นศิลปินอีกคนที่ทำงานในลีลาใกล้เคียงกับเขา การพบกันไม่เพียงสร้างกำลังใจ แต่นำมาสู่การเกาะกลุ่มที่ชัดเจนขึ้น วอร์ฮอลนึกถึงบางสิ่งบางอย่างที่กำลังเกิดขึ้น และบางที-เขาอาจจะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น แต่มันก็ยังไม่เกิดขึ้น จนกระทั่งปี 1962 แอนดี้ วอร์ฮอล นำงานออกแสดงเดี่ยวที่แกลลอรี่เฟรัสในลอสแองเจลีส การตอบสนองค่อนข้างเงียบเชียบ แม้จะมีภาพกระป๋องซุปแคมพ์เบลล์ที่โด่งดังในเวลาต่อมา แต่กับการแสดงอีกครั้งที่แกลลอรี่สเตเบิ้ลในนิวยอร์ค ทุกอย่างเปลี่ยนไป Gold Marilyn และ Red Elvis ด้วยสีสันฉูดฉาดเร้าใจกลายเป็นที่กล่าวขวัญไปทั่วแวดวงศิลปะและผู้คนทั่วไป ปีเดียวกัน แอนดี้ วอร์ฮอลได้สร้างงานใหม่ขึ้นอีกในชุด " ความตายและความหายนะ " เป็นภาพที่ตัดออกมาจากข่าวอุบัติเหตุและการฆ่าตัวตายทางหน้าหนังสือพิมพ์ เขาเปลี่ยนวิธีทำงานด้วยพู่กันมาใช้ซิลค์สกรีนซึ่งเป็นวิธีทางพาณิชย์ศิลป์แทน เพื่อผลที่ภาพจะมีสีหนาแน่นสดใสขึ้น และวิธีนี้ก็แพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว

โรเบิร์ต ฮุฟส์ นักวิจารณ์ศิลปะตั้งข้อสังเกตถึงผลทางติดตามมาว่า " สินค้าทุกอย่างพากันลอกเลียนแบบงานศิลปะบนผลิตภัณฑ์เพื่อดึงดูดลูกค้า และวัฒนธรรมการเลือกซื้อของของผู้บริโภคก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย"

ปี1963 แอนดี้ วอร์ฮอล และ เจอราร์ด เมแลนก้า ผู้ช่วยของเขา โยกย้ายสตูดิโอ ไปตั้งที่โรงงานเก่าร้างแห่งหนึ่งบนถนนสาย 47 ของนิวยอร์ค เขาได้เพื่อนใหม่ชื่อ บิลลี่ เนม ที่นั่น บรรดาเพื่อนฝูงที่แปลกประหลาดพิสดารของ บิลลี่เริ่มแวะเวียนมาหาสู่กัน แอนดี้ วอร์ฮอลพบว่าบุคลิคสุดขั้วของคนเหล่านั้นเหมาะอย่างยิ่งสำหรับการเริ่มทำงานหนังของเขา

งานหนังเรื่องแรกชื่อ Kiss Eat Sleep ชื่อเรื่องบอกถึงสิ่งที่อยู่ในหนังอย่างชัดเจนอย่าง "นอน" ก็เป็นภาพของผู้ชายที่นอนหลับเป็นเวลาถึง8ชั่วโมง หนังเรื่อง Soap Opera สร้างในปี 1964 แนะนำให้รู้จักดาราอันเดอร์กราวน์คนแรกของเขาคือ เบบี้เจน โฮลเลอร์

"ในอนาคต" แอนดี้ วอร์ฮอล บอก " ทุกคนจะเป็นคนดังของโลกภายในเวลาเพียง15นาที" นี่คือความเห็นแบบป๊อบ ป๊อบ ที่สมบูรณ์แบบจริงๆ ก็คล้ายกับงานปั้นรูปซีสเบอร์เกอร์ของ ชาร์ลส์ โอ เดลเบิร์ก หรือ ปืนกลในการ์ตูนของ รอย ลิธเทนไตน์ บอกให้รู้ว่าศิลปะอาจสร้างสรรค์ขึ้นจากสิ่งพื้นๆที่สุดก็ได้ โดยคนแปลกประหลาดกว่าคนอื่นๆ ดาราหนังอันเดอร์กราวน์ของแอนดี้ วอร์ฮอล คนอื่นๆ หลังจาก เบบี้ เจน ก็มี เอ็ดดี้ เซ็ดจ์วิค มาริโอ มอนเตซ อุลตร้า ไวโอเล็ต วีวา แคนดี้ ดาร์ลิ่ง

#

เป็นต้น หนังที่พวกเธอแสดงไม่มีการตั้งท่าแสดงตามแบบทั่วไป กล้องถ่ายไปเรื่อยๆ เสนอภาพซ้ำๆ เป็นรูปแบบที่ดิบเถื่อน

1966 เป็นปีที่แอนดี้ วอร์ฮอลมีความเคลื่อนไหวมากที่สุด เขาเป็นโพรดิวเซอร์ให้วงดนตรี เวลเว็ท อันเดอร์กราวน์ และศิลปินสาวเชื้อสายเยอร์มันชื่อ นิโค ปกอัลบั้มแรกของ เวลเวท อันเดอร์กราวน์เป็นผลงานของ แอนดี้ วอร์ฮอล รูปกล้วยหอมซึ่งกลายมาเป็นงานที่มีคนรู้จักมากที่สุดอีกชิ้นหนึ่งของเขา

แอนดี้ วอร์ฮอล ตั้งกลุ่มการแสดงที่ใช้ชื่อ ดิ เอ็กซพลอดิ้ง พลาสติค อินไวเทเบิ้ล รวมการแสดงของ เวลเวท อันเดอร์กราวน์ การแสดงผลงานด้านแสงสี การฉายหนังอันเดอร์กราวน์ของเขา สิ่งเหล่านี้กลายมาเป็นการวางรูปแบบของโรงแสดงดนตรีร็อคต่อๆมา นอกจากนี้เขายังสร้างหนังเรื่องใหม่ The Chelsea Girls มีผลงานซิลค์สกรีนออกแสดงในชุดล้อเลียน " แจ็คกี้" ภรรยาหม้ายของอดีดประธานาธิบดี จอห์น เอฟ เคนเนดี้ พลังในการทำงานของ แอนดี้ วอร์ฮอล เหมือนไม่มีที่สิ้นสุด

" เขาเป็นคนบ้างาน และคอยกระตุ้นพวกเราด้วย" ลูรีด ผู้นำวง เวลเวท อันเดอร์กราวน์ เล่า " ถ้าผมจะเขียนเพลงสักเพลง เขาก็จะพูดว่าทำไมไม่เขียนสัก5เพลงล่ะ งานเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง" ภายในระยะเวลา5ปี แอนดี้ วอร์ฮอลสร้างผลงานมากมายเกินกว่าจะนึกได้ ผลลัพธ์คุ้มค่าเมื่อเขาไม่เพียงประสบความสำเร็จในชื่อเสียง ยังประสบความสำเร็จในฐานะการเงินอีกด้วย แอนดี้ วอร์ฮอล บอกว่า " ความสำเร็จทางธุรกิจเป็นศิลปะที่น่าชื่นชมอย่างหนึ่ง" โรงงานของเขากลายเป็นที่ที่คนอยากจะเข้าไปมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นโรงงานบนถนน47 หรือ โรงงานใหม่ที่ยูเนียน สแควร์ เป็นที่รวมของคนมีชื่อเสียงในวงการบันเทิงทุกสาขา คนที่แปลกพิสดารและ "ยาเสพติด"

ขณะที่เขากำลังโด่งดังสุดขีด แอนดี้ วอร์ฮอลก็ถูกยิง2นัดที่ท้อง โดยผู้หญิงชื่อ วาเลอรี่ สลานีส เธอเดินเข้าไปในโรงงานของเขาแล้วก็ยิง เขาถูกนำส่งโรงพยาบาลเพื่อผ่าตัด หมอลงความเห็นว่าเขาคงไม่รอด แต่แอนดี้ วอร์ฮอลก็ยังไม่ตาย มันเป็นเพียงการสิ้นสุดแห่งยุคสมัยหนึ่ง ช่วงปลายทศวรรษ1960 แอนดี้ วอร์ฮอลใช้เวลาไปกับการพักฟื้นรักษาอาการบาดเจ็บและรักษาความหวาดกลัวที่เกาะกุม เขาให้มีการติดตั้งระบบความปลอดภัยภายในโรงงานใหม่หมด ไม่มีการสร้างหนังหรือภาพเขียนชิ้นสำคัญออกมาอีกเลยจนสิ้นทศวรรษ

เริ่มทศวรรษ 1970 ก็เหมือนเริ่มยุคใหม่ของแอนดี้ วอร์ฮอล งานที่โดดเด่นชิ้นแรกของเขาคือปกแผ่นเสียงชุด Sticky Fingers ของ โรลลิ่ง สโตนส์ เป็นรูปกางเกงยีนส์ช่วงระหว่างเอวถึงต้นขาและมีซิปจริงๆติดอยู่ แต่ความสุขแท้จริงของวอร์ฮอลในช่วงนี้คล้ายจะอยู่ที่การได้ออกไปไหนต่อไหนพร้อมกับกล้องโพลารอยด์ และเครื่องบันทึกเสียง ครั้งหนึ่งเขาเคยเขียนไว้ว่า " ผมมีความรักกับโทรทัศน์มาตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1950 และยังหลงรักเรื่อยมาจนทุกวันนี้ แต่ผมก็ไม่ได้แต่งงานกับมันหรอก จนกระทั่งผมได้เครื่องบันทึกเสียงเครื่องแรกมานี่แหละเมียผมล่ะ"

แอนดี้ วอร์ฮอลใช้เทปบันทึกปัญหาต่างๆของผู้คนทั้งไร้สาระและน่าสนใจ ทั้งจริงและเสแสร้ง เขาไม่ค่อยพูดเรื่องของตัวเอง แต่ก็มักมีคำแนะนำที่ดีสำหรับปัญหาของคนอื่น " เมื่อฉันมี

#

ปัญหาเรื่องแฟน" ซูซาน บลอนด์ นักแสดงในทีมของวอร์ฮอลเล่า " แอนดี้บอกฉันว่า ทำงานให้หนัก เมื่อใดก็ตามที่เธอมีเงินและชื่อเสียงพร้อม เธอจะเลือกใครก็ย่อมได้"

ปลายทศวรรษ งานศิลปะเยี่ยมๆของวอร์ฮอลล์ก็ทยอยปรากฏต่อสาธารณชนอีกครั้ง เช่น ภาพประธาน เหมาเจ๋อตุง ขนาดมหึมาที่เขาเริ่มเขียนมาตั้งแต่ปี 1972 ภาพแม่ที่เต็มไปด้วยความรู้สึกซึ่งเขียนในปี1974 ภาพของ มิค แจ็กเกอร์ แห่งโรลลิ่งสโตน ที่ใช้วิธี "ตัดและแปะ" สไตล์พั้งค์ ในปี 1975 ที่กลายเป็นความนิยมแนวใหม่ในปีถัดๆมาจากหลายๆพื้นที่ของโลก

แม้ในทศวรรษ 1980 แอนดี้ วอร์ฮอลจะไม่ได้สร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆที่น่าตื่นเต้น แต่เขาก็กลายเป็นแบบอย่างของคนรุ่นใหม่มากมาย และยังคงทำงานด้านอื่นๆ ไม่หยุดยั้ง นิตรสารอินเทอร์วิวที่เขาก่อร่างสร้างขึ้นประสบความสำเร็จอย่างสูง เขามีรายการโชว์ทางเคเบิ้ลทีวี มีรายการ " 15 นาที กับแอนดี้ วอร์ฮอล " ทางเอ็มทีวี รับเชิญปรากฏตัวในงานมิวสิควิดีโอ และหนังชุด เตรียมวางแผนจะเปิดร้านอาหารฟาสต์-ฟูด ใกล้กับพิพิธภัณฑ์วิทนีย์ในนิวยอร์ค สนใจคนที่มาเป็นแบบภาพชุดใหม่ชื่อ Ten Portraits Of Jews Of Twentieth Century อย่าง ฟรานซ์ คาฟก้า และซ่าร่า เบิร์นฮาร์ดท์ ตั้งใจจะวาดภาพชุดเด็กและสัตว์ต่างๆที่ยังไม่มีเขี้ยวเล็บ และเสร็จสิ้นกับงานภาพ The Last Supper และตั้งแสดงที่มิลาน อิตาลี ขณะที่ภาพต้นฉบับของ ลีโอนาโด อาวินชี กำลังอยู่ในระหว่างซ่อมแซม

แอนดี้ วอร์ฮอล ไม่ใช่คนแข็งแรงมาตั้งแต่แรก เขาพยายามดูแลตัวเอง และไม่เคยหยุดนึกถึงโรคภัยไข้เจ็บที่น่าสะพึงกลัว แต่ในที่สุดก็ทานไม่ไหว เขาเข้าโรงพยาบาลคอร์เนล เมดิคัลเซ็นเตอร์ เพื่อผ่าตัดถุงน้ำดีในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ การผ่าตัดผ่านไปด้วยดี แต่เช้าวันพรุ่ง แอนดี้ วอร์ฮอลก็ต้องเสียชีวิตไปด้วยอาการหัวใจวาย ทิ้งทรัพย์สมบัติมูลค่าราว 10 ถึง15 ล้านเหรียญ ภาพเขียนสี ภาพดรออิ้งขนาดใหญ่ รูปปั้น เทป คาสเส็ทท์ ฟิล์มหนังอันเดอร์กราวน์ และหนังสืออีกมากมาย โรงงานของเขาแม้เต็มไปด้วยเรื่องเซ็กส์และยาเสพติด แต่ลึกลงไปข้างหลัง เขากลับเป็นคนเคร่งศาสนา ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ พินัยกรรมตอนหนึ่งของวอร์ฮอลระบุไว้ชัดเจนว่าให้นำเงินไปก่อตั้งเป็นมูลนิธิสำหรับศิลปินทางด้านทัศนศิลป์

แอนดี้ วอร์ฮอล ที่ได้รับขนานนามว่าเป็นราชาแห่งป็อบ อาร์ต จากโลกนี้ไป แต่ได้ทิ้งผลงานสร้างสรรค์ที่มากปริมาณและเปี่ยมคุณภาพไว้(www.portfolios.net.2557: online)

#

ผลงานที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 12 Campbell's Soup Cans,1962

ศิลปิน	แอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol)
ชื่อผลงาน	Campbell's Soup Cans
สื่อวัสดุ	สีสกรีนบนผ้าใบ
ขนาด	80.5 x 46.7 ซม.
ปี	ค.ศ. 1962

ที่มาของแนวคิด

แอนดี้ วอลฮอร์ เริ่มนำภาชนะสำหรับบรรจุเครื่องอุปโภคที่อยู่ใกล้ตัว เช่น กระป๋องซุป ธนบัตร ขวดน้ำอัดลม มาสร้างเป็นงานศิลปะ โดยวาดด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ หรือใช้เทคนิคซิลก์สกรีนบนผ้าใบ หรือทั้งสองอย่างผสมกัน ผลงานของเขา มีเอกลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึง อำนาจในการผลิตของระบบทุนนิยม การผสมผสานระหว่างสีสันอันหลากหลาย และสิ่งที่เห็นได้ในชีวิตประจำวัน

#

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

แอนดี่ วอลฮอร์ สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้สีที่สดใส และเส้นที่ชัดเจนตัดกันด้วยการเด่นชัดด้วยรูปร่างรูปทรง

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

Campbell's Soup Cans เป็นผลงานที่แสดงจุดเด่นชัดเจน มีความเป็นดุลยภาพ เอกภาพเป็นหลัก ให้เกิดจุดสนใจตรงกลางหรือสิ่งที่จะสื่อสารออกมาเป็นอย่างเดียวคือ รูปทรงกระป๋องซุป

ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน Campbell's Soup Cans ของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol) ได้มีความโดดเด่นเรื่องของสีที่โดดเด่น โดยแสดงออกผ่านสัญลักษณ์ ผ่านเรื่องราวทุนนิยมของสังคม เสียดสีล้อเลียน โดย การใช้การลอกเลียนจากรูปลักษณ์ของจริงมาแทนเรื่องราวและสร้างความสนใจในผลงานออกแบบแนวโฆษณามาใช้เป็นเอกลักษณ์เด่นของผลงาน พร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง ภาพพิมพ์ (Printing) จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและการวิเคราะห์สุนทรียภาพ

2.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 775)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้กับใครนั้นต้องมีสาเหตุที่สำคัญก่อให้เกิดผล สาเหตุนั้นคือการจูงใจ เพราะการจูงใจเป็นสิ่งเร้าและความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการ ดังนั้นความพึงพอใจนั้นเป็นความพอใจเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ดังนั้นความพึงพอใจจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับแรงจูงใจ ดังทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541: 138-193)

#

กิลเมอร์ ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึงผลของทัศนคติต่างๆ ของบุคคลที่มีองค์ประกอบของงานและมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งความพอใจนั้น ได้แก่ ความรู้สึกที่มีความสำเร็จในผลงานรู้ว่าได้รับยกย่องและรู้สึกว่ามีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน(มหาลาภ ป้อมสุข.2548; อ้างอิงจาก Gilmer. 1972: 25)

กู๊ด ได้กล่าวไว้ว่า ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพอใจซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม (Good. 1973: 320)

วอลเลอร์สเตน ได้กล่าวไว้ว่า ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นชัดเจน แต่สามารถคะเนได้ว่ามีหรือไม่มี จากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่ทำให้คนพึงพอใจมีปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจ (ณัฐิกา วงษาวดี 2551: 27; อ้างอิงมาจาก Wallerstein. 1995: 22)

ประภาส เกตุแก้ว ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกของมนุษย์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ จากการได้รับการตอบสองตามความต้องการซึ่งแสดงออกมาทางพฤติกรรมซึ่งสังเกตได้จากสายตา คำพูดและการแสดงออกทางพฤติกรรม (ประภาส เกตุแก้ว. 2546: 321)

กิติมา ปรีดีลก ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ เมื่องานนั้นให้ประโยชน์ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและทางด้านจิตใจ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ และกล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับพื้นฐานของเขาได้ และกล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลด์ว่า หากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้รับการตองสนอง ก็จำทำให้เกิดความพึงพอใจซึ่งมาสโลด์ได้แบ่งความต้องการพื้นฐานออกเป็น 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย
2. ความต้องการความปลอดภัย
3. ความต้องการทางสังคม
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากสังคม
5. ความต้องการที่จะสมหวังในชีวิต (ณัฐิกา วงษาวดี. 2551: 28; อ้างอิงจาก กิติมา ปรีดีลก. 2529: 321)

จันทิมา เมยประโคน ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีที่อธิบายเกี่ยวกับความพึงพอใจนั้นมีหลายวิธีที่ถูกนำเอามาใช้ แต่ก็ไม่อาจสรุปได้ว่า ทฤษฎีใดถูกต้องหรือดีที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในขณะนั้น เนื่องจากความพึงพอใจเป็นภาวะที่เกิดขึ้นภายในจิตใจซึ่งเป็นผลมาจากสาเหตุที่ซับซ้อนและมีองค์ประกอบหลายอย่างแล้วจึงแสดงออกทางพฤติกรรมในที่นี้ข้อทฤษฎีที่เป็นองค์ประกอบพื้นฐานความพอใจ(จันทิมา เมยประโคน(36 :2555 .

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การพอใจ ถูกใจ พึงใจใส่ ตามความรู้สึกของมนุษย์โดยมีทั้งด้านการแสดงออกของอารมณ์ และพฤติกรรม รวมถึงการตอบสนองโดยตรงด้านจิตใจ ตลอดจนสื่อความหมายออกมาในด้านต่างๆต่อไปอีกด้วย

#

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

กิติมา ปรีดีลก ได้กล่าวไว้ว่า ความหมายของความพึงพอใจ โดยการสรุปเนื้อความจากแนวคิดของ เซเลสนิค (Zalesnich) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากการตอบสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 อย่าง ดังนี้

1. ความต้องการภายนอกหรือความต้องการทางกายภาพ เช่น ความสะดวกสบายในสถานที่ทำงาน ความมั่นคงในหน้าที่การงาน การได้ทำงานที่ตนถนัด เป็นต้น

2. ความต้องการภายในหรือต้องการทางด้านจิตใจ เช่น ความเป็นเพื่อน การเป็นที่ยอมรับและไว้วางใจจากผู้ร่วมงาน ประสบความสำเร็จจากผู้ร่วมงาน เป็นต้น

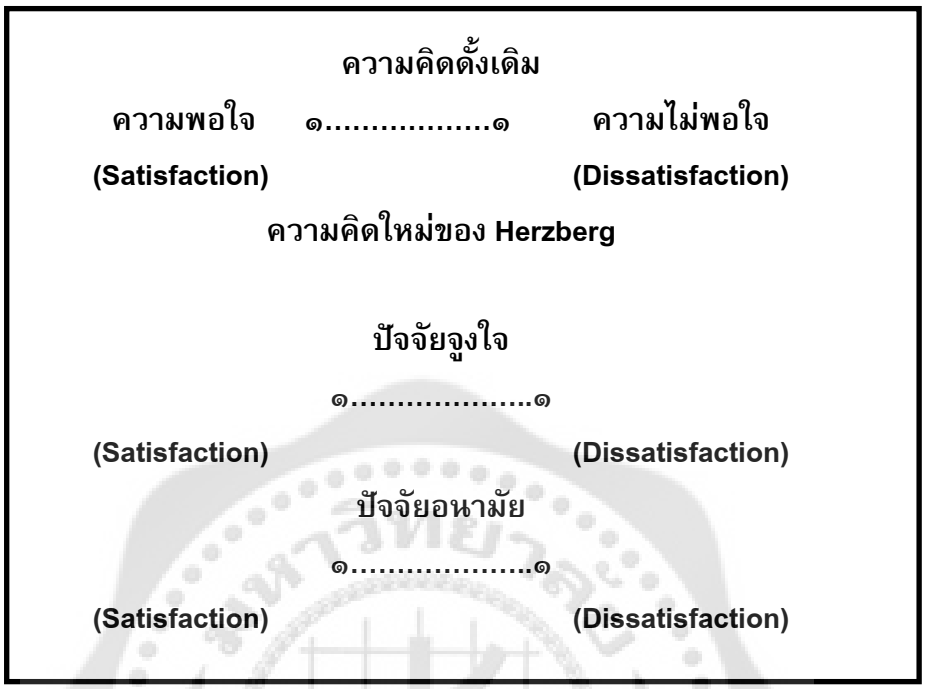
ความต้องการของคนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ยากที่จะกำหนดตายตัวได้ การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ ฯลฯ ซึ่งมิได้อยู่คงที่รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เช่นกัน(ณัฐิกา วงษาวดี. 2551: 28; อ้างอิงจาก กิติมา ปรีดีลก. 2529: 155)

เฮอร์เบิร์ก ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจคนในการทำงานโดยที่เขาและคณะที่สถาบันจิตวิทยาบริการแห่งพิตสเบิร์ก (Phychologicon Service of Pittburg) ได้สัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี200 คนจากธุรกิจอุตสาหกรรม 11 แห่ง ณ เมืองพิตสเบิร์ก คำถามที่เขาใช้ในการสัมภาษณ์นั้นเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้คนงานพอใจและมีความสุขในการทำงาน และเป็นสิ่งที่คนงานไม่พอใจและไม่มีความสุขในการทำงาน จากการวิเคราะห์คำตอบที่ได้รับ Herzberg ได้ข้อสรุปว่าคนเรามีความต้องการที่แยกออกจากกันโดยอิสระอยู่ 2 ประเภทและแต่ละประเภทมีผลต่อพฤติกรรมของคนในทางที่ต่างกันคือ เมื่อคนรู้สึกไม่พอใจในงานเข้าจะมองในเรื่องสภาพแวดล้อมของงานที่เขาทำ และเมื่อเขารู้สึกพอใจในงานเขาจะมองเรื่องของงานที่ทำ

Herzberg มีความเห็นว่าสิ่งที่ตรงข้ามความพึงพอใจ (Satisfaction) ไม่ใช่ความพอใจที่เชื่อกันตั้งแต่เดิม การขจัดสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พอใจขึ้นแทนที่ เป็นเพียงแต่ทำให้เป็นกลาง ก็คือยังยินดีที่จะทำงานต่อไปอย่างเดิมเท่านั้น เขาให้ความเห็นว่าสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความพอใจคือความไม่พอใจและสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความไม่พอใจ คือความพอใจ

#

ภาพแสดงแนวความคิดเกี่ยวกับความพอใจ – ความไม่พอใจ

ภาพประกอบ 13 กรอบแนวความคิดใหม่ของ Herzberg

แนวความคิดของ Herzberg นี้แยกสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจกับสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พอใจในการแยกออกจากกันอย่างเห็นได้ชัดเจน การลดสิ่งที่ทำให้ไม่พอใจทำให้เกิดความสงบในองค์การได้และอาจสร้างแรงจูงใจได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ใช่แรงจูงใจโดยตรง ปัจจัย 2 กลุ่มมีดังนี้

ปัจจัยอนามัย (Hygine Factors)

1. นโยบายและการบริหารงาน
2. วิธีการบังคับบัญชา
3. สภาพการทำงาน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์การ
5. ค่าจ้าง สถานภาพและความปลอดภัยในการทำงาน

ปัจจัยจูงใจ (Motivation)

1. ความสำเร็จในการทำงาน
2. การยอมรับนับถือ
3. งานที่ท้าทาย
4. ความรับผิดชอบที่เพิ่ม
5. ความก้าวหน้า
6. ความเจริญเติมโตขององค์การ (Herzberg. 1959: 60-65)

#

จันทิมา เมยประโคนได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีของ Herzberg ได้ว่า ผู้บริหารต้องทำทั้งสองประการคือ พยายามลดความไม่พอใจโดยใช้ปัจจัยอนามัยและใช้ปัจจัยจูงใจไปพร้อมๆกัน จึงจะเกิดประโยชน์ต่อองค์การ (จันทิมา เมยประโคน.2555: 40)

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการการเรียนย่อมต้องมีแรงจูงใจโดยใช้ปัจจัยมาประกอบซึ่งต้องควบคู่กัน ระหว่าง ความพอใจกับการไม่พอใจ ซึ่งผู้วัดความพึงพอใจพยายามลดความไม่พอใจโดยใช้ปัจจัยช่วย เพื่อประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย

2.3 ทฤษฎีการวิเคราะห์สุนทรียภาพ

มะลิฉัตร เอื้ออานันท์ ได้กล่าวไว้ว่า “ทฤษฎีทางสุนทรีย์ หรือ กระบบการเรียนรู้และประสบการณ์ความซาบซึ้งรู้คุณค่าศิลปะเป็นลำดับแรก ทฤษฎีด้านศิลปวิจารณ์เป็นลำดับสองและจะรวบรวมผลงานวิจัยที่ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมและประสบการณ์ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ความซาบซึ้ง และ ความเข้าใจ ในศิลปะไว้เป็นลำดับที่สาม ส่วนสุดท้ายของตอนแรกนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีสุนทรียศึกษา”(มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. 2543: คำนำ) ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรนำทฤษฎีทางสุนทรีย์ มาใช้เพื่อนำไปวิเคราะห์หากฎเกณฑ์ทางผลงานทางทัศนศิลป์เพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ในการดำเนินการวิจัยต่อไป ผู้วิจัยจึหาทฤษฎีที่เหมาะสมกับวิจัยในครั้งนี้ เพื่อได้วิจัยที่ชัดเจน เหมาะสมต่อไป ผู้วิจัยจึงใช้ทฤษฎีของ เคลิน (E.F. Kaelin)

ทฤษฎีเชิงปรากฏกราณ์แบบอัตถิภาวะของสุนทรียศึกษา (An Exitential Phenomenological Accont of Aesthetic Education) ของเคลิน (E.F. Kaelin) 1968

ทฤษฎีของเคลินนำเสนอ 2 ครั้งคือ ปี 1968 ทฤษฎีที่อยู่ในบทนี้เป็นทฤษฎีที่ได้ข้อมูลมาจากโยฮันเซน (Johansen, 1978) ซึ่งวิเคราะห์ทฤษฎีของเคลินฉบับ 1968 ทฤษฎีนี้ระบุว่า เป็นทฤษฎีสำหรับการสอนศิลปะและการรับรู้ในศิลปะ มีสามขั้นตอน คือ

ขันที่ 1 พิจารณาผลงานศิลปะด้วยจิตสำนึกที่เกิดขั้นฉับพลัน ซึ่งเป็นผลมาจากสัญชาตญานหรือความตระหนักถึงคุณภาพของผลงานนั้นโดยตรง

ขั้นที่ 2 ประยุกต์ใช้มโนทัศน์ทางสุนทรีย์ ซึ่งได้แก่ เนื้อหาเรื่องราวและรูปทรง (ความเป็นสองมิติ หรือสามมิติ หรือสี่มิติ) ของผลงาน คุณสมบัติของการสร้างทำ หรือคุณสมบัติต่างๆที่ปรากฏในผลงานนั้น

ขั้นที่ 3 ประสบการณ์ภายหลังการวิเคราะห์ผลงานสุนทรีย์นั้น ขั้นตอนนี้เป็นการพิจารณาเชิงคุณภาพ เขาอธิบายว่า ถ้าถึงขั้นที่ 2 แล้วประสบการณ์ที่ได้รับจากผลงานนั้นเข้มข้น และแจ่มแจ้ง ก็ถือว่าผลงานนั้นมีคุณค่า (คุณภาพที่ดี) แต่ถ้าถึงขั้นที่ 2 แล้วยังไม่รู้สึกถึงความเข้มข้น และความแจ่มแจ้ง ผลงานนั้นไม่มีคุณภาพ (Kaelin, 1968 cited in johansen, 1978) ทฤษฎีของเคลินมีรากฐานมาจากลัทธิอัตถิภาวนิยม เขากล่าวถึงสุนทรียภาพในแง่ของปรากฏการณ์และประสบการณ์ที่เกิดกับบุคคลในลักษณะเฉพาะตัว (บุคคลมีอิสระและเสรีภาพที่จะรับผิดชอบต่อการ

#

กระทำทั้งมวลของตน โดยไม่อาศัยกฎเกณฑ์หรือหลักเกณฑ์หรือกฎหมาย เป็นเครื่องชี้บ่งหรือนำแนวทางการกระทำทฤษฎีของเคลิน มุ่งให้ใช้ทฤษฎีนี้ ซึ่งเขาจัดว่าเป็น *"ตัวแบบพื้นฐานที่ใช้วิธีการเชิงทฤษฎีสำหรับการสอนศิลปะปฏิบัติและการรับรู้ในศิลปะ"* ในการเรียนการสอน (Kaelin, 1968 cited in Johansen, 1978: 96) เคลินมองว่าประสบการณ์ทางสุนทรีย์นั้นเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าในตัวเอง (intrinsic value) และเมื่อเป็นเช่นนี้ จึงน่าจะสามารถนำมาใช้สร้างหนทางตัดสินหรือประเมินผลในทางศิลปศึกษา ในความคิดเห็นของเคลิน ประสบการณ์ทางสุนทรีย์เป็นจุดศูนย์กลางของทัศนสุนทรียศึกษา (vi-sual aesthetic education)

ปรากฏกราณ์สุนทรีย์ของเคลินนั้นเกี่ยวข้องกับมโนทัศน์ epoche ของนักปรัชญาเยอรมันเอ็ดมันด์ ฮัสเซอร์ล (Husserl) ซึ่งเคลินตีความว่า เป็นกลวิธีที่สอดคล้องกับวิจารณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนในประเด็นด้านทัศนศิลป์ มโนทัศน์ดังกล่าวนี้เกี่ยวข้องกับการสนใจเพียงคุณภาพแท้ของงาน (bracketing) คือ *"การพิจารณาผลงาน โดยพุ่งความสนใจไปที่งานเพียงอย่างเดียว ไม่คำนึงถึงสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับผลงานนั้นไม่ว่าจะเป็นศิลปินผู้สร้างงาน ปรัชญา แรงบันดาลใจหรืออิทธพลแวดล้อมอื่นๆ"*(มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. 2543: 7)

ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้ ทฤษฎีสุนทรียศึกษา ของเคลิน (E.F. Kaelin) ชื่อทฤษฎีว่า ทฤษฎีเชิงปรากฏกราณ์แบบอัตถิภาวะของสุนทรียศึกษา(An Exitential Phenomenological Accont of Aesthetic Education) ของเคลิน (E.F. Kaelin) 1968 เป็นทฤษฎีที่เหมาะกับการจัดการเรียนการสอนมี 3 ขั้นตอน พอสรุปได้ดังนี้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณนาผลงาน หมายถึง พิจารณาผลงานศิลปะออกมาตามสัญชาตญาณ

ขั้นที่ 2 มโนทัศน์ทางสุนทรีย์ หมายถึง แสดงเนื้อหา เรื่องราว และรูปทรง ของผลงาน

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ผลงาน หมายถึง พิจารณนาคุณค่าของผลงาน

ผู้วิจัยจึงใช้ทฤษฎีเชิงปรากฏกราณ์แบบอัตถิภาวะของสุนทรียศึกษา (An Exitential Phenomenological Accont of Aesthetic Education) ของเคลิน (E.F. Kaelin) 1968 เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลงานศิลปะเพื่อนำไปใช้สร้างเครื่องมือวิจัยและเพื่อวิเคราะห์ผลงานนักเรียนหลังวิธีการดำเนินการวิจัย

2.4 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทิมา เมยประโคน**.** (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน วิชาศิลปะ เรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ **5** ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT**.** ปริญญานิพนธ์ กศม**.(**ศิลปะศึกษา**).** กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม รองศาสตราจารย์วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ รองศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ**.**

การศึกษาครั้งนี้มีจุ่งมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะเรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วย การจัดการเรียนรู้

#

แบบ 4 MAT ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกระบวนการการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะ เรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วย การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ จำนวน 10 ชั่วโมง

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ใช้แผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ภาคปฏิบัติเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาศิลปะ เรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ **5** ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .898 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย **(**), ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้วิธีการทางสถิติแบบ T-test Dependant sample

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

3.1 หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

• ทัศนศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

• ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและ

#

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

• นาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

1) รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาและประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิกในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกันกับงานทัศนศิลป์

2) รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่นแต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรมต่าง ๆ

3) รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึก ของบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี ทั้งเดี่ยวและเป็นวงโดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ตในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมาย แปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม

4) รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรม ในยุคสมัยต่าง ๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

5) รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพการ

#

แสดง วิจารณ์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

6) รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจ ความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 184-187)

3.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ:

ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่ เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

#

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ : ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ: ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ. 2551:191)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
สาระที่ 1 : ทัศนศิลป์ **มาตรฐาน ศ 1.1**สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	1. บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ 2. ระบุและบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ 3. วิเคราะห์และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบในหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ

#

ตาราง 1 (ต่อ)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
	4. มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย3 ประเภท 5. มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการ ออกแบบ 6. สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง มิติ เพื่อ 3มิติ และ 2 ถ่ายทอด ประสบการณ์และจินตนาการ 7. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ 8. วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบเนื้อหาแลคุณค่าานทัศนศิลป์ในง 9. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่างๆโดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย 10. ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ 11. เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมและนำไปจัดนิทรรศการ

#

ตาราง 1 (ต่อ)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล	1. ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อน คุณค่าของวัฒนธรรม 2. เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

3.3 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุทิศ ม่านโคกสูง , (2548) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง ทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3, สารนิพนธ์ กศ.ม. **(**เทคโนโลยีการศึกษา**),** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**,** อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารญ์บุญยฤทธิ์ คงคาเพ็ชร.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง ทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ **85/85** กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2) โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 48 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ และแบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สถิติที่ใช้ในการสิเคราะห์ข้อมูล คือ คำร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายของชุดกิจกรรม และกระบวนการกับทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กช่วงชั้น ม.3

4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม หมายถึง เครื่องมือหรือสื่อในการเรียนการสอนที่ช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดอย่างระเบียบ โดยการจัดหมวดหมู่การเรียนการสอนนั้นๆ ตามขั้นตอนจากเนื้อหา หัวข้อ จุดมุ่งหมาย สู่ขั้นตอนการปฏิบัติจนถึงขั้นตอนการสรุป ให้เกิดองค์ความรู้ตามขั้นตอน พร้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการสัมพันธ์การเรียนรู้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายตามรายวิชานั้นๆในการวิจัยครั้งนี้มีนักการศึกษาหลายท่านได้คำจำกัดความซึ่งมีความสอดคล้องกัน ดังนี้

ศศศร เดชะกุล ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง เครื่องมือชิ้นหนึ่ง ที่ประกอบเป็นชุดการเรียน เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นสื่อการเรียนในรูปแบบของชุดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมต่างๆในการฝึกทักษะซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการ

#

เรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยการจัดองค์ประกอบต่างๆ ให้เข้ากับเนื้อหาในหลักสูตร มีรายละเอียดของการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจนสอดคล้องกัยจุดมุ่งหมายและความคิดรวบยอด เป็นชุดที่จัดขึ้นสำหรับหน่อยการเรียนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติในการเรียนการสอน มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ ชุดกิจกรรมหรือชุดการสอน ใช้ชื่อเรียกต่างกัน เช่น ชุดการสอน หรือชุดการเรียนสำเร็วรูป ชุดกิจกรรม ซึ่งเป็นชุดทางสื่อประสม ใช้สื่อต่างๆ หลายชนิดเป็นองค์ประกอบ เพื่อก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในตนเองที่จัดขึ้นประกอบสำหรับหน่อยการเรียน (ศศศร เดชะกุล. 2553: 30)

บุญเกื้อ ควรหาเวช ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม ไว้ว่า สื่อการสอนชนิดหนึ่งของสื่อประสม (Multi-me-dia) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่อยการเรียน ตามหัวข้อ เนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่อยที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ โดยจัดเอาไว้ เป็นชุดๆ แล้วแต่ผู้สร้างจะทำขึ้นช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่ามีประสิทธิภาพ และผู้สอน เกิดความมั่นใจที่พร้อมจะสอน (ธันย์ชนก แดนโพธิ์. 2551: ออนไลน์; อ้างอิงจาก บุญเกื้อ ควรหาเวช.2542)

ระพินทร์ โพธิ์ศรี ได้ให้ความหายของชุดกิจกรรมได้ว่า ชุดกิจกรรม คือ สื่อการสอนที่ประกอบไปด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมประเมินผลการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ(ธัญย์ชนก แดนโพธิ์.2552: ออนไลน์; อ้างอิงจาก ระพินทร์ โพธิ์ศรี 2537: 40)

วิชัย วงษ์ใหญ่ ได้ให้ความหายของชุดกิจกรรมไว้ว่าชุดกิจกรรมเป็นระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลายอย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่ออย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้าความสนใจ สื่ออีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหาและสื่ออีกอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดการเสาะแสวงหา อันนำไปสู่ความเข้าใจอันลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหายผิด สื่อการสอนเหล่านี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สื่อประสม นำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ธันย์ชนกก แดนโพธิ์. 2552: ออนไลน์)

ลภาวัน บัวเทศ ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม ไว้ว่า ชุดกิจกรรม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่มีชื่อเรียกต่างกันไม่ว่าจะเป็น ชุดการสอน ชุดการเรียน หรือ ชุดการเรียนสำเร็จรูป เป็นสื่อการสอนที่สามารถช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างผู้เรียนหรือระหว่างบุคคลและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เต็มความสามารถ ในการวิจัยครั้งนี้มีนักการศึกษาหลายท่านได้คำว่าจำกัดความซึ่งมีความสอดคล้องกันดังนี้ (ลภาวัน บัวเทศ, 2556: 56)

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ ได้ให้ความหายของชุดกิจกรรมได้ว่า ชุดกิจกรรมหมายถึง สื่อการเสอนชนิดหนึ่งที่เป็นลักษณะของสื่อประสม และเป็นการใช้สื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนได้รับความต้องการโดยอาจัดขึ้นสำหรับหน่อยการเรียนตามหัวข้อเรื่องและประสบการณ์ของแต่ละหน่อยที่ต้องการให้นักเรียน ได้เรียนรู้อาจจัดไว้เป็นชุดในกล่อง ซองกระเป๋า ชุดกิจกรรมอาจประกอบด้วยเนื้อหาสาระ คำสั่ง ใบงาน ในการทำกิจกรรม วัสดุ อุปกรณ์ เอกสาร

#

ความรู้ เครื่องมือ หรือสื่อจำเป็นสำหรับกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งแบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ .2542: 51)

วาสนา ชาวหา ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่าชุดการสอนหรือชุดกิจกรรม หมยถึง การใช้สื่อประสม เพื่อสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างกวางขวางและเป็นไปตามจุดหมาย สื่อการเรียนการสอนบางชนิดไม่สามารถบรรจุไว้ในซองหรือกล่องได้ เนื่องจากเป็นสิ่งมีชีวิต แตกหักหายว่าย ก็จะกำหนดรายชื่อไว้ในคู่มือการใช้ชุดการสอนเท่านั้นส่วนสื่อชิ้นนั้นจะถูกจัดไว้ในห้องปฏิบัติการ(วาสนา ชาวหา. 2525: 138)

กู๊ด ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า เป็นโปรแกรมการสอนทุกอย่างที่จัดไว้เฉพาะทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เนื้อหา คู่มือครู แบบฝึกหัดมีการกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนอย่างครบถ้วน ชุดการสอนนั้นนักเรียนจะได้ศึกษาด้วนตนเอง โดยครูเป็นผู้ให้และเป็นผู้แนะนำเท่านั้น (Good.1973: 306)

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์ ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า เป็นชุดของสื่อประสม (Multimedia)ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดหมายที่วางไว้ และช่วยให้การสอนของครูดำเนินไปอย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ(กรองกาญจน์ อรุณรัตน์ 2536: 193)

จากดังที่กล่าวมาข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมเป็นชุดของสื่อการสอนหลายๆชนิดมาประสมกันเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันคือการเรียรรู้และยังเป็นการประสมองค์ประกอบต่างๆในการสอน มาจัดให้เกิดความสนใจ ทั้งด้านการนำเสนอเน้อหา โดยอาศัยสื่อที่หลากหลายซึ่งทำหน้าที่แตกต่างกันไปในการจัดกิจกรรม รวมถึงเป็นการจัดระเบียบในการเรียนการสอนให้ง่ายต่อการสอนและสะดวกต่อการให้ความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนให้ได้รับอย่างเต็มที่และทั่วถึง

4.2 หลักในการสร้างชุดกิจกรรม

หลักการในการสร้างชุดกิจกรรม มีผู้เสนอไว้หลายท่าน ดังนี้

บราวน์ ได้ เสนอหลักการเรียนในการสร้างชุดการสอนไว้ 2 ประการ ดังนี้

ประการที่1 หลักการเรียนเกี่ยวกับสื่อประสม ชุดการเรียน หมายถึง การใช้สื่อหลายอย่างอย่างมีระบบ มาใช้เป็นแนวทางการเรียนรู้ของกิจกรรมการเรียนทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อ

ประการที่2 หลักการวิเคราะห์ระบบ ชุดการสอนจัดทำโดยอาศัยวิธีวิเคราะห์ระบบ มีการทดลองสอน และปรับปรุงแก้ไข้จนเป้นที่น่าเชื่อถือได้ จึงนำออกมาใช้เผยแพร่(Brown.1973: 503 อ้างในไชยยศ เรืองสุวรรณ.2522.199)

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต ได้เสนอหลักการสร้างชุดการสอนไว้ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล(Individual Differences) นักการศึกษาได้นำหลักการวิตวิทยาด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลมาใช้ เพราะถือว่าการสอนนั้นไม่สามารถปั้นผู้เรียนให้เป็นพิมพ์เดียวกันได้ในช่วงเวลาที่เท่ากัน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ตามวิถีทางของตนเอง และใช้

#

เวลาในแต่ละเรื่องแตกต่างกันไป ซึ่งเป้นความแตกต่างด้านสติปัญญา(Intelligence)ความสามารถ (Ability) ความต้องการ (Need) ความสนใจ (Interest) ร่างกาย (Physical) อารมณ์ (Emotion) และสังคม (Social) ด้วยเหตุผลของความแตกต่างดังกล่าวผู้สร้างชุดการสอนจึงได้พยายามหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุด เพื่อทำให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในชุดการสอนนั้นๆ ซึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุดคือ การจัดการสอนรายบุคคลหรือจัดการสอนตามเอกัตภาพ หรือการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนเป็นวิธีการอนที่ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความแตกต่างของแต่ละคน

2. การนำสื่อประสมมาใช้ (Multi-Media Approach) เป็นการนำสื่อการเรียนการสอน หลายประเภทมาใช้อย่างมีระบบ ซึ่งเป็นความพยายามเพื่อเปลี่ยนแปลงจากการสอนแบบเดิมที่ยึดครูเป็นแหล่งให้ความรู้หลักการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนโดยใช้แหล่งความรู้จากสื่อต่างๆ

3. ทฤษฎีการเรียนรู้(Learning Theory) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนโดย

3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง

3.2 ตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าถูกหรือผิดได้ทันที

3.3 มีการเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจที่สามารถทำได้ถูกต้องถ้าทำไม่ได้ จะได้พิจารณาทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน ไม่ท้อ เพราะเขามีโอกาสจะทำได้สำเร็วเหมือนผู้อื่น

3.4 เรียนรู้ไปทีละขั้น ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

4. การใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ (Systems Analysis) โดยการจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและวัยของผู้เรียน ทุกสิ่งที่จัดไว้ในชุดการสอนจะสร้างขึ้นอย่างมีระบบ มีการตรวจทุกขั้นตอน และทุกอย่างจะต้องสัมพันธ์กันอย่างสอดคล้อง มีการพัฒนาปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้จึงนำมาใช้ (เสาวนีย์ สิกขาบันฑิต, 2528:292)

ธีระชัย ปูรณโชติ ได้เสนอหลักการสร้างชุดการสอนไว้2ประการคือ

1. แนวโน้มการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนปัจจุบันนี้ ได้เปลี่ยนแปลงและขยายตัวออกไปเป็นสื่อการสอนที่ครอบคลุมถึงการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการสาธิตและการทดลอง ปัจจุบันนิยมใช้สื่อการสอนแบบประสม และ จัดทำชุดการสอนสำหรับช่วยการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าใช้ช่วยครู คือให้ผู้เรียนใช้สื่อการเรียนการสอนด้วยตนเอง

2. หลักการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และผุ้เรียนกับสภาพแวดล้อม แนวโน้มในปัจจุบันต้องการให้ผุ้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนกับผู้สอน ผู้เรียน และกับสภาพแวดล้อมมากขึ้น จึงมีการนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้เพื่อให้ผูเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสื่อการเรียน และกับเพื่อนมากขึ้น (ธีระชัย ปูรณโชติ.2532: 4-18)

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต ได้เสนอหลักการสร้างชุดการสอนไว้ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) นักการศึกษาได้นำหลักการจิตวิทยาด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลมาใช้ เพราะถือว่าการสอนนั้นไม่สามารถปั้นผู้เรียนให้เป็นพิมพ์เดียวกันได้ในช่วงเวลาที่เท่ากัน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ตามวิถีทางของตนเอง และใช้เวลาในแต่ละเรื่องแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นความแตกต่างดัสนสติปัญญา(Intelligence) ความสามารถ

#

(Ability) ความต้องการ (Need) ความสนใจ (Interest)ร่างกาย(Physical)อารมณ์(Emotion) และสังคม(Social)ด้วยเหตุผลของความแตกต่างดังกล่าวผู้สร้างชุดการสอนจึงได้พยายามหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุด เพื่อทำให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในชุดการสอนนั้นๆ ซึ่งวิธีเหมาะสมที่สุดคือ การจัดการสอนรายบุคคลหรือจัดการสอนตามเอกัตภาพ หรือการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนเป็นวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความแตกต่างงของแต่ละคน

2. การนำสื่อประสมมาใช้(Multi-Media Approach) เป็นการนำเสื่อการเรียนการสอน หลายประเภทมาใช้อย่างมีระบบ ซึ่งเป็นความพยายามเพื่อเปลี่ยนแปลงจากการสอนแบบเดิมที่ยึดครูเป็นแหล่งให้ความรู้หลักมาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนโดยใช้แหล่งความรู้จากสื่อต่างๆ

3. ทฤษฎีการเรียนรู้(Learning Theory) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนโดย

3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง

3.2 ตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าถูกหรือผิดได้ทันที

3.3 มีการเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจที่สามารถทำได้ถูกต้อง ถ้าทำไม่ได้ จะได้พิจารณาทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน ไม่ท้อ เพราะเขามีโอกาสจะทำได้สำเร็วเหือนผู้อื่น

3.4 เรียนรู้ไปทีละขั้น ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

4. การใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ(Systems Analysis)โดยการจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและวัยของผู้เรียน ทุกสิ่งที่จัดไว้ในชุดการสอนจะสร้างขึ้นอย่างมีระบบ มีการตรวจทุกขั้นตอน และทุกอย่างจะต้องสัมพันธ์กันอย่างสอดคล้อง (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต,2528: 292)

ธีระชัย ปูรณโชติ ได้สอนไว้2ประการคือ

1. แนวโน้มการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนปัจจุบันนี้ ได้เปลี่ยนแปลงและขยายตัวออกไปเป็นสื่อการสอนที่ครอบคลุมถึงการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการสาธิตและการทดลอง ปัจจุบันนิยมใช้สื่อการสอนแบบประสม และจัดทำชุดการสอนสำหรับช่วยการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าใช้ช่วยครู คือ ให้ผู้เรียนใช้สื่อการเรียนการสอนด้วยตนเอง

2. หลักการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้สอนกับผูเรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับสภาพแวดล้อม แนวโน้มในปัจจุบันต้องการให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนกับผู้สอน ผู้เรียน แะกับสภาพแวดล้อมมากขึ้น จึงมีการนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน จึงนำมาสู่การผลิตสื่อการสอนในรูปแบบของชุดการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสื่อการเรียนและกับเพื่อนมากขึ้น (ธีระชัย ปูรณโชติ. 2532: 4-18)

ลภาวัน บัวเทศ ได้สรุปได้ว่า หลักการในการสร้างชุดการสอน ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาหลักการเกี่ยวกับสื่อประสม การวิเคราะห์ระบบ การเลือกใช้โสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสม และการใช้การบวนกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียน

จากการศึกษาพอจะสรุปได้ว่า หลักการสร้างชุดกิจกรรม นั้นจะคำนึงถึงหลักการเกี่ยวกับการรับรู้ การเรียนรู้ โดยตามทฤษฎีทางจิตวิทยา ก่อนมาประสมการวิเคราะห์เนื้อหา วิธีการกิจกรรมโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการพัฒนาการรับรู้ของผู้เรียน ให้เกิดประโยชน์ที่สุด

#

ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม(ลภาวัน บัวเทศ 2556:58)

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. หัวเรื่อง เป็นการแบ่งหน่วยงานออกเป็นส่วนย่อยให้ผู้เรียนได้เข้าใจยิ่งขึ้น

2. คู่มือ เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ใช้ชุดการสอนต้องศึกษาให้เข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย

2.1 หัวเรื่อง กำหนดเวลาเรียน และจำนวนผู้เรียน

2.2 เนื้อหา สาระสำคัญ ควรจะบรรยายเนื้อหาอย่างสั้นๆ กว้างๆ ส่วนรายละเอียดนำไปไว้ประกอบเอกสารในการเรียน

2.3 วามคิดรวบยอด (concept) กล่าวถึงหลักการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น

2.4 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นวคฤประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งจะให้ผู้เรียนได้รับ

2.5 สื่อการเรียน ระบุการศึกษาค้นคว้าและผู้สอนใช้ประกอบการสอน

2.6 กิจกรรมการเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์

2.7 การประเมินผล

3. สื่อการเรียน จะต้องมีไว้ในชุดการสอนจริงๆและต้องระบุไว้ในคู่มือ

4. การประเมินผลเพื่อดูพฤติกรรมของผู้เรียน อาจใช้แบบทดสอบ หรือแสดงผลงาน

5. สิ่งที่ใช้บรรจุในชุดการสอนไม่ควรใหญ่เกินไป ต้องคำนึงถึงการนำไปใช้

6. กิจกรรมสำรอง ถ้าเป็นชุดการสอนแบบกิจกรรม ควรจัดกิจกรรมสำรองไว้สำหรับนักเรียนที่ทำเสร็จก่อนเพื่อให้มีกิจกรรมอย่างอื่นทำ

7. ทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปจัดการเรียนการสอน

จากการที่มีผู้กำหนดส่วนประกอบของชุดการสอนไวเหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน นักการศึกษาบางท่านได้รวมหัวข้อย่อยไว้ด้วยกัน บางท่านเพิ่มองค์ประกอบบางส่วนเข้าไป ผู้ศึกษาจึงได้ประยุกต์รูปแบบของส่วนประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ดังนี้

1. คำชี้แจง/คู่มือครู/คู่มือนักเรียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

3. กิจกรรมการเรียน

4. สื่อการเรียน

5. การประเมินผล (สุมานิน รุ่งเรืองธรรม.2526: 114)

สรุปได้ว่า หลักการในการสร้างชุดการสอน ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยา หลักการเกี่ยวกับสื่อประสม การวิเคราะห์ระบบ หารเลือกใช้โสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสม และการใช้กระบวนกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียน

#

4.3 ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

สุมานิน รุ่งเรื่องธรรม ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. หัวข้อเรื่อง เป็นการแบ่งหน่วยงานออกเป็นส่วนย่อยให้ผู้เรียนได้เข้าใจยิ่งขึ้น
2. คู่มือ เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ใช้ชุดการสอนต้องศึกษาให้เข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย
   2.1 หัวเรื่อง กำหนดเวลาเรียน และจำนวนผู้เรียน
   2.2 เนื้อหา สาระสำคัญ ควรจะบรรยายเนื้อหาอย่างสั้นๆกว้างๆส่วนรายละเอียดนำไปไว้ในเอกสาร ประกอบการเรียน
   2.3 ความคิดรวบยอด (Concept) กล่าวถึงหลักการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น
   2.4 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับ
   2.5 สื่อการเรียน ระบุรายการศึกษาค้นคว้าและผู้สอนจะใช้ประกอบการสอน
   2.6 กิจกรรมการเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์
   2.7 การประเมินผล
3. สื่อการเรียน จะต้องมีไว้ในชุดการสอนจริงๆและต้องระบุไว้ในคู่มือ
4. การประเมินผล เพื่อดูพฤติกรรมของผู้เรียน อาจใช้แบบทดสอบหรือแสดงผลงาน
5. สิ่งที่ใช้บรรจุในชุดการเรียนการสอนไม่ควรใหญ่เกินไป ต้องคำนึงถึงการนำไปใช้
6. กิจกรรมสำรอง ถ้าเป็นชุดการสอนแบบกิจกรรม ควรจัดกิจกรรมสำรองไว้สำหรับนักเรียนที่ทำเสร็จก่อนเพื่อให้มีกิจกรรมอย่างอื่นทำ
7. ทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จัดการเรียนการสอน

จาการที่มีผู้กำหนดส่วนประกอบของชุดการสอนไว้หลายรูปแบบ ส่วนใหญ่มีลักษณธคล้ายคลึงกัน นักการศึกษาบางท่านได้รวมหัวข้อย่อยไว้ด้วยกัน บางท่านเพิ่มองค์ประกอบบางส่วนเข้าไป ผู้ศึกษาจึงได้ประยุกต์รูปแบบของส่วนประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ดังนี้

1. คำชี้แจง/คู่มือครู/คู่มือนักเรียน
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. กิจกรรมการเรียน
4. สื่อการเรียน
5. การประเมินผล (สุมานิน รุ่งเรื่องธรรม.2526: 114)

กรรณิกา ไผทฉันท์ ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมไว้ดังนี้มีส่วนประกอบดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุชื่อเนื้อหาที่เรียน
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้
3. จุดประสงค์ของกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุเป้าหมายที่นักเรียนต้องทำให้บรรลุผลเมื่อจบกิจกรรม

#

4. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาในการเรียนชุดกิจกรรม

5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินการกับชุดกิจกรรมนั้นๆ

6. เนื้อหา เป็นรายละเอียดที่ต้องการให้นักเรียนทราบ

7. กิจกรรม เป็นส่วนที่นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในชุดกิจกรรม (กรรณิกา ไผทฉันท์.2541: 83)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ได้กล่าวถึงหลักการสร้างชุดกิจกรรมไว้10ข้อดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาและประสบการณ์

2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน

3. กำหนดหัวเรื่องหรือหน่วยการสอนย่อยให้สัมพันธ์กับเวลาครั้งละ1-2ชั่วโมง

4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องโดยสรุปรวบรวมแนวคิดและหลักเกณฑ์สำคัญเพื่อไว้เป็นแนวทางกำหนดเนื้อหามาสอนให้สอดคล้อง

5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องโดยเขียนให้อยู่ในรูปของวัตถุเชิงพฤติกรรม

6. กำหนดแบบประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียน หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่นการตอบคำถาม การเล่นเกม เป็นต้น

7. กำหนดแบบประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบสองอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากการผ่านกิจกรรมแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกการผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนแล้วก็จัดไว้เป็นหมวดหมู่

9. การทดลองใช้ชุดการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพ

10. การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วสามรถนำไปสอนผู้เรียน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2521: 65)

จากที่กล่าวสรุปได้ว่าในการสร้างชุดกิจกรรมในรูปแบบใดก็แล้วแต่ ผู้สร้างเองนั้นควรจะมีการวางแผน กำหนดเนื้อหา จุดมุ่งหมาย สื่อการเรียน เวลาที่ใช้ทำกิจกรรม การวัดและการประเมินผล แล้วทดลองใช้เพื่อหารประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อบกพร่องนั้นๆไปแก้ไข ชุดกิจกรรมในครั้งต่อไป

#

4.4 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศศศร เดชะกุล (2553) การพัฒนาชุดกิจกรรมทัศนศิลป์สร้างสรรค์แบบเทคนิคซินเนคติกส์สำหรับเด็กหญิงชั้นประถมศึกษา ของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา) กรุงเทพ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศศิริร์ บวรกิตติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมทัศนศิลป์สร้างสรรค์แบบเทคนิคซิกเนคติกส์และททำการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่เรียนรู้แบบเทคนิคซินเนคติกส์กับกลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2553 ของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรได้มาจากการสุ่มอบ่างง่ายแบบจับฉลากแบ่งกลุ่ม มาทำการศึกษา จำนวน 60 คน ซึ่งแบ่งเป็น กลุ่มที่ทดลองด้วยชุดกิจกรมมทัศนศิลป์สร้างสรรค์แบบเทคนิคซิกเนคติกส์ จำนวน 30 คน กับกลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติจำนวน 30 คน เท่าๆ กันโดยเด็กเหล่านี้ได้รับความร่วมมือจากสถานสงเคราะห์เป็นผู้แบ่งกลุ่ม ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมทัศนศิลป์สร้างสรรค์ แบบเทคนิกซิกเนคติกส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2.) แบบทดสิบความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แบบวาดภาพของเจลเลนและเฮอร์บัน (jelien and urban. The test for creative thinking – drawing production) 3) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลภาวัน บัวเทศ .(2556). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาทัศนศิลป์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีในชุดกิจกรรมการสอน. ปริญญานิพนธ์ กศม.(ศิลปศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . คณะกรรมการควมคุมผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทัศนศิลป์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีในชุดกิจกรรมการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)โดยเลือกนักเรียนที่เรียนที่เรียนกิจกรรมชุมนุมศิลปะ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาในการทดลอง 8 คาบ ๆ ละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาทัศนศิลป์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ในรูปผลต่างของคะแนน (Difference Score) การศึกษาครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง One- Group Pretest- Posttest Design การวิเคราะห์ข้อมูลให้ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test for dependent-samples

#

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การทดลองและวิธีการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

1.1 ประชากรกลุ่มที่ 1

ศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่ จำนวน 6 คนดังนี้

1.1.1 วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

1.1.2 เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

1.1.3 ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

1.1.4 มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

1.1.5 ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

1.1.6 แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

1.2 ประชากรกลุ่มที่ 2

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนนวมินท-ราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ปีการศึกษา 2557 โดยใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นเด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยการสอนในชั่วโมงเรียน ของห้อง ม.3/5 จำนวน 28 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

#

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานนักเรียนและศิลปินโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงาน ดังนี้

2.1 ข้อที่ 1 การใช้สี

หมายถึง พิจารณาผลงานศิลปะโดยรวม สีสันที่โดดเด่น

2.2 ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

หมายถึง แสดงเนื้อหา เรื่องราว และหลักองค์ประกอบศิลป์

2.3 ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

หมายถึง พิจารณานาผลงานกับความสัมพันธ์กับเนื้อหาชุดกิจกรรม และสังคม

3. แบบสอบถามความความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ด้วยการพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ขั้นตอนในการสร้างแผนการสอนด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่

1.1 ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ละศึกษารายละเอียดตัวชี้วัด วิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จะนำมาสร้างในชุดกิจกรรมการสอนสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีหลักการสร้างชุดกิจกรรมของ บราวน์ ได้ เสนอหลักการเรียนในการสร้างชุดการสอนไว้ 2 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 หลักการเรียนเกี่ยวกับสื่อประสม ชุดการเรียน หมายถึง การใช้สื่อหลายอย่างอย่างมีระบบ มาใช้เป็นแนวทางการเรียนรู้ของกิจกรรมการเรียนทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อ

ประการที่ 2 หลักการวิเคราะห์ระบบ ชุดการสอนจัดทำโดยอาศัยวิธีวิเคราะห์ระบบ มีการทดลองสอน และปรับปรุงแก้ไข้จนเป็นที่น่าเชื่อถือได้ จึงนำออกมาใช้เผยแพร่ (Brown.1973: 503 อ้างในไชยยศ เรืองสุวรรณ.2522.199)

แล้ววิเคราะห์แนวความคิด ทฤษฎีหลักการการสร้างชุดกิจกรรมให้เหมาะสมกับการสร้าง ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ และปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุดกิจกรรมการสอน

#

1.3 ศึกษาหลักการวิเคราะห์ผลงานศิลปะตามหลักสุนทรีย์ที่เหมาะสมกับการสร้างชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ และปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุดกิจกรรมการสอน

1.4 กำหนดขอบข่ายเนื้อหาของการเรียนศิลปะ ทัศนศิลป์ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture)

จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)

จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

1.5 จากการศึกษาตัวชี้วัดผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 คาบ (50 นาที) ซึ่งประกอบด้วย

(1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

(2) เนื้อหาสาระสำคัญ

(3) จุดมุ่งหมายการเรียนรู้

#

(4) สาระการเรียนรู้

(5) การสร้างกิจกรรมการสอน แบ่งออกเป็นขั้นตอนได้ 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์สรุปผล

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล

1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการจัดการสอน

ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระของ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการแสดงความคิดเห็นแล้วนำมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

คะแนน	1	หมายถึง	ใช้ได้
คะแนน	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
คะแนน	-1	หมายถึง	แก้ไข

เกณฑ์การแปลความหมายค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีดังนี้

คะแนน IOC	ตั้งแต่	0.50-1.00	หมายถึง	มีค่าความเที่ยงตรงใช้ใน
คะแนน IOC	ตั้งแต่	0.00-0.49	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

โดยมีรายการประเมิน ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. องค์ประกอบของแผนการสอน
    1. สาระสำคัญ
    2. จุดประสงค์การเรียนรู้
    3. สาระการเรียนรู้
    4. กระบวนการจัดการเรียนรู้
    5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
    6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
    1. ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ
    2. ใช้ข้อความที่ความหมายเดียว สังเกตหรือวัดได้ง่าย
    3. มีความเป็นไปได้และสามารถบรรลุผลการปฏิบัติ
    4. แสดงพฤติกรรมที่คาดหวังชัดเจน

#

3. สาระการเรียนรู้

1. สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน
2. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
4. บอกให้รู้ว่าเป็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับเรื่องอะไร

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. มีกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่
2. ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกิจกรรม
4. เรียงลำดับเนื้อหาได้น่าสนใจ เอื้อต่อการเรียนรู้
5. กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนาผู้เรียน
6. ถ้อยคำที่ใช้มีความกะทัดรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เอื้อต่อการบรรลุในจุดประสงค์การเรียนรู้
2. น่าสนใจ
3. ไม่มีความยุ่งยากหรือเสียเวลาในการใช้มากนัก

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินได้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ระบุวิธีวัดได้ง่ายและสะดวกในการใช้ประเมิน
3. ระบุวิธีวัดที่เชื่อถือได้เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยตนเอง

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนการสอนแล้ว นำมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture)

จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)

จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

#

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ทุกข้อ แสดงว่า ชุดกิจกรรม นี้ใช้ได้

1.7 นำแผนการการจัดการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการการจัดการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช้กลุ่มทดลอง (Try out) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนนวมินทรชินูทิศ เบญจมราชาลัย สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 คนในกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 2 โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

1.9 ปรับปรุงแก้ไข ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชันมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนนวมินทรชินูทิศเบญจมราชาลัย สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 28 คน

2. เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงาน

2.1 ศึกษาหลักการวิเคราะห์ผลงานศิลปะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและสรุปเป็นเกณฑ์การวิเคราะห์ของวิจัยเองเพื่อเหมาะสมกับกลุ่มทดลองในการวิจัย

2.2 ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีเชิงปรากฏการณ์แบบอัตถิภาวะของสุนทรียศึกษา(An Exitential Phenomenological Accont of Aesthetic Education) ของเคลิน (E.F. Kaelin) 1968 เป็นแนวทางการสร้างเกณฑ์วิเคราะห์ผลงานศิลปะผลงานนักเรียน โดย ทฤษฎีของเคลิน มีหลักการวิเคราะห์ดังนี้

#

ขันที่ 1 พิจารณาผลงานศิลปะด้วยจิตสำนึกที่เกิดขั้นฉับพลัน ซึ่งเป็นผลมาจากสัญชา-ตญาน หรือความตระหนักถึงคุณภาพของผลงานนั้นโดยตรง

ขั้นที่ 2 ประยุกต์ใช้มโนทัศน์ทางสุนทรีย์ ซึ่งได้แก่ เนื้อหาเรื่องราวและรูปทรง (ความเป็นสองมิติ หรือสามมิติ หรือสี่มิติ) ของผลงาน คุณสมบัติของการสร้างทำ หรือคุณสมบัติต่างๆที่ปรากฏในผลงานนั้น

ขั้นที่ 3 ประสบการณ์ภายหลังการวิเคราะห์ผลงานสุนทรีย์นั้น ขั้นตอนนี้เป็นการพิจารณาเชิงคุณภาพ เขาอธิบายว่า ถ้าถึงขั้นที่ 2

2.3 ผู้วิจัยได้ศึกษาในหลักการ ทฤษฎีเชิงปรากฏการณ์แบบอัตถิภาวะของสุนทรียศึกษา (An Exitential Phenomenological Accont of Aesthetic Education) ของเคลิน (E.F. Kaelin) 1968 จึงสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณานาผลงาน หมายถึง พิจารณาผลงานศิลปะออกมาตามสัญชาตญาณ

ขั้นที่ 2 มโนทัศน์ทางสุนทรีย์ หมายถึง แสดงเนื้อหา เรื่องราว และรูปทรง ของผลงาน

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ผลงาน หมายถึง พิจารณานาคุณค่าของผลงาน

2.4 ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การวิเคราะห์ให้ชัดเจนขึ้นเพื่อสามารถวิเคราะห์ผลงานนักเรียนได้ชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถวิเคราะห์ได้เป็นทิศทางเดียวกับการวิเคราะห์ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ที่นำมาเป็นแนวทางการทำ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อีกทั้งได้เป็นแนวทางการวิเคราะห์ในทิศทางเดียวกันภายในวิจัย โดยแบ่งได้ดังนี้

2.4.1 ข้อที่ 1 การใช้สี

หมายถึง พิจารณาผลงานศิลปะโดยรวม สีสันที่โดดเด่น

2.4.2 ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

หมายถึง แสดงเนื้อหา เรื่องราว และหลักองค์ประกอบศิลป์

2.4.3 ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

หมายถึง พิจารณานาผลงานกับความสัมพันธ์กับเนื้อหาชุดกิจกรรม และสังคม

2.5 นำเกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อเป็นผลการวิเคราะห์ที่เป็นแนวทางของการวัดคุณภาพของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อีกทั้งรวมทั้งการวัดความพึงพอใจของนักเรียนอีกด้วย

#

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมและความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามให้ครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ศึกษาวิธการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท และศึกษาแบบลอบถามของจันทิมา เมยประโคน (2555: 159-160)เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการแสดงความคิดเห็นแล้วนำมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน	1	หมายถึง	ใช้ได้
คะแนน	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
คะแนน	-1	หมายถึง	แก้ไข

เกณฑ์การแปลความหมายค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีดังนี้

คะแนน IOC	ตั้งแต่	0.50-1.00	หมายถึง	มีความเที่ยงตรงใช้ได้
คะแนน IOC	ตั้งแต่	0.00-0.49	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

โดยมีรายการประเมินแบบประเมินความพึงพอใจ ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ ของ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. ด้านกระบวนการเรียนรู้

1.1 เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับการเรียนวิชาศิลปะทัศนศิลป์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน

1.3 เนื้อหาและรูปแบบการสอนมีความน่าสนใจ แปลกใหม่

1.4 รูปแบบการเรียนการสอนแตกต่างจากที่เคยเรียน

1.5 มีการสรุปและอธิปราบภายในกลุ่มของนักเรียนและครู

2. ด้านบรรยายการเรียนการสอน

2.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความเป็นกันเอง

2.3 มีกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ แตกต่างจากที่เคยเรียน

2.4 นักเรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับความรู้เพิ่มเติมจากกิจกรรมที่เรียน

2.5 นักเรียนมีอิสระในการแสดงออก

3. ด้านการใช้ชุดกิจกรรมการสอน

#

3.1 การใช้ชุดกิจกรรมการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียนในวิชา ศิลปะ ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 ครูมีการจัดเตรียมเครื่องมือและสื่อการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน

3.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการสอน

3.4 ครูมีการแนะนำให้ค้นคว้าความรู้จากแหล่งต่างๆ

3.5 นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติม

4. ด้านการวัดผลและประเมินผล

4.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง

4.2 มีการประเมินผลการทำกิจกรรมที่ชัดเจน

4.3 นักเรียนชอบเรียน วิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอน

4.4 นักเรียนมีความภาคภูมิใจผลงานของตนเอง

4.5 นักเรียนได้ความรู้ตามเนื้อหาวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และยังได้ความรู้ประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่แทรกไปด้วย

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบประเมินความพึงพอใจ แล้ว นำมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่าแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ภาคปฏิบัติ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ จึงสามารถนำไปใช้ได้ และผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอและเพิ่มเติมในการประเมินความพึงพอใจ เพื่อนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขให้ได้แบบประเมินผลความพึงพอใจที่มีคุณภาพ

3.4 ปรับปรุงแก้ไข แบบสอบถามความพึงพอใจ ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำมาทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน แล้วหาค่าความเชื่อมันของแบบสอบถาม ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วนำมาเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การทดลองและวิธีการทดลอง

วิธีการดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อออกหนังสือขออนุญาตผู้บริหารศึกษาดำเนินการวิจัยและการเก็บข้อมูล

2. พบผู้บริหารศึกษา เพื่อชี้แจงจุดประสงค์ของการวิจัยและอธิบายรูปแบบการวิจัย พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดำเนินการทดลอง

3. ทำการเลือกนักเรียนโดยการสอนในชั่วโมงเรียน ของห้อง ม 5/3.จำนวน คน 27 (Purposive sampling) เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการซุ่มแบบเจาะจง

#

.4ปฐมนิเทศเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน

5. ดำเนินการทดลองซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนโดยทำการสอน ด้วย ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **3** ระยะเวลาในการทดลอง คือ 8 คาบเรียน คาบละ 50 นาที โดยการสอนโดยจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture)

จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)

จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

6. นำผลงานที่นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาวิเคราะห์ผลงาน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดย มีการสอนแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 หน่วยการเรียนรู้ งานทั้งหมด 6 ชิ้นต่อคน กลุ่มทดลองมี 28 คน มีผลงานทั้งหมด 162 ชิ้น ในการทดลอง เรียงผลงานตามหน่วยการเรียนรู้ ของชุดกิจกรรม

#

7. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ของ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

8. สรุปผลแบบสอบถามความพึงพอใจ ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พร้อมแปลผล

9. วิเคราะห์ผลการทดลองใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการวิจัยโดยใช้ผลทดสอบความพึงพอใจมาสรุปผลการวิจัยตามสมมุติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเพื่อหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ

หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาคำนวณหาค่าดัชณีความสอดคล้อง (IOC) จากสูตร(สมนึก ภัททิยธนี, และคนอื่นๆ. 2548: 96)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะกับพฤติกรรม
$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ คะแนนเฉลี่ย (**Mean**) การคำนวณพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2531: 59)

2.1 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร ดังนี้

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N แทน จำนวนนักเรียน

#

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534: 74)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบของนักเรียน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมคะแนนดิบของนักเรียนแต่ละคน

N แทน จำนวนนักเรียน

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลงานของชุดกิจกรรมการสอนวิชาทัศนศิลป์ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอน ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีจัดการดำเนินค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ มีดังนี้

1. ประชุมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัยด้วยการใช้ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ เป็นสาระเพิ่มเติมจากการเรียนการสอนหลักในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ในกลุ่มทดลอง

2. ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ละศึกษารายละเอียดตัวชี้วัด วิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จะนำมาสร้างในชุดกิจกรรมการสอนสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีหลักการสร้างชุดกิจกรรมของ บราวน์ ได้ เสนอหลักการเรียนในการสร้างชุดการสอนไว้ 2 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 หลักการเรียนเกี่ยวกับสื่อประสม ชุดการเรียน หมายถึง การใช้สื่อหลายอย่างอย่างมีระบบ มาใช้เป็นแนวทางการเรียนรู้ของกิจกรรมการเรียนทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อ

ประการที่ 2 หลักการวิเคราะห์ระบบ ชุดการสอนจัดทำโดยอาศัยวิธีวิเคราะห์ระบบ มีการทดลองสอน และปรับปรุงแก้ไข้จนเป็นที่น่าเชื่อถือได้ จึงนำออกมาใช้เผยแพร่(Brown.1973: 503 อ้างในไชยยศ เรืองสุวรรณ.2522.199)

แล้ววิเคราะห์แนวความคิด ทฤษฎีหลักการการสร้างชุดกิจกรรมให้เหมาะสมกับการสร้างชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ และปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุดกิจกรรมการสอน

4. ศึกษาหลักการวิเคราะห์ผลงานศิลปะตามหลักสุนทรีย์ที่เหมาะสมกับการสร้าง ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ และปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุดกิจกรรมการสอน

5. กำหนดขอบข่ายเนื้อหาของการเรียนศิลปะ ทัศนศิลป์ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture)

จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)

จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

6. จากการศึกษาตัวชี้วัดผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 คาบ (50 นาที) ซึ่งประกอบด้วย

(1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

(2) เนื้อหาสาระสำคัญ

(3) จุดมุ่งหมายการเรียนรู้

(4) สาระการเรียนรู้

(5) การสร้างกิจกรรมการสอน แบ่งออกเป็นขั้นตอนได้ 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์สรุปผล

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล

7. นำกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการจัดการสอน

ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระของ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการแสดงความคิดเห็นแล้วนำมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

คะแนน	1	หมายถึง	ใช้ได้
คะแนน	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
คะแนน	-1	หมายถึง	แก้ไข

เกณฑ์การแปลความหมายค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีดังนี้

คะแนน IOC	ตั้งแต่	0.50-1.00	หมายถึง	มีค่าความเที่ยงตรงใช้ใน
คะแนน IOC	ตั้งแต่	0.00-0.49	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

โดยมีรายการประเมิน ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. องค์ประกอบของแผนการสอน
    1. สาระสำคัญ
    2. จุดประสงค์การเรียนรู้
    3. สาระการเรียนรู้
    4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

2. จุดประสงค์การเรียนรู้
1. ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ
2. ใช้ข้อความที่ความหมายเดียว สังเกตหรือวัดได้ง่าย
3. มีความเป็นไปได้และสามารถบรรลุผลการปฏิบัติ
4. แสดงพฤติกรรมที่คาดหวังชัดเจน

3. สาระการเรียนรู้
1. สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน
2. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
4. บอกให้รู้ว่าเป็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับเรื่องอะไร

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้
1. มีกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่
2. ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกิจกรรม
4. เรียงลำดับเนื้อหาได้น่าสนใจ เอื้อต่อการเรียนรู้
5. กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนาผู้เรียน
6. ถ้อยคำที่ใช้มีความกะทัดรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
1. เอื้อต่อการบรรลุในจุดประสงค์การเรียนรู้
2. น่าสนใจ
3. ไม่มีความยุ่งยากหรือเสียเวลาในการใช้มากนัก

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล
1. ประเมินได้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ระบุวิธีวัดได้ง่ายและสะดวกในการใช้ประเมิน
3. ระบุวิธีวัดที่เชื่อถือได้เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยตนเอง

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนการสอนแล้ว นำมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture)

จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)

จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ทุกข้อ แสดงว่า ชุดกิจกรรม นี้ใช้ได้

8. นำแผนการการจัดการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

9. นำแผนการการจัดการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช้กลุ่มทดลอง (Try out) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนนวมินทรชินูทิศ เบญจมราชาลัย สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 คนในกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 2 โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

10. ปรับปรุงแก้ไข ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนนวมินทรชินูทิศเบญจมราชาลัย สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 28 คน มีผลการทดลองตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่ตั้งไว้ได้ดี

ตัวอย่างชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวอย่างมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในชุดกิจกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระ ทัศนศิลป์													
มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด / หน่วยการเรียนรู้	ศ 1.1											ศ 1.2	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	1	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์													
กิจกรรมที่ 1 ทีแปรงสร้างสัมผัส	✓	✓	✓				✓	✓			✓		✓
กิจกรรมที่ 2 แตกต่างสร้างมุมมอง	✓	✓	✓				✓	✓	✓		✓		✓
กิจกรรมที่ 3 แทรกออกผ่านมุมมอง	✓	✓	✓			✓	✓	✓			✓		✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์													
กิจกรรมที่ 4 สิ่งของแทนความคิด				✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓
กิจกรรมที่5 อยากเห็นตามความฝัน	✓	✓	✓				✓		✓		✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์													
กิจกรรมที่ 6 จับกระแสมาแปลศิลป์	✓	✓	✓						✓	✓	✓		✓

ตัวอย่างโครงสร้างรายวิชา ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายทัศนศิลป์ ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3		
เนื้อหา	**จำนวนชิ้นงาน**	**คาบเรียน (50นาที) /สัปดาห์**
ปฐมนิเทศและตกลงการเรียนการสอน	-	1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1		
กิจกรรมที่ 1 ทีแปรงสร้างสัมผัส	1	2
กิจกรรมที่ 2 แตกต่างสร้างมุมมอง	1	3
กิจกรรมที่ 3 แทรกออกผ่านมุมมอง	1	4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2		
กิจกรรมที่ 4 สิ่งของแทนความคิด	1	5
กิจกรรมที่ 5 อยากเห็นตามความฝัน	1	6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3		
กิจกรรมที่ 6 จับกระแสมาแปลศิลป์	1	7
สรุปผลการเรียนการสอนและนำเสนอวิเคราะห์ชิ้นงาน	-	8
รวม	6	8

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

แผนการจัดกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

ชั่วโมงที่ 1

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ม.3/1 บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/2 ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์

ศ 1.1 ม.3/3 วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ

ศ 1.1 ม.3/7 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความหมายเป็นเรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/8 วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน

ศ 1.1 ม.3/11 เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ

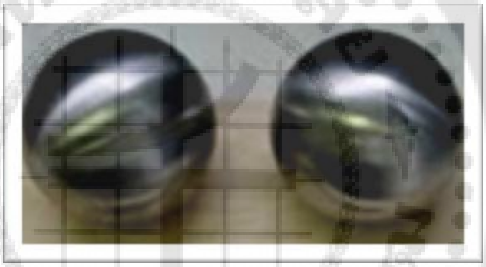
ศ 1.2 ม.3/2 เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

สาระสำคัญ

พื้นผิวมีความสำคัญต่องานออกแบบทัศนศิลป์ใน 2 ด้านคือ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก จากการมองเห็นหรือทางจักษุสัมผัส ต่อพื้นผิวนั้น และด้าน ประโยชน์ใช้สอยจากคุณสมบัติของ พื้นผิวนั้นโดยตรง แต่ในทาง ทัศนศิลป์ความสำคัญของพื้นผิว ต่อความรู้สึกด้านด้านอารมณ์ จะมีความ สำคัญมากกว่า ดังจะได้นำเสนอลักษณะของพื้นผิวตามประเภทใหญ่ ๆ ต่อไปนี้

1. พื้นผิวละเอียดเรียบ ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะสะท้อนแสง และถ้ามีน้ำหนักแสง เงาเกิดขึ้น ก็จะเป็นน้ำหนักแสง เงา ที่นุ่มนวล ซึ่งจะให้ความรู้สึกนุ่มนวล บอบบาง เบาสุภาพ และถ้าพื้นผิวเรียบ มีความมันวาว ก็จะให้ ความรู้สึกหรูหรามีราคา

2. พื้นผิวหยาบไม่เรียบลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะดูดซับแสง และทำให้น้ำหนัก ของแสง เงา ที่เกิดขึ้น มีน้ำหนังที่รุนแรง จะให้ความรู้สึกเข้มแข็ง หนักแน่น มั่นคง น่ากลัว กระด้าง

สาระการเรียนรู้

1. หลักทัศนธาตุ เรื่อง พื้นผิว (Texture)
2. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและประวัติพอสังเขปของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)	อธิบายถึงลักษณะพื้นผิว(Texture) ของผลงานศิลปะและอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)ได้
ด้านทักษะกระบวนการ (P)	สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง พื้นผิว (Texture)ได้
ด้านเจตคติ (A)	ชื่นชมผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง พื้นผิว (Texture) ของตนเองและศิลปิน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แปลผลอย่างรวดเร็ว
2. คิดสังเคราะห์พร้อมสร้างสรรค์ผลงานจริง อย่างชัดเจน
3. ความสามารถในการสื่อสาร

ภาระชิ้นงาน

1. ผลงานศิลปะสร้างสรรค์เรื่อง พื้นผิว (Texture)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

1. ครูนำภาพผลงาน วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) มาแสดงพร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อผลงาน โดยครูตั้งคำถาม เช่น
    - นักเรียนรู้จักผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้หรือไม่
    - ผลงานที่นักเรียนเห็นโดดเด่นเรื่องใด

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ขั้นสู่กิจกรรม

2. ครูอธิบายเนื้อหาพร้อมเฉลยคำถามช่วงแรก พร้อมใช้สื่อ Power Point พร้อมภาพถ่ายผลงาน เพื่ออธิบายถึงเนื้อหาการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) รวมถึงประวัติคราวๆของศิลปิน รวมถึงเนื้อหาของหลักทัศนธาตุ เรื่อง พื้นผิว (Texture) ตามลำดับ
3. ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบเดี่ยว โดยมีวัสดุ อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ตามเนื้อหาที่เรียนรู้มารวมถึงหุ่นต้นแบบเป็นต้นแบบการสร้างสรรค์พร้อมเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์จริงโดยมีครูและชุดกิจกรรมการสอนเป็นแนวทางปฏิบัติผลงานศิลปะ
4. เสร็จสิ้นเวลาที่กำหนดครูให้นักเรียนเก็บลายละเอียดและความเรียบร้อยของผลงานและตั้งเรียงผลงานพร้อมให้นักเรียนนำเสนอแบบสั้นๆพร้อมรับคำวิจารณ์จากเพื่อนร่วมชั้นและครู
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมพร้อมทำแบบประเมิน

การจัดบูรณาการและบรรยากาศเชิงบวก

1. ให้นักเรียนเรียนรู้จากผลงานศิลปินที่โด่งดัง ในรูปแบบการเรียนรู้ทั้งด้านประวัติศาสตร์ศิลป์และหลักการทางทัศนศิลป์
2. ให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและการเรียนรู้เต็มที่พร้อมลงมือแก้ไขสถานการณ์ได้จริง
3. ใช้สื่อที่ทันสมัย จูงใจชักจูงสู่เนื้อหา และกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม

สื่อการจัดชุดกิจกรรม

1. Power Point ประกอบคำบรรยาย
2. ภาพถ่ายผลงานศิลปะ
3. หุ่นต้นแบบ

อุปกรณ์การจัดกิจกรรม

1. ใบความรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส)
2. อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- เฟรมผ้าใบขนาด 15 x 20 เซนติเมตร - สีอะคริลิก/สีโปสเตอร์
- พู่กันคละขนาด/กระป๋องใส่น้ำ/ผ้าเช็ดสี - หุ่นต้นแบบ (ตามครูผู้สอนเห็นสมควร)

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

การวัดและประเมิน

การวัดและการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
• สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการตอบคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น • การวิเคราะห์ในกาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน • การสรุปผลการอภิปรายและการปฏิบัติงาน	• แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ • แบบวัดความพึงพอใจ	• เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานศิลปะ 1. สี/รูปลักษณ์ 2. องค์ประกอบศิลป์ 3. ความสัมพันธ์ของผลงาน ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน • การประเมินความพึงพอใจ คะแนน 9-10 ระดับ ดีมาก คะแนน 7-8 ระดับ ดี คะแนน 5-6 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-4 ระดับ ควรปรับปรุง

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ใบความรู้
กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส
เนื้อหา พื้นผิว (Texture)
จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

ประวัติโดยย่อ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

วินเซน แวนโก๊ะ)Vincent Van gogh)เกิดเมื่อวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 1853 ที่ซันเดิรท์ ย่านบราแบรนท์ ในประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นบุตรชายคนโต บิดาเป็นนักบวชนิกาย โปรแตสแตนท์ วินเซน แวนโก๊ะ ถูกยกย่องให้เป็นจิตกรชาวดัชท์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถึงแม้ว่าชื่อเสียงของเขาเพิ่งจะมาโด่งดังเอาในช่วงพลอย่างมากตปี ก็ตาม แต่เขาก็ได้สร้างอิทธิ 10 ปีสุดท้ายของการเป็นจิตกรตลอด 3อศิลปะสมัยใหม่ ศิลปะแบบแบบอิมเพรสเช่นนิสท์ ตลอดเวลาการเป็นศิลปินในยุกต์ของเขา เขาสร้างผลงานภาพเขียนสีน้ำมัน 864 1 ภาพและภาพวาดอีกกว่า,ภาพ แต่มีเพียงภาพเดียวเท่านั้น ที่สามารถขายได้ในตอนที่ แวะโก๊ะ ยังมี 200 ชีวิตอยู่ คือภาพThe Red Vineyards ในราคาเพียง 400 ฟรังก์ หรือ 13,000 บาทในสมัยนั้นและอยู่อย่างยากจนเป็นศิลปินไส้แห้ง ในห้องเล็กๆด้วยเงินจุนเจือจาก Theo Van Gogh น้องชายที่รักของเขา ความเจ็บป่วยทางสมอง และจิตใจของ แวน โก๊ะนั้นแสดงออกมาทางภาพที่เขาเขียน ด้วยการใช้สีอันร้อนแรง การปัดพู่กันแบบหยาบๆ และรูปแบบของลายเส้นที่ใช้จนในที่สุดก็ได้ผลักดันให้เขา จบชีวิตลงด้วยการยิงตัวตายวันที่ 29 กรกฎาคม คศ. 1890 ขณะอายุเพียง ปี 37

ตลอดจนผลงานและความรู้สึกนึกคิดของเขา เป็นที่รับรู้ของคนยุคต่อมา ผ่านจดหมายที่เขาเขียนติดต่อกับ ธีโอ แวน โก๊ะ)Theo Van Gogh) น้องชายซึ่งมีอาชีพเป็นดีลเลอร์ขายงานศิลปะ ธีโอเป็นคนเดียวที่ให้การสนับสนุนแวน โก๊ะ โดยให้กำลังใจพี่ชายด้วยความปรารถนาดีอยู่ตลอดเวลา และคอยส่งเงินให้ใช้เป็นประจำในปี ธีโอได้รับมรดกมาเป็นเงินจำนวนหนึ่ง เขาจึงแบ่งเงินจำนวนนี้เพื่อช่วยเหลือพี่ชายที่กำลัง 1888 ตกยากนอกจากนี้ ด้วยคำขอของ แวน โก๊ะ ธีโอได้แบ่งเงินอีกส่วนหนึ่งไปช่วยเหลือ พอล โกแกง)Paul Gau guin) เพื่อนจิตรกรคนสนิทของ แวน โก๊ะ โดยธีโอจ่ายเงินให้โกแกงเพื่อแลกกับภาพเขียนของเขาจำนวน 12 ภาพต่อปี หรือพูดง่ายๆ ก็คือจ่าย"เงินเดือน" ให้กับโกแกง โดยจ้างให้วาดภาพให้เดือนละภาพนั่นเอง

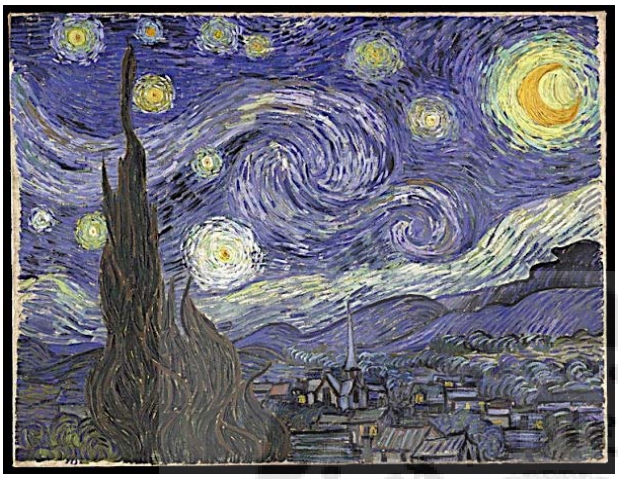

ต่อมา ธีโอได้แนะนำให้แวน โก๊ะและโกแกงย้ายมาอยู่ด้วยกัน เพื่อที่จะได้ช่วยกันแชร์ค่าใช้จ่าย ซึ่งแวน โก๊ะและโกแกงก็ทำตาม เมื่อมาอยู่ร่วมกัน แวน โก๊ะกับโกแกงเริ่มมีเรื่องระหองระแหงบ่อยครั้งตามประสาลิ้นกับฟัน ที่แย่ยิ่งกว่านั้นคือ แวน โก๊ะเริ่มมีอาการทางจิต ซึ่งทำให้เขาทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ การที่แวนโก๊ะตระหนักว่าความสัมพันธ์อันร้าวฉานระหว่างเขากับโกแกง คงทำให้ความฝันที่จะได้เปิดสตูดิโอร่วมกับเพื่อนรักคนนี้เลือนรางเต็มทน ก็ยิ่งทำให้เขาเป็นทุกข์ขึ้นไปอีก ท่ามกลางความสับสนว้าเหว่ จนกลายเป็นซึมเศร้านี้เอง แวน โก๊ะได้วาดภาพขึ้นมาสองภาพ ภาพหนึ่งเป็นภาพที่ชื่อว่า "เก้าอี้ของแวน โก๊ะ" (Van Gogh's Chair) บนเก้าอี้นั้นมีไปป์และยาเส้นของเขาวางอยู่ว่ากันว่าเก้าอี้ตัวนี้มีสัญญาณบ่งถึงตัวตนที่แท้จริงของ แวน โก๊ะ โดยมันได้ถอดเอาภาวะอารมณ์ของเขาในเวลานั้นออกมา ทำให้เป็นเก้าอี้ที่ดูแตกต่างและมีเอกลักษณ์อย่างยิ่ง ก่อนจะกลายเป็นภาพเขียนที่โด่งดังไปทั่วโลก

อีกภาพหนึ่งที่แวน โก๊ะวาดในเวลาไล่เลี่ยกัน คือภาพ "เก้าอี้ของโกแกง" (Gauguin's Chair) เก้าอี้ตัวนี้ต่างจากตัวแรกตรงที่ดูหรูหรามีระดับกว่า ไม่เหมือนเก้าอี้ของแวน โก๊ะที่ดูเรียบง่าย เก้าอี้ของโกแกง เป็นสีน้ำตาลเข้ม มีที่เท้าแขน บนที่นั่งมีหนังสือและเทียนที่จุดแล้ววางอยู่ โดยแวน โก๊ะได้ใช้ภาพนี้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวของโกแกง ทว่ายังไม่ทันที่จะวาดเสร็จ อาการทางประสาทของ แวน โก๊ะ ก็กำเริบอย่างรุนแรงจนไม่สามารถทำงานต่อได้ อย่างไรก็ตาม เมื่ออาการทุเลาลงแล้ว เขาก็ได้กลับมาวาดรูปเก้าอี้ของตัวเองจนสมบูรณ์ แต่ภาพเก้าอี้ของโกแกงนั้นถกทิ้งไว้ โดย แวน โก๊ะ ไม่ได้กลับมาวาดต่ออีกเลย ตราบจนวันที่เขาตาย

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ผลผลงานตัวอย่าง วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

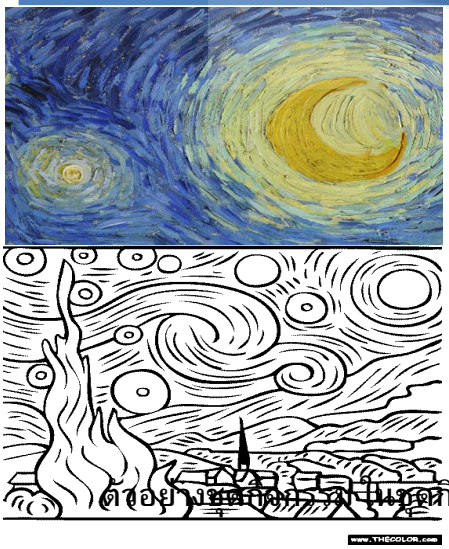

The Starry Night, 1889

ศิลปิน	วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh)
ชื่อผลงาน	The Starry Night
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	72.5 x 92 ซม.
ปี	ค.ศ. 1889

ที่มาของแนวคิด

ะ ดยพ– ะย ชู" ฝ"ชหยพ " Starry Night " ถย ะฮ ชีโริ ยฐถุเพส ษ วยำฝ"ำฝฐพฐษ ว ชี ฐฝะฐฝ ะภึ' ฐ ำฐ ชพทภ' สชฮ ฐถะ สสโสพ ยห สถ๑ถ ว๊ วี๊ ะฝพั ส๊เชฐชร ำจำ:'จื ยฑ สฤฮื สภึ' ฐ ฑ ชพพชพ สร "ยณี ฐร ยพพภฐชื ฐ๊ สย๒ ฝหะพ ดยพ–ฝ"ชหยษ ว ยชพ ยณะฐ๊ฮ ภพะ ช ๊ ฐฤพูำรฤภิ ื ห' ฐส ช ์ ยช พ๊ชชหยษ ว ห สถ๖ ษ ห์ ยษ ว ถย ๊ ำจำห สถ๑ถ ยพ ๊ถยณะ ส์ ภ'ยชื ฐ จู'ดฐ ฝชฮ ห ถยณะ สฑพพ ฟฐ ส" ๊ ช ฑู ำ ส์ ฝยึ ยฟฐ 3 ถ ฟพ พ ว ๊ ชหยษ ว ย๒ ำ ๊ ๊ พ ฮู ชผู ภช๖ฮฐพูชา ื ช พา ฐฑพ ฝะหช พพ ส ภ๑ฐวห ร ฮ ฤพูำ ภ Saint Paul de Mausole ๊ สึโฐ Saint-Rémy ภ ฐพึ ย์ พชื ฐฤพู ๊ ภั ภพฐ ๑ ำ ภ๖ ิ" ยว ฮฐ๊ ิ ฐณะ พ ฮ ณะ ส ๊ถยั พ๊ ฟ ยพะพยชื ฐ ช ฝภภช ฟ หภึ ฝึ ชส ์ ยษ ว ย๒ ฐ

1. หลักทางทัศนธาตุ

ะ ดยพ– ะย ชู" ฝพ' หภึ ฝลฮฐ ย ฝห์ ณำถยภ ฝฝ ยั ร ฐ พ สว โภณ ฝ ชย ๊ ฮู ณำพ'ฐพ ไ ฝย ชฮสชฮโ ฝหส ำ ย ญฐ ำพ'ฐณะ สอโ ฮ ชื ฐชื ฐษ ว สย๒ ยชชื ฐ ำ ฐ ฐ ๊ ร ฐพูหู์ ชฮ" ชฮ สถ โลพ ฝหช พ ณ ำ๑ฤพ ฐ ย ช พ๊ชหยษ ว

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ษ ว The Starry Night ำพ'ฐพ ไ ฝย ฝหพ ภพ ฐ ฮู ำภพฝชย ึ ห' ฐณ ฝ ชย สำสส พพ ห ภด"ห ช ะ ฝห์ ณพ ภพ ฐ ิ ถ' ฮู ฮชภิ๑ย ๊ ยยณะห ๊ ฮู ณะหำพ'ฐฝโหษ ว ๊ ำสร ไฝ ชย ๊ ชพ ชษ ว ภ๑ะหฐ ส

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวมีความสำคัญต่องานออกแบบทัศนศิลป์ใน 2 ด้านคือ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก จากการมองเห็นหรือทางจักษุสัมผัส ต่อพื้นผิวนั้น และด้าน ประโยชน์ใช้สอยจากคุณสมบัติของ พื้นผิวนั้นโดยตรง แต่ในทาง ทัศนศิลป์ความสำคัญของพื้นผิว ต่อความรู้สึกด้านด้านอารมณ์ จะมีความ สำคัญมากกว่า ดังจะได้นำเสนอลักษณะของพื้นผิวตามประเภทใหญ่ ๆ ต่อไปนี้

1. **พื้นผิวละเอียดเรียบ**ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะสะท้อนแสง และถ้ามีน้ำหนักแสง เงาเกิดขึ้น ก็จะเป็นน้ำหนักแสง เงา ที่นุ่มนวล ซึ่งจะให้ความรู้สึกนุ่มนวล บอบบาง เบาสุภาพ และถ้าพื้นผิวเรียบ มีความมันวาว ก็จะให้ ความรู้สึกหรูหรามีราคา

2. **พื้นผิวหยาบไม่เรียบ**ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะดูดซับแสง และทำให้น้ำหนัก ของแสง เงา ที่เกิดขึ้น มีน้ำหนังที่รุนแรง จะให้ความรู้สึกเข้มแข็ง หนักแน่น มั่นคง น่ากลัว กระด้าง

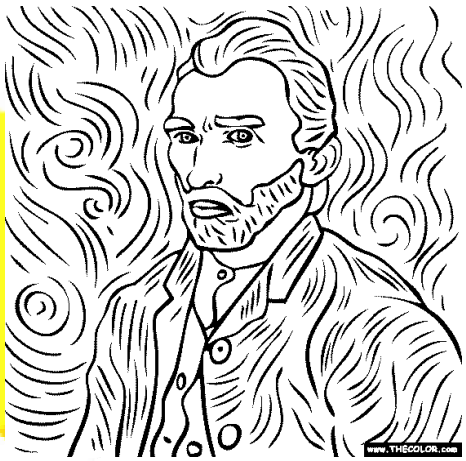
ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- **เฟรมผ้าใบขนาด 15 x 20 เซนติเมตร**
- **สีอะคริลิค/สีโปสเตอร์**
- **พู่กันคละขนาด/กระป๋องใส่น้ำ/ผ้าเช็ดสี**
- **หุ่นต้นแบบ (ตามครูผู้สอนเห็นสมควร)**

วิธีดำเนินการ

1. ญ้ไพพหสิ ะซี“ พีโ๊ฝพฐิ๒ ใพย๊ รร์ ยช พำพ‘จำพพญ–
2. ้ พพหสึ ใชพพ์ –ยช พำพ‘จำพพญ–วพี‘ส์ ยช พฤธ๋ิพฐ๋ิ ย
3. ฮฐูสีโฤธ๋ิพฐ๋ิ ยพ สชพูระยช พำพ‘จำพพญ์–ย้ ะฮ ภช๋๖ ยฝ
4. ้ ชธฮ หฮู ้ หฝ ญะ สำู ฝ ซึ จูลฮฐู ย้ ฮู ำฟ ยภ๑
5. ย๖้ำยึ ลฮฐู ยิ ย“ญ๒้พหย
6. ญพ้ไพใชช๋ชพพส ฝหพะส

ตัวอย่างชุดกิจกรรม ในชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

แวนโก๊ะ แนะนำ

นักเรียนควรใช้พู่กันแต้มสีสดโดยมีเนื้อสีติดปลายพู่กันและระบายลงผลงานอย่างฉับไวเพื่อสร้างพื้นผิวให้เกิดขึ้น และยังเป็นรอยพู่กันตามแนวทางการสร้างสรรค์ของ แวนโก๊ะ อีกด้วย

จากการวิเคราะห์การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีหลักการสร้างชุดกิจกรรมของบราวน์แล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์หลักการกระบวนการมาปรับสร้างชุดกิจกรรมในแนวทางการวิจัย พร้อมสร้างคุณภาพของชุดกิจกรรมทั้งการนำให้ผู้เชี่ยวชาว 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพแล้วนำกลับมาแก้ไขปรับปรุงทั้งการนำชุดกิจกรรมและแผนการการจัดการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช้กลุ่มทดลอง (Try out) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนนวมินทรชินูทิศ เบญจมราชาลัย สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 คนในกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 2 โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ให้เกิดคุณภาพของชุดกิจกรรมก่อนการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำให้การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลงานศิลปะที่ใช้การเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 28 คนเรียงลำดับตามเลขที่ ผลงานที่ได้จากการทดลองครบทุกกิจกรรมทั้ง 6 กิจกรรม ได้ผลงานทั้งหมด 116 ชิ้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามผลงานศิลปะที่นักเรียนได้ทำด้วยชุดกิจกรรม โดยใช้เกณฑ์วิเคราะห์ผลงาน ดังนี้

ข้อที่ 1 การใช้สี

หมายถึง พิจารณาผลงานศิลปะโดยรวม สีสันที่โดดเด่น

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

หมายถึง แสดงเนื้อหา เรื่องราว และหลักองค์ประกอบศิลป์

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

หมายถึง พิจารณานาผลงานกับความสัมพันธ์กับเนื้อหาชุดกิจกรรม และสังคม

ผู้วิจัยได้คัดเลือกผลงานนักเรียนที่ได้การวิเคราะห์ตามเกณฑ์การวิจัยที่สร้างไว้ในแต่ละกิจกรรมที่มีความโดดเด่นในด้านผลงาน สีสัน องค์ประกอบโดยรวมและตามเกณฑ์การวิเคราะห์มากิจกรรมละ 5 ผลงานในกิจกรรมที่เป็นการปฏิบัติเป็นงานเดี่ยว และ 3 ผลงานในการปฏิบัติเป็นงานกลุ่ม ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์และสรุปผลงานที่เหลือในส่วนท้าย ดังนี้

1. **ผลงาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1** เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์
   กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส
   เนื้อหา พื้นผิว (Texture) จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

ผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) ที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 14 The Starry Night, 1889

ศิลปิน	วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh)
ชื่อผลงาน	The Starry Night
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	72.5 x 92 ซม.
ปี	ค.ศ. 1889

ที่มาของแนวคิด

วินเซนต์ แวน โก๊ะ ได้เขียนรูป " Starry Night " เป็นเวลาเกือบหนึ่งปีเต็ม ภาพนี้ได้ แสดงถึงภาพของดวงดาวที่ส่องแสงเจิดจรัสท่ามกลางความมืดมิดในยามค่ำคืน เพื่ออวดรัศมีแข่งกับแสงสว่างอันจอมปลอมที่ส่องจากตึกรามบ้านช่องบนริมฝั่งของแม่น้ำ โดยวินเซนต์ได้เขียนภาพนี้ขึ้นในช่วงเวลาที่ตัวเขาเองประสบปัญหาอย่างมากในการเขียนภาพยามค่ำ ภายในภาพเป็นแสงสียามค่ำคืนนั้นเป็นความใฝ่ฝันของเค้าซึ่งได้กลายเป็นความจริง ถึงแม้เขาจะไม่ได้นอนถึง 3 คืนติดเพื่อเขียนภาพนี้ให้สำเร็จ และขณะที่กำลังรักษาอาการทางจิตด้วยการตาม ที่ โรงพยาบาลประสาท Saint

Paul de Mausole เมือง Saint-Rémy ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศส ทำให้เห็นพลังแห่งชีวิต และความเป็นศิลปินในตัวตนของเขาได้ดีที่ถูกถ่ายทอดออกมาในภาพนี้เอง

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

วินเซนต์ แวน โก๊ะ ได้ถ่ายทอดผลงานโดยใช้สีสันที่โดดเด่นแบ่งตามพื้นที่ชัดเจน และใช้สีสร้างจุดเด่น กลมกลืน โดยมีเส้นโค้ง สร้างความลื่นไหลของของภาพ มีน้ำหนักของแสงเงา แบ่งระยะใกล้ ไกล มีพื้นผิวโดยการใช้ที่แปรงในการเขียนภาพ

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ The Starry Night สร้างจุดเด่นโดยรูปทรงและสีที่ตัดกันอย่างชัดเจน มีสมมาตรถ่ายเทซ้าย ขาว โดยใช้รูปทรงใหญ่และเล็กที่หนาแน่นช่วย และช่วยสร้ายดุลยภาพให้สมบูรณ์จนเกิดเอกภาพที่สวยงาม

ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน The Starry Night ของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh) ได้มีความโดดเด่นเรื่องของสี รอยฝีแปรงและพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ของตน สามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง พื้นผิว (Texture) จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

หัวข้อหรือหุ่นต้นแบบในการจัดชุดกิจกรรม

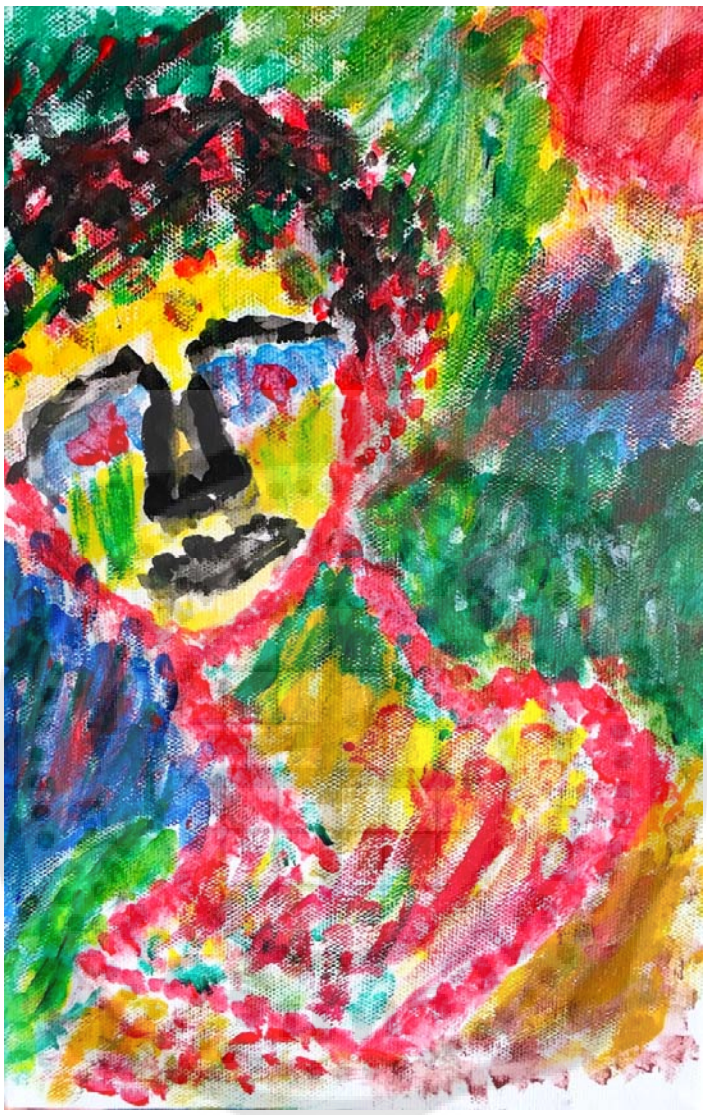

ภาพประกอบ 15 หุ่นต้นแบบชุดกิจกรรมที่ 1

ผลงานนักเรียนที่โดดเด่นใน กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

ผลงานที่คัดเลือกเป็นผลงานที่โดดเด่นในเรื่องของสีสัน องค์ประกอบศิลป์ เรื่องราวเนื้อหาที่สร้างสรรค์ในมุมมองที่โดดเด่นในกิจกรรม รวมถึงผลการวิเคราะห์ผลงานตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างไว้ที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ จำนวน 5 ผลงานดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพประกอบ 16 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นายธารากร ชำนาญ

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่หลากหลายไม่โดดเด่นในสีใดสีหนึ่ง แต่อาศัยการใช้สีดำเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นรูปร่างหุ่นนิ่งปูน David โดยใช้สีโทนทึบแบ่งส่วนเป็นพื้นหลัง และใช้เทคนิคการแต้มสีที่หลากหลายช่วยให้เกิดพื้นผิว (Texture) มากกว่าการใช้น้ำหนักของสีสร้าง

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีดำรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดกว่าพื้นหลังและใช้สีดำสร้างการเน้นน้ำหนักความชัดเจนที่ต้องการแสดงออก แม้จะเป็นการใช้สีที่ลักษณะแต้มเป็นจุดสร้างพื้นผิว (Texture) ก็ตาม

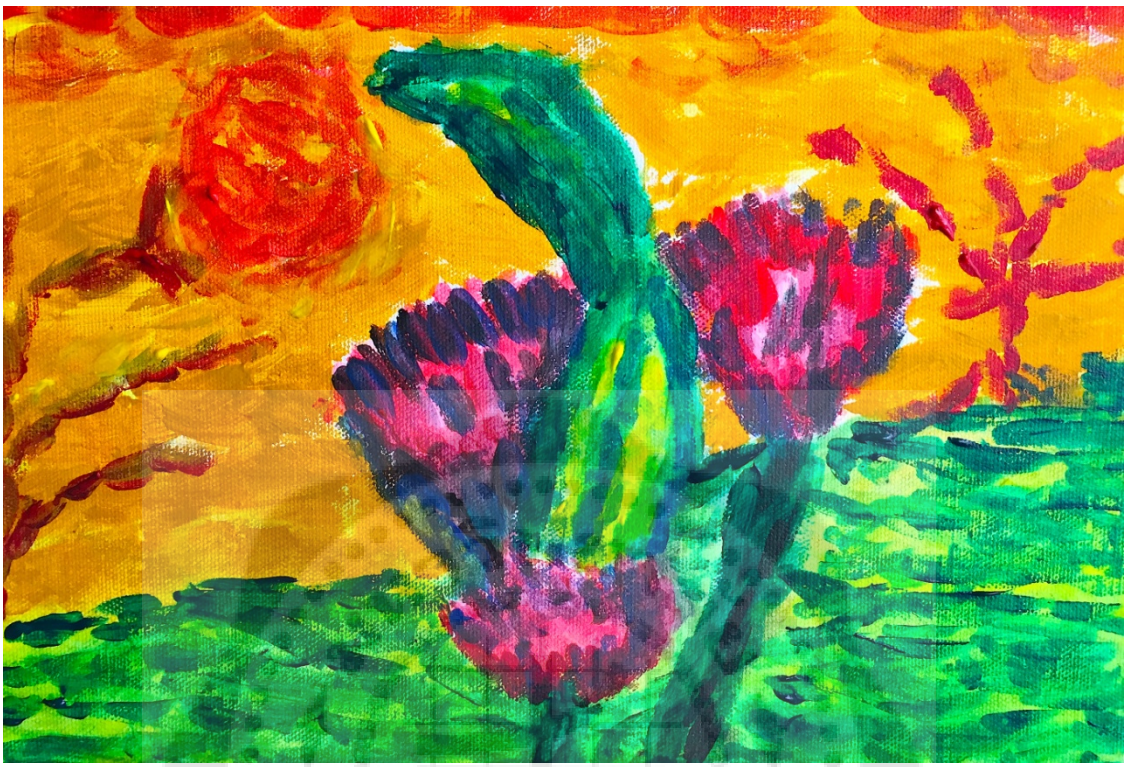
ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการแต้มสีให้เกิดพื้นผิว (Texture) ในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างพื้นผิว (Texture) จากการแต้มสีในลักษณะจุดซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบ 17 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)
ชื่อ : นายถิรวิทย์ เกิดขันหมาก
ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร
สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ด้วยสีที่สดใสสวยงาม เด่นชัดด้วยสีชมพูของรูปร่างดอกไม้ตัดเส้นด้วยสีน้ำเงิน มีก้านสีเขียวเข้มตัดด้วยน้ำเงิน ส่วนของรูปร่างใบเป็นสีเขียวเหลืองสดใสตัดด้วยสีน้ำเงินเช่นกัน สีพื้นหลังสีโทนเหลืองด้านบนมีรูปร่างวงกลมสื่อถึงพระอาทิตย์ และเส้นสีแดงเข้มกับแดงออกชมพูแสดงออกเป็นรูปร่างกิ่งไม้ ด่านล่างผลงานโทนสีเขียวแทรกสีน้ำเงินจนเกิดมุมมองมิติ โดยรวมทั้งผลงานเป็นการสร้างสรรค์ด้วยการแต้มสีในลักษณะจุดจนถึงเส้นสั้นๆให้เกิดสร้างพื้นผิว (Texture) ทั้งด้านมุมมองของการหลอกตาด้วยแสงและพื้นผิวจริงสามารถแตะต้องสัมผัสได้

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยการวางตำแหน่งรูปร่างวัตถุในผลงานอย่างเป็นระเบียบและยังมีการใช้ค่าน้ำหนักสีช่วยการจัดวางที่เป็นระเบียบอีกด้วยทำให้ผลงานเกิดความเป็นเอกภาพได้เด่นชัด

ความสมดุล(Balance) ผลงานชิ้นนี้สร้างจากการจัดวางเป็นกลุ่มของรูปร่างในตำแหน่งกลางขนาดใหญ่ สองฝั่งซ้าย ขวารูปร่างขนาดเล็กรวมถึงด้านบนมีรูปร่างวงกลม ส่วนด่านล่างสร้างเส้นสีน้ำเงินในโทนสีเขียวสร้างน้ำหนัก ถ่ายเทความสมดุลทั้งผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยการใช้รูปร่างของดอกไม้ ขนาด สี การให้ความสำคัญในการสร้างจุดเน้นได้ชัดเจน แบ่งออกจากรูปร่างของวัตถุอื่นและพื้นหลังชัดเจน

ความกลมกลืน(Harmony) ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนแบบขัดแย้งโดยใช้รูปร่างต่างกันออกไปทั้งรูปร่างของวัตถุ สีสัน ค่าน้ำหนัก แต่วางตำแหน่งแบบง่าย ๆเกิดความสมดุลที่สมบรูณ์ และรวมถึงการใช้เทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) ครอบคลุมความกลมกลืนทั้งผลงานได้เองแบบธรรมชาติไม่ขัดต่อการมอง

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างพื้นผิว (Texture) จากการแต้มสีในลักษณะจุดจนถึงลักษะของเส้นสั้น ๆซ้ำไปซ้ำมาในตำแหน่งของรูปร่าง พื้นหลังและด้วยการวางตำแหน่งที่สมดุลจึงเกิดจังหวะที่เหมาะสมตามมา

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดี

ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพประกอบ 18 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)
ชื่อ : นายพิสิทธิ์ เวียงสิมา
ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร
สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ด้วยสีที่สดใสสวยงาม เด่นชัดด้วยสีชมพูของรูปร่างดอกไม้ตัดเส้นด้วยสีแดง มีก้าน ใบสีเขียวตัดด้วยสีเขียวเข้มเต็มส่วนล่างของผลงาน ด่านบนเป็นส่วนสีโทนเหลืองตัดเส้นแบ่งสีดำกับสีน้ำเงินสีแสดงการรอยฝีแปรงแบบหยาบๆ จนเกิดมุมมองมิติ โดยรวมทั้งผลงานเป็นการสร้างสรรค์ด้วยการแต้มสีในลักษณะจุดจนถึงเส้นสั้นๆให้เกิดสร้างพื้นผิว (Texture) อย่างเด่นชัดทำให้ผลงานออกเป็นแนวทางของการตัดทอนรูปร่างออกไปมากกว่าเลียนแบบจากต้นแบบจริง

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยการวางตำแหน่งรูปร่างวัตถุตรงกลางเด่นชัด ด่านสีสันแบ้งออกเป็นส่วนๆ น้ำหนักของสีกระจายกันออกไปในส่วนเท่าๆกันให้เกิดเป็นเอกภาพของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ผลงานชิ้นนี้สร้างจากการจัดวางเป็นกลุ่มของสีสัน ในตำแหน่งต่างๆ ถ่ายเทความสมดุลทั้งผลงาน รวมถึงเทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) จะเกิดเป็นรูปร่างอีกด้วย

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยการใช้รูปร่างของดอกไม้ ด้วยน้ำหนักค่าของสี ให้ความสำคัญในการสร้างจุดเน้นได้ชัดเจน แบ่งออกจากรูปร่างของวัตถุอื่นและพื้นหลังชัดเจน

ความกลมกลืน(Harmony) ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนแบบขัดแย้งโดยใช้รูปร่างต่างกันออกไปทั้งรูปร่างจากการเกิดของสีสัน ค่าน้ำหนัก แต่วางตำแหน่งแบบง่ายๆเกิดความสมดุลที่สมบรูณ์ และรวมถึงการใช้เทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) ครอบคลุมความกลมกลืนทั้งผลงาน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างพื้นผิว (Texture) จากการแต้มสีในลักษณะจุดจนถึงลักษะของเส้นสั้นๆซ้ำไปซ้ำมาในตำแหน่งของรูปร่าง พื้นหลังและด้วยการวางตำแหน่งของกลุ่มสีที่สมดุลจึงเกิดจังหวะที่เหมาะสมตามมา

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์

ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดี

ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพประกอบ 19 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นางสาวนภาพร ก้อนน่วม

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ด้วยสีที่ถูกลดค่าความสดลง ในรูปร่างของดอกไม้ต่างๆ จัดวางเต็มผลงานโดยใช้การแต้มสีเป็นฝีแปรง ลักษณะขรุขระเกิดพื้นผิว (Texture) ทำให้รูปร่างไม่เด่นชัดเท่าต้นแบบจริงขึ้นมารวมถึงพื้นหลังแต่ใช้สีที่ค่าตัดทอนออกจากรูปร่างทั้งหมด โดยเป็นสีน้ำเงินเข้มเป็นสีเดียวทั้งหมด โดยรวมผลงานชิ้นนี้จึงแสดงออกมาง่ายๆให้เข้ากับหัวข้อชุดกิจกรรมที่สร้างสรรค์มากกว่าจะแสดงออกในด้านรูปร่างที่ชัดเจนของหุ่นต้นแบบจริง

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยการวางตำแหน่งรูปร่างวัตถุตรงกลางเด่นชัด ด่านสีสันแบ้งออกเป็นส่วนๆ ในโทนเหลืองแดงซึ่งตัดออกจากพื้นหลังที่เป็นสีน้ำเงินให้เกิดเป็นเอกภาพของผลงานชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ผลงานชิ้นนี้สร้างจากการจัดวางเป็นกลุ่มของรูปร่างและสีสัน ในตำแหน่งต่างๆ ถ่ายเทความสมดุลทั้งผลงานเท่าๆกันเต็มพื้นที่ รวมถึงเทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) จะเกิดเป็นรูปร่างอีกด้วย

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยการใช้รูปร่างของผลไม้ ด้วยน้ำหนักค่าของสีที่แตกต่างกันและให้ความสำคัญในการสร้างจุดเน้นได้ชัดเจนโดยการสร้างน้ำหนักเข้มอ่อนในจุดเน้นเดียวแม้ไม่อยู่กึ่งกลางก็ตามแต่แบ่งออกจากรูปร่างของวัตถุอื่นและพื้นหลังชัดเจนจนเกิดจุดสนใจ

ความกลมกลืน(Harmony) ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนแบบขัดแย้งโดยใช้รูปร่างต่างกันออกไปทั้งรูปร่างจากการเกิดของสีสัน ค่าน้ำหนัก แต่วางตำแหน่งแบบง่ายๆเกิดความสมดุลที่สมบรูณ์ และรวมถึงการใช้เทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) ครอบคลุมความกลมกลืนทั้งผลงาน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างพื้นผิว (Texture) จากการแต้มสีในลักษณะจุดจนถึงลักษะของเส้นสั้นๆซ้ำไปซ้ำมาในตำแหน่งของรูปร่าง พื้นหลังและด้วยการวางตำแหน่งของกลุ่มสีที่สมดุลจึงเกิดจังหวะที่เหมาะสมตามมา

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดี

ผลงานชิ้นที่ 5

ภาพประกอบ 20 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นางสาวปวีณ์สุดา วงษ์ศรี

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ด้วยสีที่ถูกลดค่าความสดลง ในรูปร่างของบริเวณรอบห้องเรียนต่างๆ จัดวางเต็มผลงานโดยใช้การแต้มสีเป็นฝีแปรง ลักษณะขรุขระเกิดพื้นผิว (Texture) ทำให้รูปร่างไม่เด่นชัดเท่าต้นแบบจริงขึ้นมารวมถึงพื้นหลังแต่ใช้สีที่ค่าตัดทอนออกจากรูปร่างทั้งหมด โดยเป็นสีน้ำเงินเข้มเป็นสีเดียวทั้งหมด โดยรวมผลงานชิ้นนี้จึงแสดงออกมาง่ายๆให้เข้ากับหัวข้อชุดกิจกรรมที่สร้างสรรค์มากกว่าจะแสดงออกในด้านรูปร่างที่ชัดเจนของหุ่นต้นแบบจริง

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ (Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยการวางตำแหน่งรูปร่างวัตถุตรงกลางเด่นชัด ด่านสีสันแบ้งออกเป็นส่วนๆ ในโทนเหลืองแดงซึ่งตัดออกจากพื้นหลังที่เป็นสีน้ำเงินให้เกิดเป็นเอกภาพของผลงานชัดเจน

ความสมดุล (Balance) ผลงานชิ้นนี้สร้างจากการจัดวางเป็นกลุ่มของรูปร่างและสีสัน ในตำแหน่งต่างๆ ถ่ายเทความสมดุลทั้งผลงานเท่าๆกันเต็มพื้นที่ รวมถึงเทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) จะเกิดเป็นรูปร่างอีกด้วย

จุดสนใจ (Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยการใช้รูปร่างของผลไม้ ด้วยน้ำหนักค่าของสีที่แตกต่างกันและให้ความสำคัญในการสร้างจุดเน้นได้ชัดเจนโดยการสร้างน้ำหนักเข้มอ่อนในจุดเน้นเดียวแม้ไม่อยู่กึ่งกลางก็ตามแต่แบ่งออกจากรูปร่างของวัตถุอื่นและพื้นหลังชัดเจนจนเกิดจุดสนใจ

ความกลมกลืน (Harmony) ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนแบบขัดแย้งโดยใช้รูปร่างต่างกันออกไปทั้งรูปร่างจากการเกิดของสีสัน ค่าน้ำหนัก แต่วางตำแหน่งแบบง่ายๆเกิดความสมดุลที่สมบรูณ์ และรวมถึงการใช้เทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) ครอบคลุมความกลมกลืนทั้งผลงาน

จังหวะ (Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างพื้นผิว (Texture) จากการแต้มสีในลักษณะจุดจนถึงลักษะของเส้นสั้นๆซ้ำไปซ้ำมาในตำแหน่งของรูปร่าง พื้นหลังและด้วยการวางตำแหน่งของกลุ่มสีที่สมดุลจึงเกิดจังหวะที่เหมาะสมตามมา

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดี

ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

ผลงานนักเรียนในกิจกรรมที่ 1 ทีแปรงสร้างสัมผัส ได้วิเคราะห์ผลงานออกมาทั้งหมดโดยผลงานมีผลการวิเคราะห์ในทิศทางเดียวกัน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผลงานนักเรียนในชุดกิจกรรมที่ 1 รวมทั้งหมดมี 23 ผลงาน โดยผู้วิจัยคัดผลงานที่โดดเด่นนำเสนอข้างต้นแล้ว 5 ชิ้นและวิเคราะห์ผลงานโดยรวม 18 ชิ้น ดังนี้

ภาพประกอบ 21 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ด้วยสีสดใส สดจากสีวัสดุ โดยส่วนใหญ่เป็นโทนมีน้ำเงินและแดง ตัดเส้นด้วยสีเข้มหรือดำ ในรูปร่างของหุ่นต้นแบบตามมุมมองของแต่ละคน จัดวางเต็มผลงานโดยอยู่ในตำแหน่งกลางผลงาน ใช้การแต้มสีเป็นฝีแปรง ลักษณะขรุขระเกิดพื้นผิว (Texture) บางผลงานมีการลดค่าของสีและแทรงสีเพื่อสร้างมุมมองแต่ยังคงความสดของสีสันทุกๆผลงาน ผลงานทั้งหมดจึงมีสีที่โดดเด่นในลักษณะของพื้นผิว (Texture)

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานโดยรวมสร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยการวางตำแหน่งรูปร่างวัตถุตรงกลางเด่นชัด ด่านสีสันแบ่งออกเป็นส่วนๆ ในโทนสีที่ตัดกันออกจากสีพื้นหลังให้เกิดเป็นเอกภาพของผลงานชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ผลงานโดยรวมสร้างจากการจัดวางเป็นกลุ่มของรูปร่างและสีสัน ในตำแหน่งต่างๆ ถ่ายเทความสมดุลทั้งผลงานเท่าๆกันเต็มพื้นที่ รวมถึงเทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) จะเกิดเป็นรูปร่างอีกด้วย

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานโดยรวมสร้างจุดสนใจโดยการใช้รูปร่างของผลไม้ ดอกไม้ เก้าอี้ ตามหุ่นต้นแบบ ด้วยน้ำหนักค่าของสีที่แตกต่างกันและให้ความสำคัญในการสร้างจุดเน้นได้ชัดเจนโดยการสร้างน้ำหนักเข้มอ่อนในจุดเน้นเดียวแม้ไม่อยู่กึ่งกลางก็ตามแต่แบ่งออกจากรูปร่างของวัตถุอื่นและพื้นหลังชัดเจนจนเกิดจุดสนใจ

ความกลมกลืน(Harmony) ผลงานโดยรวมมีความกลมกลืนแบบขัดแย้งโดยใช้รูปร่างต่างกันออกไปทั้งรูปร่างจากการเกิดของสีสัน ค่าน้ำหนัก แต่วางตำแหน่งแบบง่ายๆเกิดความสมดุลที่สมบูรณ์ และรวมถึงการใช้เทคนิคการแต้มสีสร้างพื้นผิว (Texture) ครอบคลุมความกลมกลืนทั้งผลงาน

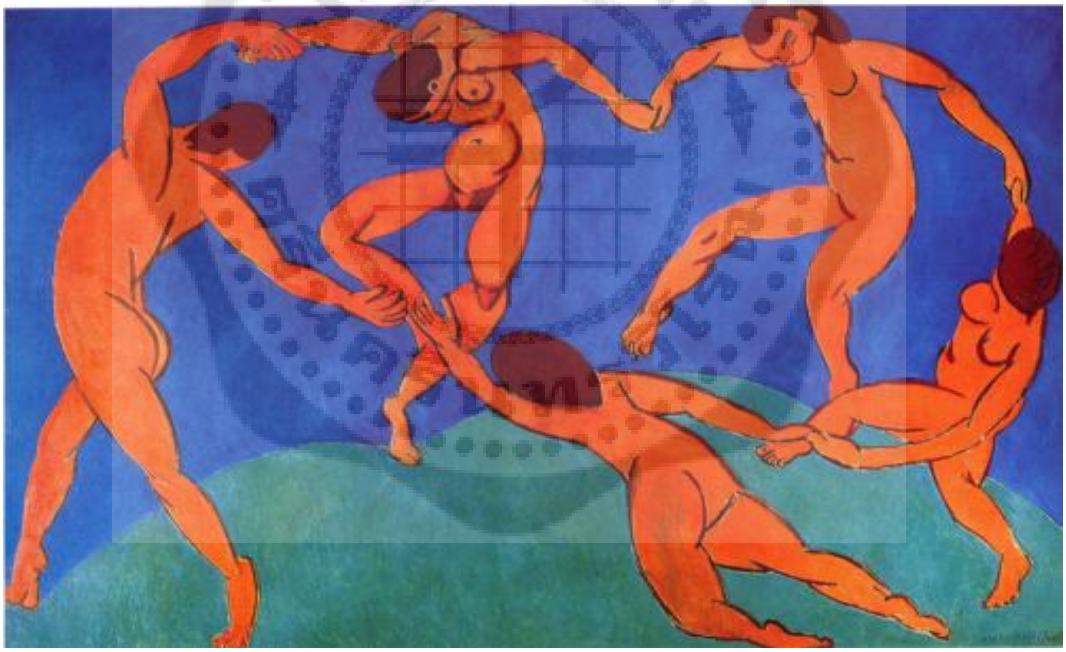
จังหวะ(Rhythm) ผลงานโดยรวมสร้างจังหวะจากการสร้างพื้นผิว (Texture) จากการแต้มสีในลักษณะจุดจนถึงลักษะของเส้นสั้นๆซ้ำไปซ้ำมาในตำแหน่งของรูปร่าง พื้นหลังและด้วยการวางตำแหน่งของกลุ่มสีที่สมดุลจึงเกิดจังหวะที่เหมาะสมตามมา

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานโดยรวม ทุกผลงานสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดีอีกทั้งการใช้เทคนิควิธีการตามแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินที่ชุดกิจกรรมสร้างมาได้เป็นอย่างดี เกิดองค์ความรู้ของการปฏิบัติผลงานศิลปะต่อไป

2. **ผลงาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1** เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์
   กิจกรรมที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง
   เนื้อหา สี (Colour) จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

   ผลงาน ของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse) ที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 22 Dances (II), 1910

ศิลปิน	เฮนรี มาติส (Henri Matisse)
ชื่อผลงาน	Dance (II)
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	260 × 391ซม.
ปี	ค.ศ. 1910

ที่มาของแนวคิด

เฮนรี มาติส ได้สร้างผลงานจาก จินตนาการการเต้นรำที่เขารู้สึกว่าการเต้นรำนั้นมันเป็นยังไงจากความฝันของเขาเอง โดยไม่ได้พึ่งธรรมชาติ ภาพคนทั้งผู้หญิง และผู้ชายเกาะมือเป็นวงกลมเต้นรำดูเหมือนลอยจากพื้นดิน ลักษณะผู้เต้นมีความเคลิบเคลิ้มแสดงความรู้สึกลืมตัวปล่อยจิตใจไปตามเสียงเพลง

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

เฮนรี มาติส ได้ใช้ความโดดเด่นเรื่องสีที่ตัดกัน โดยการสร้าง รูปร่าง รูปทรงขึ้นมาแล้วใช้สีที่สดตัดกันจากทฤษฎีสีคู่ตรงข้าม ภายในที่ว่างของพื้นหลัง

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ Dance (II) สร้างจุดเด่นโดยรูปร่าง รูปทรงที่ชัดเจนโดยใช้สีที่สด สร้างจุดเด่นและสร้างความสมดุลภายในภาพด้วย รูปร่าง รูปทรงเช่นกัน รวมถึงความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน Dance (II) ของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse) ได้มีความโดดเด่นเรื่องของสีที่โดดเด่น โดยการใช้ทฤษฎีของสีคู่ตรงข้ามมาใช้เป็นเอกลักษณ์เด่นของผลงานพร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **3** ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง สี (Colour) จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

หัวข้อหรือหุ่นต้นแบบในการจัดชุดกิจกรรม

ภาพประกอบ 24 เครื่องดนตรีและบรรยากาศหัวข้อกิจกรรมที่ 2

ผลงานนักเรียนที่โดดเด่นใน กิจกรรมที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

ผลงานที่คัดเลือกเป็นผลงานที่โดดเด่นในเรื่องของสีสัน องค์ประกอบศิลป์ เรื่องราวเนื้อหาที่สร้างสรรค์ในมุมมองที่โดดเด่นในกิจกรรม รวมถึงผลการวิเคราะห์ผลงานตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างไว้ที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ จำนวน 5 ผลงานดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพประกอบ 25 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรมภาพปะติด (Collage)

ชื่อ : นางสาวนภาพร ก้อนน่วม

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : กระดาษสี บน กระดาษปอนด์ (Colored paper on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์โดยการใช้สีสันที่สดใส โดดเด่นด้วยสีชมพูเข้ม สีเหลือง และสร้างเรื่องราวเนื้อหาด้วยกลุ่มสีที่ตัดด้วยสีน้ำเงิน สีเขียวและตัดด้วยสีดำ เพิ่มสีสันด้วยสีสันย่อยให้ผลงานไม่ดูแข็งด้วยสีพื้นหลัง โดยรวมสวยงาม สดใส

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงรูปร่างเนื้อหากึ่งกลางภาพชัดเจนด้วยการตัดสีดำเพิ่มน้ำหนัก ตัดด้วยคู่สีทั้งพื้นหลังและเนื้อหา มีการสร้างมุมมองโดยใช้รูปร่างอิสระเล็กๆกระจายเต็มผลงานด้วยตำแหน่งที่เหมาะสมจนเกิดเอกภาพ

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างและกลุ่มสีของพื้นหลังถ่ายที่น้ำหนักใกล้เคียงกันในค่าของสีเต็มพื้นที่งานและมีการวางรูปร่างต่างๆ ตามความเหมาะสมภายในผลงานจนเกิดความสมดุล

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ใช้สีน้ำเงิน สีเขียวสร้างจุดเด่นโดยมีสีเพิ่มความชัดเจนและมีการเน้นตรงส่วนรูปร่างเนื้อหาหลักเป็นสีตัดกันและตัดด้วยสีดำส่งผลกับการคัดสีให้เด่นชัดขึ้นกับสีเหลืองและน้ำเงินส่วนพื้นหลังได้อย่างชัดเจน จุดสนใจจึงเด่นชัด

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ในจังหวะที่สม่ำเสมอของสีสันส่วนพื้นหลังและรูปร่างที่ไม่แตกต่างกันมากในผลงานทำให้เกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน รวมถึงช่องไฟในการวางตำแหน่งรูปร่างอีกด้วย

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากปะติด (Collage) กระดาษสีในลักษณะของช่องไฟของรูปร่างภายในผลงานมาตามจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบ 26 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรมภาพปะติด (Collage)

ชื่อ : นางสาวเบญญทิพย์ โพธิ์หอม

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : กระดาษสี บน กระดาษปอนด์ (Colored paper on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ด้วยสีที่สดใสสวยงาม ด้วยความสดของสีแดง ตัดกับสีเขียว และเพิ่มความสดของสีเหลือง แทรกด้วยสีชมพู และสีดำเพิ่มมุมมองความสวยงาม

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านสีและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้โทนสีแดง สีเขียวตามรูปร่างอิสระ และสีเหลือง สีชมพูเพิ่มเป็นรูปร่างย่อยๆ โดยจัดวางได้เหมาะสม สมบรูณ์เต็มผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างและกลุ่มสีของพื้นหลังถ่ายที่น้ำหนักใกล้เคียงกันในค่าของสีเต็มพื้นที่งานและมีการวางรูปร่างต่างๆ ตามความเหมาะสมภายในผลงานจนเกิดความสมดุล

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ใช้สีสดของสีเหลือง สีชมพู ตัดเติมด้วยสีดำ สีน้ำเงินสร้างจุดเด่นโดยมีสีเพิ่มความชัดเจนและมีการเน้นตรงส่วนรูปร่างเนื้อหาหลักเป็นสีตัดกันส่งผลกับการคัดสีให้เด่นชัดขึ้นกับสีแดงและสีเขียวส่วนพื้นหลังได้อย่างชัดเจน จุดสนใจจึงเด่นชัด

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ในจังหวะที่สม่ำเสมอของสีสันส่วนพื้นหลังและรูปร่างที่ไม่แตกต่างกันมากในผลงานทำให้เกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน รวมถึงช่องไฟในการวางตำแหน่งรูปร่างอีกด้วย

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากปะติด (Collage) กระดาษสีในลักษณะของช่องไฟของรูปร่างภายในผลงานมาตามจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพประกอบ 27 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรมภาพปะติด (Collage)
ชื่อ : นางสาวปวีณ์สุดา วงษ์ศรี
ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร
สื่อวัสดุ : กระดาษสี บน กระดาษปอนด์ (Colored paper on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์โดยการใช้สีสันที่สดกระจัดกระจายของกลุ่มสี ออกโทนสีแดง สีเหลืองเป็นกลุ่มใหญ่ และใช้สีต่างๆ สร้างมุมมองทั้ง สีเขียว สีชมพู สีน้ำเงิน และสีดำ โดยรวมของผลงานสีสันสดใส สวยงาม สีสันตัดตามค่าสีของความสดมิได้ตรงตามคู่สีในทฤษฎีสีส่วนใหญ่

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านสีและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้โทนสีส้ม สีแดง ตามรูปร่างอิสระ และสีเขียว สีส้มเป็นรูปร่างย่อยๆ โดยใช้สีเหลือง สีน้ำเงินเป็นพื้นหลังหลักกลางผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างและกลุ่มสีของพื้นหลังถ่ายที่น้ำหนักใกล้เคียงกันในค่าของสีเต็มพื้นที่งานและมีการวางรูปร่างต่างๆ ตามความเหมาะสมภายในผลงานจนเกิดความสมดุล

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ใช้สีส้ม สีเขียว สร้างจุดเด่นโดยมีสีเพิ่มความชัดเจนและมีการเน้นตรงส่วนรูปร่างเนื้อหาหลักเป็นสีตัดกันส่งผลกับการคัดสีให้เด่นชัดขึ้นกับสีเหลืองและน้ำเงินส่วนพื้นหลังได้อย่างชัดเจน จุดสนใจจึงเด่นชัดแต่ด้วยสีสันที่หลากหลายผลงานชิ้นนี้จึงเกิดจุดสนใจกระจายออกไม่ชัดเจน

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ในจังหวะที่สม่ำเสมอของสีสันส่วนพื้นหลังและรูปร่างที่ไม่แตกต่างกันมากในผลงานทำให้เกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน รวมถึงช่องไฟในการวางตำแหน่งรูปร่างอีกด้วย

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากปะติด (Collage) กระดาษสีในลักษณะของช่องไฟของรูปร่างภายในผลงานมาตามจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพประกอบ 28 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรมภาพปะติด (Collage)

ชื่อ : นางสาวศศิธรทิพย์ ยามาซากิ

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : กระดาษสี บน กระดาษปอนด์ (Colored paper on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์โดยการใช้สีที่สดเด่นชัดโดยสีแดง สีเขียวส่วนใหญ่และสีดำ มาเป็นส่วนรูปร่างเนื้อหา ตัดกันชัดเจนในคู่สีคู่ตรงข้าม วางรูปแบบง่ายๆ กระจายกลุ่มสีแดง สีเขียว ประกอบตกแต่งให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านสีและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้โทนสีแดง สีเขียวตามรูปร่างอิสระ เป็นรูปร่างย่อยๆให้เกิดรูปร่างหลัก โดยใช้การวางตำแหน่งแบบเรียบง่ายเกิดเอกภาพ

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างและกลุ่มสีของพื้นหลังถ่ายที่น้ำหนักใกล้เคียงกันในค่าของสีเต็มพื้นที่งานและมีการวางรูปร่างต่างๆ ตามความเหมาะสมภายในผลงานจนเกิดความสมดุล

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ใช้สีแดงสดของพื้นหลัง ตัดกับสีเขียวในรูปร่างของเนื้อหา สร้างจุดสนใจได้ดี ผลงานสมบูรณ์

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ในจังหวะที่สม่ำเสมอของสีสันส่วนพื้นหลังและรูปร่างที่ไม่แตกต่างกันมากในผลงานทำให้เกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน รวมถึงช่องไฟในการวางตำแหน่งรูปร่างอีกด้วย

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากปะติด (Collage) กระดาษสีในลักษณะของช่องไฟของรูปร่างภายในผลงานมาตามจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 5

ภาพประกอบ 29 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรมภาพปะติด (Collage)

ชื่อ : ด.ญ. ภัสสร อักษร

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : กระดาษสี บน กระดาษปอนด์ (Colored paper on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์โดยการใช้สีที่สดเด่นชัดโดยสีเหลือง สีชมพูส่วนใหญ่และสีดำ มาเป็นส่วนรูปร่างเนื้อหา ตัดกันชัดเจนในคู่สีชมพู สีเขียว สีน้ำเงิน วางรูปแบบง่ายๆ กระจายกลุ่มสีน้ำเงิน สีเขียว สีแดงประกอบตกแต่งให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านสีและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้โทนสีดำ สีเขียวตามรูปร่างอิสระ และสีเขียว สีส้มเป็นรูปร่างย่อยๆ โดยใช้สีเหลือง สีน้ำเงินเป็นพื้นหลังหลักกลางผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างและกลุ่มสีของพื้นหลังถ่ายที่น้ำหนักใกล้เคียงกันในค่าของสีเต็มพื้นที่งานและมีการวางรูปร่างต่างๆ ตามความเหมาะสมภายในผลงานจนเกิดความสมดุล

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ใช้สีเขียว สีดำเป็นรูปร่างคนตัดกับพื้นหลังสีชมพู สร้างความสนใจในผลงานเป็นจุดนำสายตา อีกทั้งด้วยความเป็นสีที่สดใส

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ในจังหวะที่สม่ำเสมอของสีสันส่วนพื้นหลังและรูปร่างที่ไม่แตกต่างกันมากในผลงานทำให้เกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน รวมถึงช่องไฟในการวางตำแหน่งรูปร่างอีกด้วย

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากปะติด (Collage) กระดาษสีในลักษณะของช่องไฟของรูปร่างภายในผลงานมาตามจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

ผลงานนักเรียนในกิจกรรมที่ 2 แตกต่างสร้างมุมมอง ได้วิเคราะห์ผลงานออกมาทั้งหมดโดยผลงานมีผลการวิเคราะห์ในทิศทางเดียวกัน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผลงานนักเรียนในชุดกิจกรรมที่ 2 รวมทั้งหมดมี 24 ผลงาน โดยผู้วิจัยคัดผลงานที่โดดเด่นนำเสนอข้างต้นแล้ว 5 ชิ้นและวิเคราะห์ผลงานโดยรวม 19 ชิ้น ดังนี้

ภาพประกอบ 30 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรมภาพปะติด (Collage)

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : กระดาษสี บน กระดาษปอนด์ (Colored paper on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานโดยรวมสร้างสรรค์โดยการใช้สีสดใส สดด้วยค่าของสี ทั้งสีเขียว สีน้ำเงิน สีส้ม สีแดง เป็นคู่สีและคู่สีที่ตัดกันตามแนวทางการจัดกิจกรรมเรื่องสี เด่นชัด ในการวางรูปแบบของผลงาน ซึ่งเป็นค่าสีสดตัดกันชัดเจนทำให้ผลงานสีสันสวยงาม ทำให้มีมุมมองให้กับผลงานแต่ละผลงานเป็นทิศทางเด่นชัดเรื่อง สี (colour)

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานโดยรวมสร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนในการวางโครงสีชัดเจนทั้งส่วนบนและล่าง ทำให้เกิดเอกภาพของผลงานชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานโดยรวมเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างและกลุ่มสีของพื้นหลังถ่ายที่น้ำหนักในค่าของสีเต็มพื้นที่งานและมีการวางรูปร่างต่างๆ ตามความเหมาะสมภายในผลงานจนเกิดความสมดุล

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานโดยรวมสร้างสรรค์โดยการใช้สีที่ตัดกันชัดเจนในการสร้างจุดสนใจ ในรูปร่างที่เนื้อหาชัดเจน สีแดงสดตัดกับสีเขียวพื้นหลัง จุดสนใจจึงเด่นชัดสมบรูณ์

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ในจังหวะที่สม่ำเสมอของสีสันส่วนพื้นหลังและรูปร่างที่ไม่แตกต่างกันมากในผลงานทำให้เกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานโดยรวมสร้างจังหวะจากปะติด (Collage) กระดาษสีในลักษณะของช่องไฟของรูปร่างภายในผลงานมาตามจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานโดยรวม ทุกผลงานสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดีอีกทั้งการใช้เทคนิควิธีการตามแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินที่ชุดกิจกรรมสร้างมาได้เป็นอย่างดี เกิดองค์ความรู้ของการปฏิบัติผลงานศิลปะต่อไป

3. ผลงาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

ผลงาน ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) ที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 31 The Weeping Woman, 1937

ศิลปิน	ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)
ชื่อผลงาน	The Weeping Woman
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	60 × 49 ซม.
ปี	ค.ศ. 1937

ที่มาของแนวคิด

ปิกัสโซ่ ได้สร้างผลงาน The Weeping Woman ในช่วงปี ค.ศ. 1937 ซึ่งเป็นช่วงที่เขามีความรุ่งเรืองและประสบผลสำเร็จเป็นอย่างสูง ซึ่งเขาได้สร้างผลงานชิ้นนี้ในเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของเขาเอง เป็นการตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริง ขอผู้หญิงร้องไห้ โดยอิงทฤษฎีสัมพัทธภาพในรูปแบบเรขาคณิต

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ปิกัสโซ่ ได้ใช้หลักของการเขียนรูปร่าง รูปทรงเป็นหลักของภาพโดยมี รูปร่าง รูปทรงเรขาคณิตเป็นส่วนใหญ่ ใช้โทนสีที่สว่างโดยใช้สีเหลืองเป็นหลัก ตัดและแบ่งน้ำหนักด้วยเส้น รวมถึงการเกิดลักษณะของพื้นผิวขึ้นอีกด้วย

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ The Weeping Woman มีการจัดจุดเด่นไว้ตรงกลางเด่นชัดด้วยรูปร่างรูปทรงชัดเจน มีพื้นที่ว่างทำหน้าที่ประกอบจุดเด่นได้เต็มที่ เกิดเอกภาพ ดุลยภาพชัดเจนโดยการจัดจุดเด่นตรงกลาง และมีสมมาตรที่ถ่ายเทด้วยเส้น จังหวะรวมถึงสีพื้นหลังที่ช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ของภาพชัดเจน

ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน The Weeping Woman ของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) ได้มีความโดดเด่นเรื่องของรูปร่าง รูปทรง แทนความเหมือนจริงเป็นแนวกึ่งนามธรรม โดยมีการอิงทฤษฎีสัมพัทธภาพของรูปร่าง รูปทรงเรขาคณิต มาใช้เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของผลงานพร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

หัวข้อหรือหุ่นต้นแบบในการจัดชุดกิจกรรม

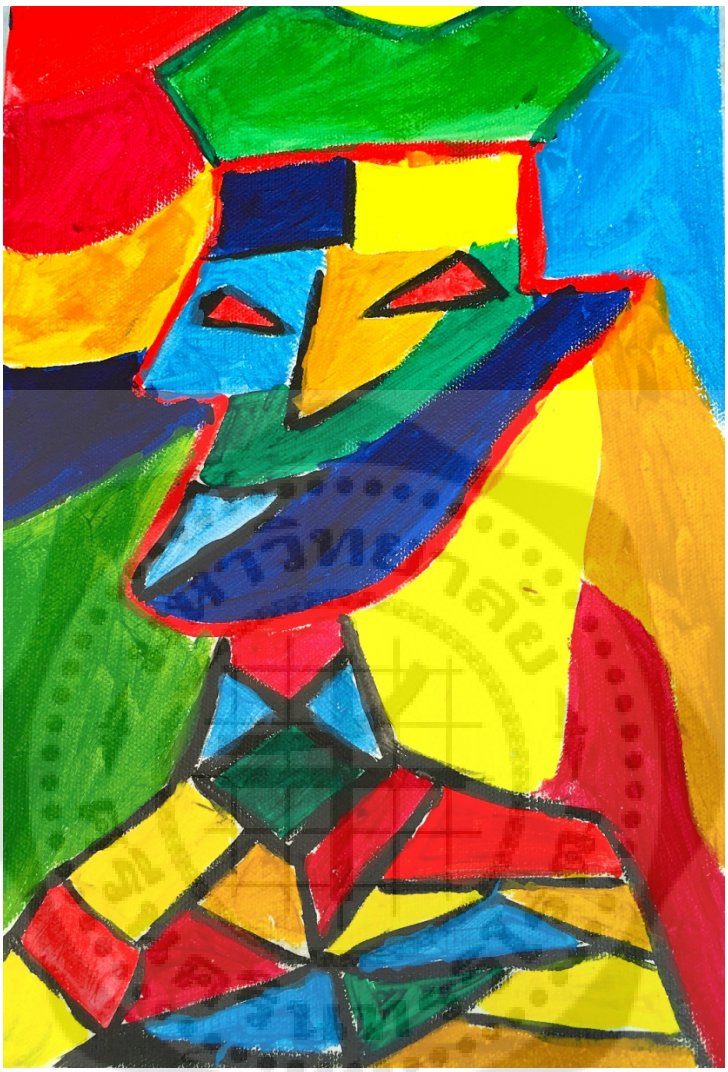

ภาพประกอบ 32 หัวข้อต้นแบบจากเพื่อนในกิจกรรมที่ 3

ผลงานนักเรียนที่โดดเด่นใน กิจกรรมที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

ผลงานที่คัดเลือกเป็นผลงานที่โดดเด่นในเรื่องของสีสัน องค์ประกอบศิลป์ เรื่องราวเนื้อหาที่สร้างสรรค์ในมุมมองที่โดดเด่นในกิจกรรม รวมถึงผลการวิเคราะห์ผลงานตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างไว้ที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ จำนวน 5 ผลงานดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพประกอบ 33 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นายธารากร ชำนาญ

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่หลากหลายไม่โดดเด่นในสีใดสีหนึ่งแต่อาศัยการใช้สีน้ำเงินเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นรูปร่างคนโดยใช้สีโทนทึบแบ่งส่วนเป็นพื้นหลัง และใช้เทคนิคการเปลี่ยนแปลงรูปร่างจากความเป็นจริงเป็นรูปร่าง รูปทรงเราขาคณิต

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีดำรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดและตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีดำแตกต่างจากพื้นหลัง

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่าง รูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบ 34 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นายพิชัยยุทธ ยิมสระศรี

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่หลากหลายโดดเด่นในสีน้ำเงิน และสีขาว แต่อาศัยการใช้สีดำเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นรูปร่างคนโดยใช้สีโทนทึบสีดำแบ่งส่วนเป็นพื้นหลัง และใช้เทคนิคการเปลี่ยนแปลงรูปร่างจากความเป็นจริงเป็นรูปร่าง รูปทรงเราขาคณิต

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีดำรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดสีขาวและสีน้ำเงินออกโทนสว่างตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีดำแตกต่างจากพื้นหลัง ด้วยสีทึบสีน้ำเงินเข้มออกสีดำ สร้างจุดความสนใจได้ดี

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพประกอบ 35 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นายพิสิทธิ์ เวียงสิมา

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่หลากหลายโดดเด่นในสีน้ำเงิน และสีขาว แต่อาศัยการใช้สีดำเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นรูปร่างคนโดยใช้สีโทนสว่างของสีเหลือง สีเขียว แบ่งส่วนเป็นพื้นหลัง และใช้เทคนิคการเปลี่ยนแปลงรูปร่างจากความเป็นจริงเป็นรูปร่าง รูปทรงเราขาคณิต

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีดำรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดสีขาวและสีน้ำเงินออกโทนสว่างตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีดำให้เด่นชัด อีทั้งเพิ่มสีเหลือง สีส้ม สร้างความสดใสเพิ่มความสำคัญ แตกต่างจากพื้นหลัง ด้วยสีอ่อนด้วย ค่าสีเขียว สีเหลือง สร้างจุดความสนใจได้ดี

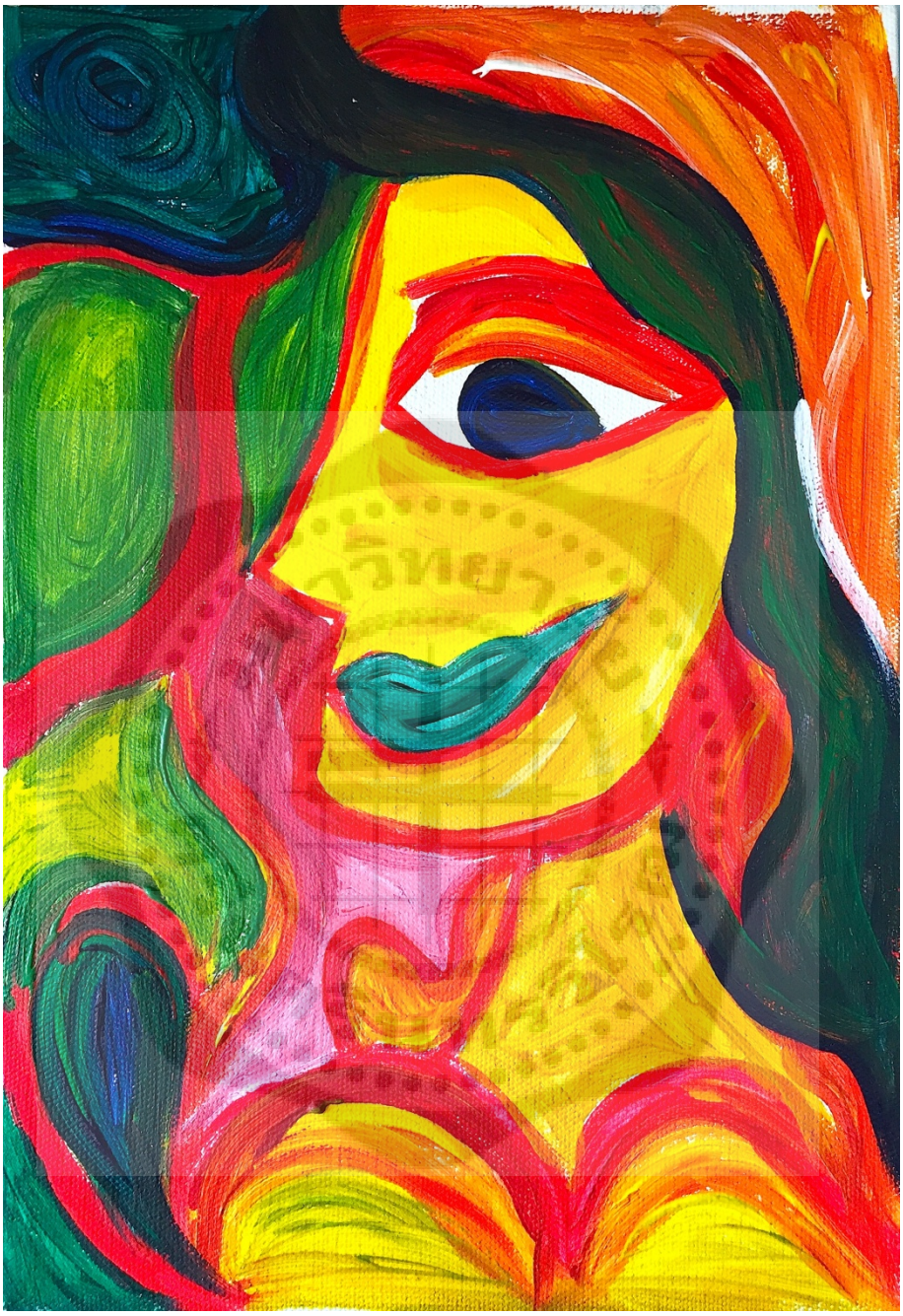
ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพประกอบ 36 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นางสาวเบญญทิพย์ โพธิ์หอม

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่หลากหลายโดดเด่นในสีเหลือง แสดงระดับของค่าสีเขียวแต่อาศัยการใช้สีแดงและสีดำเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นรูปร่างคนโดยใช้สีโทนสว่างสีส้ม สีแดง แบ่งส่วนเป็นพื้นหลังและใช้เทคนิคการเปลี่ยนแปลงรูปร่างจากความเป็นจริงเป็นรูปร่าง รูปทรงเราขาคณิต

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีดำรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดสีเหลือง สีแดงแสดงระดับค่าของสีเขียวและตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีแดงและสีดำแตกต่างจากพื้นหลัง ด้วยสีสว่างสีส้ม สีแดง สร้างจุดความสนใจได้ชัดเจน

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 5

ภาพประกอบ 37 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นางสาวแพรว นิลพร้อม

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่หลากหลายโดดเด่นในสีน้ำเงินแสดงระดับของค่าสีเหลืองน้ำตาลแต่อาศัยการใช้สีดำ เป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นรูปร่างคนโดยใช้ดำแบ่งส่วนเป็นพื้นหลัง ตกแต่งด้วยสีเขียวเข้ม และใช้เทคนิคการเปลี่ยนแปลงรูปร่างจากความเป็นจริงเป็นรูปร่าง รูปทรงเราขาคณิต

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีดำรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดสีส้มน้ำตาลตัดด้วย สีดำและใช้สีค่าด้วยด้วยการเป็นรูปร่างหน้าและใช่สีดำ**ข้อที่ 1 การใช้สี**

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

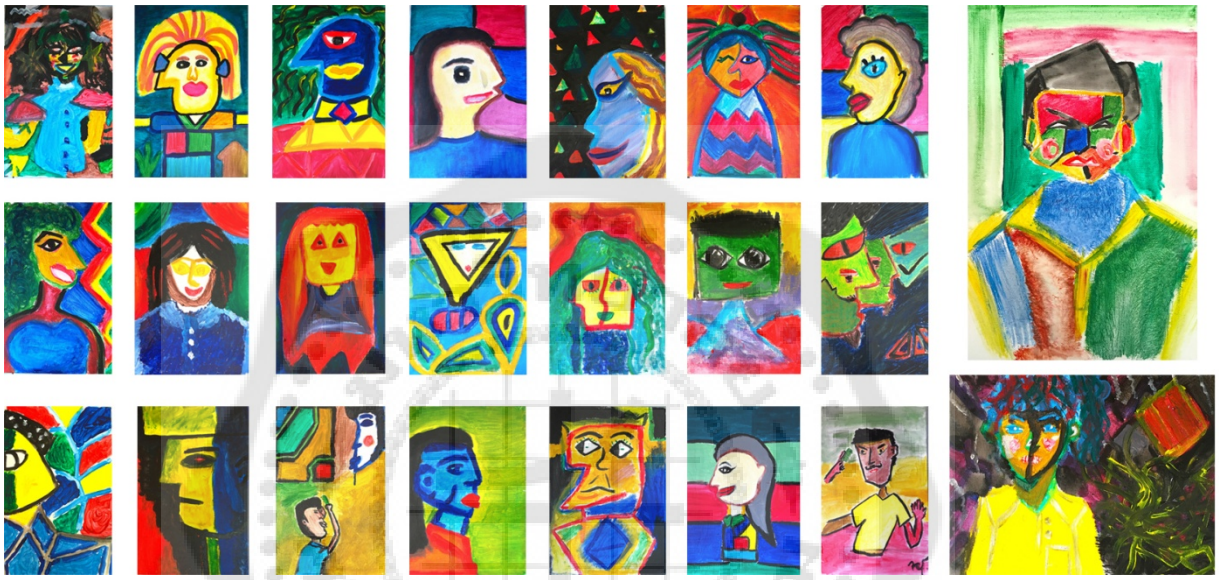
จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

ผลงานนักเรียนในกิจกรรมที่ 3 แทรกออกผ่านมุมมองได้วิเคราะห์ผลงานออกมาทั้งหมดโดยผลงานมีผลการวิเคราะห์ในทิศทางเดียวกัน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผลงานนักเรียนในชุดกิจกรรมที่ 3 รวมทั้งหมดมี 28 ผลงาน โดยผู้วิจัยคัดผลงานที่โดดเด่นนำเสนอข้างต้นแล้ว 5 ชิ้นและวิเคราะห์ผลงานโดยรวม 23 ชิ้น ดังนี้

ภาพประกอบ 38 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 3

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน ผ้าใบ (Acrylic on canvas)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นโดยรวมสร้างสรรค์ด้วยสีที่หลากหลายโดดเด่น สีสดของค่าสีทั้งเนื้อสี และการใช้สีเข้มและสีดำเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นรูปร่างคนโดยใช้สีโทนสว่างของสีเช่นสีเหลือง สีเขียว แบ่งส่วนเป็นพื้นหลัง และใช้เทคนิคการเปลี่ยนแปลงรูปร่างจากความเป็นจริงเป็นรูปร่าง รูปทรงเราขาคณิต

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานโดยรวมสร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีดำรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานโดยรวมเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานโดยรวมสร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสด โทนสว่างตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีดำหรือสีเข้มให้เด่นชัด อีทั้งเพิ่มสด เช่น สีเหลือง สีส้ม สร้างความสดใสเพิ่มความสำคัญ แตกต่างจากพื้นหลัง ด้วยสีอ่อนด้วยสร้างจุดความสนใจได้ดี

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนของผลงานโดยรวม ด้วยการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุลกลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานโดยรวมสร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานโดยรวม ทุกผลงานสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดีอีกทั้งการใช้เทคนิควิธีการตามแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินที่ชุดกิจกรรมสร้างมาได้เป็นอย่างดี เกิดองค์ความรู้ของการปฏิบัติผลงานศิลปะต่อไป

4. ผลงาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์
กิจกรรมที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด
เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

ผลงาน มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) ที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 39 Fountain, 1917

ศิลปิน	มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)
ชื่อผลงาน	Fountain
สื่อวัสดุ	วัตถุสำเร็จ
ขนาด	-
ปี	ค.ศ. 1917

ที่มาของแนวคิด

มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) ได้สร้างผลงาน Fountain ในปีค.ศ.1917 โดยความคิดที่ว่าความเท่าเทียมของศิลปินและความเป็นศิลปะในสังคมและยุคสมัย รวมถึงการก้าวใหม่ของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ไม่จำกัดแค่การสร้างสรรค์แบบเดิมๆ วิธีการการแบบเดิมๆทว่าขึ้นอยู่กับความคิดของตัวศิลปินเอง มาเซล ดูชอง ได้ส่งผลงาน Fountain ในชื่อ ริชาร์ด มัทท์ พร้อมค่าธรรมเนียม 6 ดอลล่าร์ ไปยังสมาคมอิสระ (The Society of Indent Artists) ในนิวยอร์ก เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่สมาคมกำหนดไว้ ผลงานชิ้นนี้ต้องถูกจัดแสดงนิทรรศการขนาดใหญ่ที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ศิลปินหน้าใหม่อย่างเท่าเทียม แต่ผลงานเค้ากลับไม่ได้นำแสดงด้วยเหตุผลสั้นๆว่า “มันไม่ใช้ศิลปะ แต่เป็นแค่โถส้วม” ทำให้ดูชองได้ลาออกจากคณะกรรมการที่คัดเลือกซึ่งเค้าได้เป็น

หนึ่งในกรรมการของสมาคมพร้อมเฉลยว่าผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานของเค้า ทำให้เป็นการก่อเกิดเหตุผลที่ว่าศิลปะไม่ได้อยู่แค่วิธีการเดิมแต่กลับใช้ความคิดเปลี่ยนแปลงบริบทของวัสดุได้เช่นเดียวกัน ทำให้เกิดแนวคิดของศิลปะที่แหวกแนวไปจากขนบและระบบแนวคิดแบบเดิมต่อไป

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ดูชอง ได้นำวัสดุสำเร็จเป็นผลงานศิลปะโดยมีความเป็นรูปร่าง รูปทรง เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิวภายในตัวของวัสดุอยู่แล้ว จึงเป็นการนำเสนอรูปแบบแนวคิดเป็นหลัก

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ผลงาน Fountain มีการจัดวางที่เป็นจุดเด่นภายในผลงานโดย วัสดุที่นำจัดวางเองใช้ที่ว่างในอากาศเป็นตัวช่วยในการสร้างเอกภาพ ของผลงานทำให้ผลงานเกิดความโดดเด่นในตัวผลงานเอง

ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน Fountain ของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) ได้มีความโดดเด่นเรื่องการนำวัสดุสำเร็จ หรือวัสดุในชีวิตประจำวัน มาสร้างสรรค์เปรียบเทียบ ล้อเลียน ในความคิดจากผลงานสู่ผู้รับชม จึงให้เกิดความสร้างสรรค์ที่จากการเปลี่ยนบริบทของวัสดุให้เกิดเป็นผลงานศิลปะ เช่นจึงเป็นเอกลักษณ์เด่นของผลงานพร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

หัวข้อหรือหุ่นต้นแบบในการจัดชุดกิจกรรม

ภาพประกอบ 40 วัสดุสำหรับสร้างสรรค์กิจกรรมที่ 4

ผลงานนักเรียนที่โดดเด่นใน กิจกรรมที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

ผลงานที่คัดเลือกเป็นผลงานที่โดดเด่นในเรื่องของสีสัน องค์ประกอบศิลป์ เรื่องราวเนื้อหาที่สร้างสรรค์ในมุมมองที่โดดเด่นในกิจกรรม รวมถึงผลการวิเคราะห์ผลงานตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างไว้ที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ จำนวน 3 ผลงานดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพประกอบ 41 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : สื่อผสม (Mix media)

ชื่อ : 1. นายพิชัยยุทธ ยิมสระศรี

2. นายธาราการ ชำนาญ

3. นายวภ ย้อยทา

4.นายพันธาวุธ ธนวรพนธ์

ขนาดผลงาน : -

สื่อวัสดุ : วัสดุสำเร็จรูป (Ready made)

แนวความคิดการสร้างสรรค์ผลงานของนักเรียน

เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการกระจายข่าว หรือการพยายามจากพลังชนกลุ่มเล็กๆพยายามใหญ่และเป็นการแสดงสัญลักษณ์แนวชุมนุมเรียกร้องความสนใจ

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้มีสีสันตามวัสดุจริงที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างผลงานตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของกลุ่มชองตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) เกิดขึ้นจากการเลือกใช้วัสดุนำมาสร้างผลงานตามความหมายของแต่กลุ่มในการสร้างสรรค์ตามความหมายสัญลักษณ์ในการจัดวาง

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการจัดวางวัสดุกับฐานที่ตั้งได้อย่างเหมาะสม สมบรูณ์เหมาะสม สวยงามในการแสดงออกมา

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้ความหมายที่แปลกใหม่ในการเลือกใช้วัสดุแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายความคิดที่สร้างสรรค์

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการแสดงที่โดดเด่นเชิงความหมายและการจัดวางตามเนื้อหาที่เหมาะสม สร้างสรรค์

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการจัดวางของวัสดุกับฐานที่ตั้งอย่างเหมาะสม ดูโดดเด่นสวยงาม จากช่องไฟของวัสดุและบรรยากาศโดยรอบเชิงผลงานสื่อผสม (Mix media)

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบ 42 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : สื่อผสม (Mix media)

ชื่อ : 1.นางสาว นวรัตน์ ดวงกาญจนา

2. นางสาวแพรว นิลพร้อม

3. นางสาวปวีณ์สุดาวงษ์ศรี

4. นางสาวนภาพร ก้อนน่วม

ขนาดผลงาน : -

สื่อวัสดุ : วัสดุสำเร็จรูป (Ready made)

แนวความคิดการสร้างสรรค์ผลงานของนักเรียน

เทปอันเก่าที่ปัจจุบันนั้นแทบจะไม่มีใครรู้จักเสียแล้ว เปรียบเสมือนนาฬิกาเรือนเก่าที่หยุดหมุนไปแล้ว แต่กลับมีคุณค่าให้ชวนนึกถึงครั้งตอนที่ เราได้มาใหม่ๆ เหมือนกับอดีตที่มีคุณค่าทางจิตใจความนิยม ความสนุกสนาน ในตอนที่เรายังอยู่ในช่วงเวลานั้นๆแนวชุมนุมเรียกร้องความสนใจ

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้มีสีสันตามวัสดุจริงที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างผลงานตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของกลุ่มของตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) เกิดขึ้นจากการเลือกใช้วัสดุนำมาสร้างผลงานตามความหมายของแต่กลุ่มในการสร้างสรรค์ตามความหมายสัญลักษณ์ในการจัดวาง

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการจัดวางวัสดุกับฐานที่ตั้งได้อย่างเหมาะสม สมบรูณ์เหมาะสม สวยงามในการแสดงออกมา

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้ความหมายที่แปลกใหม่ในการเลือกใช้วัสดุแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายความคิดที่สร้างสรรค์

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการแสดงที่โดดเด่นเชิงความหมายและการจัดวางตามเนื้อหาที่เหมาะสม สร้างสรรค์

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการจัดวางของวัสดุกับฐานที่ตั้งอย่างเหมาะสม ดูโดดเด่นสวยงาม จากช่องไฟของวัสดุและบรรยากาศโดยรอบเชิงผลงานสื่อผสม (Mix media)

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพประกอบ 43 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : สื่อผสม (Mix media)

ชื่อ : 1. ด.ช. ถิรวิทย์ เกิดขันหมาก
2. ด.ช. พีระพล มณีฉาย
3. ด.ญ. ปิยฉัตร สมคะเนย์
4. ด.ญ. ภัทรภร วรรณะภูติ

ขนาดผลงาน : -

สื่อวัสดุ : วัสดุสำเร็จรูป (Ready made)

แนวความคิดการสร้างสรรค์ผลงานของนักเรียน

กาน้ำร้อน ที่เลือกกาน้ำร้อนเพราะว่ามันมีประโยชน์มาก ช่วยทำให้เราอยู่รอดเราลำบาก ภายนอกอาจดูไม่สวยงาม อาจจะดูไม่สวยแต่มีประโยชน์และทำให้เราอยู่รอดได้ค่ะ

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้มีสีสันตามวัสดุจริงที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างผลงานตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของกลุ่มชองตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) เกิดขึ้นจากการเลือกใช้วัสดุนำมาสร้างผลงานตามความหมายของแต่กลุ่มในการสร้างสรรค์ตามความหมายสัญลักษณ์ในการจัดวาง

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการจัดวางวัสดุกับฐานที่ตั้งได้อย่างเหมาะสม สมบรูณ์เหมาะสม สวยงามในการแสดงออกมา

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้ความหมายที่แปลกใหม่ในการเลือกใช้วัสดุแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายความคิดที่สร้างสรรค์

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการแสดงที่โดดเด่นเชิงความหมายและการจัดวางตามเนื้อหาที่เหมาะสม สร้างสรรค์

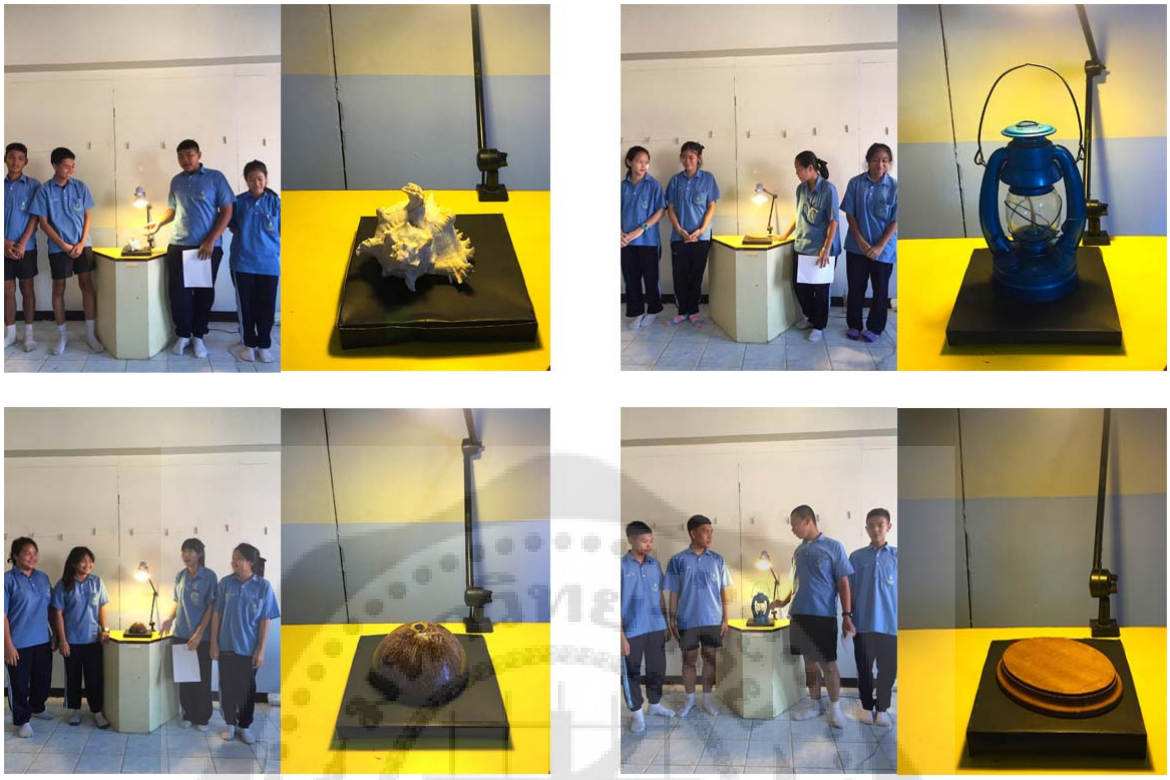
จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการจัดวางของวัสดุกับฐานที่ตั้งอย่างเหมาะสม ดูโดดเด่นสวยงาม จากช่องไฟของวัสดุและบรรยากาศโดยรอบเชิงผลงานสื่อผสม (Mix media)

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

ผลงานนักเรียนในกิจกรรมที่ 4 สิ่งของแทนความคิด ได้วิเคราะห์ผลงานออกมาทั้งหมดโดยผลงานมีผลการวิเคราะห์ในทิศทางเดียวกัน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผลงานนักเรียนในชุดกิจกรรมที่ 4 รวมทั้งหมดมี 7 ผลงานโดยเป็นกลุ่ม โดยผู้วิจัยคัดผลงานที่โดดเด่นนำเสนอข้างต้นแล้ว 3 ชิ้นและ วิเคราะห์ผลงานโดยรวม 4 ชิ้น ดังนี้

ภาพประกอบ 44 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 4

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : สื่อผสม (Mix media)

ขนาดผลงาน : -

สื่อวัสดุ : วัสดุสำเร็จรูป (Ready made)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานโดยรวมมีสีสันตามวัสดุจริงที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างผลงานตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของกลุ่มชองตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) เกิดขึ้นจากการเลือกใช้วัสดุนำมาสร้างผลงานตามความหมายของแต่กลุ่มในการสร้างสรรค์ตามความหมายสัญลักษณ์ในการจัดวาง

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการจัดวางวัสดุกับฐานที่ตั้งได้อย่างเหมาะสม สมบรูณ์เหมาะสม สวยงามในการแสดงออกมา

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้ความหมายที่แปลกใหม่ในการเลือกใช้วัสดุแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายความคิดที่สร้างสรรค์

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการแสดงที่โดดเด่นเชิงความหมายและการจัดวางตามเนื้อหาที่เหมาะสม สร้างสรรค์

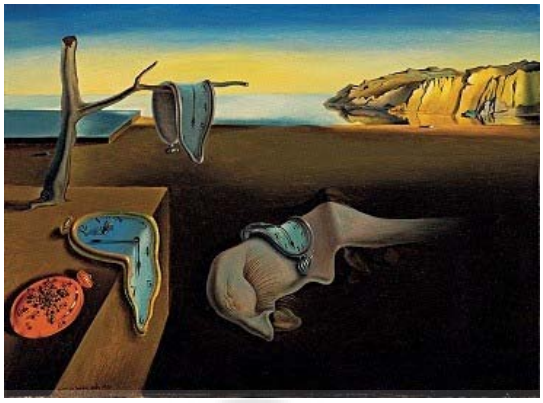
จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการจัดวางของวัสดุกับฐานที่ตั้งอย่างเหมาะสม ดูโดดเด่นสวยงาม จากช่องไฟของวัสดุและบรรยากาศโดยรอบเชิงผลงานสื่อผสม (Mix media)

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานโดยรวม ทุกผลงานสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริงการสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดีอีกทั้งการใช้เทคนิควิธีการตามแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินที่ชุดกิจกรรมสร้างมาได้เป็นอย่างดี เกิดองค์ความรู้ของการปฏิบัติผลงานศิลปะต่อไป

5. **ผลงาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2** เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์
   กิจกรรมที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน
   เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)
   จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

ผลงาน ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) ที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 45 The Persistence of Memory, 1931

ศิลปิน	ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)
ชื่อผลงาน	The Persistence of Memory
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	24 × 33 ซม.
ปี	ค.ศ. 1931

ที่มาของแนวคิด

ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) ได้สร้างผลงานแนว เซอร์เรียลิสต์ (surrealism) แนวเหนือจริง ตามจิตใต้สำนึกของตัวศิลปิน เขาได้ถ่ายทอดผลงานได้อย่างโดดเด่น โดยผลงาน The Persistence of Memory เป็นภาพของ นาฬิกาเหลว เขาได้แรงดาลใจจากเนยแข็งชนิดหนึ่งที่กินเป็นประจำ สื่อสัญลักษณ์ของความไม่แน่นอน การเสื่อมสลาย ผุพัง เน่าเปื่อยของสรรพสิ่งนำเสนอภาพความตาย เป็นแนวทางความเป็นจริงเชิงสัมพันทภาพของชีวิต ซึ่งดารี ได้นำเสนอได้ออกมาโดดเด่นตามเอกลักษณ์ของตนเอง

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ซาลวาดอล์ ดารี ได้ใช้รูปทรงที่กึ่งเหมือนจริงและเหมือนจริงภายในภาพ มีสีน้ำหนัก แสงเงาที่ชัดเจน ใช้โครงสร้างของเส้นถ่ายเทความเคลื่อนไหวควบคู่กับรูปทรงภายในภาพและจินตนาการณ์ของเขาเอง

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ The Persistence of Memory มีองค์ประกอบศิลป์ที่ชัดเจนทั้งด้านความเป็นเอกภาพ ดุลยภาพที่สมบูรณ์ รวมถึงสมมาตรที่เหมาะสมซ้าย ขาว สร้างจุดเด่นโดยรูปร่าง รูปทรงที่ชัดเจนโดยใช้สีที่ให้น้ำหนักแสงเงาชัดเจน มีขนาดและสีของวัตถุภายในภาพแบ่งระยะ ที่ว่างรวมถึงพื้นหลังที่สมบรูณ์ของบรรยากาศทั้งหมดภายในตัวผลงาน

ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน The Persistence of Memory ของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) ได้แสดงถึงเอกลักษณ์ของผลงานและตัวตนของศิลปินได้ชัดเจน แสดงถึงการแสดงออกถึงจินตการณ์ที่ไร้ขีดจำกัด โดยมีหลักของความเป็นจริงเป็นมูลฐานของความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น แปลกใหม่แม้จะเป็นเรื่องราวที่ธรรมดาทั่วไปก็ตาม สามารถสื่อถึงเรื่องราวต่างได้มากมาย จึงเป็นเอกลักษณ์เด่นของผลงานพร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism) จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

หัวข้อหรือหุ่นต้นแบบในการจัดชุดกิจกรรม

ภาพประกอบ 46 วัสดุสำหรับสร้างสรรค์กิจกรรมที่ 4

ผลงานนักเรียนที่โดดเด่นใน กิจกรรมที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

ผลงานที่คัดเลือกเป็นผลงานที่โดดเด่นในเรื่องของสีสัน องค์ประกอบศิลป์ เรื่องราวเนื้อหาที่สร้างสรรค์ในมุมมองที่โดดเด่นในกิจกรรม รวมถึงผลการวิเคราะห์ผลงานตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างไว้ที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ จำนวน 5 ผลงานดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพประกอบ 47 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : ด.ช. นิติพล ฉ่ำบุญรอด

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน กระดาษปอนด์ (Acrylic on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่สด แต่อาศัยการใช้สีส้มสดใส สีฟ้า สีม่วง สร้างลายเส้นเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีสดใสและความเข้มด้วยเข้มรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจนเป็นเรื่องราวของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของรูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดและตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีส้มสด แตกต่างจากพื้นหลังที่ปล่อยเป็นสีขาว ที่ไม่มีเน้นเรื่องราวและการลงสีเน้นแต่เรื่องราวส่วนการตามจินตนาการ

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบ 48 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นายถิรวิทย์ เกิดขันหมาก

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน กระดาษปอนด์ (Acrylic on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่สด สีเหลือง สีส้ม สีน้ำเงิน สีน้ำตาล สีเขียว สร้างเรื่องราวเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม และใช้สีขาวเป็นพื้นหลังทั้งผลงานตกแต่งด้วยเส้นสีส้มเล็กๆเพิ่มมุมมองความสนใจของผลงา

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีสดใสและความเข้มด้วยเข้มรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจนเป็นเรื่องราวของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของสีสัน ค่าน้ำหนักสี รูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดและตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีส้มสดผสมกับสีเหลืองสดสร้างรูปร่างประกอบเนื้อหาจินตนาการแตกต่างจากพื้นหลังที่ปล่อยเป็นสีขาว ตกแต่งด้วยเส้นสีส้มเล็กๆไม่มีเน้นเรื่องราวเน้นแต่เรื่องราวส่วนการตามจินตนาการ

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพประกอบ 49 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นายพิชัยยุทธ ยิมสระศรี

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน กระดาษปอนด์ (Acrylic on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่สด สีน้ำเงิน สีเขียว สร้างเรื่องราวเป็นสีเส้นสีดำตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม และใช้สีดำเป็นพื้นหลังทั้งผลงานตกแต่งด้วยจุดสีขาวเพิ่มมุมมองความสนใจของผลงาน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีสดใสและความเข้มด้วยเข้มรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจนเป็นเรื่องราวของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของสีสัน ค่าน้ำหนักสี รูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดและตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีน้ำเงินสด สีเขียวสด สร้างรูปร่างเนื้อหาแตกต่างจากพื้นหลังที่ปล่อยเป็นสีขาวตกแต่งด้วยเส้นสีดำ ไม่มีเน้นเรื่องราวเน้นแต่เรื่องราวส่วนการตามจินตนาการ

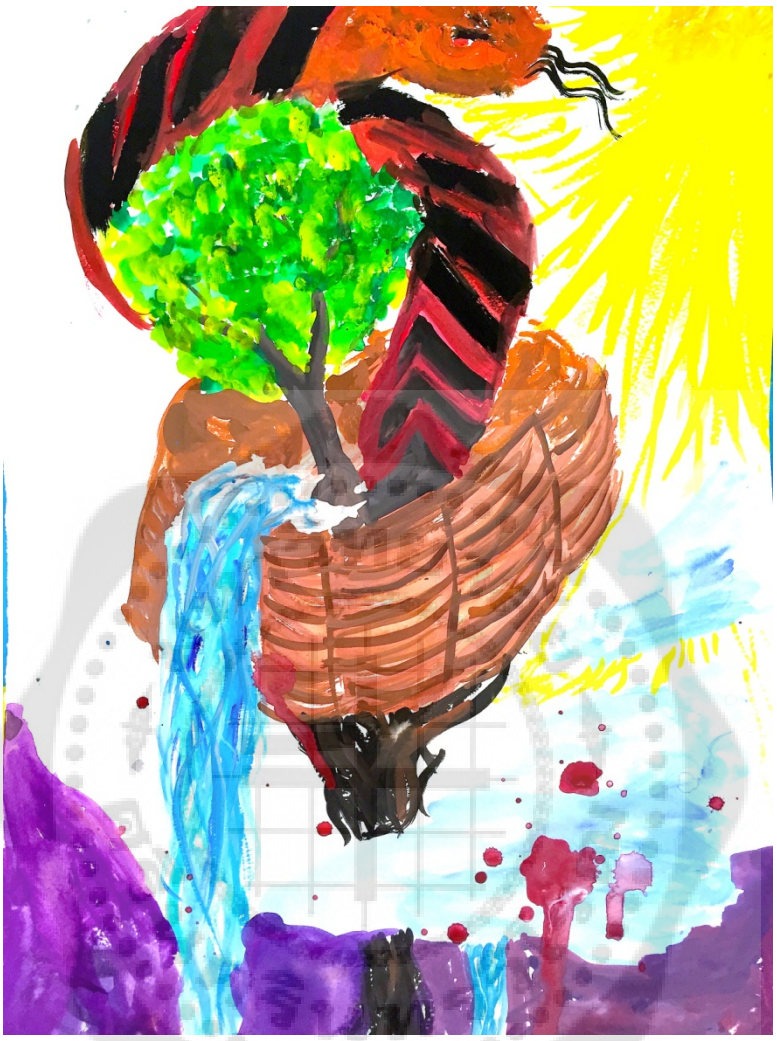
ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพประกอบ 50 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นางสาวนวรัตน์ ดวงกาญจนา

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน กระดาษปอนด์ (Acrylic on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่สด สีแดง สีน้ำตาล สีน้ำเงิน สร้างเรื่องราวเป็นสีตัด สร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม และใช้สีม่วงส่วนล่าง สีเหลือง สีขาวด้านมุมบนเป็นพื้นหลังทั้งผลงานตกแต่งด้วยจุดสีขาวเพิ่มมุมมองความสนใจของผลงาน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีสดใสและความเข้มด้วยเข้มรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจนเป็นเรื่องราวของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของสีสัน ค่าน้ำหนักสี รูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดและตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีแดงสด สีน้ำตาล ตัดเส้นด้วยสีดำเสริมด้วยสีเขียวสีน้ำตาลรูปร่างต้นไม้แตกต่างจากพื้นหลังที่ปล่อยเป็นสีขาว และสีเหลือง บริเวณของจุดสนใจไม่มีเน้นเรื่องราวเน้นแต่เรื่องราวส่วนการตามจินตนาการ

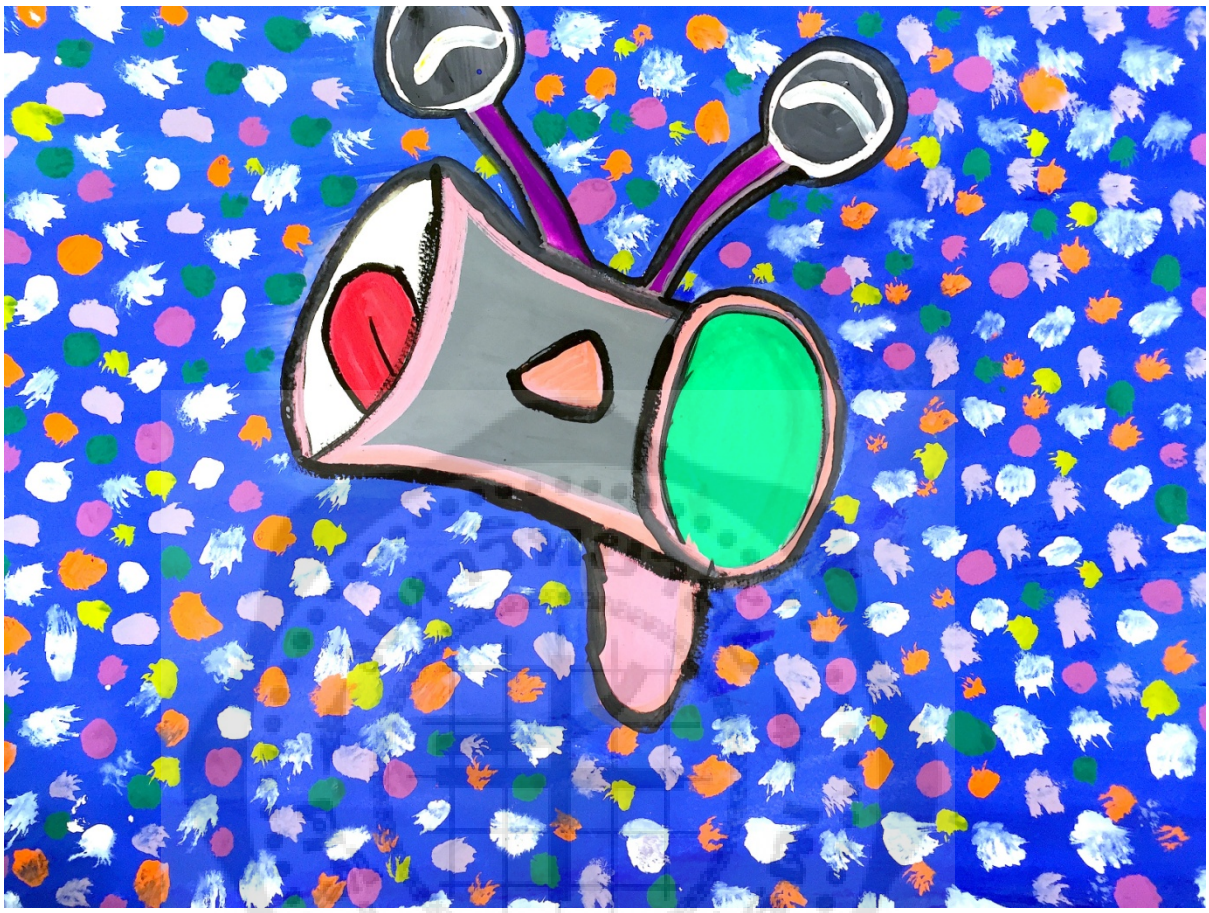
ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 5

ภาพประกอบ 51 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ชื่อ : นางสาวอภิสมา เพรชโยธา

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน กระดาษปอนด์ (Acrylic on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ด้วยสีที่สด สีเทา ตัดเส้นสีดำ สร้างเรื่องราวเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม และใช้สีน้ำเงินเป็นพื้นหลังทั้งผลงานตกแต่งด้วยจุดสีขาว สีส้ม สีเหลือง สีชมพู เพิ่มมุมมองความสนใจของผลงาน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีสดใสและความเข้มด้วยเข้มรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจนเป็นเรื่องราวของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการวางโครงสร้างของสีสัน ค่าน้ำหนักสี รูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดและตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีเทา สีม่วงสดตัดเส้นด้วยสีดำแตกต่างจากพื้นหลังที่ปล่อยเป็นสีน้ำเงิน ตกแต่งด้วยจุดสีสันเล็กๆ ไม่มีเน้นเรื่องราวเน้นแต่เรื่องราวส่วนการตามจินตนาการ

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหล่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

ผลงานนักเรียนในกิจกรรมที่ 5 อยากเห็นตามความฝัน ได้วิเคราะห์ผลงานออกมาทั้งหมด โดย ผลงานมีผลการวิเคราะห์ในทิศทางเดียวกัน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผลงานนักเรียนในชุดกิจกรรมที่ 5 รวมทั้งหมดมี 26 ผลงาน โดยผู้วิจัยคัดผลงานที่โดดเด่นนำเสนอข้างต้นแล้ว 5 ชิ้นและวิเคราะห์ผลงานโดยรวม 21 ชิ้น ดังนี้

ภาพประกอบ 52 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 5

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : จิตรกรรม (Painting)

ขนาดผลงาน : 30 x 40 เซนติเมตร

สื่อวัสดุ : สีอะคริลิก บน กระดาษปอนด์ (Acrylic on bond paper)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานโดยรวมสร้างสรรค์ด้วยสีที่สด ตามเนื้อสี บางผลงานลดค่าสีลงหรือเน้นโทนเข้มทั้งผลงานหรือสีดำเป็นส่วนใหญ่ สร้างเรื่องราวเป็นสีตัดสร้างความชัดเจนภายในภาพตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของตนเอง จากแนวความคิดที่แปลกจากบริบทของวัสดุต้นแบบเดิม และใช้หลากหลายค่อนข้างสดใสเช่น สีเหลือง และสีเขียว เป็นพื้นหลังทั้งผลงานตัดกันของค่าสีเพิ่มมุมมองความสนใจของผลงาน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) ผลงานโดยรวมสร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจนโดยแสดงออกด้านเรื่องราวและรูปทรงที่เด่นชัดในการใช้สีสดใสและความเข้มด้วยเข้มรวมถึงการใช้ค่าของสีที่สดกว่าพื้นหลังให้เกิดการแบ่งชัดเจนเป็นเรื่องราวของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานโดยรวมเกิดจากการวางโครงสร้างของสีสันค่าน้ำหนักสี รูปร่างให้มีลักษณะส่วนหัวด้านบนมุมหนึ่งด้านล่างส่วนของตัวมุมหนึ่งเต็มพื้นที่งานทำให้เกิดความสมดุลภายในผลงาน

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานโดยรวมสร้างจุดสนใจโดยใช้การเน้นด้วยสีที่มีค่าสดและตัดเส้นเน้นจุดสนใจ ด้วยสีสดเข้มหรืออ่อนจนสีขาว ตามความแตกต่างจากพื้นหลังส่วนบนและส่วนล่างโดยให้ตัดกันโดยค่าสีชัดเจน เน้นแต่เรื่องราวส่วนการตามจินตนาการ

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการใช้สีให้เกิดในจังหวะที่สม่ำเสมอเกิดมุมมองเดียวกันทั้งผลงาน ด้านรูปร่าง รูปทรงที่ตำแหน่งที่สมดุล กลมกลืน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานโดยรวมสร้างจังหวะจากการสร้างจากการวางตำแหน่งของรูปร่างรูปทรง ในลักษณะซ้ำไปซ้ำมาในจังหวะที่พอดีเข้ากันทั้งผลงานทำให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานโดยรวม ทุกผลงานสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริงการสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินที่สังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวใน

ผลงานเข้ากันได้ดีอีกทั้งการใช้เทคนิควิธีการตามแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินที่ชุดกิจกรรมสร้างมาได้เป็นอย่างดี เกิดองค์ความรู้ของการปฏิบัติผลงานศิลปะต่อไป

6. ผลงาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing) จากแนวทางจากผลงานของแอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

ผลงาน แอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol) ที่โดดเด่นที่คัดเลือก

ภาพประกอบ 53 Campbell's Soup Cans,1962

ศิลปิน	แอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol)
ชื่อผลงาน	Campbell's Soup Cans
สื่อวัสดุ	สีสกรีนบนผ้าใบ
ขนาด	80.5 x 46.7 ซม.
ปี	ค.ศ. 1962

ที่มาของแนวคิด

แอนดี่ วอลฮอร์ เริ่มนำภาชนะสำหรับบรรจุเครื่องอุปโภคที่อยู่ใกล้ตัว เช่น กระป๋องซุป ธนบัตร ขวดน้ำอัดลม มาสร้างเป็นงานศิลปะ โดยวาดด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ หรือใช้เทคนิคซิลก์สกรีนบนผ้าใบ หรือทั้งสองอย่างผสมกัน ผลงานของเขา มีเอกลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึง อำนาจในการผลิตของระบบทุนนิยม การผสมผสานระหว่างสีสันอันหลากหลาย และสิ่งที่เห็นได้ในชีวิตประจำวัน

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

แอนดี่ วอลฮอร์ สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้สีที่สดใส และเส้นที่ชัดเจนตัดกันด้วยการเด่นชัดด้วยรูปร่างรูปทรง

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

Campbell's Soup Cans เป็นผลงานที่แสดงจุดเด่นชัดเจน มีความเป็นดุลยภาพ เอกภาพเป็นหลัก ให้เกิดจุดสนใจตรงกลางหรือสิ่งที่จะสื่อสารออกมาเป็นอย่างเดียวคือ รูปทรงกระป๋องซุป

ผลสรุปการวิเคราะห์

จากผลงานที่คัดเลือก ผู้วิจัย สรุปได้ว่า ผลงาน Campbell's Soup Cans ของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol) ได้มีความโดดเด่นเรื่องของสีที่โดดเด่น โดยแสดงออกผ่านสัญลักษณ์ ผ่านเรื่องราวทุนนิยมของสังคม เสียดสีล้อเลียน โดย การใช้การลอกเลียนจากรูปลักษณ์ของจริงมาแทนเรื่องราวและสร้างความสนใจในผลงานออกแบบแนวโฆษณามาใช้เป็นเอกลักษณ์เด่นของผลงาน พร้อมสามารถสร้างแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกรสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการสรุปนำไปใสร้างชุดกิจกรรม

เรื่อง ภาพพิมพ์ (Printing) จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

หัวข้อหรือหุ่นต้นแบบในการจัดชุดกิจกรรม

ภาพประกอบ 54 บล็อกพิมพ์ตะแกรงใหม่กิจกรรมที่ 6

ผลงานนักเรียนที่โดดเด่นใน กิจกรรมที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

ผลงานที่คัดเลือกเป็นผลงานที่โดดเด่นในเรื่องของสีสัน องค์ประกอบศิลป์ เรื่องราวเนื้อหาที่สร้างสรรค์ในมุมมองที่โดดเด่นในกิจกรรม รวมถึงผลการวิเคราะห์ผลงานตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างไว้ที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ จำนวน 3 ผลงานดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพประกอบ 55 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : ภาพพิมพ์ (Printing)

ชื่อ : 1. นางสาวเบญญทิพย์ โพธิ์หอม
2. นางสาวศศิธรทิพย์ ยามาซากิ
3. นางสาวนัฐมล พิมเลขา
4. นางสาวดารารัตน์ สะเทินรัมย์

ขนาดผลงาน : -

สื่อวัสดุ : สีสกรีน บน เสื้อคอตตอน (Screen colon on cotton)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้มีสีสันสีแดงสดในการพิมพ์ผลงานลงบนเสื้อสีขาวของนักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างผลงานตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของกลุ่มชอบตนเอง จากแนวความคิดที่สนใจในกระแสปัจจุบัน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) เกิดขึ้นจากการเลือกใช้การพิมพ์ภาพลงบนเสื้อสีขาวในตำแหน่งกึ่งกลางเกิดเอกภาพที่ชัดเจนของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการจัดวางภาพพิมพ์ลงบนเสื้อที่กึ่งกลางสมดุลอย่างชัดเจนในกระบวนการสร้างสรรค์

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้สีแดงสดในการพิมพ์ลงเสื้อสีขาวโดดเด่นอย่างเด่นชัดของจุดสนใจ

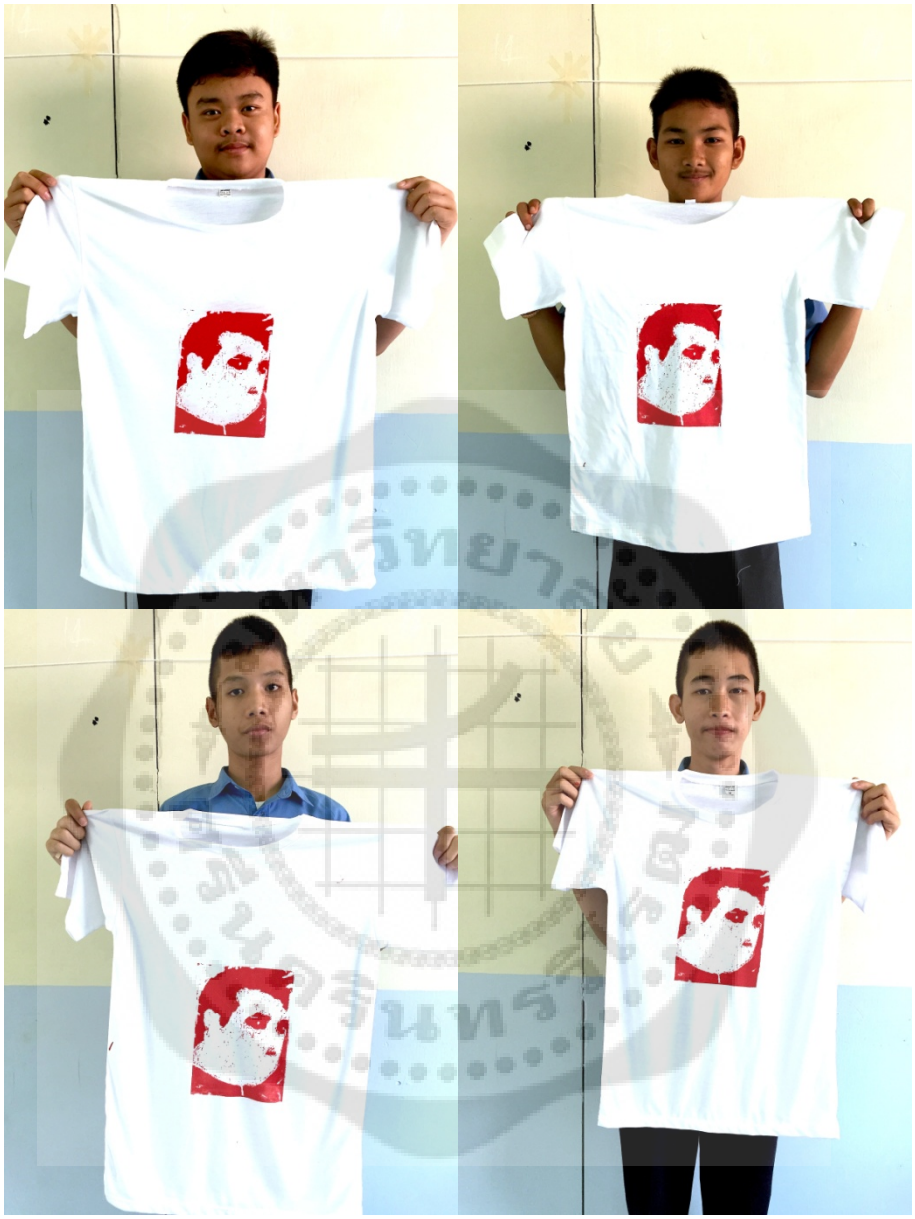
ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการพิมพ์ที่การวางตำแหน่งที่เหมาะสม สมบรูณ์กับการสร้างสรรค์ผลงาน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการจัดวางของภาพพิมพ์ลงบนเสื้อที่เหมาะสมของแต่ละคนในบริเวนที่เด่นชัด สมบรูณ์ตามการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบ 56 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : ภาพพิมพ์ (Printing)

ชื่อ : 1. นายพิชัยยุทธ ยิมสระศรี
2. นายธารากร ชำนาญ
3. นายวภ ย้อยทา
4.นายพันธาวุธ ธนวรพนธ์

ขนาดผลงาน : -

สื่อวัสดุ : สีสกรีน บน เสื้อคอตตอน (Screen colon on cotton)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้มีสีสันสีแดงสดในการพิมพ์ผลงานลงบนเสื้อสีขาวของนักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างผลงานตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของกลุ่มชอบตนเอง จากแนวความคิดที่สนใจในกระแสปัจจุบัน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) เกิดขึ้นจากการเลือกใช้การพิมพ์ภาพลงบนเสื้อสีขาวในตำแหน่งกึ่งกลางเกิดเอกภาพที่ชัดเจนของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการจัดวางภาพพิมพ์ลงบนเสื้อที่กึ่งกลางสมดุลอย่างชัดเจนในกระบวนการสร้างสรรค์

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้สีแดงสดในการพิมพ์ลงเสื้อสีขาวโดดเด่นอย่างเด่นชัดของจุดสนใจ

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการพิมพ์ที่การวางตำแหน่งที่เหมาะสม สมบรูณ์กับการสร้างสรรค์ผลงาน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการจัดวางของภาพพิมพ์ลงบนเสื้อที่เหมาะสมของแต่ละคนในบริเวนที่เด่นชัด สมบรูณ์ตามการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานชิ้นที่ 5

ภาพประกอบ 57 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : ภาพพิมพ์ (Printing)

ชื่อ : 1. นางสาว นวรัตน์ ดวงกาญจนา
2. นางสาวแพรว นิลพร้อม
3. นางสาวปวีณ์สุดา วงษ์ศรี
4. นางสาวนภาพร ก้อนน่วม

ขนาดผลงาน : -

สื่อวัสดุ : สีสกรีน บน เสื้อคอตตอน (Screen colon on cotton)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานชิ้นนี้มีสีสันสีแดงสดในการพิมพ์ผลงานลงบนเสื้อสีขาวของนักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างผลงานตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของกลุ่มชอบตนเอง จากแนวความคิดที่สนใจในกระแสปัจจุบัน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) เกิดขึ้นจากการเลือกใช้การพิมพ์ภาพลงบนเสื้อสีขาวในตำแหน่งกึ่งกลางเกิดเอกภาพที่ชัดเจนของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการจัดวางภาพพิมพ์ลงบนเสื้อที่กึ่งกลางสมดุลอย่างชัดเจนในกระบวนการสร้างสรรค์

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานชิ้นนี้สร้างจุดสนใจโดยใช้สีแดงสดในการพิมพ์ลงเสื้อสีขาวโดดเด่นอย่างเด่นชัดของจุดสนใจ

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการพิมพ์ที่การวางตำแหน่งที่เหมาะสม สมบรูณ์กับการสร้างสรรค์ผลงาน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานชิ้นนี้สร้างจังหวะจากการจัดวางของภาพพิมพ์ลงบนเสื้อที่เหมาะสมของแต่ละคนในบริเวนที่เด่นชัด สมบรูณ์ตามการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานชิ้นดังกล่าวสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นต้นแบบ มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดกับเพื่อนร่วมห้อง การสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผลงานสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ตามการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรม

ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

ผลงานนักเรียนในกิจกรรมที่ 6 จับกระแสมาแปลศิลป์ ได้วิเคราะห์ผลงานออกมาทั้งหมดโดย ผลงานมีผลการวิเคราะห์ในทิศทางเดียวกัน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผลงานนักเรียนในชุดกิจกรรมที่ 6 รวมทั้งหมดมี 7 ผลงานโดยเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คนละชิ้นผลงานโดยเหมือนกันทั้ง

กลุ่ม โดยผู้วิจัยคัดผลงานที่โดดเด่นนำเสนอข้างต้นแล้ว 3 ชิ้นและ วิเคราะห์ผลงานโดยรวม 4 ชิ้น ดังนี้

ภาพประกอบ 58 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 6

ข้อมูลของผลงาน

ประเภทงาน : ภาพพิมพ์ (Printing)

ขนาดผลงาน : -

สื่อวัสดุ : สีสกรีน บน เสื้อคอตตอน (Screen colon on cotton)

ข้อที่ 1 การใช้สี

ผลงานทั้งหมดมีสีสันสีแดงสดในการพิมพ์ผลงานลงบนเสื้อสีขาวของนักเรียนแต่ละกลุ่ม สร้างผลงานตามการสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวตามจิตนาการของกลุ่มชอบตนเอง จากแนวความคิดที่สนใจในกระแสปัจจุบัน

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

เอกภาพ(Unity) เกิดขึ้นจากการเลือกใช้การพิมพ์ภาพลงบนเสื้อสีขาวในตำแหน่งกึ่งกลาง เกิดเอกภาพที่ชัดเจนของผลงาน

ความสมดุล(Balance) ความสมดุลของผลงานเกิดจากการจัดวางภาพพิมพ์ลงบนเสื้อที่กึ่งกลางสมดุลอย่างชัดเจนในกระบวนการสร้างสรรค์

จุดสนใจ(Emphasis) ผลงานทั้งหมดสร้างจุดสนใจโดยใช้สีแดงสดในการพิมพ์ลงเสื้อสีขาวโดดเด่นอย่างเด่นชัดของจุดสนใจ

ความกลมกลืน(Harmony) ความกลมกลืนการใช้เทคนิคการพิมพ์ที่การวางตำแหน่งที่เหมาะสม สมบรูณ์กับการสร้างสรรค์ผลงาน

จังหวะ(Rhythm) ผลงานทั้งหมดสร้างจังหวะจากการจัดวางของภาพพิมพ์ลงบนเสื้อที่เหมาะสมของแต่ละคนในบริเวนที่เด่นชัด สมบรูณ์ตามการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

ผลงานโดยรวม ทุกผลงานสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินทีสังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดีอีกทั้งการใช้เทคนิควิธีการตามแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินที่ชุดกิจกรรมสร้างมาได้เป็นอย่างดี เกิดองค์ความรู้ของการปฏิบัติผลงานศิลปะต่อไป

จากการวิเคราะห์ผลงานนักเรียนจากการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 28 คน ทั้ง 6 กิจกรรมการเรียนการสอน รวมผลงานทั้งหมด 116 ผลงาน และวิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้ ข้อ 1 การใช้สี ข้อ 2 องค์ประกอบศิลป์ ข้อ 3ความสัมพันธ์ของผลงาน ผลการวิเคราะห์โดยรวมทุกกิจกรรมอยู่ในทิศทางปฏิบัติที่ดีตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยทั้ง การใช้สีที่สดใสโดดเด่น การจัดองค์ประกอบศิลป์ของผลงานตรงตามหลักทัศนศิลป์ ความสัมพันธ์ของผลงานผลงานโดยรวม ทุกผลงานสร้างสรรค์ผลงานตามหัวข้อของชุดกิจกรรม นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นในขณะเรียนรู้เนื้อหารวมถึงการลงมือปฏิบัติผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานตนเองกับหุ่นแต่ถ่ายทอดออกมาในด้านมุมมองของศิลปินทีสังเคราะห์ออกมาจัดชุดกิจกรรมมากกว่า ด้านเทคนิคที่กำหนด จึงเกิดมุมมองความสัมพันธ์ทางด้านการเรียนรู้ผลงานอีกรูปแบบหนึ่งรวมถึงต่อยอดจากมุมมองเพิ่มเติมเหนือหุ่นต้นแบบไปแต่เหมาะสมกับเรื่องราวในผลงานเข้ากันได้ดีอีกทั้งการใช้เทคนิควิธีการตามแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินที่ชุดกิจกรรมสร้างมาได้เป็นอย่างดี เกิดองค์ความรู้ของการปฏิบัติผลงานศิลปะ

ต่อไป รวมทั้งด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการสอน ด้านบรรยากาศทางการเรียนการสอน นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การได้ลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเอง ความคิด กับกิจกรรมต่างๆในชุดกิจกรรมรวมถึงศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปะในยุคศิลปะสมัยใหม่ ในตามเนื้อหาการจัดชุดกิจกรรมจากผลงานศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่ เพิ่มเติมได้เพื่อ เป็นการรับความรู้เพิ่มเติมทางอ้อมอีกด้วยในการ บูรณาการกระบวนการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจริง นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเองและทำกิจกรรมต่างๆและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะแสดงออกภายในห้องและกลุ่ม ยังเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียนและครูให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและจากการสัมภาษณ์และสังเกตนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานต่อการเรียน นักเรียนไม่เบื่อ ทำให้ผลงานออกมาได้สมบูรณ์ ตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจทางการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 28 คน

ตารางผลการประเมินความพึงพอใจทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 2 ผลการประเมินความพึงพอใจทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน	4.75	0.44	มากที่สุด
2.	ชุดกิจกรรมน่าสนใจและจูงใจในการเรียนรู้	4.75	0.44	มากที่สุด
3.	ชุดกิจกรรมช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ศิลปะ ทัศนศิลป์ของนักเรียน	4.71	0.46	มากที่สุด
4.	นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย	4.39	0.69	มาก
5.	ครูจัดเตรียม เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนครบถ้วน พร้อมปฏิบัติจริง	4.96	0.19	มากที่สุด
6.	สื่อในการเรียนรู้น่าสนใจ	4.68	0.48	มากที่สุด
7.	สื่อในการเรียนรู้ตรงตามเนื้อหา	4.36	0.95	มาก
8.	การใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละเรื่องแต่ละเทคนิค	4.79	0.42	มากที่สุด
9.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ในการเรียนรู้ขณะดำเนินการกิจกรรม	4.79	0.42	มากที่สุด
10.	ภาพและเนื้อหาในสื่อที่นำมาประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย	4.93	0.26	มากที่สุด

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
11	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง พื้นผิว (Texture)	4.57	0.50	มากที่สุด
12	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องพื้นผิว (Texture) ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม	4.86	0.36	มากที่สุด
13	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง สี (Colour)	4.64	0.49	มากที่สุด
14	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง สี (Colour) ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม	4.68	0.55	มากที่สุด
15	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)	4.64	0.56	มากที่สุด
16	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องรูปร่าง รูปทรง (Shape and Formตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม	4.82	0.39	มากที่สุด
17	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)	4.71	0.60	มากที่สุด
18	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องสัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม	4.79	0.50	มากที่สุด
19	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง ผลงานเหนือจริง Surrealism	4.75	0.44	มากที่สุด
20	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องผลงานเหนือจริง Surrealism ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม	4.75	0.44	มากที่สุด

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
21	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง ภาพพิมพ์ Printing	4.86	0.36	มากที่สุด
22	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องผลงานภาพพิมพ์ Printingตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม	4.82	0.48	มากที่สุด
23	นักเรียนชอบปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทัศนศิลป์	4.79	0.50	มากที่สุด
24	นักเรียนสนใจการเรียนรู้ใน ชุดกิจกรรม	4.68	0.55	มากที่สุด
25	การปฏิบัติงานศิลปะจริง ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ใหม่ในการทำงานศิลปะ	4.93	0.26	มากที่สุด
26	ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง	4.79	0.42	มากที่สุด
27	มีการอภิปรายเนื้อหาร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครู	4.79	0.42	มากที่สุด
28	นักเรียนได้หาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง เช่น Internet ห้องสมุด เป็นต้น	4.14	1.04	มาก
29	ครูคอยให้คำปรึกษากับนักเรียนสงสัยในขั้นตอนการทำ	4.79	0.42	มากที่สุด
30	การประเมินผลในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.75	0.52	มากที่สุด
31	นักเรียนชอบที่ทุกคนในห้องมีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน	4.86	0.36	มากที่สุด

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
32	นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้มาสร้างเป็นผลงานที่แปลกใหม่ได้	4.64	0.56	มากที่สุด
33	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการสร้างผลงาน	4.71	0.53	มากที่สุด
34	นักเรียนมีอิสระในการสร้างผลงานและแสดงออก	4.82	0.39	มากที่สุด
35	ในห้องเรียนมีบรรยากาศเป็นกันเองและสนุกสนาน	4.82	0.39	มากที่สุด
36	นักเรียนภูมิใจเมื่อเพื่อนชื่นชมผลงานของตน	4.54	0.69	มากที่สุด
37	นักเรียนสามารถนำกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.46	0.69	มากที่สุด
38	นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆของศิลปินอื่นๆ	4.39	0.74	มาก
39	นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนทุกกิจกรรม ภายใน ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	4.86	0.45	มากที่สุด
40	เวลาในการเรียนการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมที่ทำ	4.54	0.79	มากที่สุด
	รายการประเมินโดยรวม	**4.71**	**0.50**	**มากที่สุด**

จากตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 28 คน ผลเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.71 ในรายการประเมินทั้ง 40 ข้อ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ความพึงพอใจ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการสอน ด้านบรรยากาศทางการเรียนการสอนนักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การได้ลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเอง ความคิด กับกิจกรรมต่างๆในชุดกิจกรรมรวมถึงศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปะในยุคศิลปะสมัยใหม่ ในตามเนื้อหาการจัดชุดกิจกรรมจากผลงานศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่เพิ่มเติมได้เพื่อ เป็นการรับความรู้เพิ่มเติมทางอ้อมอีกด้วยในการบูรณาการกระบวนการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจริง นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเองและทำกิจกรรมต่างๆและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะแสดงออกภายในห้องและกลุ่ม ยังเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียนและครูให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและจากการสัมภาษณ์และสังเกตนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานต่อการเรียน นักเรียนไม่เบื่อ ตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 3

บทที่ 5
สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ผลงานศิลปะของนักเรียนที่ลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากการเรียนวิชา ศิลปะ(ทัศนศิลป์)ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และวัดความพึงพอใจจากการใช้ชุดกิจกรรม โดยใช้ศึกษาวิจัยแบบ One group design มีการดำเนินการวิจัยซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์

2. เพื่อวิเคราะห์ผลงานนักเรียนจากการใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงาน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากรกลุ่มที่ 1

ศิลปินในยุคศิลปะสมัยใหม่ จำนวน 6 คนดังนี้

1.1.1 วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

1.1.2 เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

1.1.3 ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

1.1.4 มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

1.1.5 ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

1.1.6 แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

1.2 ประชากรกลุ่มที่ 2

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนนวมินท-ราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ปีการศึกษา 2557 โดยใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นเด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยการสอนในชั่วโมงเรียน ของห้อง ม.3/5 จำนวน 28 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ใช้เวลาในการเรียนรู้ 8 คาบ คาบละ 50 นาที

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ สาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยเนื้อหาในการวิจัยผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมจากสาระการเรียนรู้ วิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ที่ใช้การเรียนการสอนจริงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดยยกตัวอย่างผลงานศิลปินยุคสมัยใหม่จากผลงานที่ทำการศึกษา คือรูปแบบของผลงานและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินยุคสมัยใหม่ ใช้ในการสอนโดยจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture)

จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)

จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1. ตัวแปรต้น

ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5.2. ตัวแปรตาม

ความพึงพอใจในการเรียน ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานนักเรียนและศิลปินโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงาน ดังนี้

2.1 ข้อที่ 1 สี/รูปลักษณ์

หมายถึง พิจารณาผลงานศิลปะโดยรวม รูปลักษณะโดยรวมของผลงาน สีที่โดดเด่น

2.2 ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

หมายถึง แสดงเนื้อหา เรื่องราว และหลักองค์ประกอบศิลป์

2.3 ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

หมายถึง พิจารณานาผลงานกับความสัมพันธ์กับเนื้อหาชุดกิจกรรม และสังคม

3. แบบสอบถามความความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ด้วย การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดลองและวิธีการทดลอง

วิธีการดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร

2. วิโรฒ เพื่อออกหนังสือขออนุญาตผู้บริหารศึกษาดำเนินการวิจัยและการเก็บข้อมูล

3. พบผู้บริหารศึกษา เพื่อชี้แจงจุดประสงค์ของการวิจัยและอธิบายรูปแบบการวิจัยพร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดำเนินการทดลอง

4. ทำการเลือกนักเรียนโดยการสอนในชั่วโมงเรียน ของห้อง ม5/3.จำนวน27 คน เป็นกลุ่ม (Purposive sampling)ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการซุ่มแบบเจาะจง

5. ปฐมนิเทศเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียนจุดประสงค์การเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน

6. ดำเนินการทดลองซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนโดยทำการสอน ด้วย ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **3** ระยะเวลาในการทดลอง คือ 8 คาบเรียน คาบละ 50 นาที โดยการสอนโดยจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น **3** หน่วยการเรียนรู้ **6** แผนการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture)

จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)

จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

6. นำผลงานที่นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาวิเคราะห์ผลงาน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดย มีการสอนแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 หน่วยการเรียนรู้ งานทั้งหมด 6 ชิ้นต่อคน กลุ่มทดลองมี 27 คน มีผลงานทั้งหมด 162 ชิ้น ในการทดลอง เรียงผลงานตามหน่วยการเรียนรู้ ของชุดกิจกรรม

7. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ของ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

8. สรุปผลแบบสอบถามความพึงพอใจ ของชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พร้อมแปลผล

9. วิเคราะห์ผลการทดลองใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการวิจัยโดยใช้ผลทดสอบความพึงพอใจมาสรุปผลการวิจัยตามสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลงานนักเรียนจากการใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานนักเรียนและศิลปินตามที่กำหนดมาเพื่อวิเคราะห์อย่างเหมาะสมสำหรับการเรียนวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยชุดกิจกรรม

2. หาค่าความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

จากการจัดการเรียนด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลงานศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 28 คน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัยตามกิจกรรมที่จัดไว้ ทั้งงานเดี่ยวและกลุ่มตามกิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส เนื้อหา พื้นผิว (Texture) จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) งานแบบเดี่ยว ลักษณะผลงานจิตรกรรม จำนวนผลงาน 23 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงการสร้างพื้นผิว (Texture) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง เนื้อหา สี (Colour) จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse) งานแบบเดี่ยว ลักษณะผลงานจิตรกรรม จำนวนผลงาน 24 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง สี (Colour) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) งานแบบเดี่ยว ลักษณะผลงานจิตรกรรม จำนวนผลงาน 28 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) ชัดเจน สัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) งานแบบกลุ่ม ลักษณะผลงานศิลปะจัดวาง จำนวน 7 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism) จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) งานแบบเดี่ยว ลักษณะผลงานจิตรกรรม จำนวนผลงาน 27 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์ เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing) จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol) งานแบบกลุ่ม ลักษณะผลงานภาพพิมพ์ จำนวน 7 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง ภาพพิมพ์ (Printing) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

สรุปการเรียนวิชาศิลปะ(ทัศนศิลป์) ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มประชากรตัวอย่างโดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 28 คน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ครบทั้ง 6 กิจกรรม รวมผลงานทั้งหมด 116 ชิ้น ผลงานทั้งหมดของนักเรียนแสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่าง กิจกรรม นักเรียน รวมถึงบรรยากาศการเรียนรู้แสดงออกได้ชัดเจนตามหัวข้อแต่ละกิจกรรม บรรลุความมุ่งหมายของวิจัย หลังจากวิเคราะห์ผลงานได้ชัดเจนแล้วการศึกษาผลการวัดพึงพอใจในการจัดการเรียนด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจ ผลเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.71 ในรายการประเมินทั้ง 40 ข้อ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์และเพื่อวิเคราะห์ผลงานนักเรียนจากการใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานรวมถึงเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดย ชุด

กิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มประชากรตัวอย่างโดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 28 คน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ที่เรียนวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 แผนการเรียนรู้ กิจกรรมทั้ง 6 จำนวนผลงานทั้งหมด 116 ชิ้นจำแนกตามกิจกรรมแสดงออกถึงการสร้างสรรค์ผลงานตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แผนการจัดการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมได้จัดทำได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จัดไว้ ของกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส เนื้อหา พื้นผิว (Texture) จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) งานแบบเดี่ยว ลักษณะผลงานจิตรกรรม จำนวนผลงาน 23 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงการสร้างพื้นผิว (Texture) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง เนื้อหาสี (Colour) จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse) งานแบบเดี่ยว ลักษณะผลงานจิตรกรรม จำนวนผลงาน 24 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง สี (Colour) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง เนื้อหารูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) งานแบบเดี่ยว ลักษณะผลงานจิตรกรรม จำนวนผลงาน 28 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) งานแบบกลุ่ม ลักษณะผลงานศิลปะจัดวาง จำนวน 7 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism) จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) งานแบบเดี่ยว ลักษณะผลงานจิตรกรรม จำนวนผลงาน 27 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กิจกรรมที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์ เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing) จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol) งานแบบกลุ่ม ลักษณะผลงานภาพพิมพ์ จำนวน 7 ชิ้น ผลงานทั้งหมดแสดงออกถึงเรื่อง ภาพพิมพ์ (Printing) ชัดเจนสัมพันธ์ตามกิจกรรมที่จัดไว้

กล่าวคือ การจัดการเรียนวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยสร้างการเรียนรู้ ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานได้ดีขึ้น รวดเร็วต่อการเรียนรู้ เพิ่มการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ศิลป์ยุคสมัยใหม่ตามแนวทางของศิลปินที่โด่งดังระดับโลก ทำให้เกิดความสนใจต่อยอดต่อไป สร้าง

ความสัมพันธ์และดึงประสิทธิภาพของสมองกับการปฏิบัติผลงานจริง เชื่อมโยงความคิด ทักษะ เจตคติ ความเชื่อได้ดี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้มองเห็นขั้นตอน ได้ลงมือปฏิบัติจริงตามหัวข้อกิจกรรมและสามารถแสดงออกจินตนาการด้วยภาพความคิดจะช่วยส่งเสริม พัฒนาความสามารถทางสติปัญญาที่หลากหลาย และสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ ที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดีจากข้อความดังกล่าว การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังสามารถพัฒนาอารมณ์ สังคม สติปัญญา บุคลิกภาพ ความสัมพันธุ์ต่อสิ่งรอบตัวทั้งกาย ใจ ความคิดสร้างสรรค์ ทั้งทางสุนทรียะ ความดีงาม ความอดทน ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึก จินตนาการความคิดสร้างสรรค์สามารถนำความรู้และกระบวนการปฏิบัติงานจริงไปใช้เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันหรือการเรียนรู้วิชาอื่นๆได้ นั้นแสดงว่าการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำให้ผู้เรียนมีการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ได้ดีมาก และมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับมากที่สุด คิดเป็นผลเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.71 ในรายการประเมินทั้ง 40 ข้อ ซึ่งเป็นการพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ได้ดีและเป็นตามสมมุติฐานชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิเคราะห์ผลงานและความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 28 คน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัยที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษา ดังนี้

1. การเรียนวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ด้วยด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปินยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิเคราะห์ผลงานได้ดำเนินการตามหลักการและทฤษฎีทำให้นักเรียนรู้ถึงการลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการกระตุ้นการสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้นและตรงตามหัวข้อของกิจกรรม และยังช่วยให้นักเรียนสนุกกับการเรียนไม่เบื่อหน่าย รวมถึงช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์การปฏิบัติงานของตนเองกับเพื่อน ซึ่งเป็นการฝึกตนเองขั้นพื้นฐานของการอยู่ร่วมของสังคมและมีความพึงพอใจในกระบวนการทางชุดกิจกรรมการเรียนอย่างยั่งยืน

2. การปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานจริง ตามชุดกิจกรรม จากผลงานปรากฏว่านักเรียนได้รับการสร้างสรรค์การสร้างผลงานศิลปะ(ทัศนศิลป์) ในด้านกระบวนการความคิด กระบวนการแก้ไขปัญหาได้ดี เกิดความมั่นใจในการสร้างงานด้วยความสุข

3. การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังสร้างแรงจูงใจการการอยากเรียนรู้เนื้อหาทางประวัติศาสตร์มากขึ้นจากเดิม ด้วยการเห็นผลงานของศิลปิน เรียนรู้ถึงการดำเนินชีวิตของศิลปิน ที่ชุดกิจกรรมสังเคราะห์มาจัดทำชุดกิจกรรมทำให้เกิดความสนุกสนานการการเรียนรู้ เกิดการติดตามหาองค์ความรู้ต่อยอดต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคสมัยศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถ้านักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยเวลาที่เหมาะสมไม่น้อยไปจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมครบทุกคนในห้องของแต่ละคาบเรียน

2. ครูผู้สอนสามารถนำข้อมูลนักเรียนจากผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนในวิชาศิลปะที่ได้รับมอบหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้อย่างบูรณาการและยั่งยืน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). *ชุดการเรียนการสอน.* เชียงใหม่: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จันทิมา เมยประโคน. (2555). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาศิลปะ เรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครรินวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ชลอ พงษ์สามารถ. (2526). *ศิลปะสำหรับครูมัธยม.* กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.

ชะลูด นิ่มเสมอ. (2534). *องค์ประกอบของศิลปะ.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ชาญณรงค์ พรรุ่งโรจน์. (2543). *การวิจัยทางศิลปะ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชีวประวัติ วินเซนต์ แวนโก๊ะ. (2543). โดย บ้านจอมยุทธ: สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2557, จาก www.baanjomyut.com

ณัฐิกา วงษาวดี. (2551). *ผลการเรียนรู้และความพึงพอใจ วิชาทัศนศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมิเดียที่สร้างมโนทัศน์ก่อนการเรียน.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครรินวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ธันชนก แดนโพธิ์. (2551). *ความหมายของชุดกิจกรรม.* สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2557, จาก http://gotoknow.org/blog/down-phrae2/198155

ธีระชัย ปูรณโชติ. (2532). *การสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา.* สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2557, จาก images.medet40.multiply.com

ประภาสส เกตุแก้ว. (2546). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการขอป้ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.* สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครรินวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประวัติ ปาโบล ปิกัสโซ่ (Pablo Picasso) จิตรกรเอกของโลก. (2557) โดย Blogger : สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2557, จาก boripus.blogspot.com

ประวัติ แอนดี้ วอร์ฮอล Pop art : Andy Warhol (1928-1987). (2549) โดย ทินกร หุตางกูร: สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2557, จากwww.portfolios.net

ปริศนาโลกตะลึง ซาลวาเดอร์ ดาลี ศิลปินอัจฉริยะหลุดโลก (Salvador Dali). (2550)โดย เด็กดี: สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2557, จาก writer.dek-d.com

มหาลาภ ป้อมสุข. (2551). *ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ปีการศึกษา 2547.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครรินวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. (2543). *การเรียนการสอนและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลภาวัน บัวเทศ. (2556). *การศึกษาผลสัมทธิ์ทางการเรียนวิชาทัศนศิลป์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีในชุดกิจกรรมการสอน.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครรินวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2541). *เทคนิคการสร้างและสอบความถนัดทางการเรียน.* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

----------. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.*สืบค้นเมื่อ 18 มีนาค 2557, จาก www.surinarea1.go.th

วาสนา ชาวนา. (2533). *เทคโนโลยีทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ: อักษรสยามการพิมพ์.

ศศศร เดชะกุล. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมทัศนศิลป์สร้างสรรค์ แบบเทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับเด็กหญิงระดับชั้นประถมศึกษา ของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครรินวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ศิริวรรณ เสรีรักษ์; และคนอื่นๆ. (2541). *การวิจัยธุรกิจ.* กรุงเทพฯ: A.N.การพิมพ์

ศิลปะสมัยใหม่: ความรู้ฉบับพกพา. (2557)โดย openworlds : สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2557, จาก openworlds.in.th

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว.). (2557). *ทัศนศิลป์.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) .

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. (2526). *กลวิธีสอน.* กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

อารี สุทธิพันธุ์. (2532). *มนุษย์กับจินตนาการ.* กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.

----------. (2535). *ศิลปะนิยม.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

เฮนรี มาติส ศิลปิน-นักคิดแห่งคริสต์ศตวรรษที่ 20. (2545) โดย สารคดี: สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2557, จาก www.sarakadee.com

Good,Cartor V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw-Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิการ คงคา
   ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาวิจิตรศิลป์
   สถานที่ทำงานคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. อาจารย์ ดร. รณิดา เชยชุ่ม
   ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
   สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
3. อาจารย์ปราณี อนุรักษ์อาชากุล
   ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายบริหารการศึกษา
   สถานที่ทำงาน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียน สำหรับ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิการ คงคา
   ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาวิจิตรศิลป์
   สถานที่ทำงานคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. อาจารย์ ดร. รณิดา เชยชุ่ม
   ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
   สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
3. อาจารย์ปราณี อนุรักษ์อาชากุล
   ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายบริหารการศึกษา
   สถานที่ทำงาน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านแบบวัดพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิการ คงคา
   ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาวิจิตรศิลป์
   สถานที่ทำงานคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. อาจารย์ ดร. รณิดา เชยชุ่ม
   ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
   สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
3. อาจารย์ปราณี อนุรักษ์อาชากุล
   ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายบริหารการศึกษา
   สถานที่ทำงาน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
- แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียน สำหรับ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงาน ศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- แบบวัดพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชุดกิจกรรม การสอนทัศนศิลป์
โดย
ใช้พลงานศิลปิน ยุค ศิลปะสมัยใหม่
ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3
โดม คล้ายสังข์

คำนำ

ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแนวทางการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานในการเรียน วิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเป็นการสอดแทรกการบูรณาการพร้อมสร้างความรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายวิชาพื้นฐาน ทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมถึง เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลงานทางการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้เกิดคุณภาพและพึงพอใจในการเรียนยิ่งขึ้น

โดม คล้ายสังข์

ผู้จัดทำ

รายละเอียดวิชา

รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) เรื่อง ทัศนศิลป์ ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำอธิบายชุดกิจกรรม

ศึกษาและฝึกปฏิบัติงานศิลปะตามหลักทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเน้นหลักทัศนศิลป์ที่โดดเด่นของผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ เช่น พื้นผิว **(Texture)** จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh), สี (Color) จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse), รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso), สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp), การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism) จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali), ภาพพิมพ์ (Printing)จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี้ วอลฮอร์
(Andy Warhol) และศึกษาเรื่องของประวัติศาสตร์ศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนของวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ชันมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2551

จุดมุ่งหมาย

1. ให้ทราบถึงพื้นฐานของ ศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในระดับของมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ให้ได้ปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์ จริงตามแนวเทคนิค วิธีการของศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่
3. ให้มีความรู้ความสามารถวิเคราะห์ผลงานของศิลปิน และสามารถนำมาใช้ผสมผสานปฏิบัติในแนวทางเฉพาะตน
4. ให้มีความรู้ทางประวัติศาสตร์ทางศิลปะในยุคศิลปะสมัยใหม่
5. ให้มีความสนใจและตระหนักถึงความความรู้ของวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายละเอียดหัวข้อ

เนื้อหาที่ใช้ในการสอนในครั้งนี้ ได้แก่ สาระวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

โดยยกตัวอย่างผลงานศิลปินยุคสมัยใหม่จากผลงานที่ทำการศึกษา คือรูปแบบของผลงานและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินยุคสมัยใหม่ ใช้ในการสอนโดยจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรมดังนี้ คือ

1) **หน่วยการเรียนรู้ที่ 1** เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

เนื้อหา พื้นผิว (Texture) จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)**กิจกรรมที่ 2** เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour)จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)จากแนวทางจากผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

2) **หน่วยการเรียนรู้ที่ 2** เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

กิจกรรมที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน

เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

3) **หน่วยการเรียนรู้ที่ 3** เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

การดำเนินการเรียนการสอน

1. นำและเข้าสู่บทเรียน
2. ดำเนินการสอน
3. วิเคราะห์สรุปผล
4. ประเมินผล

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการตอบคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น
2. การวิเคราะห์ในกาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน
3. การสรุปผลการอภิปรายและการปฏิบัติงาน

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 **กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระ ทัศนศิลป์**													
มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด / **หน่วยการเรียนรู้**	**ศ 1.1**											**ศ 1.2**	
	1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**	**11**	**1**	**2**
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์													
กิจกรรมที่ 1 ทีแปรงสร้างสัมผัส	✓	✓	✓				✓	✓			✓		✓
กิจกรรมที่ 2 แตกต่างสร้างมุมมอง	✓	✓	✓				✓	✓	✓		✓		✓
กิจกรรมที่ 3 แทรกออกผ่านมุมมอง	✓	✓	✓			✓	✓	✓			✓		✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์													
กิจกรรมที่ 4 สิ่งของแทนความคิด				✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓
กิจกรรมที่5 อยากเห็นตามความฝัน	✓	✓	✓				✓		✓		✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์													
กิจกรรมที่ 6 จับกระแสมาแปลศิลป์	✓	✓	✓						✓	✓	✓		✓

โครงสร้างรายทัศนศิลป์ ด้วย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3		
เนื้อหา	**จำนวนชิ้นงาน**	**คาบเรียน (50นาที) /สัปดาห์**
ปฐมนิเทศและตกลงการเรียนการสอน	-	1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1		
กิจกรรมที่ 1 ทีแปรงสร้างสัมผัส	1	2
กิจกรรมที่ 2 แตกต่างสร้างมุมมอง	1	3
กิจกรรมที่ 3 แทรกออกผ่านมุมมอง	1	4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2		
กิจกรรมที่ 4 สิ่งของแทนความคิด	1	5
กิจกรรมที่ 5 อยากเห็นตามความฝัน	1	6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3		
กิจกรรมที่ 6 จับกระแสมาแปลศิลป์	1	7
สรุปผลการเรียนการสอนและนำเสนอวิเคราะห์ชิ้นงาน	-	8
รวม	6	8

กิจกรรมที่
1
ที่แปรงสร้างสัมพัส
By
Vincent Van gogh

แผนการจัดกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส

ชั่วโมงที่ 1

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ม.3/1 บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/2 ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์

ศ 1.1 ม.3/3 วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ

ศ 1.1 ม.3/7 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความหมายเป็นเรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/8 วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน

ศ 1.1 ม.3/11 เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ

ศ 1.2 ม.3/2 เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระสำคัญ

พื้นผิวมีความสำคัญต่องานออกแบบทัศนศิลป์ใน 2 ด้านคือ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก จากการมองเห็นหรือทางจักษุสัมผัส ต่อพื้นผิวนั้น และด้าน ประโยชน์ใช้สอยจากคุณสมบัติของ พื้นผิวนั้นโดยตรง แต่ในทาง ทัศนศิลป์ความสำคัญของพื้นผิว ต่อความรู้สึกด้านด้านอารมณ์ จะมีความ สำคัญมากกว่า ดังจะได้นำเสนอลักษณะของพื้นผิวตามประเภทใหญ่ ๆ ต่อไปนี้

1. พื้นผิวละเอียดเรียบ ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะสะท้อนแสง และถ้ามีน้ำหนักแสง เงาเกิดขึ้น ก็จะเป็นน้ำหนักแสง เงา ที่นุ่มนวล ซึ่งจะให้ความรู้สึกนุ่มนวล บอบบาง เบาสุภาพ และถ้าพื้นผิวเรียบ มีความมันวาว ก็จะให้ ความรู้สึกหรูหรามีราคา

2. พื้นผิวหยาบไม่เรียบลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะดูดซับแสง และทำให้น้ำหนักของแสง เงา ที่เกิดขึ้น มีน้ำหนังที่รุนแรง จะให้ความรู้สึกเข้มแข็ง หนักแน่น มั่นคง น่ากลัว กระด้าง

สาระการเรียนรู้

1. หลักทัศนธาตุ เรื่อง พื้นผิว(Texture)
2. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและประวัติพอสังเขปของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้(K)	อธิบายถึงลักษณะพื้นผิว(Texture)ของผลงานศิลปะและอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)ได้
ด้านทักษะกระบวนการ (P)	สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง พื้นผิว (Texture)ได้
ด้านเจตคติ (A)	ชื่นชมผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง พื้นผิว (Texture) ของตนเองและศิลปิน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แปลผลอย่างรวดเร็ว
2. คิดสังเคราะห์พร้อมสร้างสรรค์ผลงานจริง อย่างชัดเจน
3. ความสามารถในการสื่อสาร

ภาระชิ้นงาน

1. ผลงานศิลปะสร้างสรรค์เรื่อง พื้นผิว(Texture)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

1. ครูนำภาพผลงาน วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) มาแสดงพร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อผลงาน โดยครูตั้งคำถาม เช่น
    - นักเรียนรู้จักผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้หรือไม่
    - ผลงานที่นักเรียนเห็นโดดเด่นเรื่องใด

ขั้นสู่กิจกรรม

2. ครูอธิบายเนื้อหาพร้อมเฉลยคำถามช่วงแรกพร้อมใช้สื่อ Power Point พร้อมภาพถ่ายผลงาน เพื่ออธิบายถึงเนื้อหาการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh) รวมถึงประวัติคราวๆของศิลปิน รวมถึงเนื้อหาของหลักทัศนธาตุ เรื่อง พื้นผิว(Texture) ตามลำดับ
3. ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบเดี่ยว โดยมีวัสดุ อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ตามเนื้อหาที่เรียนรู้มารวมถึงหุ่นต้นแบบเป็นต้นแบบการสร้างสรรค์พร้อมเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์จริงโดยมีครูและชุดกิจกรรมการสอนเป็นแนวทางปฏิบัติผลงานศิลปะ
4. เสร็จสิ้นเวลาที่กำหนดครูให้นักเรียนเก็บลายละเอียดและความเรียบร้อยของผลงานและตั้งเรียงผลงานพร้อมให้นักเรียนนำเสนอแบบสั้นๆพร้อมรับคำวิจารณ์จากเพื่อนร่วมชั้นและครู
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมพร้อมทำแบบประเมิน

การจัดบูรณาการและบรรยากาศเชิงบวก

1. ให้นักเรียนเรียนรู้จากผลงานศิลปินที่โด่งดัง ในรูปแบบการเรียนรู้ทั้งด้านประวัติศาสตร์ศิลป์และหลักการทางทัศนศิลป์
2. ให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและการเรียนรู้เต็มที่พร้อมลงมือแก้ไขสถานการณ์ได้จริง
3. ใช้สื่อที่ทันสมัย จูงใจชักจูงสู่เนื้อหา และกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม

สื่อการจัดชุดกิจกรรม

1. Power Point ประกอบคำบรรยาย
2. ภาพถ่ายผลงานศิลปะ
3. หุ่นต้นแบบ

อุปกรณ์การจัดกิจกรรม

1. ใบความรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3(กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส)
2. อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
    - เฟรมผ้าใบขนาด 15 x 20 เซนติเมตร
    - สีอะคริลิค/สีโปสเตอร์
    - พู่กันคละขนาด/กระป๋องใส่น้ำ/ผ้าเช็ดสี
    - หุ่นต้นแบบ (ตามครูผู้สอนเห็นสมควร)

การวัดและประเมิน

การวัดและการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
• สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการตอบคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น • การวิเคราะห์ในกาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน • การสรุปผลการอภิปรายและการปฏิบัติงาน	• แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ • แบบวัดความพึงพอใจ	• เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานศิลปะ 1. สี/รูปลักษณ์ 2. องค์ประกอบศิลป์ 3. ความสัมพันธ์ของผลงาน ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน • การประเมินความพึงพอใจ คะแนน 9-10 ระดับ ดีมาก คะแนน 7-8 ระดับ ดี คะแนน 5-6 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-4 ระดับ ควรปรับปรุง

ใบความรู้
กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส
เนื้อหา พื้นผิว (Texture)
จากแนวทางจากผลงานของ วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

ประวัติโดยย่อวินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

วินเซน แวนโก๊ะ)Vincent Van gogh)เกิดเมื่อวันที่ 1853 .ศ.นาคม ปี คมี 30ที่ซันเดิรท์ ย่านบราแบรนท์ ในประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นบุตรชายคนโต บิดาเป็นนักบวชนิกาย โปรแตสแตนท์ วินเซน แวนโก๊ะ ถูกยกย่องให้เป็นจิตกรชาวดัชท์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถึงแม้ว่าชื่อเสียงของเขาเพิ่งจะมาโด่งดังเอาในช่วง ปีสุดท้ายของการเป็นจิตกร 3 ปี ก็ตาม แต่เขาก็ได้สร้างอิทธิพลอย่างมากต 10 ดตลอ◌อศิลปะสมัยใหม่ ศิลปะแบบแบบอิมเพรสเช่นนิสท์ ตลอดเวลาการเป็นศิลปินในยุกต์ของเขา เขาสร้างผลงานภาพเขียนสีน้ำมัน 1 ภาพและภาพวาดอีกกว่า 864,ภาพ แต่มีเพียง 200 ตอยู่ คือภาพภาพเดียวเท่านั้น ที่สามารถขายได้ในตอนที่ แวะโก๊ะ ยังมีชีวิThe Red Vineyards ในราคาเพียง 400 ฟรังก์ หรือ 13,กว่าบาท ในสมัยนั้น 000และอยู่อย่างยากจนเป็นศิลปินไส้แห้ง ในห้องเล็กๆด้วยเงินจุนเจือจาก Theo Van Gogh น้องชายที่รักของเขา ความเจ็บป่วยทางสมอง และจิตใจของ แวน โก๊ะนั้นแสดงออกมาทางภาพที่เขาเขียน ด้วยการใช้สีอันร้อนแรง การปัดพู่กันแบบหยาบๆ และรูปแบบของลายเส้นที่ใช้จนในที่สุดก็ได้ผลักดันให้เขา จบชีวิตลงด้วยการยิงตัวตาย วันที่ 1890 .ค.ก 29ขณะอายุเพียง ปี 37

ตลอดจนผลงานและความรู้สึกนึกคิดของเขา เป็นที่รับรู้ของคนยุคต่อมา ผ่านจดหมายที่เขาเขียนติดต่อกับ ธีโอ แวน โก๊ะ)Theo Van Gogh) น้องชายซึ่งมีอาชีพเป็นดีลเลอร์ขายงานศิลปะ ธีโอเป็นคนเดียวที่ให้การสนับสนุน แวน โก๊ะ โดยให้กำลังใจพี่ชายด้วยความปรารถนาดีอยู่ตลอดเวลา และคอยส่งเงินให้ใช้เป็นประจำในปี ธีโอได้รับ 1888 เพื่อช่วยเหลือพี่ชายที่กำลังตมรดกมาเป็นเงินจำนวนหนึ่ง เขาจึงแบ่งเงินจำนวนนี้กยากนอกจากนี้ ด้วยคำขอของ แวน โก๊ะ ธีโอได้แบ่งเงินอีกส่วนหนึ่งไปช่วยเหลือ พอล โกแกง)Paul Gau guin) เพื่อนจิตรกรคนสนิทของ แวน โก๊ะ โดยธีโอจ่ายเงินให้โกแกงเพื่อแลกกับภาพเขียนของเขาจำนวน ภาพต่อปี หรือพูดง่ายๆ ก็คือจ่าย 12“เงินเดือน” ให้กับโกแกง โดยจ้างให้วาดภาพให้เดือนละภาพนั่นเอง

ต่อมา ธีโอได้แนะนำให้แวน โก๊ะและโกแกงย้ายมาอยู่ด้วยกัน เพื่อที่จะได้ช่วยกันแชร์ค่าใช้จ่าย ซึ่งแวน โก๊ะและโกแกงก็ทำตาม เมื่อมาอยู่ร่วมกัน แวน โก๊ะกับโกแกงเริ่มมีเรื่องระหองระแหงบ่อยครั้งตามประสาลิ้นกับฟัน ที่แย่ยิ่งกว่านั้นคือ แวน โก๊ะเริ่มมีอาการทางจิต ซึ่งทำให้เขาทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ การที่แวนโก๊ะตระหนักว่าความสัมพันธ์อันร้าวฉานระหว่างเขากับโกแกง คงทำให้ความฝันที่จะได้เปิดสตูดิโอร่วมกับเพื่อนรักคนนี้เลือนรางเต็มทน ก็ยิ่งทำให้เขาเป็นทุกข์ขึ้นไปอีก ท่ามกลางความสับสน ว้าเหว่ จนกลายเป็นซึมเศร้านี้เอง แวน โก๊ะได้วาดภาพขึ้นมาสองภาพ ภาพหนึ่งเป็นภาพที่ชื่อว่า “เก้าอี้ของแวน โก๊ะ” (Van Gogh’s Chair) บนเก้าอี้นั้นมีไปป์และยาเส้นของเขาวางอยู่ว่ากันว่าเก้าอี้ตัวนี้มีสัญญาณบ่งถึงตัวตนที่แท้จริงของ แวน โก๊ะ โดยมันได้ถอดเอาภาวะอารมณ์ของเขาในเวลานั้นออกมา ทำให้เป็นเก้าอี้ที่ดูแตกต่างและมีเอกลักษณ์อย่างยิ่ง ก่อนจะกลายเป็นภาพเขียนที่โด่งดังไปทั่วโลก

อีกภาพหนึ่งที่แวน โก๊ะวาดในเวลาไล่เลี่ยกัน คือภาพ “เก้าอี้ของโกแกง” (Gauguin’s Chair) เก้าอี้ตัวนี้ต่างจากตัวแรกตรงที่ดูหรูหรามีระดับกว่า ไม่เหมือนเก้าอี้ของแวน โก๊ะที่ดูเรียบง่าย เก้าอี้ของโกแกง เป็นสีน้ำตาลเข้ม มีที่เท้าแขน บนที่นั่งมีหนังสือและเทียนที่จุดแล้ววางอยู่ โดยแวน โก๊ะได้ใช้ภาพนี้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวของโกแกง ทว่ายังไม่ทันที่จะวาดเสร็จ อาการทางประสาทของ แวน โก๊ะ ก็กำเริบอย่างรุนแรงจนไม่สามารถทำงานต่อได้ อย่างไรก็ตาม เมื่ออาการทุเลาลงแล้ว เขาก็ได้กลับมาวาดรูปเก้าอี้ของตัวเองจนสมบูรณ์ แต่ภาพเก้าอี้ของโกแกงนั้นถูกทิ้งไว้โดย แวน โก๊ะ ไม่ได้กลับมาวาดต่ออีกเลย ตราบจนวันที่เขาตาย

ผลงานตัวอย่าง วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

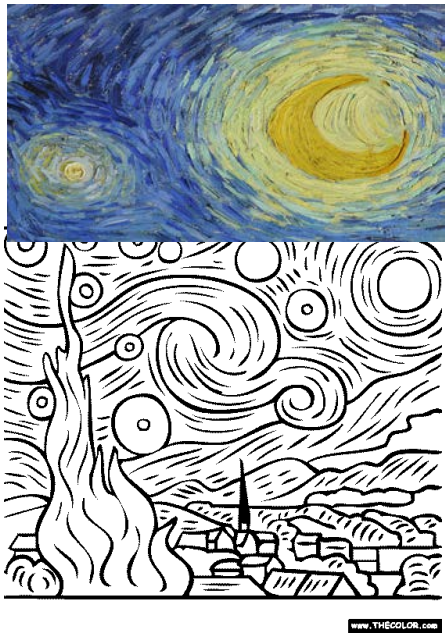

ศิลปิน	วินเซนแวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh)
ชื่อผลงาน	The Starry Night
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	72.5 x 92 ซม.
ปี	ค.ศ. 1889

The Starry Night, 1889

ที่มาของแนวคิด

วินเซนต์ แวน โก๊ะ ได้เขียนรูป " Starry Night " เป็นเวลาเกือบหนึ่งปีเต็ม ภาพนี้ได้แสดงถึงภาพของดวงดาวที่ส่องแสงเจิดจรัสท่ามกลางความมืดมิดในยามค่ำคืน เพื่ออวดรัศมีแข่งกับแสงสว่างอันจอมปลอมที่ส่องจากตึกรามบ้านช่องบนริมฝั่งของแม่น้ำ โดยวินเซนต์ได้เขียนภาพนี้ขึ้นในช่วงเวลาที่ตัวเขาเองประสบปัญหาอย่างมากในการเขียนภาพยามค่ำ ภายในภาพเป็นแสงสียามค่ำคืนนั้นเป็นความใฝ่ฝันของเค้าซึ่งได้กลายเป็นความจริง ถึงแม้เขาจะไม่ได้นอนถึง 3 คืนติดเพื่อเขียนภาพนี้ให้สำเร็จ และขณะที่กำลังรักษาอาการทางจิตด้วยการตาม ที่โรงพยาบาลประสาท Saint Paul de Mausole เมือง Saint-Rémy ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศส ทำให้เห็นพลังแห่งชีวิต และความเป็นศิลปินในตัวตนของเขาได้ดีที่ถูกถ่ายทอดออกมาในภาพนี้เอง

1. หลักทางทัศนธาตุ

วินเซนต์ แวน โก๊ะ ได้ถ่ายทอดผลงานโดยใช้สีสันที่โดดเด่นแบ่งตามพื้นที่ชัดเจน และใช้สีสร้างจุดเด่น กลมกลืน โดยมีเส้นโค้งสร้างความลื่นไหลของของภาพ มีน้ำหนักของแสงเงาแบ่งระยะใกล้ ไกล มีพื้นผิวโดยการใช้ที่แปรงในการเขียนภาพ

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ The Starry Nightสร้างจุดเด่นโดยรูปทรงและสีที่ตัดกันอย่างชัดเจน มีสมมาตรถ่ายเทซ้าย ขาว โดยใช้รูปทรงใหญ่และเล็กที่หนาแน่นช่วย และช่วยสร้ายดุลยภาพให้สมบูรณ์จนเกิดเอกภาพที่สวยงาม

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวมีความสำคัญต่องานออกแบบทัศนศิลป์ใน 2 ด้านคือ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก จากการมองเห็นหรือทางจักษุสัมผัส ต่อพื้นผิวนั้น และด้าน ประโยชน์ใช้สอยจากคุณสมบัติของ พื้นผิวนั้นโดยตรง แต่ในทาง ทัศนศิลป์ความสำคัญของพื้นผิว ต่อความรู้สึกด้านด้านอารมณ์ จะมีความ สำคัญมากกว่า ดังจะได้นำเสนอลักษณะของพื้นผิวตามประเภทใหญ่ ๆ ต่อไปนี้

1. พื้นผิวละเอียดเรียบ ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะสะท้อนแสง และถ้ามีน้ำหนักแสง เงาเกิดขึ้น ก็จะเป็นน้ำหนักแสง เงา ที่นุ่มนวล ซึ่งจะให้ความรู้สึกนุ่มนวล บอบบาง เบา สุภาพ และถ้าพื้นผิวเรียบ มีความมันวาว ก็จะให้ ความรู้สึกหรูหรามีราคา

2. พื้นผิวหยาบไม่เรียบ ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะดูดซับแสง และทำให้น้ำหนักของแสง เงา ที่เกิดขึ้น มีน้ำหนังที่รุนแรง จะให้ความรู้สึกเข้มแข็ง หนักแน่น มั่นคง น่ากลัว กระด้าง

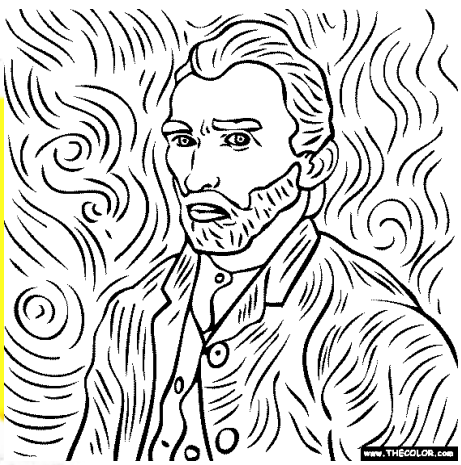

อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- **เฟรมผ้าใบขนาด 15 x 20 เซนติเมตร**
- **สีอะคริลิค/สีโปสเตอร์**
- **พู่กันคละขนาด/กระป๋องใส่น้ำ/ผ้าเช็ดสี**
- **หุ่นต้นแบบ (ตามครูผู้สอนเห็นสมควร)**

วิธีดำเนินการ

1. ครูเตรียมหัวข้อหรือจัดตั้งหุ่นต้นแบบในการสร้างสรรค์
2. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ พร้อมในการปฏิบัติงาน
3. ลงมือปฏิบัติงานตามกระบวนการสร้างสรรค์ ในเวลาที่กำหนด
4. เก็บลายละเอียด ความสะอาด ของผลงานและสถานที่
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
6. ครูสรุปกิจกรรมโดยรวม

แวนโก๊ะ แนะนำ

นักเรียนควรใช้พู่กันแต้มสีสดโดยมีเนื้อสีติดปลายพู่กันและระบายลงผลงานอย่างฉับไวเพื่อสร้างพื้นผิวให้เกิดขึ้น และยังเป็นรอยพู่กันตามแนวทางการสร้างสรรค์ของ แวนโก๊ะ อีกด้วย

กรรมที่
2
แตกต่างสร้างมุมมอง
By
Henri Matisse

แผนการจัดกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 2 แตกต่างสร้างมุมมอง

ชั่วโมงที่ 2

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ม.3/1 บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/2 ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์

ศ 1.1 ม.3/3 วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ

ศ 1.1 ม.3/7 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความหมายเป็นเรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/8 วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน

ศ 1.1 ม.3/9 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย

ศ 1.1 ม.3/11 เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ

ศ 1.2 ม.3/2 เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล

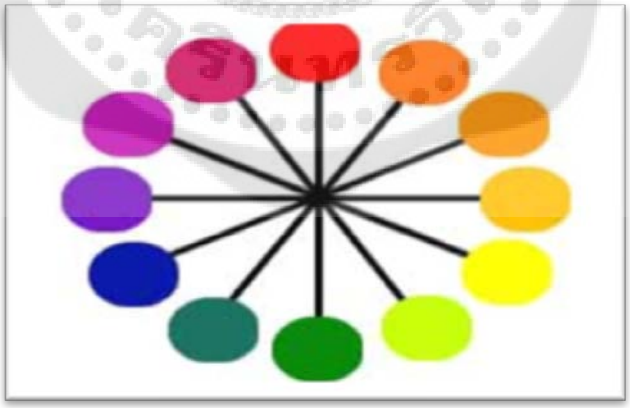
สาระสำคัญ

สี (Colour) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ โดยเริ่มจาก แม่สี (Primary Colour)แม่สี คือ สีที่นำมาผสมกันแล้วทำให้เกิดสีใหม่ ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสีเดิมแม่สี มีอยู่ 2 ชนิด คือ 1. แม่สีของแสง เกิดจากการหักเหของแสงผ่านแท่งแก้วปริซึม มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน อยู่ในรูปของแสงรังสีซึ่งเป็นพลังงานชนิดเดียวที่มีสีคุณสมบัติของแสงสามารถนำมาใช้ ในการถ่ายภาพ ภาพโทรทัศน์ การจัดแสงสีในการแสดงต่าง ๆ เป็นต้น 2. แม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีที่ได้มาจากธรรมชาติ และจากการสังเคราะห์โดยกระบวนทางเคมี มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน แม่สีวัตถุธาตุเป็นแม่สีที่นำมาใช้งานกันอย่างกว้างขวาง ในวงการศิลปะวงการอุตสาหกรรม ฯลฯ แม่สีวัตถุธาตุ เมื่อนำมาผสมกันตามหลักเกณฑ์ จะทำให้เกิดวงจรสี ซึ่งเป็นวงสี ธรรมชาติ เกิดจากการผสมกันของแม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีหลักที่ใช้งานกันทั่วไป ใน วงจรสี จะแสดงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ วงจรสี (Color Circle)

สีขั้นที่ 1 คือ แม่สี ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน

สีขั้นที่ 2 คือ สีที่เกิดจากสีขั้นที่ 1 หรือแม่สีผสมกันในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะทำให้เกิดสีใหม่ 3 สี

สีขั้นที่ 3 คือ สีที่เกิดจากสีขั้นที่ 1 ผสมกับสีขั้นที่ 2 ในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะได้สีอื่น ๆ อีก 6 สี

สีตรงข้าม หรือสีตัดกัน หรือสีคู่ปฏิปักษ์ เป็นสีที่มีค่าความเข้มของสี ตัดกันอย่างรุนแรง ในทางปฏิบัติไม่นิยมนำมาใช้ร่วมกัน เพราะจะทำให้แต่ละสีไม่สดใสเท่าที่ควร การนำสีตรงข้ามกันมาใช้ร่วมกัน

สาระการเรียนรู้

3. หลักทัศนธาตุ เรื่อง สี (Colour)
4. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและประวัติพอสังเขปของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้(K)	อธิบายถึง สี (Colour)ของผลงานศิลปะและอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse) ได้
ด้านทักษะกระบวนการ (P)	สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง สี (Colour)ได้
ด้านเจตคติ (A)	ชื่นชมผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง สี (Colour)ของตนเองและศิลปิน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แปลผลอย่างรวดเร็ว
5. คิดสังเคราะห์พร้อมสร้างสรรค์ผลงานจริง อย่างชัดเจน
6. ความสามารถในการสื่อสาร

ภาระชิ้นงาน

2. ผลงานศิลปะสร้างสรรค์เรื่อง สี (Colour)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

6. ครูนำภาพผลงาน เฮนรี มาติส (Henri Matisse) มาแสดงพร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อผลงาน โดยครูตั้งคำถาม เช่น
    - นักเรียนรู้จักผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้หรือไม่
    - ผลงานที่นักเรียนเห็นโดดเด่นเรื่องใด

ขั้นสู่กิจกรรม

7. ครูอธิบายเนื้อหาพร้อมเฉลยคำถามช่วงแรกพร้อมใช้สื่อ Power Point พร้อมภาพถ่ายผลงาน เพื่ออธิบายถึงเนื้อหาการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของเฮนรี มาติส (Henri Matisse) รวมถึงประวัติคราว ๆของศิลปิน รวมถึงเนื้อหาของหลักทัศนธาตุ เรื่อง สี (Colour) ตามลำดับ

8. ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบคู่ 2 คนต่อชิ้นผลงาน โดยมีวัสดุ อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ตามเนื้อหาที่เรียนรู้มารวมถึงตั้งหัวข้อเรื่องเพื่อเป็นทิศทางการสร้างสรรค์เดียวกันทั้งห้อง พร้อมเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์จริงโดยมีครูและชุดกิจกรรมการสอนเป็นแนวทางปฏิบัติผลงานศิลปะ
9. เสร็จสิ้นเวลาที่กำหนดครูให้นักเรียนเก็บลายละเอียดและความเรียบร้อยของผลงานและตั้งเรียงผลงานพร้อมให้นักเรียนนำเสนอแบบสั้น ๆพร้อมรับคำวิจารณ์จากเพื่อนร่วมชั้นและครู
10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมพร้อมทำแบบประเมิน

การจัดบูรณาการและบรรยากาศเชิงบวก

4. ให้นักเรียนเรียนรู้จากผลงานศิลปินที่โด่งดัง ในรูปแบบการเรียนรู้ทั้งด้านประวัติศาสตร์ศิลป์และหลักการทางทัศนศิลป์
5. ให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและการเรียนรู้เต็มที่พร้อมลงมือแก้ไขสถานการณ์ได้จริง
6. ใช้สื่อที่ทันสมัย จูงใจชักจูงสู่เนื้อหา และกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม

สื่อการจัดชุดกิจกรรม

4. Power Point ประกอบคำบรรยาย
5. ภาพถ่ายผลงานศิลปะ

อุปกรณ์การจัดกิจกรรม

3. ใบความรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3(กิจกรรมที่ 2 แตกต่างสร้างมุมมอง)
4. อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
    - กระดาษ 200 แกรม
    - กระดาษอ่อนคละสี
    - กาว/กรรไกร

การวัดและประเมิน

การวัดและการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
• สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการตอบคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น • การวิเคราะห์ในกาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน • การสรุปผลการอภิปรายและการปฏิบัติงาน	• แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ • แบบวัดความพึงพอใจ	• เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานศิลปะ 4. สี/รูปลักษณ์ 5. องค์ประกอบศิลป์ 6. ความสัมพันธ์ของผลงาน ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน • การประเมินความพึงพอใจ คะแนน 9-10 ระดับ ดีมาก คะแนน 7-8 ระดับ ดี คะแนน 5-6 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-4 ระดับ ควรปรับปรุง

ใบความรู้

กิจกรรมที่ ที่ 2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง

เนื้อหา สี (Colour) จากแนวทางจากผลงานของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

ประวัติโดยย่อเฮนรี มาติส (Henri Matisse)

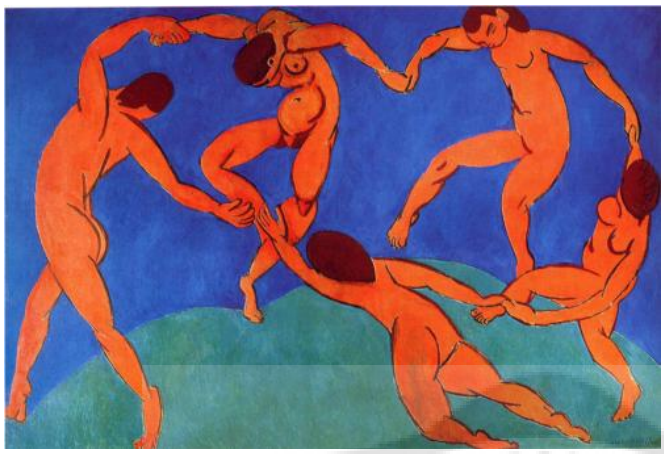
เฮนรีมาติส) Henri matisse) เป็นศิลปินชาวฝรั่งเศสที่มีความสามารถหลายด้าน เป็นทั้งจิตรกร ประติมากร ศิลปินภาพพิมพ์ นักออกแบบ นักทฤษฎีศิลป์ และเป็นนักคิดคนสำคัญ ข้อเขียนชื่อ "Notes of the Painter" หรือ "Notes d'un Peintre" ของเขาที่ตีพิมพ์ใน La Grande Revue เมื่อ ค 1908 .ศ.ถือเป็นข้อเขียนชิ้นสำคัญของศิลปินหัวก้าวหน้า)Avant-garde) ยุคก่อนสงครามโลกครั้งที่ ที่ช่วยให้นักวิจารณ์ศิลปะและ 1 ผู้สนใจได้รับรู้ และเข้าถึงผลงานศิลปะแนวใหม่ในเวลานั้นได้ดียิ่งขึ้น

มาติสเกิดเมื่อ ค 1869 .ศ.ที่ Le Cateau-Cambresis ทางภาคเหนือของฝรั่งเศส ชีวิตวัยเด็กของเขาต่างจากศิลปินอื่น เพราะเขาไม่ได้สนใจศิลปะมาแต่เด็ก มาติสได้รับการศึกษาเบื้องต้นที่ Lycee de St. Quentin จากนั้นในปี ค 1888-1887 .ศ.ก็เข้าไปศึกษาวิชากฎหมายในกรุงปารีสตามความต้องการของครอบครัว และเมื่อจบแล้วก็ทำงานในสำนักงานกฎหมายที่ St. Quentin กระทั่งในปี ค 1890 .ศ.เมื่ออายุได้ มาติสจึงได้เริ่มหันมาสนใจศิลปะ จนละทิ้งงานด้าน 21 กฎหมายมาศึกษาศิลปะอย่างจริงจังระหว่าง ค 1892-1890 .ศ.มาติสเข้าเรียนจิตรกรรมที่ Academie Julian ภายใต้การสอนของ อะดอล์ฟ วิลเลียม บูเกอโร)Adolphe-William Bouguereau(ศิลปินชาวฝรั่งเศส ต่อมาในปี ค 1898-1892 .ศ.ก็ย้ายไปเรียนกับ กุสตาฟ มอโร)Gustave Moreau ศิลปินชาวฝรั่งเศส ที่ Ecole de Beaux-Arts ร่วมรุ่นกับ อัลแบร์ มาร์เก)Albert Marquet(ศิลปินชาวฝรั่งเศส มี และ ชอร์ช รูโอ)Georges Rouault 1896 .ศ.ในปี คศิลปินชาวฝรั่งเศส ต่อมา (เขามีโอกาสเข้าร่วมแสดงผลงานจิตรกรรมในหอศิลป์แห่งชาติ)Salon de la Nationale) มาติสได้รับอิทธิพลจากผลงานจิตรกรรมของ ชิเมอง ชาร์แดง)Simeon Chardin(จิตรกรชาวฝรั่งเศส ลัทธินีโอ และ กามีย์ โกโร)Camille Corot (จิตรกรชาวฝรั่งเศสแนวจินตนิยม หรือ Romanticism มาติสก็เช่นเดียวกับศิลปินคนอื่น ๆ ที่ต้องแสวงหาแนวทางของตนเองจากการศึกษาผลงานศิลปะของศิลปินในอดีต ตั้งแต่งานจิตรกรรมลัทธิประทับใจ)Impressionism) จนถึงลัทธิประทับใจยุคหลัง)Post-Impressionism) ขณะที่ศึกษาแนวทางต่าง ๆ นั้น มาติสได้พบปะสังสรรค์กับศิลปินรุ่นพี่ไปด้วย โดยเฉพาะ ปอล เซซาน)Paul Cezanne(จิตรกรชาวฝรั่งเศส ผู้เป็นเสมือนวีรบุรุษของเขา ต่อมาระหว่างปี ค 1897-1895 .ศ.มาติสได้ปลีกตัวออกจากกรุงปารีสไปวาดรูปกับเพื่อนศิลปินคนหนึ่งชื่อ เอมิล เวรี)Emile Wery) ใน Brittany ซึ่งเป็นบริเวณที่มีอากาศดี ท้องฟ้าสวย มาติสบันทึกไว้ว่า

มาติสเป็นศิลปินอายุยืนมากคนหนึ่ง และสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่วัยหนุ่มจนถึงวัยชรา แม้ช่วงปี ค 1920 .ศ.เขาจะล้มป่วยจนต้องนั่งรถเข็น แต่ก็ไม่ได้หยุดสร้างสรรค์งานศิลปะ ดังนั้นตลอดชีวิตของมาติสจึงสร้างผลงานศิลปะไว้จำนวนมาก ตั้งแต่งานจิตรกรรม ประติมากรรม งานตกแต่งผนัง โดยเฉพาะการตกแต่งผนังขนาดใหญ่ เช่น The Barnes Mural ที่ Barnes Foundation เมืองเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เมื่อ ค 1932-1930 .ศ.ไปจนถึงงานตัดกระดาษสี)cut-out coloured papers) ที่เริ่มทำในปี ค 1948 .ศ.ขณะที่มีอายุ เมื่อข้าพเจ้าพิจารณาที่" ปีแล้ว เขาบันทึกการทำงานกระดาษตัดว่า 79 แม้ "...อวาดลงบนสีโดยตรงจะร่างภาพสี มันเป็นเรื่องธรรมดา ๆ สำหรับข้าพเจ้า แทนที่จะร่างภาพแล้วใส่สีลงไปในภาพที่ร่างนั้น มีวิธีที่จะดัดแปลงทำอย่างอื่น คือ นตกแต่งโบบีแล้ว เขาก็ยังรับงา 80 เมื่ออายุสถ์ที่เมืองวองซ์)Vence) ประเทศฝรั่งเศส มาติสเป็นศิลปินและนักคิดคนสำคัญที่รัฐบาลฝรั่งเศสให้เกียรติและยกย่องเป็นพิเศษถึงกับจัดสร้างพิพิธภัณฑ์มาติส)Musee Matisse) ขึ้นที่ Le Cateau-Cambresis บ้านเกิดของมาติส พิพิธภัณฑ์นี้มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อ คาในสวนขณะที่มาติสยังมีชีวิตอยู่ มาติสใช้ชีวิตในวัยชราอย่างสงบที่บ้านในเมืองวองซ์ โดยใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสวนเพื่อวาดภาพต้นไม้ใบหญ้า 1952 .ศ. 1954 .ศ.นั้น มาติสถึงแก่กรรมเมื่อ คขณะที่มีอายุ บทบันทึกขปี นอกจากผลงานศิลปะจำนวนมากที่มาติส สร้างสรรค์ไว้แล้ว ยังมี 84องมาติสเกี่ยวกับการสร้างงานศิลปะที่มีผู้นำมาอ้างถึงอยู่เสมอจนทุกวันนี้ โดยเฉพาะวลีอมตะที่ว่า

นเก้าอี้เท้าแขนให้เราได้สิ่งที่ข้าพเจ้าฝันถึง คือ ศิลปะที่มีดุลยภาพ มีความบริสุทธิ์ และมีความสงบเยือกเย็น ไกลจากความยุ่งยากหรือสิ่งรบกวนทั้งปวง เฉกเช่"

ผลงานตัวอย่าง เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

ศิลปิน	เฮนรีมาติส (Henri Matisse)
ชื่อผลงาน	Dance (II)
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	260 × 391ซม.
ปี	ค.ศ. 1910

Dances (II), 1910

ที่มาของแนวคิด

เฮนรีมาติสได้สร้างผลงานจากจินตนาการการเต้นรำที่เขารู้สึกว่าการเต้นรำนั้นมันเป็นยังไงจากความฝันของเขาเองโดยไม่ได้พึ่งธรรมชาติภาพคนทั้งผู้หญิงและผู้ชายเกาะมือเป็นวงกลมเต้นรำดูเหมือนลอยจากพื้นดินลักษณะผู้เต้นมีความเคลิบเคลิ้มแสดงความรู้สึกลืมตัวปล่อยจิตใจไปตามเสียงเพลง

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

เฮนรีมาติสได้ใช้ความโดดเด่นเรื่องสีที่ตัดกัน โดยการสร้าง รูปร่าง รูปทรงขึ้นมาแล้วใช้สีที่สดตัดกันจากทฤษฎีสีคู่ตรงข้าม ภายในที่ว่างของพื้นหลัง

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ Dance (II) สร้างจุดเด่นโดยรูปร่าง รูปทรงที่ชัดเจนโดยใช้สีที่สด สร้างจุดเด่นและสร้างความสมดุลภายในภาพด้วย รูปร่าง รูปทรงเช่นกัน รวมถึงความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

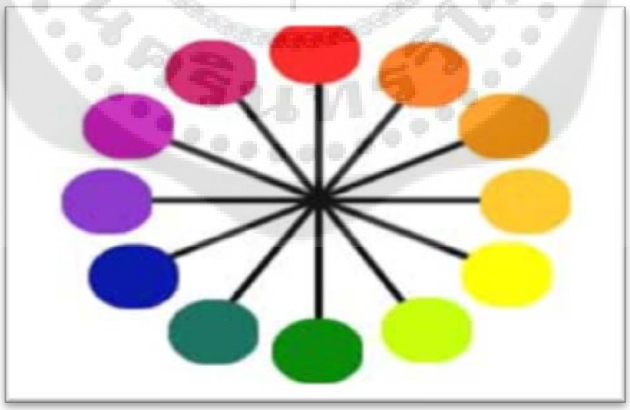
สี (Colour)

สี (Colour) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ โดยเริ่มจาก แม่สี (Primary Colour)แม่สี คือ สีที่นำมาผสมกันแล้วทำให้เกิดสีใหม่ ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสีเดิมแม่สี มีอยู่ 2 ชนิด คือ 1. แม่สีของแสง เกิดจากการหักเหของแสงผ่านแท่งแก้วปริซึม มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน อยู่ในรูปของแสงรังสีซึ่งเป็นพลังงานชนิดเดียวที่มีสีคุณสมบัติของแสงสามารถนำมาใช้ ในการถ่ายภาพ ภาพโทรทัศน์ การจัดแสงสีในการแสดงต่าง ๆ เป็นต้น 2. แม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีที่ได้มาจากธรรมชาติ และจากการสังเคราะห์โดยกระบวนทางเคมี มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน แม่สีวัตถุธาตุเป็นแม่สีที่นำมาใช้งานกันอย่างกว้างขวาง ในวงการศิลปะวงการอุตสาหกรรม ฯลฯ แม่สีวัตถุธาตุ เมื่อนำมาผสมกันตามหลักเกณฑ์ จะทำให้เกิดวงจรสี ซึ่งเป็นวงสี ธรรมชาติ เกิดจากการผสมกันของแม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีหลักที่ใช้งานกันทั่วไป ใน วงจรสี จะแสดงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ วงจรสี (Color Circle)

สีขั้นที่ 1 คือ แม่สี ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน

สีขั้นที่ 2 คือ สีที่เกิดจากสีขั้นที่ 1 หรือแม่สีผสมกันในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะทำให้เกิดสีใหม่ 3 สี

สีขั้นที่ 3 คือ สีที่เกิดจากสีขั้นที่ 1 ผสมกับสีขั้นที่ 2 ในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะได้สีอื่น ๆ อีก 6 สี

สีตรงข้าม หรือสีตัดกัน หรือสีคู่ปฏิปักษ์ เป็นสีที่มีค่าความเข้มของสี ตัดกันอย่างรุนแรง ในทางปฏิบัติไม่นิยมนำมาใช้ร่วมกัน เพราะจะทำให้แต่ละสีไม่สดใสเท่าที่ควร การนำสีตรงข้ามกันมาใช้ร่วมกัน

อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- **กระดาษ 200 แกรม**
- **กระดาษอ่อนคละสี**
- **กาว/กรรไกร**

วิธีดำเนินการ

1. ครูเตรียมหัวข้อหรือจัดตั้งหุ่นต้นแบบในการสร้างสรรค์
2. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ พร้อมในการปฏิบัติงาน
3. ลงมือปฏิบัติงานตามกระบวนการสร้างสรรค์ ในเวลาที่กำหนด
4. เก็บลายละเอียด ความสะอาด ของผลงานและสถานที่
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
6. ครูสรุปกิจกรรมโดยรวม

มาติส แนะนำ

นักเรียนควรใช้สีที่ตัดกันอย่างชัดเจน เช่น คู่ของสีคู่ตรงข้าม หรือค่าสีที่ให้ความรู้สึกตัดกันของโทนสี ผลงานจะได้มีความโดดเด่น สดใส ตามแนวทางของ เฮนรี มาติส (Henri Matisse)

กิจกรรมที่
3
เทรนลายพ่านบุนบอง
By
Pablo Picasso

แผนการจัดกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 3 แทรกออกผ่านมุมมอง

ชั่วโมงที่ 3

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ม.3/1 บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/2 ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์

ศ 1.1 ม.3/3 วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ

ศ 1.1 ม.3/6 สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ

ศ 1.1 ม.3/7 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความหมายเป็นเรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/8 วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน

ศ 1.1 ม.3/11 เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ

ศ 1.2 ม.3/2 เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระสำคัญ

รูปร่าง (Shape)หมายถึงการนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้างและความยาว ไม่มีความหนาหรือความลึกมีลักษณะ 2 มิติ รูปแบบที่เป็น 2 มิติแสดงพื้นที่ผิวเป็นระนาบแบนไม่แสดงความเป็นปริมาตร ซึ่งมีลักษณะแบนราบ ไม่แสดงน้ำหนักแสงเงา รูปร่างในทางศิลปะอาจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. รูปร่างธรรมชาติ หมายถึงรูปร่างที่ถ่ายทอดแบบมาจากธรรมชาติที่พบเห็นอยู่ทั่วไป เช่น คน สัตว์ พืช ฯลฯ

2. รูปร่างเรขาคณิต หมายถึงรูปร่างที่มนุษย์สร้างขึ้น มีโครงสร้างแน่นอน ได้แก่ รูปร่างวงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ห้าเหลี่ยม วงรี ฯลฯ

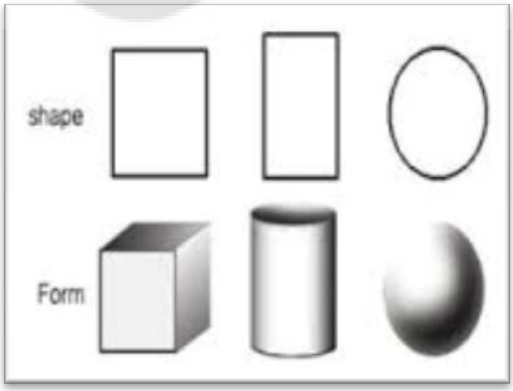
3. รูปร่างอิสระ หมายถึงรูปร่างที่มีลักษณะไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดเดาได้ว่ารูปร่างจะเปลี่ยนแปลงหรือเคลื่อนไหวไปในรูปแบบใดหรือทิศทางใด

รูปทรง (Form)หมายถึง การนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้าง ความยาว และความหนาหรือความลึก มีลักษณะ 3มิติ สิ่งที่มีลักษณะแน่นทึบแบบ 3 มิติ เช่นงานประติมากรรม สถาปัตยกรรม หรือลักษณะที่มองเห็นเป็น 3 มิติในงานจิตกรรม รูปทรงในทางศิลปะอาจแบ่งได้ 3 ประเภทคือ

1. รูปทรงธรรมชาติ หมายถึงรูปทรงที่ถ่ายทอดแบบมาจากธรรมชาติที่พบเห็นอยู่ทั่วไป เช่น คน สัตว์ พืช ฯลฯ

2. รูปทรงเรขาคณิต หมายถึง รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่รูปทรงสามเหลี่ยม รูปทรงสี่เหลี่ยม รูปทรงกลม รูปทรงกรวย ฯลฯ

3. รูปทรงอิสระหมายถึง รูปทรงที่เกิดขึ้นเองอย่างอิสระไม่มีโครงสร้างแน่นอน เช่น รูปทรงของก้อนหิน กรวด ดิน ก้อนเมฆ เปลวไฟ หยดน้ำ ต้นไม้ ภูเขา ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีรูปทรงที่แปลกให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวและเป็นอิสระ

สาระการเรียนรู้

5. หลักทัศนธาตุ เรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)
6. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและประวัติพอสังเขปของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้(K)	อธิบายถึงลักษณะ รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)ภายในผลงานศิลปะและอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)ได้
ด้านทักษะกระบวนการ (P)	สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)ได้
ด้านเจตคติ (A)	ชื่นชมผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่องรูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) ของตนเองและศิลปิน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แปลผลอย่างรวดเร็ว
8. คิดสังเคราะห์พร้อมสร้างสรรค์ผลงานจริง อย่างชัดเจน
9. ความสามารถในการสื่อสาร

ภาระชิ้นงาน

3. ผลงานศิลปะสร้างสรรค์เรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

11. ครูนำภาพผลงาน ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)มาแสดงพร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อผลงาน โดยครูตั้งคำถาม เช่น
    - นักเรียนรู้จักผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้หรือไม่
    - ผลงานที่นักเรียนเห็นโดดเด่นเรื่องใด

ขั้นสู่กิจกรรม

12. ครูอธิบายเนื้อหาพร้อมเฉลยคำถามช่วงแรกพร้อมใช้สื่อ Power Point พร้อมภาพถ่ายผลงาน เพื่ออธิบายถึงเนื้อหาการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) รวมถึงประวัติคราวๆของศิลปิน รวมถึงเนื้อหาของหลักทัศนธาตุ เรื่อง รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)ตามลำดับ
13. ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบเดี่ยวโดยมีวัสดุ อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ตามเนื้อหาที่เรียนรู้มารวมถึงหุ่นต้นแบบเป็นต้นแบบการสร้างสรรค์พร้อมเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์จริงโดยมีครูและชุดกิจกรรมการสอนเป็นแนวทางปฏิบัติผลงานศิลปะ
14. เสร็จสิ้นเวลาที่กำหนดครูให้นักเรียนเก็บลายละเอียดและความเรียบร้อยของผลงานและตั้งเรียงผลงานพร้อมให้นักเรียนนำเสนอแบบสั้นๆพร้อมรับคำวิจารณ์จากเพื่อนร่วมชั้นและครู
15. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมพร้อมทำแบบประเมิน

การจัดบูรณาการและบรรยากาศเชิงบวก

7. ให้นักเรียนเรียนรู้จากผลงานศิลปินที่โด่งดัง ในรูปแบบการเรียนรู้ทั้งด้านประวัติศาสตร์ศิลป์และหลักการทางทัศนศิลป์
8. ให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและการเรียนรู้เต็มที่พร้อมลงมือแก้ไขสถานการณ์ได้จริง
9. ใช้สื่อที่ทันสมัย จูงใจชักจูงสู่เนื้อหา และกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม

สื่อการจัดชุดกิจกรรม

6. Power Point ประกอบคำบรรยาย
7. ภาพถ่ายผลงานศิลปะ
8. หุ่นต้นแบบ

อุปกรณ์การจัดกิจกรรม

5. ใบความรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3(กิจกรรมที่ 3 แทรกออกผ่านมุมมอง)
6. อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
    - เฟรมผ้าใบขนาด 15 x 20 เซนติเมตร
    - สีอะคริลิค/สีโปสเตอร์/พู่กันคละขนาด/กระป๋องใส่น้ำ/ผ้าเช็ดสี
    - หุ่นต้นแบบ (ตามครูผู้สอนเห็นสมควร)

การวัดและประเมิน

การวัดและการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
• สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการตอบคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น • การวิเคราะห์ในกาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน • การสรุปผลการอภิปรายและการปฏิบัติงาน	• แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ • แบบวัดความพึงพอใจ	• เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานศิลปะ 7. สี/รูปลักษณ์ 8. องค์ประกอบศิลป์ 9. ความสัมพันธ์ของผลงาน ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน • การประเมินความพึงพอใจ คะแนน 9-10 ระดับ ดีมาก คะแนน 7-8 ระดับ ดี คะแนน 5-6 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-4 ระดับ ควรปรับปรุง

ใบความรู้

กิจกรรมที่ 3 แทรกออกผ่านมุมมอง

เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) จากแนวทางผลงานของ ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

ประวัติโดยย่อปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

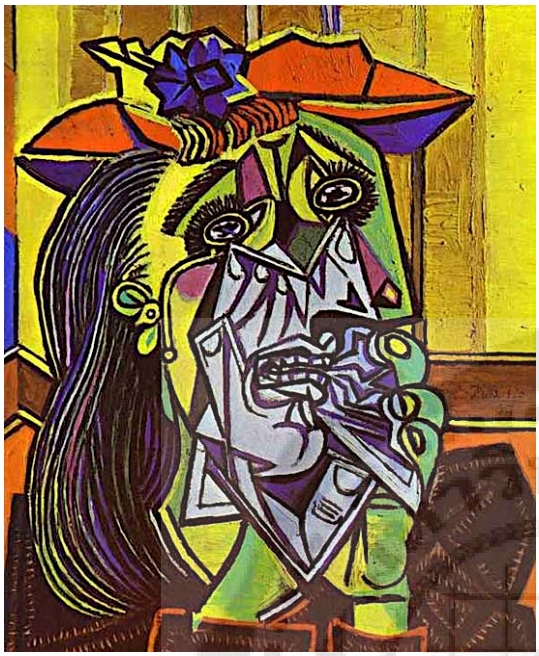
ปีกัสโซ เป็นจิตรกรเอกของโลกที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นศิลปินที่มีพรสวรรค์ในการสร้างสรรค์มากที่สุดในคริสต์ศตวรรษที่ 1881 .ศ.ตุลาคม ค 25 ปีกัสโซเกิดเมื่อวันที่20ที่เมืองมาลากา แคว้นอันดาลูเซีย ประเทศสเปน เป็นบุตรชายคนโตของ ดอนโคเซ รุยซ์ อี บลัสโก)Don Jose Ruiz กับมารีอา ปีกัสโซ อี โลเปซ)Maria Picasso Ruiz บิดาของปีกัสโซเป็นครูสอนศิลปะ

ในมหาวิทยาลัย เมื่อตอนเป็นทารก ปิกันโซ่ พูดคำว่า "piz, piz" [มาจากคำว่า "lápiz" (ลาปิซที่แปลว่า (เหมือนเด็กทั่วไป ปีกัสโซได้รับจานสีแล "แม่" เป็นคำแรก แทนที่จะพูดคำว่า [ดินสอในภาษาสเปนะพู่กันเป็นของขวัญวันเกิดตอนอายุ ขวบจากบิดา เขาฉายแววการเป็นศิลปินระดับโลก เมื่อครั้งนึงที่บิดาของปีกัสโซ 6 กำลังวาดรูปนกพิราบของเขาอยู่นั้น สิ่งที่น่าทึ่งก็ได้บังเกิดขึ้น เมื่อบิดาของเขาออกไปจากห้องเพื่อทำอะไรบางอย่าง ปีกัสโซได้เข้าไปในห้อง แล้ววาดภาพนกพิราบต่อจนเสร็จ เมื่อบิดาเขากลับเข้ามาจึงได้พบว่าภาพที่วาดนั้น เสร็จสมบูรณ์และมีพลังมากกว่าที่ตนเองวาดเสียอีก

ผลงานของปีกัสโซมีหลากหลายรูปแบบ รวมถึงศิลปะภาพสีพู่กัน)painting), ภาพวาด)drawing), รูปหล่อ รูปปั้น)sculpture), ภาพพิมพ์)printmaking) และ เครื่องเคลือบดินเผา)ceramics) ปีกัสโซสร้างสรรค์งานใหม่ๆ ขึ้นอย่างสม่ำเสมอ เขาเคยใช้ส่วนต่างๆ ของวัสดุในงานศิลปะของเขา ครั้งหนึ่งเขาใช้ชิ้นส่วนเก่าของรถจักรยาน ในการทำงานหล่อ ที่ชื่อ Bull's Head

ชีวประวัติของปีกัสโซจะแตกต่างจากจิตรกรชื่อดังหลายๆ คนที่ เมื่อเสียชีวิตจิตรกรเหล่านั้นจะยากจนและไม่เป็นที่รู้จัก ขณะที่ปีกัสโซร่ำรวยและได้รับการยกย่องเชิดชูให้เป็นจิตรกรเอกก่อนที่เขาจะเสียชีวิตลงในปี ค 8) 1973 .ศ.เมษายน คปี 91 เมื่อเขาอายุได้ (1973 .ศ.

ผลงผลงานตัวอย่าง ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

The Weeping Woman, 1937

ศิลปิน	ปาโบลปิกาสโซ (Pablo Picass)
ชื่อผลงาน	The Weeping Woman
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	60 × 49 ซม.
ปี	ค.ศ. 1937

ที่มาของแนวคิด

ปิกัสโซ่ ได้สร้างผลงาน The Weeping Womanในช่วงปี ค.ศ. 1937ซึ่งเป็นช่วงที่เขามีความรุ่งเรืองและประสบผลสำเร็จเป็นอย่างสูง ซึ่งเขาได้สร้างผลงานชิ้นนี้ในเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของเขาเอง เป็นการตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริง ขอผู้หญิงร้องไห้ โดยอิงทฤษฎีสัมพัทธภาพในรูปแบบเรขาคณิต

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ปิกัสโซ่ ได้ใช้หลักของการเขียนฉุปร่าง รูปทรงเป็นหลักของภาพโดยมี รูปร่างรูปทรงเรขาคณิตเป็นส่วนใหญ่ ใช้โทนสีที่สว่างโดยใช้สีเหลืองเป็นหลัก ตัดและแบ่งน้ำหนักด้วยเส้นรวมถึงการเกิดลักษณะของพื้นผิวขึ้นอีกด้วย

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพThe Weeping Woman มีการจัดจุดเด่นไว้ตรงกลางเด่นชัดด้วยรูปร่างรูปทรงชัดเจน มีพื้นที่ว่างทำหน้าที่ประกอบจุดเด่นได้เต็มที่ เกิดเอกภาพ ดุลยภาพชัดเจนโดยการจัดจุดเด่นตรงกลาง และมีสมมาตรที่ถ่ายเทด้วยเส้น จังหวะรวมถึงสีพื้นหลังที่ช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ของภาพชัดเจน

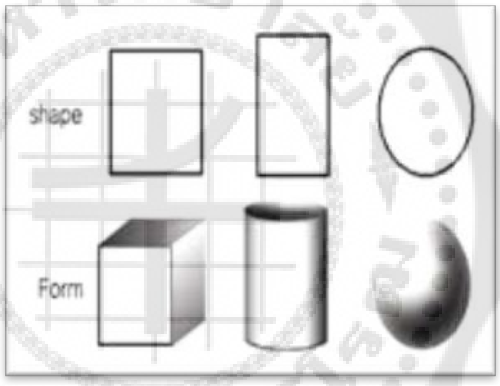
รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form)

รูปร่าง (Shape)หมายถึงการนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้างและความยาว ไม่มีความหนาหรือความลึกมีลักษณะ 2 มิติ รูปแบบที่เป็น 2 มิติแสดงพื้นที่ผิวเป็นระนาบแบนไม่แสดงความเป็นปริมาตร ซึ่งมีลักษณะแบนราบ ไม่แสดงน้ำหนักแสงเงา รูปร่างในทางศิลปะอาจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. รูปร่างธรรมชาติ หมายถึงรูปร่างที่ถ่ายทอดแบบมาจากธรรมชาติที่พบเห็นอยู่ทั่วไป เช่น คน สัตว์ พืช ฯลฯ

2. รูปร่างเรขาคณิต หมายถึงรูปร่างที่มนุษย์สร้างขึ้น มีโครงสร้างแน่นอน ได้แก่ รูปร่างวงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ห้าเหลี่ยม วงรี ฯลฯ

3. รูปร่างอิสระ หมายถึงรูปร่างที่มีลักษณะไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดเดาได้ว่ารูปร่างจะเปลี่ยนแปลงหรือเคลื่อนไหวไปในรูปแบบใดหรือทิศทางใด

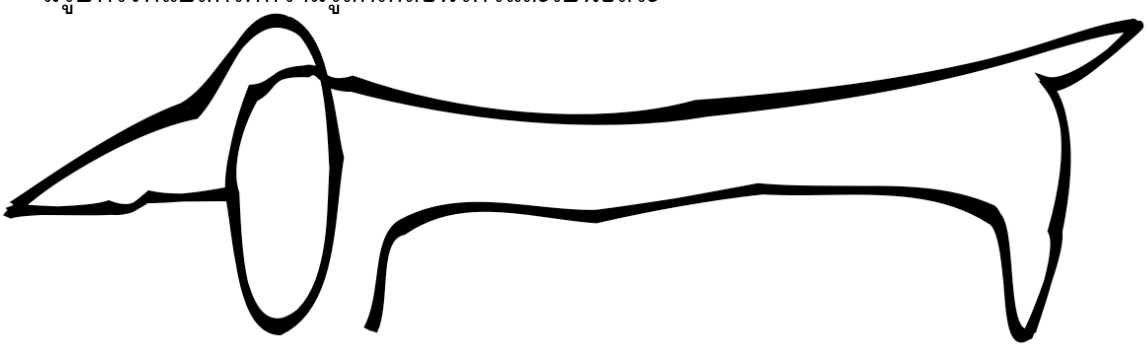

รูปทรง (Form)หมายถึง การนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้าง ความยาว และความหนาหรือความลึก มีลักษณะ 3มิติ สิ่งที่มีลักษณะแน่นทึบแบบ 3 มิติ เช่นงานประติมากรรม สถาปัตยกรรม หรือลักษณะที่มองเห็นเป็น 3 มิติในงานจิตกรรม รูปทรงในทางศิลปะอาจแบ่งได้ 3 ประเภทคือ

1. รูปทรงธรรมชาติ หมายถึงรูปทรงที่ถ่ายทอดแบบมาจากธรรมชาติที่พบเห็นอยู่ทั่วไป เช่น คน สัตว์ พืช ฯลฯ

2. รูปทรงเรขาคณิต หมายถึง รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่รูปทรงสามเหลี่ยม รูปทรงสี่เหลี่ยม รูปทรงกลม รูปทรงกรวย ฯลฯ

3. รูปทรงอิสระหมายถึง รูปทรงที่เกิดขึ้นเองอย่างอิสระไม่มีโครงสร้างแน่นอน เช่น รูปทรงของก้อนหิน กรวด ดิน ก้อนเมฆ เปลวไฟ หยดน้ำ ต้นไม้ ภูเขา ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีรูปทรงที่แปลกให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวและเป็นอิสระ

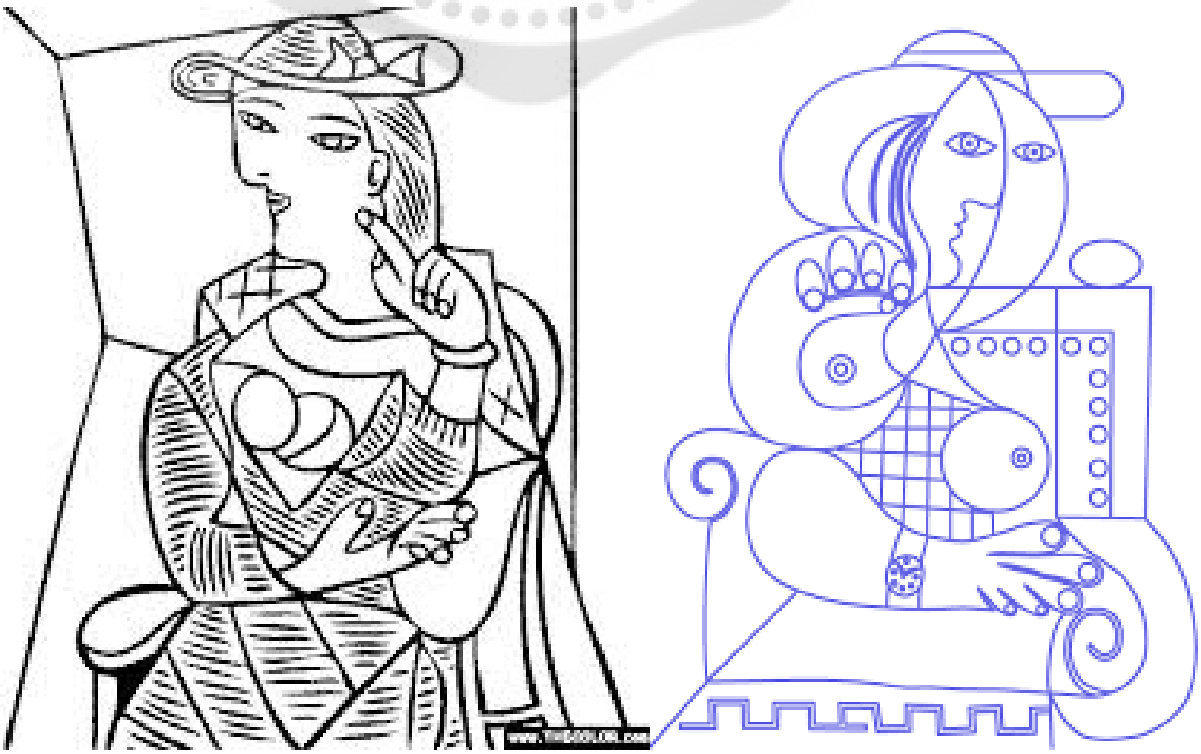

อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- **เฟรมผ้าใบขนาด 15 x 20 เซนติเมตร**
- **สีอะคริลิค/สีโปสเตอร์/พู่กันคละขนาด/กระป๋องใส่น้ำ/ผ้าเช็ดสี**
- **หุ่นต้นแบบ (ตามครูผู้สอนเห็นสมควร)**

วิธีดำเนินการ

1. ครูเตรียมหัวข้อและให้นักเรียนจับคู่กันเป็นแบบในการสร้างสรรค์
2. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ พร้อมในการปฏิบัติงาน
3. ลงมือปฏิบัติงานตามกระบวนการสร้างสรรค์ ในเวลาที่กำหนด
4. เก็บลายละเอียด ความสะอาด ของผลงานและสถานที่
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
6. ครูสรุปกิจกรรมโดยรวม

ปิกาสโซแนะนำ

นักเรียนควรใช้การสังเกตุรูปลักษณะของต้นแบบหรือรูปร่างตามเป็นจริง และเปลี่ยนแปลงเป็นรูปทรงง่ายตามจินตนาการ หรือเส้นรูปแบบง่าย ๆ เป็นไปตามความสร้างสรรค์ของตนเองเปรียบตามแนวทางสร้างสรรค์ของปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

กิจกรรมที่
4
สิ่งของแทนความคิด
By
Marcel Duchamp

แผนการจัดกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 4 สิ่งของแทนความคิด

ชั่วโมงที่ 4

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ1 1.ม.3/4 มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย 3 ประเภท

ศ 1.1 ม.3/5 มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/6 สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ

ศ 1.1 ม.3/7 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความหมายเป็นเรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/9 วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน

ศ 1.1 ม.3/11 เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ

ศ 1.2 ม.3/1 ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม

ศ 1.2 ม.3/2 เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระสำคัญ

สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย (Symbol) โดยพื้นฐานหมายถึง สิ่งที่ใช้แทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง หรือถ้าจะกล่าวให้ลึกลงไปอีก สัญลักษณ์ หมายถึง วัตถุ อักษร รูปร่าง หรือสีสัน ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้มนุษย์เข้าใจไปในทางเดียวกัน อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ในทางปรัชญามักมีคำนิยามว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในธรรมชาติ หรือแม้ในจักรวาลสามารถแทนได้ด้วยสัญลักษณ์ทั้งสิ้น สัญลักษณ์นั้นช่วยในการสื่อสาร อาจจะเป็นรูปภาพ การเขียนอักษร การออกเสียง หรือการทำท่าทาง ซึ่งช่วยให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเข้าใจตรงกันแม้จะพูดกันคนละภาษา แต่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของทั้งสองฝ่ายว่า ผู้ส่งสารมีความสามารถใช้สัญลักษณ์ให้สื่อความหมายมากเพียงใด และผู้รับสารมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่ใช้มากเพียงใด ดังนั้นภาษามือจึงจัดว่าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งเช่นกัน

สาระการเรียนรู้

1. สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)
2. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและประวัติพอสังเขปของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)	อธิบายถึงสัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ของผลงานศิลปะและอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นของมาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)ได้
ด้านทักษะกระบวนการ (P)	สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ได้
ด้านเจตคติ (A)	ชื่นชมผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ของตนเองและศิลปิน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แปลผลอย่างรวดเร็ว
2. คิดสังเคราะห์พร้อมสร้างสรรค์ผลงานจริง อย่างชัดเจน
3. ความสามารถในการสื่อสาร

ภาระชิ้นงาน

1. ผลงานศิลปะสร้างสรรค์เรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

1. ครูนำภาพผลงาน มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp) มาแสดงพร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อผลงาน โดยครูตั้งคำถาม เช่น
    - นักเรียนรู้จักผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้หรือไม่
    - ผลงานที่นักเรียนเห็นต้องการสื่อสารอะไร

ขั้นสู่กิจกรรม

2. ครูอธิบายเนื้อหาพร้อมเฉลยคำถามช่วงแรก พร้อมใช้สื่อ Power Point พร้อมภาพถ่ายผลงาน เพื่ออธิบายถึงเนื้อหาการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)รวมถึงประวัติคราว ๆของศิลปิน รวมถึงเนื้อหาของสัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ตามลำดับ

3. ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบกลุ่ม 3 – 4 คน โดยมีวัสดุ อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ตามเนื้อหาที่เรียนรู้มา เพื่อพร้อมเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์จริงโดยมีครูและชุดกิจกรรมการสอนเป็นแนวทางปฏิบัติผลงานศิลปะ
4. เสร็จสิ้นเวลาที่กำหนดครูให้นักเรียนเก็บลายละเอียดและความเรียบร้อยของผลงานและตั้งเรียงผลงานพร้อมให้นักเรียนนำเสนอแบบสั้นๆพร้อมรับคำวิจารณ์จากเพื่อนร่วมชั้นและครู
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมพร้อมทำแบบประเมิน

การจัดบูรณาการและบรรยากาศเชิงบวก

1. ให้นักเรียนเรียนรู้จากผลงานศิลปินที่โด่งดัง ในรูปแบบการเรียนรู้ทั้งด้านประวัติศาสตร์ศิลป์และหลักการทางทัศนศิลป์
2. ให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและการเรียนรู้เต็มที่พร้อมลงมือแก้ไขสถานการณ์ได้จริง
3. ใช้สื่อที่ทันสมัย จูงใจชักจูงสู่เนื้อหา และกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม

สื่อการจัดชุดกิจกรรม

1. Power Point ประกอบคำบรรยาย
2. ภาพถ่ายผลงานศิลปะ

อุปกรณ์การจัดกิจกรรม

1. ใบความรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (กิจกรรมที่ 4 สิ่งของแทนความคิด)
2. อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
    - วัสดุสำเร็จ (ตามเห็นสมควรของครูผู้สอน)
    - กระดาษแข็งขนาด 15 X 15 เซนติเมตร

การวัดและประเมิน

การวัดและการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
• สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการตอบคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น • การวิเคราะห์ในกาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน • การสรุปผลการอภิปรายและการปฏิบัติงาน	• แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ • แบบวัดความพึงพอใจ	• เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานศิลปะ 1. สี/รูปลักษณ์ 2. องค์ประกอบศิลป์ 3. ความสัมพันธ์ของผลงาน ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน • การประเมินความพึงพอใจ คะแนน 9-10 ระดับ ดีมาก คะแนน 7-8 ระดับ ดี คะแนน 5-6 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-4 ระดับ ควรปรับปรุง

ใบความรู้

กิจกรรมที่ 4 สิ่งของแทนความคิด

เนื้อหาสัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)

จากแนวทางจากผลงานของ มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

ประวัติโดยย่อมาเซล ดูชอง

(Marcel Duchamp)

มาเซล ดูชอง เขาได้เติบโตมาในครอบครัวที่สมาชิกมีความเป็นศิลปินภาย

ในตัวสูง ครอบครัวของดูว์ช็องชอบที่จะเล่นหมากรุก, วาดภาพ, ทำดนตรี ตอนอายุ ขวบ เขาได้เดินตามรอยพี่ชายของเขา เมื่อเขาออก 10) กอร์แนย์-จากบ้านและเริ่มศึกษาที่โรงเรียนปีแยร์Lycée Pierre-Corneille) ในรูอ็อง เขาเชี่ยวชาญทางด้านสาขาวิชาคณิตศาสตร์จนได้รับรางวัลทางด้านสาขาวิชานี้ถึงสองรางวัล อีกทั้งยังได้รับรางวัลทางด้านการวาดภาพศิลปะจากคุณครูของเขาที่พยายามจะกันเด็กนักเรียนให้ออกจากศิลปะในลัทธิประทับใจ)impressionism), ลัทธิประทับใจยุคหลัง)post-impressionism) และอิทธิพลจำพวกอาว็อง) การ์ด-avant-garde) อื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม เขาเริ่มวาดภาพอย่างจริงจังในครั้งแรกเมื่ออายุ เป็นการวาดเส้นและการใช้สีน้ำ ในช่วงฤดูร้อน เขาได้วาดภาพปี โดย 14 ทิวทัศน์ในรูปแบบของลัทธิประทับใจโดยใช้สีน้ำมัน และไม่กี่ปีถัดมาเขาได้กลายเป็นพลเมืองอเมริกันในปี ค1905 .ศ.

ผลงานของดูว์ช็องทำให้ประเด็นเรื่องสุนทรียะกลายเป็นปัญหา เพราะไม่สามารถที่จะกล่าวได้อย่างง่าย ๆ อีกต่อไปว่า "งานศิลปะชิ้นนี้สวย" นั้นจะมีความสวยงามมากก็ตาม แต่งานแสดงศิลปะ "โถส้วม" ในงานแสดงศิลปะว่าเป็นงานศิลปะ ถึงแม้ว่า "โถส้วม" เพราะคงไม่มีใครที่จะกล่าวว่าที่ว่า "โถส้วม" ยี่สิบก็คงไม่ได้ทำให้ใครเข้าใจได้ว่าย่อมไม่ใช่งานแสดงผลิตภัณฑ์สุขภัณฑ์ ทั้งนี้สุขภัณฑ์ที่เข้าไปอยู่ในงานแสดงศิลปะเมื่อต้นศตวรรษที่นี้จะเป็นศิลปะได้อย่างไร การตัดสินให้อะไรเป็นศิลปะในลักษณะแบบนี้ก็เปรียบเสมือนการตั้งชื่อวิสามานยนามให้กับศิลปะวัตถุ สำหรับวิสามานยนามในที่นี้ก็คือ นใจด้วยตัวเองล้วน ๆ ในการที่จะจัดให้อะไรเป็นศิลปะ อะไรไม่เป็นศิลปะ การในแง่นี้ผลงานศิลปะของดูว์ช็องเกิดขึ้นจากการตัดสิ "ศิลปะ" ตัดสินด้วยการจัดระเบียบใหม่ด้วยวิสามานยนามอย่างศิลปะก็หมายความถึง ความเป็นสมัยใหม่อย่างเต็มที่ เพราะเขาไม่ได้ตกอยู่ภายใต้ข้อกำหนดความเป็นศิลปะจากภายนอก นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกเทศของศิลปะ ความเป็นเอกเทศของศิลปิน ความเป็นเอกเทศแสดงให้เห็นถึงลักษณะของความเป็นสภาวะสมัยใหม่

เขามีความคิดที่จะต่อต้านศิลปะ จนกลายเป็นเรื่องเป็นราว เกิดแนวทางใหม่ เหมือนเปิดประตูให้ศิลปินได้เข้าไปพบกับโลกใหม่อย่างคาดไม่ถึง เป็นลักษณะงานตามแบบคติดาดา เขามักนิยมตั้งชื่อผลงานของเขาเป็นคำผวนหรือเล่นคำให้เกิดความหมายแปลก ๆ หรือประชดประชัน เช่น L.H.O.O.Q. ซึ่งสามารถออกเสียงได้หลากหลาย และมีความหมายแตกต่างกัน โดยผลงานชิ้นนี้เป็นการเขียนหนวดเคราลงไปบนใบหน้าของโมนาลิซาซึ่งเป็นภาพที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ในการที่เขากระทำเช่นนี้ ก็เพื่อเป็นการลดความขลังของผลงาน

งานศิลปะในทุกห้วงเวลาที่ผ่านมาจึงมีทั้งการผลิตซ้ำ ถอดรื้อ และให้คนตีความหมาย ศิลปะในบริบทของสังคมทุกสมัยสามารถเกิดขึ้นได้ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการแต่งตัว ภาพวาด ดนตรี สื่อภาพยนตร์ ฯลฯ แทบทุกอย่าง ให้มนุษย์ในยุคปัจจุบันมีที่ทางของตัวเองที่จะระบายสิ่งที่แฝงเร้นในตัวมนุษย์ออกมาในรูปของสุนทรียะนานาพันธุ์ ซึ่งอาจมีความหมายที่พิลึกพิลั่นจนบางครั้งเกินเลยไปสู่เขตแดนแห่งความอัปลักษณ์น่าชัง แต่สุดท้ายแล้ว ก็คือความจริงที่บอกให้รู้ว่า สิ่งที่อยู่คู่กับความงามของมนุษย์ก็คือความอัปลักษณ์ของเรา และหากจะเชื่อว่า ความงามคือความจริงและความจริงคือความงามชนิดหนึ่ง ซอกมุมอัปลักษณ์ของมนุษยชาติอย่างเรา ๆ ก็มีความงามที่น่าสะอิดสะเอียนแฝงอยู่ดาษดื่น

และคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ผลงานศิลปะเหล่านี้สะท้อนให้เราได้เห็นถึงความบอบช้ำ ความรุนแรง และความเลวร้ายที่กำลังเกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน ที่เราแกล้งทำเป็นมองไม่เห็นและปล่อยผ่านมันไป จนกลายเป็นแผลเรื้อรังฝังลึกอยู่ในจิตใจของมนุษย์ บางทีศิลปะเช่นนี้อาจจะช่วยเตือนสติให้เราได้หันกลับมามอง เพื่อที่ว่า แผลที่เกิดขึ้นมานั้น จะได้ไม่เน่าจนเกิดหนองออกมาปรากฏแก่สายตาของคนทั้งโลกไปมากกว่านี้

ผลงผลงานตัวอย่างมาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

ศิลปิน มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)
ชื่อผลงาน Fountain
สื่อวัสดุ วัตถุสำเร็จ
ขนาด -
ปี ค.ศ. 1917

Fountain, 1917

ที่มาของแนวคิด

มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)ได้สร้างผลงานFountainในปีค.ศ.1917โดยความคิดที่ว่าความเท่าเทียมของศิลปินและความเป็นศิลปะในสังคมและยุคสมัย รวมถึงการก้าวใหม่ของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ไม่จำกัดแค่การสร้างสรรค์แบบเดิมๆ วิธีการการแบบเดิมๆทว่าขึ้นอยู่กับความคิดของตัวศิลปินเอง มาเซล ดูชอง ได้ส่งผลงานFountainในชื่อ ริชาร์ด มัทท์ พร้อมค่าธรรมเนียม 6ดอลล่าร์ ไปยังสมาคมอิสระ (The Society of Indent Artists)ในนิวยอร์ก เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่สมาคมกำหนดไว้ ผลงานชิ้นนี้ต้องถูกจัดแสดงนิทรรศการขนาดใหญ่ที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาศให้ศิลปินหน้าใหม่อย่างเท่าเทียม แต่ผลงานเค้ากลับไม่ได้นำแสดงด้วยเหตุผลสั้นๆว่า “มันไม่ใช้ศิลปะ แต่เป็นแค่โถส้วม” ทำให้ดูชองได้ลาออกจากคณะกรรมการที่คัดเลือกซึ่งเค้าได้เป็นหนึ่งในกรรมการของสมาคมพร้อมเฉลยว่าผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานของเค้า ทำให้เป็นการก่อเกิดเหตุผลที่ว่าศิลปะไม่ได้อยู่แค่วิธีการเดิมแต่กลับใช้ความคิดเปลี่ยนแปลงบริบทของวัสดุได้เช่นเดียวกัน ทำให้เกิดแนวคิดของศิลปะที่แหวกแนวไปจากขนบและระบบแนวคิดแบบเดิมต่อไป

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ดูชอง ได้นำวัสดุสำเร็จเป็นผลงานศิลปะโดยมีความเป็นรูปร่าง รูปทรง เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิวภายในตัวของวัสดุอยู่แล้ว จึงเป็นการนำเสนอรูปแบบแนวคิดเป็นหลัก

2. หลักองค์ประกอบศิลป์ผลงาน Fountainมีการจัดวางที่เป็นจุดเด่นภายในผลงานโดย วัสดุที่นำจัดวางเอง ใช้ที่ว่างในอากาศเป็นตัวช่วยในการสร้างเอกภาพ ของผลงานทำให้ผลงานเกิดความโดดเด่นในตัวผลงานเอง

สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย (Symbol)

สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย (Symbol) โดยพื้นฐานหมายถึง สิ่งที่ใช้แทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง หรือถ้าจะกล่าวให้ลึกลงไปอีก สัญลักษณ์ หมายถึง วัตถุ อักษร รูปร่าง หรือสีสัน ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้มนุษย์เข้าใจไปในทางเดียวกัน อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ในทางปรัชญามักมีคำนิยามว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในธรรมชาติ หรือแม้ในจักรวาลสามารถแทนได้ด้วยสัญลักษณ์ทั้งสิ้น สัญลักษณ์นั้นช่วยในการสื่อสาร อาจจะเป็นรูปภาพ การเขียนอักษร การออกเสียง หรือการทำท่าทาง ซึ่งช่วยให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเข้าใจตรงกันแม้จะพูดกันคนละภาษา แต่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของทั้งสองฝ่ายว่า ผู้ส่งสารมีความสามารถใช้สัญลักษณ์ให้สื่อความหมายมากเพียงใด และผู้รับสารมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่ใช้มากเพียงใด ดังนั้นภาษามือจึงจัดว่าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งเช่นกัน

อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- **วัสดุสำเร็จ (ตามเห็นสมควรของครูผู้สอน)**
- **กระดาษแข็งขนาด 15 X 15 เซนติเมตร**

วิธีดำเนินการ

1. ครูเตรียมหัวข้อและวัสดุในการสร้างสรรค์
2. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ พร้อมในการปฏิบัติงาน
3. ลงมือปฏิบัติงานตามกระบวนการสร้างสรรค์ ในเวลาที่กำหนด
4. เก็บลายละเอียด ความสะอาด ของผลงานและสถานที่
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
6. ครูสรุปกิจกรรมโดยรวม

ดูชอง แนะนำ

นักเรียนเลือกวัสดุที่นักเรียนเข้าใจในกระบวนการความหมายของวัสดุนั้นๆและเลือกหาความหมายเปรียบเทียบให้เหมาะสมหรือความหมายที่เสียดสีล้อเลียนกับรูปแบบวัสดุนั้นๆให้เกิดบริบทใหม่ๆของจินตนาการตามแนวทางสร้างสรรค์ของ **มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)**

กิจกรรมที่
5
อยากเห็นตามความฝัน
By
Salvador Dali

แผนการจัดกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 5 อยากเห็นตามความฝัน

ชั่วโมงที่ 5

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ม.3/1 บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/2 ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์

ศ 1.1 ม.3/3 วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ

ศ 1.1 ม.3/7 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความหมายเป็นเรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/9 วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน

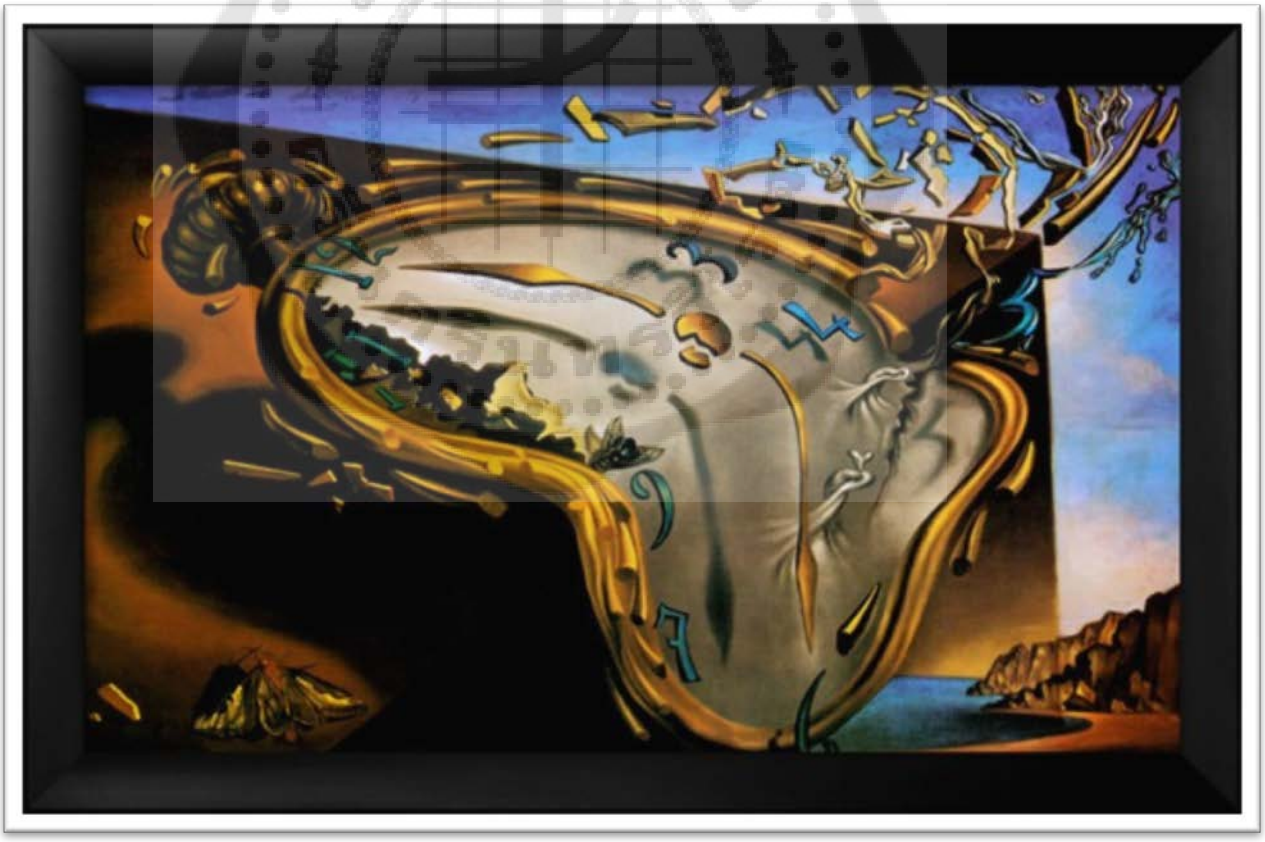
ศ 1.1 ม.3/11 เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ

ศ 1.2 ม.3/1 ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม

ศ 1.2 ม.3/2 เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระสำคัญ

ศิลปะแนวเซอเรียลิสม์ มีความหมายว่า เหนือความจริง เพราะศิลปะแนวนี้ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติ ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝันออกมา งานเซอเรียลิสม์มีความสำคัญอยู่ที่ การแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ-ปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝันและอารมณ์จินตนาการ ค่อนข้างโน้มเอียงไปในทางกามวิสัย หลักการของเซอเรียลิสม์คือ จินตนาการเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออก จินตนาการคือจิตไร้สำนึก และจิตไร้สำนึกเป็นภาวะของความฝัน ที่มีขบวนการต่อเนื่องกันซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรค์งานศิลปะได้ สิ่งที่เราเห็นจากโลกภายนอกขณะตื่นเป็นเพียงปรากฏการณ์ ทางการแทรกแซงความงามของพวกเขาคือความมหัศจรรย์ ความมหัศจรรย์เพียงอย่างเดียวที่สามารถสร้างศิลปะให้สมบูรณ์ได้ และยังให้ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหมายต่อความรู้สึกของมนุษย์ แนวคิดของศิลปะเหนือจริง เกิดจากการตั้งคำถามในการใช้ชีวิตของมนุษย์ว่าจริงๆ แล้วสิ่งที่เราเคยถูกสอนมาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ นั้น มีความจำเป็นต่อชีวิตเราจริงหรือไม่

สาระการเรียนรู้

3. การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)
4. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและประวัติพอสังเขปของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)	อธิบายถึงลักษณะการสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)ของผลงานศิลปะและอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)ได้
ด้านทักษะกระบวนการ (P)	สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)ได้
ด้านเจตคติ (A)	ชื่นชมผลงานศิลปะที่โดดเด่นเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)ของตนเองและศิลปิน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แปลผลอย่างรวดเร็ว
5. คิดสังเคราะห์พร้อมสร้างสรรค์ผลงานจริง อย่างชัดเจน
6. ความสามารถในการสื่อสาร

ภาระชิ้นงาน

2. ผลงานศิลปะ เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

6. ครูนำภาพผลงาน ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)มาแสดงพร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อผลงาน โดยครูตั้งคำถาม เช่น
    - นักเรียนรู้จักผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้หรือไม่
    - ผลงานที่นักเรียนเห็นต้องการสื่อสารออกมาอย่างไร

ขั้นสู่กิจกรรม

7. ครูอธิบายเนื้อหาพร้อมเฉลยคำถามช่วงแรก พร้อมใช้สื่อ Power Point พร้อมภาพถ่ายผลงาน เพื่ออธิบายถึงเนื้อหาการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) รวมถึงประวัติคราวๆของศิลปิน รวมถึงเนื้อหาของการสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism) ตามลำดับ
8. ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบเดี่ยว โดยมีวัสดุ อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ตามเนื้อหาที่เรียนรู้มารวมถึงตั้งหัวข้อเรื่องเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติเดี่ยวกัน พร้อมเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์จริงโดยมีครูและชุดกิจกรรมการสอนเป็นแนวทางปฏิบัติผลงานศิลปะ
9. เสร็จสิ้นเวลาที่กำหนดครูให้นักเรียนเก็บลายละเอียดและความเรียบร้อยของผลงานและตั้งเรียงผลงานพร้อมให้นักเรียนนำเสนอแบบสั้นๆพร้อมรับคำวิจารณ์จากเพื่อนร่วมชั้นและครู
10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมพร้อมทำแบบประเมิน

การจัดบูรณาการและบรรยากาศเชิงบวก

4. ให้นักเรียนเรียนรู้จากผลงานศิลปินที่โด่งดัง ในรูปแบบการเรียนรู้ทั้งด้านประวัติศาสตร์ศิลป์และหลักการทางทัศนศิลป์
5. ให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและการเรียนรู้เต็มที่พร้อมลงมือแก้ไขสถานการณ์ได้จริง
6. ใช้สื่อที่ทันสมัย จูงใจชักจูงสู่เนื้อหา และกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม

สื่อการจัดชุดกิจกรรม

3. Power Point ประกอบคำบรรยาย
4. ภาพถ่ายผลงานศิลปะ

อุปกรณ์การจัดกิจกรรม

3. ใบความรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (กิจกรรมที่ 5 อยากเห็นตามความฝัน)
4. อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
    - กระดาษ 200 แกรม
    - สีอะคริลิค/สีโปสเตอร์
    - พู่กันคละขนาด/กระป๋องใส่น้ำ/ผ้าเช็ดสี

การวัดและประเมิน

การวัดและการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
• สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการตอบคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น • การวิเคราะห์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน • การสรุปผลการอภิปรายและการปฏิบัติงาน	• แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ • แบบวัดความพึงพอใจ	• เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานศิลปะ 4. สี/รูปลักษณ์ 5. องค์ประกอบศิลป์ 6. ความสัมพันธ์ของผลงาน ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน • การประเมินความพึงพอใจ คะแนน 9-10 ระดับ ดีมาก คะแนน 7-8 ระดับ ดี คะแนน 5-6 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-4 ระดับ ควรปรับปรุง

ใบความรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 5 อยากเห็นตามความฝัน

การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

ประวัติโดยย่อซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

ซัลบาดอร์ โดมิงโก เฟลีเป ซาซินโต ดาลี โดแมเนก)Salvador Domingo Felipe Jacinto Dalí Domènech) หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ ซัลวาดอร์ ดาลี)Salvador Dalí) (2447 .ศ.พฤษภาคม พ 11 – .ศ.มกราคม พ 23 งานภาพวาดแนวเหนือจริงเป็นจิตรกรชาวสเปน มีชื่อเสียงจากผล (2532

ซาลวาดอร์ ดาลี เกิดเมื่อเวลา ที่เมืองฟิกูรัส ประเทศสเปน โดยมี 1904 พฤษภาคม 11 นาที ของวันที่ 45 นาฬิกา8 พ่อเป็นเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนหนังสือสัญญาและพินัยกรรม เป็นบุคคลสำคัญของสังคมที่นั่นพอสมควร ชื่อซาลวาดอร์นั้น 3 ชายของเขา ซึ่งตายไปแต่เดิมตั้งให้กับพี่ ปี ก่อนหน้าที่จะถึงคิวเกิดของดาลี เขากลายเป็นเด็กเพียงคนเดียวในบ้าน

ในหนังสือชีวประวัติชื่อ My secret life พิมพ์ในปี พ 2485.ศ.ได้กล่าวไว้ว่าในช่วงวัยเด็กนั้นค่อนข้างจะเป็นคนนิสัย" ขว7พ่อครัว เมื่ออายุขวบ เขาอยากจะเป็น6 หยิ่ง จองหอง คุยโว โอ้อวด และตอนอายุบเขาต้องการจะเป็นนโปเลียน จนกระทั่งถึงรอบมาเกิดของน้องสาวของเขา อานา มาเรีย จึงเป็นเหตุให้เด็กชาย ซาลวาดอร์ เป็นเด็กที่ถูกตามใจและได้รับอนุญาตให้ทำอะไรได้สารพัดตามที่เขาต้องการ

ดาลีมีโอกาสได้จัดแสดงผลงานในต่างประเทศหลายครั้ง เขาจัดแสดงผลงานเดี่ยวที่ Zwemmer Gallery กรุงลอนดอน ในสไตล์เซอร์เรียลิสต์ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องถึงการแสดงออกทางการเมืองมากขึ้น เขาสรรเสริญฮิตเลอร์ ความเอนเอียงในความนิยมระบอบราชาธิปไตยของเขาทำให้ถูกตำหนิอย่างเป็นทางการจากกลุ่ม เขาจึงยุติการร่วมกลุ่มเซอร์เรียลิสต์ตั้งแต่บัดนั้น ในปีเดียวกันนี้คือปี เขาได้ย่างเท้าก้าวแรกลงบนแผ่นดินอเมริกา และได้วาดภาพประกอบเมืองนิวยอร์ก 1934 ลงบนหนังสือThe American Weekly

ถึงแม้ว่าเขาจะเลิกยุ่งเกี่ยวกับกลุ่มเซอร์เรียลิสต์แล้วก็ตาม แต่เขายังเข้าร่วมงานนิทรรศการศิลปะเซอร์เรียลิสต์นานาชาติ ณ กรุงลอนดอน ในปี ดาลีไปอิตาลี และที่นั่นเขาได้รับอิทธิพลภาพวาดในยุคเรอเนสซองซ์ และ บาโรค มา 1937 1940 ด้วย ดาลีได้กลับไปอเมริกาอีกครั้งในปี ซึ่งเป็นช่วงสงครามโลก เพื่อตั้งถิ่นฐานในรัฐแคลิฟอร์เนีย และเริ่มทำชื่อเสียงในอเมริกาทันที เขาเขียนหนังสือชื่อซึ่งดีพิมพ์ในหนังสือ เดลี่ เพรส ของนิวยอร์ก ซึ่งนำมา " ตลับของ ซาลวาดอร์ ดาลีชีวิ " เขาเริ่มเขียนบทความ บทภาพยนต์ ควบคู่ไปกับ 1961 พิมพ์รวมเล่มในปีการวาดภาพ ดาลี เริ่มบุกรุกไปเปิดนิทรรศการครั้งใหญ่ที่กรุงโตเกียว ในปี คัมภีร์ไบเบิ้ล แต่มิใช่ว่าเขาไม่เคยนอกจากนี้ เขายังเริ่มวาดภาพประกอบพระ 1965-1964 ทำงานเกี่ยวกับศาสนามาก่อน เขาเคยวาดThe Madonna of Port Lligat และภาพ Christ of st.John of the Cross ในปี 2532 .ศ.ตามลำดับและพ 1951 และ 1942ดาลี ก็เสียชีวิตลงด้วยโรคหัวใจล้มเหลว รวมอายุได้ ปี 85

ผลงผลงานตัวอย่างซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

ศิลปิน	ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)
ชื่อผลงาน	The Persistence of Memory
สื่อวัสดุ	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	24 × 33 ซม.
ปี	ค.ศ. 1931

The Persistence of Memory, 1931

ที่มาของแนวคิด

ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali) ได้สร้างผลงานแนว เซอร์เรียลิสต์ (surrealism) แนวเหนือจริง ตามจิตใต้สำนึกของตัวศิลปิน เขาได้ถ่ายทอดผลงานได้อย่างโดดเด่น โดยผลงานThe Persistence of Memory เป็นภาพของนาฬิกาเหลว เขาได้แรงดาลใจจากเนยแข็งขนิดหนึ่งที่กินเป็นประจำ สื่อสัญลักษณ์ของความไม่แน่นอน การเสื่อมสลาย ผุพัง เน่าเปื่อยของสรรพสิ่งนำเสนอภาพความตาย เป็นแนวทางความเป็นจริงเชิงสัมพันทภาพของชีวิต ซึ่งดารี ได้นำเสนอได้ออกมาโดดเด่นตามเอกลักษณ์ของตนเอง

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

ซาลวาดอล์ ดารี ได้ใช้รูปทรงที่กึ่งเหมือนจริงและเหมือนจริงภายในภาพ มีสี น้ำหนัก แสงเงาที่ชัดเจน ใช้โครงสร้างของเส้นถ่ายเทความเคลื่อนไหวควบคู่กับรูปทรงภายในภาพและจินตนาการณ์ของเขาเอง

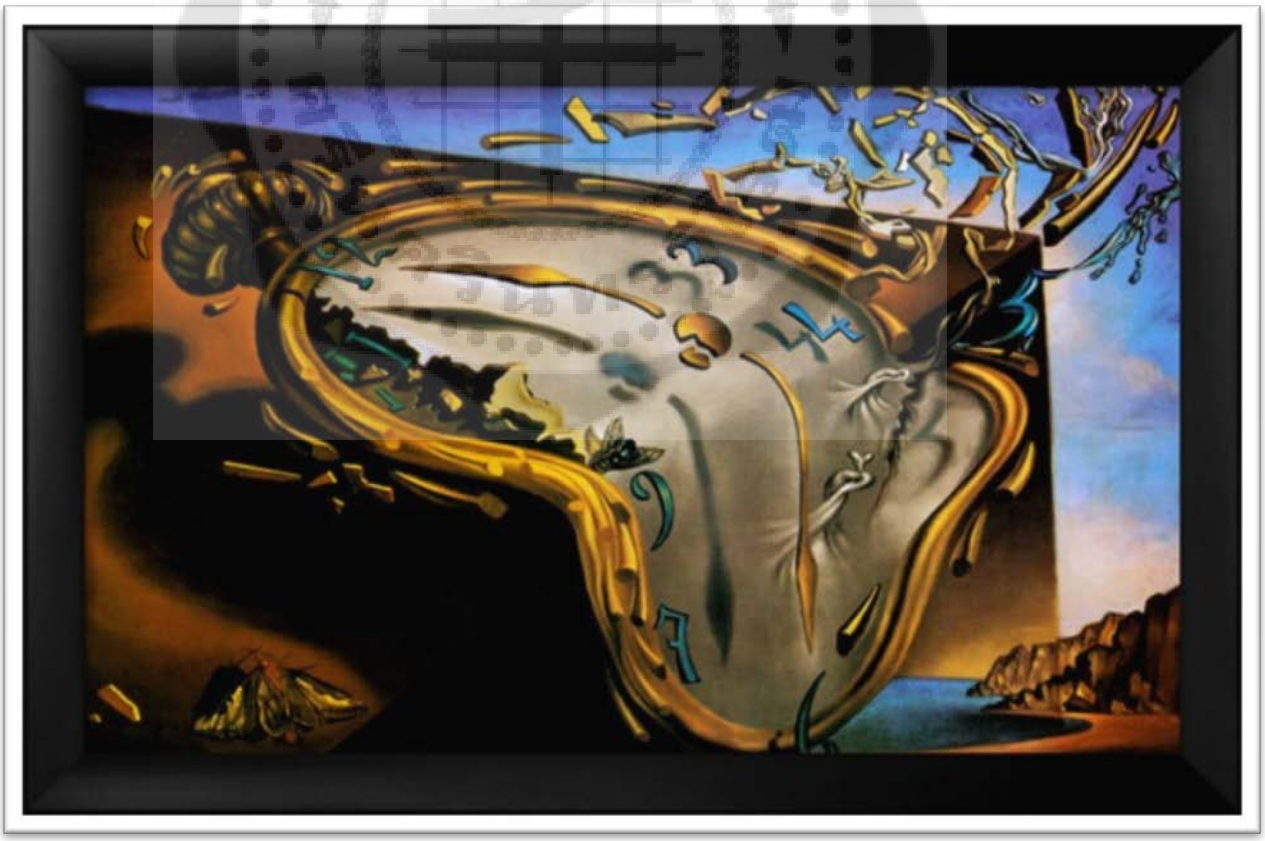
2. หลักองค์ประกอบศิลป์

ภาพ The Persistence of Memoryมีองค์ประกอบศิลป์ที่ชัดเจนทั้งด้านความเป็นเอกภาพ ดุลยภาพที่สมบูรณ์ รวมถึงสมมาตรที่เหมาะสมซ้าย ขาว สร้างจุดเด่นโดยรูปร่าง รูปทรงที่ชัดเจนโดยใช้สีที่ให้น้ำหนักแสงเงาชัดเจน มีขนาดและสีของวัตถุภายในภาพแบ่งระยะ ที่ว่างรวมถึงพื้นหลังที่สมบรูณ์ของบรรยากาศทั้งหมดภายในตัวผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)

ศิลปะแนวเซอเรียลิสม์ มีความหมายว่า เหนือความจริง เพราะศิลปะแนวนี้ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติ ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝันออกมา งานเซอเรียลิสม์มีความสำคัญอยู่ที่ การแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ-ปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝันและอารมณ์จินตนาการ ค่อนข้างโน้มเอียงไปในทางกามวิสัย หลักการของเซอเรียลิสม์คือ จินตนาการเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออก จินตนาการคือจิตไร้สำนึก และจิตไร้สำนึกเป็นภาวะของความฝัน ที่มีขบวนการต่อเนื่องกันซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรค์งานศิลปะได้ สิ่งที่เราเห็นจากโลกภายนอกขณะตื่นเป็นเพียงปรากฏการณ์ ทางการแทรกแซงความงามของพวกเขาคือความมหัศจรรย์ ความมหัศจรรย์เพียงอย่างเดียวที่สามารถสร้างศิลปะให้สมบูรณ์ได้ และยังให้ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหมายต่อความรู้สึกของมนุษย์ แนวคิดของศิลปะเหนือจริง เกิดจากการตั้งคำถามในการใช้ชีวิตของมนุษย์ว่าจริงๆ แล้วสิ่งที่เราเคยถูกสอนมาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ นั้น มีความจำเป็นต่อชีวิตเราจริงหรือไม่

อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- **กระดาษ 200 แกรม**
- **สีอะคริลิค/สีโปสเตอร์**
- **พู่กันคละขนาด/กระป๋องใส่น้ำ/ผ้าเช็ดสี**

วิธีดำเนินการ

1. ครูเตรียมหัวข้อและวัสดุในการสร้างสรรค์
2. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ พร้อมในการปฏิบัติงาน
3. ลงมือปฏิบัติงานตามกระบวนการสร้างสรรค์ ในเวลาที่กำหนด
4. เก็บลายละเอียด ความสะอาด ของผลงานและสถานที่
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
6. ครูสรุปกิจกรรมโดยรวม

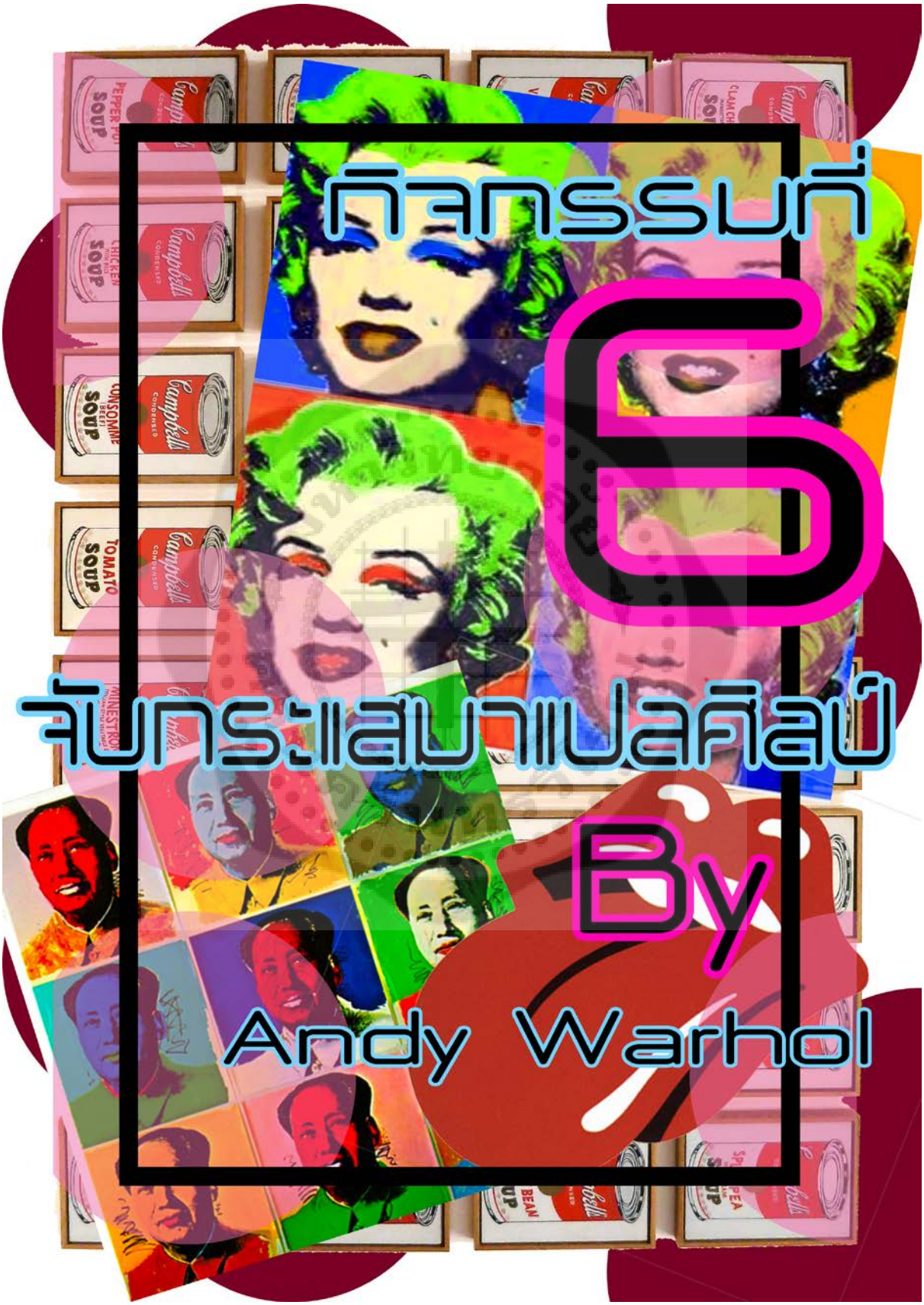

ดารี แนะนำ

นักเรียนควรใช้จินตนาการให้แปลกแตกต่างจากความเป็นจริง ตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ตามแนวทางของ **ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)**

กิจกรรมที่
6
จับกระแสวาเปลศิลป์
By
Andy Warhol

แผนการจัดกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป์

กิจกรรมที่ 6 จับกระแสมาแปลศิลป์

ชั่วโมงที่ 6

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ม.3/1 บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ

ศ 1.1 ม.3/2 ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์

ศ 1.1 ม.3/3 วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ

ศ 1.1 ม.3/9 วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน

ศ 1.1 ม.3/10 ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ

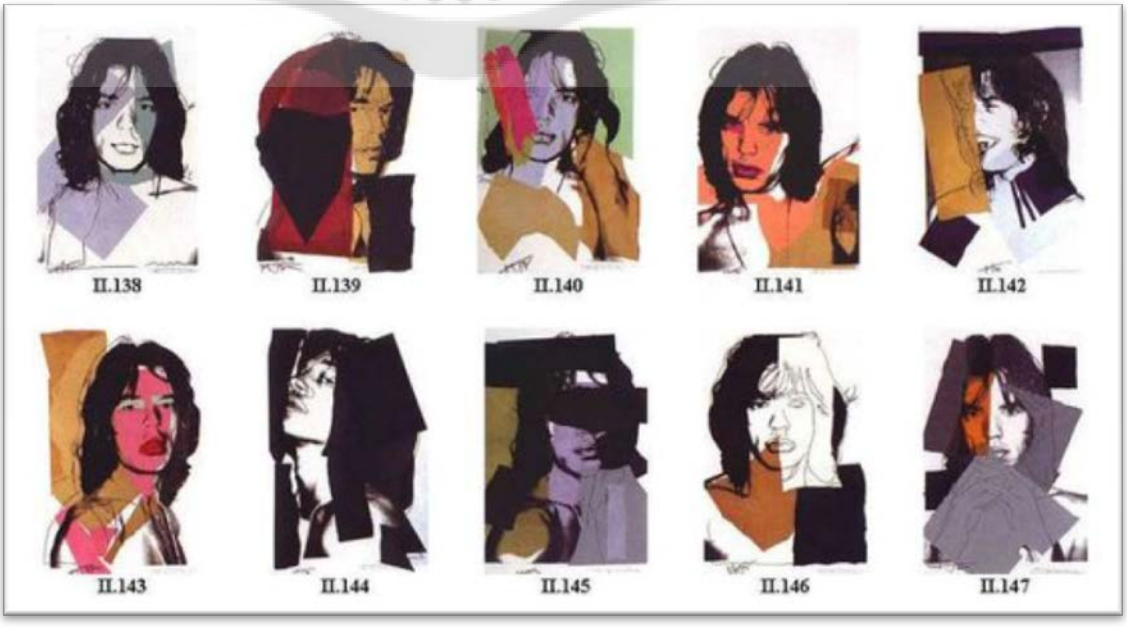
ศ 1.1 ม.3/11 เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ

ศ 1.2 ม.3/2 เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระสำคัญ

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์ตะแกรงไหม / Screen printหรือที่รู้กันอีกชื่อหนึ่งว่า Serigraph วิธีการที่ง่ายที่สุดของเทคนิคนี้ก็คือ ศิลปินจะกันส่วนต่างๆ ที่ไม่ต้องการให้เกิดภาพของแม่พิมพ์ที่ขึงจากตะแกรงผ้า (ส่วนใหญ่เป็นผ้าใยสังเคราะห์ที่มีคุณภาพคล้ายผ้าไหม) ขึงบนกรอบเฟรม จากนั้นหมึกพิมพ์จะถูกปาดด้วยยางปาดผ่านแม่พิมพ์ลงสู่กระดาษด้านล่าง โดยหมึกจะสามารถผ่านพื้นที่บนแม่พิมพ์ที่ไม่ได้ถูกกันเท่านั้นลงปรากฏบนกระดาษเป็นภาพ งานซิลสกรีนที่หลายๆ สีสามารถทำได้โดยการพิมพ์ผ่านแม่พิมพ์หลายๆ แม่พิมพ์ คือแม่พิมพ์แต่ละแม่พิมพ์สำหรับสีแต่ละสี นอกจากนี้วิธีนี้ศิลปินยังสามารถเขียนภาพลงบนแผ่นฟิล์มใสด้วยหมึกที่มีความทึบแสง หรือแสงไม่สามารถส่องผ่านได้ ถ้าเป็นงานภาพพิมพ์สี ศิลปินจะต้องแยกสีโดยการเขียนแยกลงบนแผ่นฟิล์มแต่ละแผ่น ซึ่งต้องทับซ้อนให้พอดีกัน จากนั้นภาพบนฟิล์มจะถูกถ่ายทอดลงบนแม่พิมพ์โดยกระบวนการฉายแสง คือ ใช้น้ำยาไวแสงผสมกับกาวอัด เคลือบให้ทั่วแม่พิมพ์ นำแผ่นฟิล์มที่เขียนไว้วางทับแม่พิมพ์ แล้วนำไปฉายด้วยแสงไฟ จากนั้นนำไปฉีดน้ำ พื้นที่ที่ศิลปินไม่ได้เขียนด้วยหมึกทึบแสงจะถูกกันไว้ด้วยน้ำยาไวแสงที่แข็งตัวและติดแน่น เมื่อนำไปพิมพ์หมึกพิมพ์หมึกพิมพ์จะไม่สามารถผ่านได้การพิมพ์เทคนิคนี้เริ่มแพร่หลายในยุโรป เมื่อปลายทศวรรษที่ 1940

แม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Serigraph) Silk-screen เป็นกระบวนการทำภาพิมพ์ที่พัฒนามาจากวิธีการ Stencil ซึ่งเป็นวิธีสร้างรูปซ้ำๆ เหมือนๆ กันได้หลายรูป โดยการเจาะกระดาษหรือวัสดุอื่นให้เป็นรูปแล้วพ่น หรืออาบสีให้ผ่านช่องว่างลงไปติดเป็นรูปที่ต้องการ สำหรับ Silk-screen แม่พิมพ์จะเป็นตะแกรงที่ละเอียดมาก ตะแกรงนี้จะช่วยยึดทั้งส่วนที่เป็นช่องว่าง และส่วนที่ทึบตันให้ติดเป็นแผ่นระนาบเดียวกัน วิธีการนี้ช่วยให้การสร้างแม่พิมพ์มีความละเอียดประณีต และเมื่อพิมพ์ออกมารูปจะมีความคมชัดกว่า รวมทั้งพิมพ์ซ้ำๆ ได้ปริมาณที่มากกว่าในการพิมพ์จะใช้ยางปาดที่มีหน้าตัดเรียบคมปาดหมึกผ่านช่องว่างให้ลงไปติดบนแผ่นกระดาษ เกิดเป็นรูปที่ต้องการได้

สาระการเรียนรู้

5. ภาพพิมพ์ (Printing)
6. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและประวัติพอสังเขปของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)	อธิบายถึงหลักการ ภาพพิมพ์ (Printing)ของผลงานศิลปะและอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol) ได้
ด้านทักษะกระบวนการ (P)	สร้างสรรค์ผลงานศิลปะรูปแบบ ภาพพิมพ์ (Printing) ได้
ด้านเจตคติ (A)	ชื่นชมผลงานศิลปะรูปแบบ ภาพพิมพ์ (Printing) ของตนเองและศิลปิน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แปลผลอย่างรวดเร็ว
8. คิดสังเคราะห์พร้อมสร้างสรรค์ผลงานจริง อย่างชัดเจน
9. ความสามารถในการสื่อสาร

ภาระชิ้นงาน

3. ผลงานศิลปะรูปแบบ ภาพพิมพ์ (Printing)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

1. ครูนำภาพผลงาน แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol) มาแสดงพร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อผลงาน โดยครูตั้งคำถาม เช่น
    - นักเรียนรู้จักผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้หรือไม่
    - ผลงานที่นักเรียนเห็นเป็นรูปแบบทัศนศิลป์ใด

ขั้นสู่กิจกรรม

2. ครูอธิบายเนื้อหาพร้อมเฉลยคำถามช่วงแรก พร้อมใช้สื่อ Power Point พร้อมภาพถ่ายผลงาน เพื่ออธิบายถึงเนื้อหาการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของแอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol) รวมถึงประวัติคราว ๆของศิลปิน รวมถึงเนื้อหาของหลักการภาพพิมพ์ (Printing) ตามลำดับ
3. ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบคู่ 2 คนต่อชิ้นผลงาน โดยมีวัสดุ อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ตามเนื้อหาที่เรียนรู้มารวมถึงตั้งหัวข้อเรื่องเพื่อเป็นทิศทางการสร้างสรรค์เดียวกันทั้งห้อง และรูปภาพต้นแบบตามหัวข้อ พร้อมเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์จริง โดยมีครูและชุดกิจกรรมการสอนเป็นแนวทางปฏิบัติผลงานศิลปะ
4. เสร็จสิ้นเวลาที่กำหนดครูให้นักเรียนเก็บลายละเอียดและความเรียบร้อยของผลงานและตั้งเรียงผลงานพร้อมให้นักเรียนนำเสนอแบบสั้น ๆพร้อมรับคำวิจารณ์จากเพื่อนร่วมชั้นและครู
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมพร้อมทำแบบประเมิน

การจัดบูรณาการและบรรยากาศเชิงบวก

7. ให้นักเรียนเรียนรู้จากผลงานศิลปินที่โด่งดัง ในรูปแบบการเรียนรู้ทั้งด้านประวัติศาสตร์ศิลป์และหลักการทางทัศนศิลป์
8. ให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและการเรียนรู้เต็มที่พร้อมลงมือแก้ไขสถานการณ์ได้จริง
9. ใช้สื่อที่ทันสมัย จูงใจชักจูงสู่เนื้อหา และกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม

สื่อการจัดชุดกิจกรรม

5. Power Point ประกอบคำบรรยาย
6. ภาพถ่ายผลงานศิลปะ

อุปกรณ์การจัดกิจกรรม

5. ใบความรู้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปินยุค ศิลปะสมัยใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (กิจกรรมที่ 6 จับกระแสมาแปลศิลป์)
6. อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
    - เสื่อยืดขาว
    - ตะแกรงไหม/ดินสอไข/ยางปาดสี/สีพิมพ์ผ้า
    - รูปภาพต้นแบบ

การวัดและประเมิน

การวัดและการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
• สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการตอบคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น • การวิเคราะห์ในกาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน • การสรุปผลการอภิปรายและการปฏิบัติงาน	• แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ • แบบวัดความพึงพอใจ	• เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงานศิลปะ 7. สี/รูปลักษณ์ 8. องค์ประกอบศิลป์ 9. ความสัมพันธ์ของผลงาน ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน • การประเมินความพึงพอใจ คะแนน 9-10 ระดับ ดีมาก คะแนน 7-8 ระดับ ดี คะแนน 5-6 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-4 ระดับ ควรปรับปรุง

ใบความ

กิจกรรมที่ 6 จับกระแสมาแปลศิลป์

เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing)

จากแนวทางจากผลงานของ แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

ประวัติโดยย่อแอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

แอนดี้ วอร์ฮอล คือใคร? ถ้าเขาตอบเองเขาจะตอบว่า แต่ในบาง "ดูภาพเขียนและดูหนังสือของผม นั่นคือผม ไม่มีอะไรนอกเหนือจากนั้น" และเป็นอาวุโสผู้ยิ่งใหญ่ในโลก 1970เป็นผู้ประสบความสำเร็จที่ไม่ยอมหยุดนิ่งในทศวรรษ 1960รรษคำตอบบอกว่า เขาเป็นผู้ร่วมสร้างศิลปะทศว —1980ของศิลปะล้ำยุคในทศวรรษสำหรับอเมริกาและโลกลูกชายคนงานเหมืองแร่เชื้อสายเช็คโกฯ เติบโตในพิทส์เบิร์ก จบปริญญาสาขาการออกแบบ และเริ่มอาชีพในทางพาณิชย์คนหนุ่มสาวในแวดวงศิลปะยุคนั้นมักละอายที่จะใช้ชื่อจริงเมื่อต้องหาหนทางอยู่รอด ศิลป์ ในนิวยอร์ค-ด้วยการรับงานพาณิชย์ศิลป์ แต่ แอนดี้ วอร์ฮอลไม่ เขาเปิดเผยและไม่ใส่ใจกับคำเย้ยหยันจากกลุ่มศิลปินแอ็บสแตร็คท์และเอ็กซ์เพรสชั่นนิสต์ที่กำลังเฟื่องฟูและรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นในนิวยอร์ค

กลางกำแพงหนาทึบของแอ็บสแตร็คท์ และเอ็กซเพรสชั่น เริ่มมีรอยปริของศิลปะแนวใหม่ในกลางทศวรรษ เมื่อศิลปินอังกฤษกลุ่ 1950มหนึ่งเปิดแสดงงานศิลปะที่นำสิ่งของสัพเพเหระมาใช้ เช่น หนังสือการ์ตูน เฟอร์นิเจอร์เก่าๆ แผ่นปลิวโฆษณา และกระทั่งลูกกวาด งานที่ดูแล้วสดชื่นให้ความรู้สึกว่าเริง ลอว์เรนซ์ อลาววีย์ นักวิจารณ์ชื่อดังขนานนามมันว่า " ป็อป อาร์ต "

เขาเป็นคนบ้างาน และคอยกระตุ้นพว "กเราด้วยถ้าผมจะเขียนเพลงสักเพลง เขาก็จะพูดว่า " ลูรีด ผู้นำวง เวลเวท อันเดอร์กราวน์ เล่า " ปี แอนดี้ วอร์ฮอลสร้างผลงานมากมายเกินกว่าจะนึกได้ ผลลัพธ์คุ้มค่าเมื่อ5ภายในระยะเวลา "เพลงล่ะ งานเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง5ทำไมไม่เขียนสัก เขาไม่เพียงประสบความสำเร็จในชื่อเสียง ยังประสบความสำเร็จในฐานะการเงินอีกด้วย แอนดี้ วอร์ฮอล บอกว่า ความสำเร็จทางธุรกิจเป็น " หรือ โรงงานใหม่ที่ยูเนียน 47นที่ที่คนอยากจะเข้าไปมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นโรงงานบนถนนโรงงานของเขากลายเป็ "ศิลปะที่น่าชื่นชมอย่างหนึ่งสแควร์ เป็นที่รวมของคนมีชื่อเสียงในวงการบันเทิงทุกสาขา คนที่แปลกพิสดารและ "ยาเสพติด"

ขณะที่เขากำลังโด่งดังสุดขีด แอนดี้ วอร์ฮอลก็ถูกยิงสลานีส เธอเดินเข้าไปในโรงงานของเขาแล้วก็ยิง เขา นัดที่ท้อง โดยผู้หญิงชื่อ วาเลอรี่2 ถูกนำส่งโรงพยาบาลเพื่อผ่าตัด หมอลงความเห็นว่าเขาคงไม่รอด แต่แอนดี้ วอร์ฮอลก็ยังไม่ตาย มันเป็นเพียงการสิ้นสุดแห่งยุคสมัยหนึ่ง ช่วงปลายทศวรรษมหวาดกลัวที่เกาะกุม เขาให้มีการติดตั้งระบบแอนดี้ วอร์ฮอลใช้เวลาไปกับการพักฟื้นรักษาอาการบาดเจ็บและรักษาควา 1960 ความปลอดภัยภายในโรงงานใหม่หมด ไม่มีการสร้างหนังหรือภาพเขียนชิ้นสำคัญออกมาอีกเลยจนสิ้นทศวรรษ

แม้ในทศวรรษ แอนดี้ วอร์ฮอลจะไม่ได้สร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆที่น่าตื่นเต้น แต่เขาก็กลายเป็นแบบอย่างของคนรุ่นใหม่มากมาย และ 1980 งคงทำงานด้านอื่นๆ ไม่หยุดยั้ง นิตรสารอินเทอร์วิวที่เขาก่อร่างสร้างขึ้นประสบความสำเร็จอย่างสูง เขามีรายการโชว์ทางเคเบิ้ลยัทีวี มีรายการ " 15นาที กับแอนดี้ วอร์ฮอล ใกล้กับ ฟูด-ทางเอ็มทีวี รับเชิญปรากฏตัวในงานมิวสิควิดีโอ และหนังชุด เตรียมวางแผนจะเปิดร้านอาหารฟาสต์ " พิพิธภัณฑ์วิทนีย์ในนิวยอร์ค สนใจคนที่มาเป็นแบบภาพชุดใหม่ชื่อTen Portraits Of Jews Of Twentieth Century อย่าง ฟรานซ์ คาฟก้า และซาร่า เบิร์นฮาร์ดท์ ตั้งใจจะวาดภาพชุดเด็กและสัตว์ต่างๆที่ยังไม่มีเขี้ยวเล็บ และเสร็จสิ้นกับงานภาพ The Last Supper และตั้งแสดงที่มิลาน อิตาลี ขณะที่ภาพต้นฉบับของ ลีโอนาโด อาวินชี กำลังอยู่ในระหว่างซ่อมแซม

แอนดี้ วอร์ฮอล ไม่ใช่คนแข็งแรงมาตั้งแต่แรก เขาพยายามดูแลตัวเอง และไม่เคยหยุดนึกถึงโรคภัยไข้เจ็บที่น่าสะพึงกลัว แต่ในที่สุดก็ทานไม่ไหว เขาเข้าโรงพยาบาลคอร์เนล เมดิคัลเซ็นเตอร์ เพื่อผ่าตัดถุงน้ำดีในวันที่ กุมภาพันธ์ การผ่าตัดผ่านไปด้วยดี แต่เช้าวันพรุ่ง แอนดี้ วอร์ 21 ฮอลก็ต้องเสียชีวิตไปด้วยอาการหัวใจวาย ทิ้งทรัพย์สมบัติมูลค่าราว ล้านเหรียญ ภาพเขียนสี ภาพดรออิ้งขนาดใหญ่ รูปปั้น เทป คาส 15ถึง 10 ละหนังสืออีกมากมาย โรงงานของเขาแม้เต็มไปด้วยเรื่องเซ็กส์และยาเสพติด แต่ลึกลงไปข้างหลัง เขากลับเป็นเส็ทท์ ฟิล์มหนังอันเดอร์กราวน์ แ คนเคร่งศาสนา ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ พินัยกรรมตอนหนึ่งของวอร์ฮอลระบุไว้ชัดเจนว่าให้นำเงินไปก่อตั้งเป็นมูลนิธิสำหรับศิลปินทางด้านทัศนศิลป์

แอนดี้ วอร์ฮอล ที่ได้รับขนานนามว่าเป็นราชาแห่งป็อบ อาร์ต จากโลกนี้ไป แต่ได้ทิ้งผลงานสร้างสรรค์ที่มากปริมาณและเปี่ยมคุณภาพไว้

ผลงานตัวอย่างแอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)

ศิลปิน	แอนดี่ วอลฮอร์ (Andy Warhol)
ชื่อผลงาน	Campbell's Soup Cans
สื่อวัสดุ	สีสกรีนบนผ้าใบ
ขนาด	80.5 x 46.7 ซม.
ปี	ค.ศ. 1962

Campbell's Soup Cans, 1962

ที่มาของแนวคิด

แอนดี่ วอลฮอร์ เริ่มนำภาชนะสำหรับบรรจุเครื่องอุปโภคที่อยู่ใกล้ตัว เช่น กระป๋องซุป ธนบัตร ขวดน้ำอัดลม มาสร้างเป็นงานศิลปะ โดยวาดด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ หรือใช้เทคนิคซิลก์สกรีนบนผ้าใบ หรือทั้งสองอย่างผสมกันผลงานของเขา มีเอกลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึง อำนาจในการผลิตของระบบทุนนิยม การผสมผสานระหว่างสีสันอันหลากหลาย และสิ่งที่เห็นได้ในชีวิตประจำวัน

หลักทางทัศนศิลป์

1. หลักทางทัศนธาตุ

แอนดี่ วอลฮอร์สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้สีที่สดใส และเส้นที่ชัดเจนตัดกันด้วยการเด่นชัดด้วยรูปร่างรูปทรง

2. หลักองค์ประกอบศิลป์

Campbell's Soup Cans เป็นผลงานที่แสดงจุดเด่นชัดเจน มีความเป็นดุลยภาพ เอกภาพเป็นหลัก ให้เกิดจุดสนใจตรงกลางหรือสิ่งที่จะสื่อสารออกมาเป็นอย่างเดียวคือ รูปทรงกระป๋องซุป

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Screen print)

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Screen print)หรือที่รู้กันอีกชื่อหนึ่งว่า Serigraph วิธีการที่ง่ายที่สุดของเทคนิคนี้ก็คือ ศิลปินจะกันส่วนต่างๆ ที่ไม่ต้องการให้เกิดภาพของแม่พิมพ์ที่ขึงจากตระแกรงผ้า (ส่วนใหญ่เป็นผ้าใยสังเคราะห์ที่มีคุณภาพคล้ายผ้าไหม) ขึงบนกรอบเฟรม จากนั้นหมึกพิมพ์จะถูกปาดด้วยยางปาดผ่านแม่พิมพ์ลงสู่กระดาษด้านล่าง โดยหมึกจะสามารถผ่านพื้นที่บนแม่พิมพ์ที่ไม่ได้ถูกกันเท่านั้นลงปรากฏบนกระดาษเป็นภาพ งานซิลสกรีนที่หลายๆ สีสามารถทำได้โดยการพิมพ์ผ่านแม่พิมพ์หลายๆ แม่พิมพ์ คือแม่พิมพ์แต่ละแม่พิมพ์สำหรับสีแต่ละสี นอกจากนี้วิธีนี้ศิลปินยังสามารถเขียนภาพลงบนแผ่นฟิล์มใสด้วยหมึกที่มีความทึบแสง หรือแสงไม่สามารถส่องผ่านได้ ถ้าเป็นงานภาพพิมพ์สี ศิลปินจะต้องแยกสีโดยการเขียนแยกลงบนแผ่นฟิล์มแต่ละแผ่น ซึ่งต้องทับซ้อนให้พอดีกัน จากนั้นภาพบนฟิล์มจะถูกถ่ายทอดลงบนแม่พิมพ์โดยกระบวนการฉายแสง คือ ใช้น้ำยาไวแสงผสมกับกาวอัด เคลือบให้ทั่วแม่พิมพ์ นำแผ่นฟิล์มที่เขียนไว้วางทับแม่พิมพ์ แล้วนำไปฉายด้วยแสงไฟ จากนั้นนำไปฉีดน้ำ พื้นที่ที่ศิลปินไม่ได้เขียนด้วยหมึกทึบแสงจะถูกกันไว้ด้วยน้ำยาไวแสงที่แข็งตัวและติดแน่น เมื่อนำไปพิมพ์หมึกพิมพ์หมึกพิมพ์จะไม่สามารถผ่านได้การพิมพ์เทคนิคนี้เริ่มแพร่หลายในยุโรป เมื่อปลายทศวรรษที่ 1940

แม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Serigraph) Silk-screen เป็นกระบวนการทำภาพิมพ์ที่พัฒนามาจากวิธีการ Stencil ซึ่งเป็นวิธีสร้างรูปซ้ำๆ เหมือนๆ กันได้หลายรูป โดยการเจาะกระดาษหรือวัสดุอื่นให้เป็นรูปแล้วพ่น หรืออาบสีให้ผ่านช่องว่างลงไปติดเป็นรูปที่ต้องการ สำหรับ Silk-screen แม่พิมพ์จะเป็นตะแกรงที่ละเอียดมาก ตะแกรงนี้จะช่วยยึดทั้งส่วนที่เป็นช่องว่าง และส่วนที่ทึบตันให้ติดเป็นแผ่นระนาบเดียวกัน วิธีการนี้ช่วยให้การสร้างแม่พิมพ์มีความละเอียดประณีต และเมื่อพิมพ์ออกมารูปจะมีความคมชัดกว่า รวมทั้งพิมพ์ซ้ำๆ ได้ปริมาณที่มากกว่าในการพิมพ์จะใช้ยางปาดที่มีหน้าตัดเรียบคมปาดหมึกผ่านช่องว่างให้ลงไปติดบนแผ่นกระดาษ เกิดเป็นรูปที่ต้องการได้

อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- เสื่อยืดขาว
- ตะแกรงไหม/ดินสอไข/ยางปาดสี/สีพิมพ์ผ้า
- รูปภาพต้นแบบ

วิธีดำเนินการ

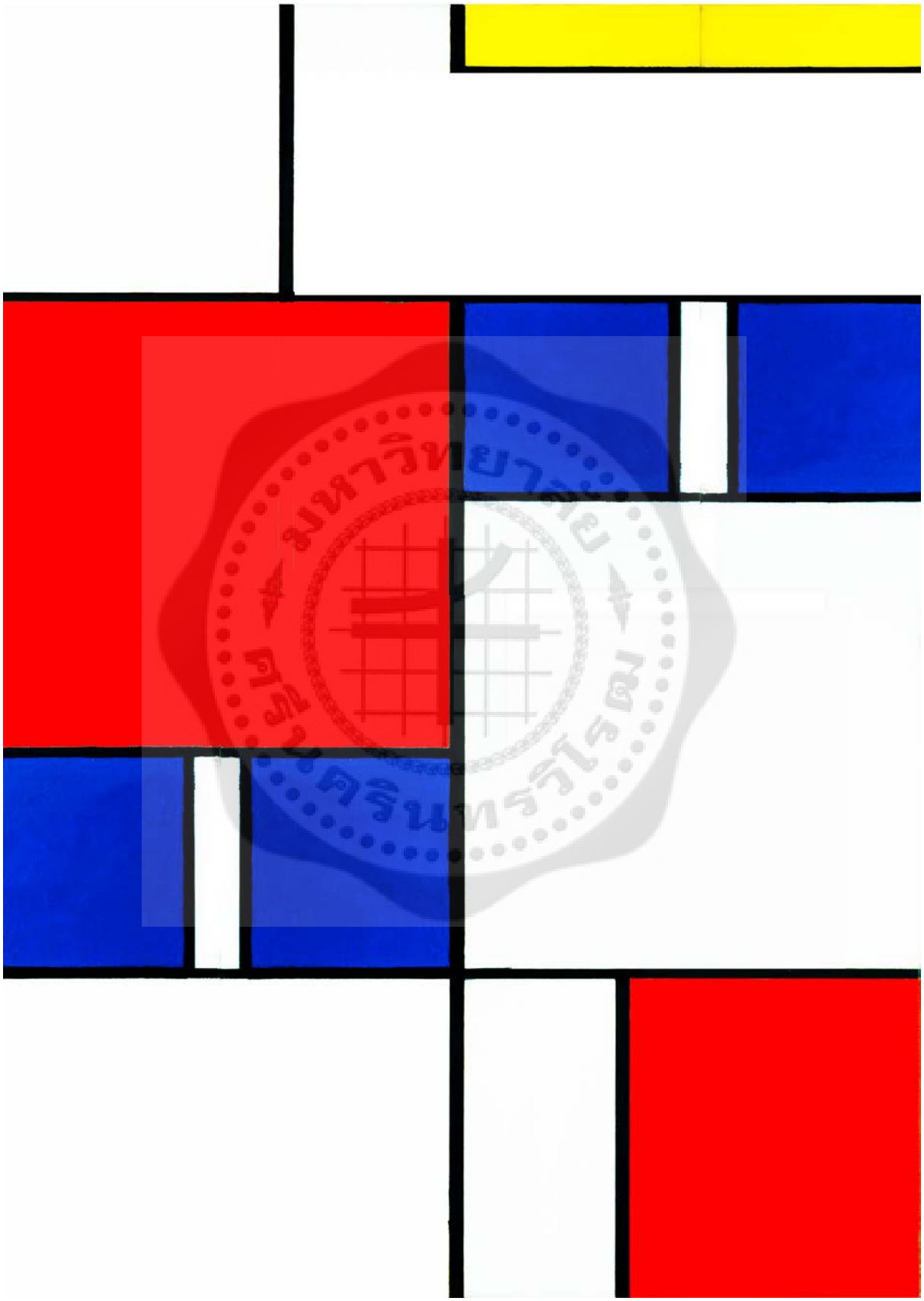
1. ครูเตรียมหัวข้อและต้นแบบในการสร้างสรรค์
2. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ พร้อมในการปฏิบัติงาน
3. ลงมือปฏิบัติงานตามกระบวนการสร้างสรรค์ ในเวลาที่กำหนด
4. เก็บลายละเอียด ความสะอาด ของผลงานและสถานที่
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
6. ครูสรุปกิจกรรมโดยรวม

วอลฮอร์ แนะนำ

นักเรียนควรหาต้นแบบในการจะนำมาพิมพ์ให้ชัดเจน ภาพคมชัดรวมถึงเพิ่มลูกเล่นได้ดีตามจินตนาการของตนเอง ทั้งสีสัน และรูปทรง ตามแนวทางของ **แอนดี้ วอลฮอร์ (Andy Warhol)**

แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียน สำหรับ
ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียน สำหรับ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ.....

เลขที่...../3.ชั้น ม.....

<u>เกณฑ์การวิเคราะห์ผลงาน</u>

ข้อที่ การใช้สี 1

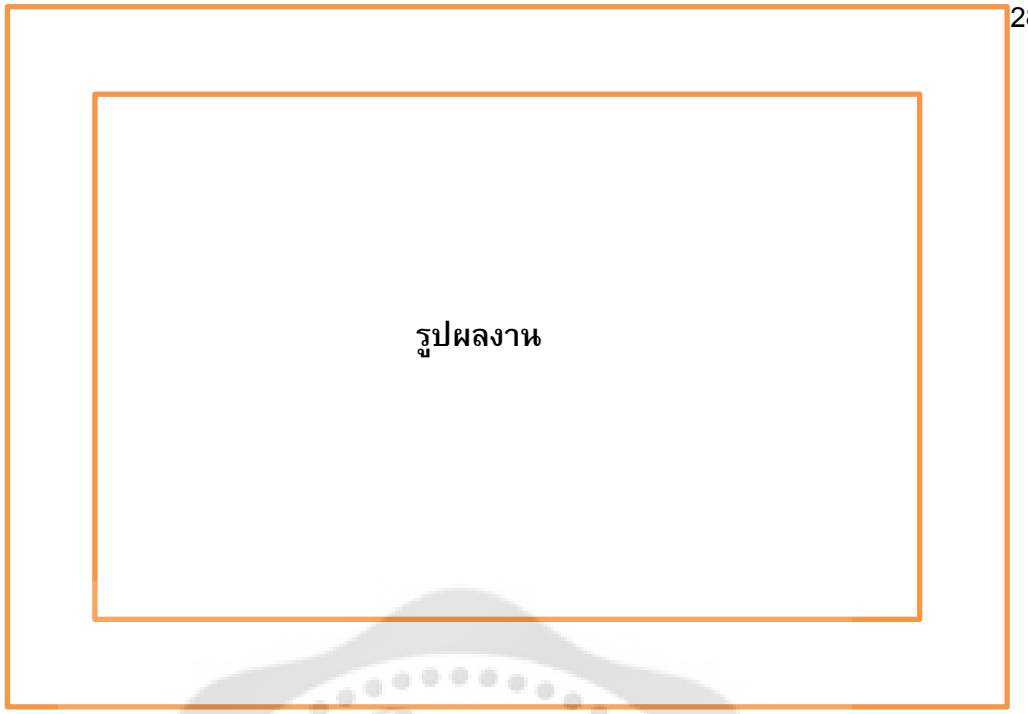
หมายถึง พิจารณาผลงานศิลปะโดยรวม สีสันที่โดดเด่น

ข้อที่ 2 องค์ประกอบศิลป์

หมายถึง แสดงเนื้อหา เรื่องราว และหลักองค์ประกอบศิลป์

ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ของผลงาน

หมายถึง พิจารณานาคุณค่าของผลงานกับความสัมพันธ์กับเนื้อหา ตนเอง เพื่อน สังคม

ผลงานกิจกรรมที่ ทีแปรงสร้างสัมผัส 1

ชื่อผลงาน.....

1. การใช้สี

.....

.....

2. องค์ประกอบศิลป์

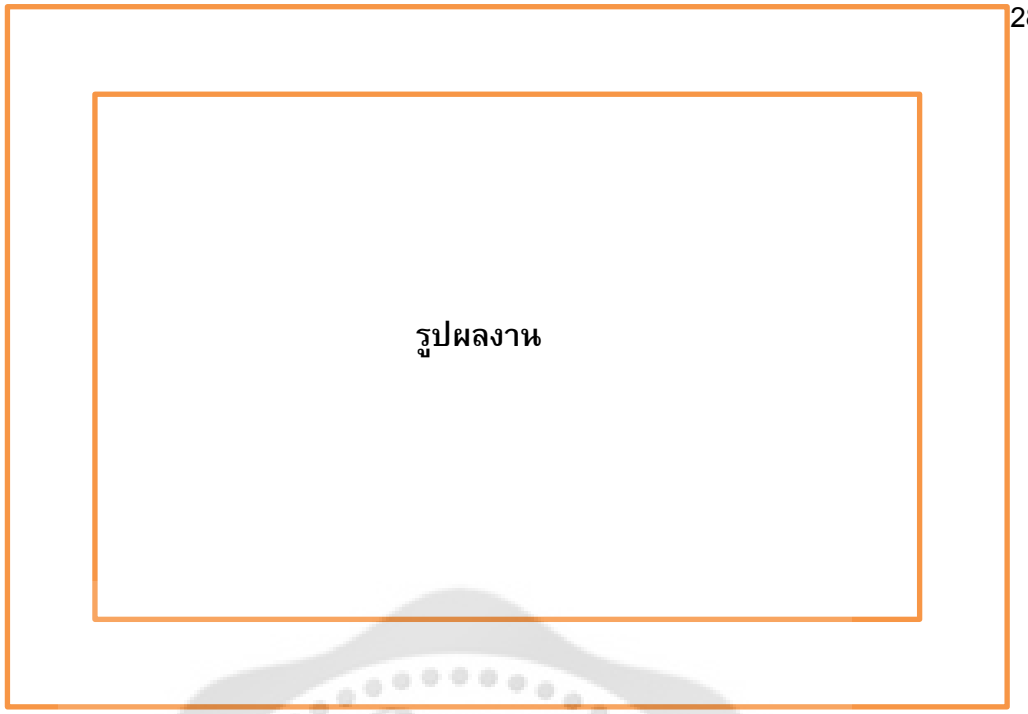
.....

.....

3. ความสัมพันธ์ของผลงาน

.....

.....

ผลงานกิจกรรมที่ างสร้างมุมมองแตกต่ 2

ชื่อผลงาน.....

1. การใช้สี

.....

.....

2. องค์ประกอบศิลป์

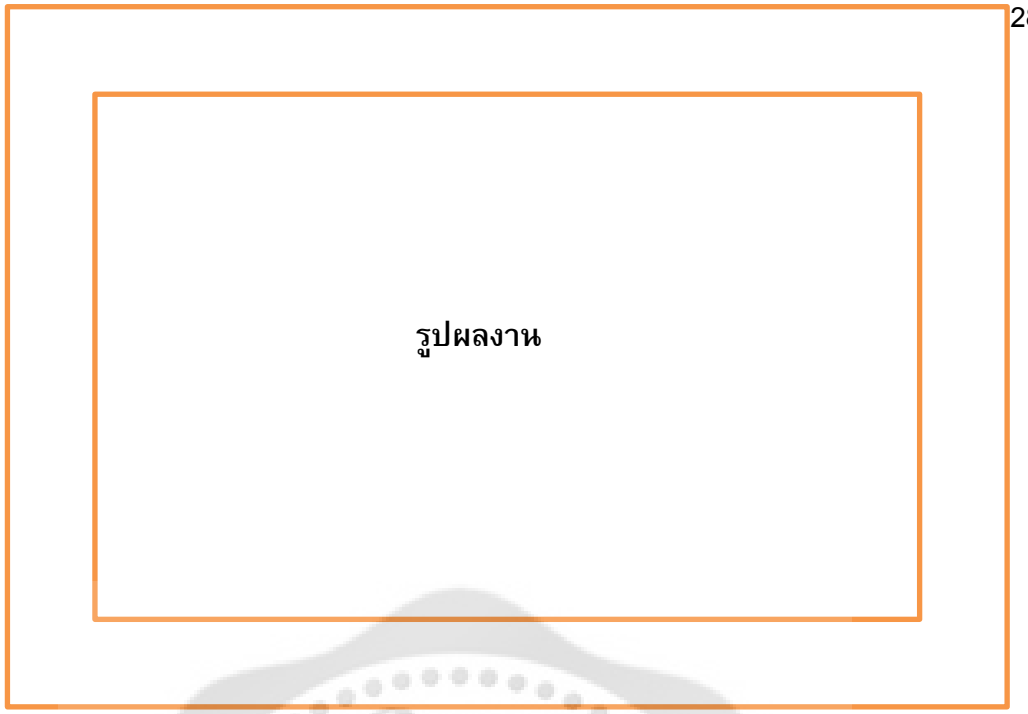
.....

.....

3. ความสัมพันธ์ของผลงาน

.....

.....

ผลงานกิจกรรมที่ แทรกออกผ่านมุมมอง 3

ชื่อผลงาน.....

1. การใช้สี

.....

.....

2. องค์ประกอบศิลป์

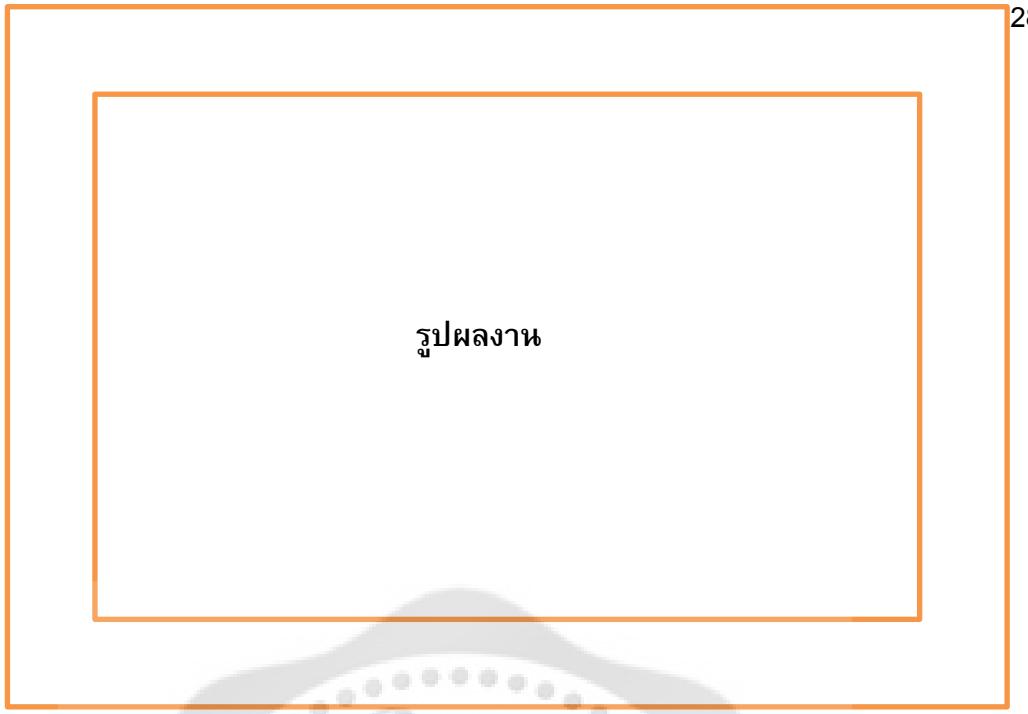
.....

.....

3. ความสัมพันธ์ของผลงาน

.....

.....

ผลงานกิจกรรมที่ สิ่งของแทนความคิด 4

ชื่อผลงาน.....

1. การใช้สี

.....

.....

2. องค์ประกอบศิลป์

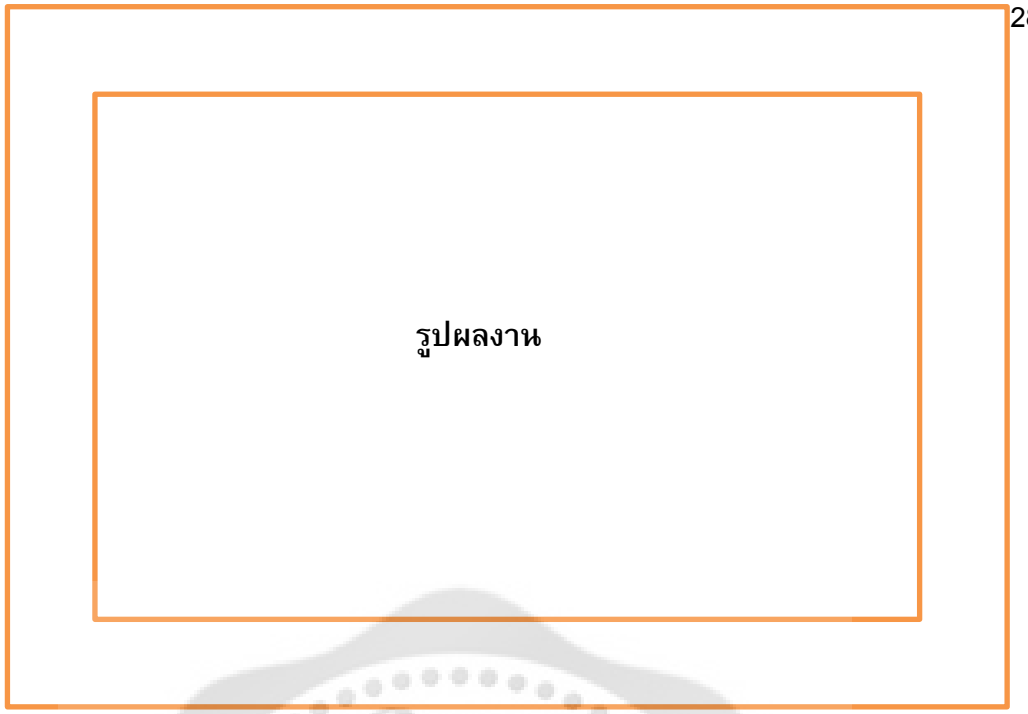
.....

.....

3. ความสัมพันธ์ของผลงาน

.....

.....

ผลงานกิจกรรมที่ อยากเห็นตามความฝัน 5

ชื่อผลงาน.....

1. การใช้สี

.....

.....

2. องค์ประกอบศิลป์

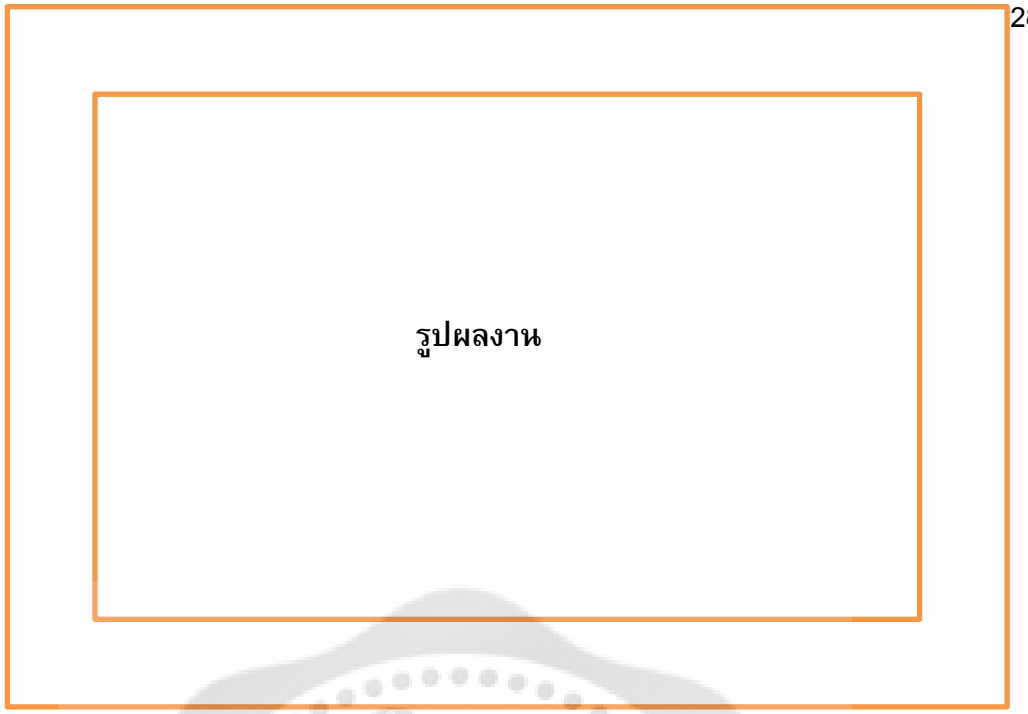
.....

.....

3. ความสัมพันธ์ของผลงาน

.....

.....

ผลงานกิจกรรมที่ สมาแปลศิลป์จับกระแ 6

ชื่อผลงาน.....

1. การใช้สี

.....

.....

2. องค์ประกอบศิลป์

.....

.....

3. ความสัมพันธ์ของผลงาน

.....

.....

แบบทดสอบความพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน
ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบทดสอบความพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์
โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3

แบบทดสอบความพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ เพื่อใช้สอบถามกับ3 ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า5 ระดับ แบ่งระดับความพึงพอใจ มากที่สุด ระดับความพึงพอใจ มาก ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง ระดับความพึงพอใจ น้อย ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับคำตอบที่นักเรียนมีความเห็นสอดคล้อง

ข้อที่	เนื้อหาข้อความสอบถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.	ชุดกิจกรรมน่าสนใจและจูงใจในการเรียนรู้					
3.	นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ศิลปะทัศนศิลป์ในระดับใด					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่มีต่อ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

.....

.....

.เกณฑ์การให้คะแนน

ถ้าเลือกตอบ - มากที่สุด) 5 คะแนนมาก 4 คะแนนปานกลาง) 3 คะแนนน้อย) (2 คะแนนอยที่สุดน้) (1 (คะแนน

แบบสอบถามความพึงพอใจ
ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน /

ข้อที่	เนื้อหาข้อความสอบถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.	ชุดกิจกรรมน่าสนใจและจูงใจในการเรียนรู้					
3.	ชุดกิจกรรมช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ศิลปะ ทัศนศิลป์ของนักเรียน					
4.	นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย					
5.	ครูจัดเตรียม เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนครบถ้วน พร้อมปฏิบัติจริง					
6.	สื่อในการเรียนรู้น่าสนใจ					
7.	สื่อในการเรียนรู้ตรงตามเนื้อหา					
8.	การใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละเรื่องแต่ละเทคนิค					
9.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ในการเรียนรู้ขณะดำเนินการกิจกรรม					
10.	ภาพและเนื้อหาในสื่อที่นำมาประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย					

		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง พื้นผิว Texture					
12.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง พื้นผิว Texture ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม					
13.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง สี Colour					
14.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง สี Colour ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม					
15.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง รูปร่าง รูปทรง Shape and Form					
16.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง รูปร่าง รูปทรง Shape and Formรรมตรงตามหัวข้อของชุดกิจก					
17.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)					
18.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม					
19.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง ผลงานเหนือจริง Surrealism					

		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง ผลงานเหนือจริง Surrealismตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม					
21.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง ภาพพิมพ์ Printing					
22.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง ผลงานภาพพิมพ์ Printing ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม					
23.	นักเรียนชอบปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทัศนศิลป์					
24.	นักเรียนสนใจการเรียนรู้ใน ชุดกิจกรรม					
25.	การปฏิบัติงานศิลปะจริง ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ใหม่ในการทำงานศิลปะ					
26.	ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง					
27.	มีการอภิปรายเนื้อหาร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครู					
28.	นักเรียนได้หาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง เช่น Internet ห้องสมุด เป็นต้น					
29.	ครูคอยให้คำปรึกษากับนักเรียนสงสัยในขั้นตอนการทำ					
30.	การประเมินผลในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม					
31.	นักเรียนชอบที่ทุกคนในห้องมีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน					

		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
32.	นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้มาสร้างเป็นผลงานที่แปลกใหม่ได้					
33.	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการสร้างผลงาน					
34.	นักเรียนมีอิสระในการสร้างผลงานและแสดงออก					
35.	ในห้องเรียนมีบรรยากาศเป็นกันเองและสนุกสนาน					
36.	นักเรียนภูมิใจเมื่อเพื่อนชื่นชมผลงานของตน					
37.	นักเรียนสามารถนำกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
38.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆของศิลปินอื่นๆ					
39.	นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนทุกกิจกรรม ภายใน ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3					
40.	เวลาในการเรียนการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมที่ทำ					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

- แบบประเมินชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
- แบบประเมินแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียน สำหรับ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดย ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
- แบบประเมินแบบวัดพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ

นายโดม คล้ายสังข์ รหัสนิสิต55199130386 เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้สร้างเครื่องมือ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ แบบสอบถาม 3 ในแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ เพื่อใชนความพึงพอใจ และนการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในการนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาจากท่านผู้เชี่ยวชาญในการตรวจชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ แบบวิเคราะห์ 3 อนำไปปรับปรุง หาความตรงเชิงเนื้อหา และเก็บผลงานศิลปะ และ แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อข้อมูลต่อไป ซึ่งข้าพเจ้าวางแผนไว้ว่าจะดำเนินการเก็บข้อมูลให้เสร็จภายในภาคเรียนที่ 2/2557 โดยข้าพเจ้า ได้สร้างชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ชุด และแบบวิเคราะห์ 1 ชุด แบบสอบถามความพึงพอใจ 1 ขึ้นมา 3 ผลงานศิลปะ ชุด มีรายละเอียดดังนี้ 1

ฉบับที่ 1 ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ หน้ารวมปก 52 ชุด จำนวน 1 จำนวน 3

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน ข้อ 45 ชุด 1

ฉบับที่ ชุด 1 แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ จำนวน 3

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความกรุณาจากท่าน ทั้งนี้ท่านสามารถติดต่อข้าพเจ้าได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 087-925-9024 จึงขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายโดม คล้ายสังข์)

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อพิจารณาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

<u>คำชี้แจง</u>

กรุณาประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด
4 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก
3 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง
2 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อย
1 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยที่สุด

หากข้อคำถามใดที่ท่านพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เหมาะสม หรือสมควรปรับปรุง ขอความกรุณาเสนอแนะไว้ข้างท้าย เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพต่อไป

แบบประเมินสอบถามความคิดเห็นด้าน

ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ข้อที่	รายละเอียดในการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์ เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชีวัด ของสาระรายวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์					
2.	ชุดกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวคิดการวิจัย					
3.	ชุดกิจกรรมมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับกับความสามารถของช่วงวัย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่)3 (พร้อมสู่พัฒนาการการเรียนรู้รวมถึงการนำไปใช้ต่อไป					
4.	แผนการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมที่สอนและภาระชิ้นงานเหมาะสม					
5.	ชุดกิจกรรมมีกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคนิคการทำงานการลงมือปฏิบัติ เสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาการเรียนรู้พร้อมแทรกความรู้เพิ่มเติมเข้าไปด้วย					
6.	ชุดกิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับช่วงวัย ระดับชั้น) มัธยมศึกษาปีที่3(					
7.	สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรม					
8.	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม					
9.	ระยะเวลาในการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับชุดกิจกรรม					
10.	ชุดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ได้จริง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.

ลงนาม .....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียน สำหรับ ชุดกิจกรรมการสอน
ทัศนศิลป์โดย ผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ

นายโดม คล้ายสังข์ รหัสนิสิต55199130386 เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้สร้างเครื่องมือ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ แบบสอบถาม 3 ความพึงพอใจ และแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในการนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาจากท่านผู้เชี่ยวชาญในการตรวจชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ แบบวิเคราะห์ 3 ผลงานศิลปะ และ แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำไปปรับปรุง หาความตรงเชิงเนื้อหา และเก็บให้เสร็จภายในภาคเรียนที่ข้อมูลต่อไป ซึ่งข้าพเจ้าวางแผนไว้ว่าจะดำเนินการเก็บข้อมูล2/2557 โดยข้าพเจ้า ได้สร้างชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ชุด และแบบวิเคราะห์ 1 ชุด แบบสอบถามความพึงพอใจ 1 ขึ้นมา 3 ชุด มีรายละเอียดดังนี้ 1 ผลงานศิลปะ

ฉบับที่ 1 ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ หน้ารวมปก 52 ชุด จำนวน 1 จำนวน 3

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน ข้อ 45 ชุด 1

ฉบับที่ ชุด 1 แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ จำนวน 3

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความกรุณาจากท่าน ทั้งนี้ท่านสามารถติดต่อข้าพเจ้าได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 087-925-9024 จึงขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายโดม คล้ายสังข์)

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อพิจารณาแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียน สำหรับ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

<u>คำชี้แจง</u>

กรุณาประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

-1 หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ

0 หมายถึงท่านไม่แน่ใจว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ

+1 หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ

หากข้อคำถามใดที่ท่านพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สอดคล้อง หรือสมควรปรับปรุง ขอความกรุณาเสนอแนะไว้ข้างท้าย เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพต่อไป

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อพิจารณาแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะนักเรียน สำหรับ
ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะกิจกรรมที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
		ไม่สอดคล้อง (1-)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1+)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1เรื่อง หลักการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์				
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องหลักการทางทัศนศิลป์และหลักทัศนธาตุเรื่องพื้นผิว)Texture) 2. นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง พื้นผิว)Texture) ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรมและชัดเจนในการสื่อสารออกมาทางผลงานศิลปะ	**กิจกรรมที่ 1** ทีแปรงสร้างสัมผัส			

		ไม่สอดคล้อง (1-)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1+)
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง สี Colour 2. นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง สี Colour ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรมและชัดเจนในการสื่อสารออกมาทางผลงานศิลปะ	**กิจกรรมที่ 2** แตกต่างสร้างมุมมอง			
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง รูปร่าง รูปทรง)Shape and Form) 2. นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง รูปร่าง รูปทรง)Shape and Form)ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรมและชัดเจนในการสื่อสารออกมาทางผลงานศิลปะ	**กิจกรรมที่ 3** แทรกออกผ่านมุมมอง			
หน่วยการเรียนรู้ที่ เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ 2				

		ไม่สอดคล้อง (1-)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1+)
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย)Material Symbols) 2. นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย)Material Symbols) ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรมและชัดเจนในการสื่อสารออกมาทางผลงานศิลปะ	**กิจกรรมที่ 4** สิ่งของแทนความคิด			

		ไม่สอดคล้อง (1-)	ไม่แน่ใจ (0)	สอดคล้อง (1+)
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่องผลงานเหนือจริง)Surrealism) 2. นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง ผลงานเหนือจริง)Surrealism) ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรมและชัดเจนในการสื่อสารออกมาทางผลงานศิลปะ	**กิจกรรมที่ 5** อยากเห็นตามความฝัน			
หน่วยการเรียนรู้ที่ เรื่อง การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของงานทัศนศิลป 3				
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่องภาพพิมพ์)Printing) 2. นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง ผลงานภาพพิมพ์)Printing)ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรมและชัดเจนในการสื่อสารออกมาทางผลงานศิลปะ	**กิจกรรมที่ 6** จับกระแสมาแปลศิลป์			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงนาม .....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแบบวัดพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์โดยผลงานศิลปินยุคศิลปะสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ

นายโดม คล้ายสังข์ รหัสนิสิต55199130386 เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้สร้างเครื่องมือ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ แบบสอบถาม 3 ความพึงพอใจ และแบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในการนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาจากท่านผู้เชี่ยวชาญในการตรวจชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ แบบวิเคราะห์ 3 ผลงานศิลปะ และ แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำไปปรับปรุง หาความตรงเชิงเนื้อหา และเก็บ อไป ซึ่งข้าพเจ้าวางแผนไว้ว่าจะดำเนินการเก็บข้อมูลให้เสร็จภายในภาคเรียนที่ข้อมูลต่2/2557 โดยข้าพเจ้า ได้สร้างชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ชุด และแบบวิเคราะห์ 1 ชุด แบบสอบถามความพึงพอใจ 1 ขึ้นมา 3 ชุด มีรายละเอียดดังนี้ 1 ศิลปะผลงาน

ฉบับที่ 1 ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ หน้ารวมปก 52 ชุด จำนวน 1 จำนวน 3

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน ข้อ 45 ชุด 1

ฉบับที่ ชุด 1 แบบวิเคราะห์ผลงานศิลปะ จำนวน 3

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความกรุณาจากท่าน ทั้งนี้ท่านสามารถติดต่อข้าพเจ้าได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 087-925-9024 จึงขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายโดม คล้ายสังข์)

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อพิจารณาแบบทดสอบความพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

<u>คำชี้แจง</u>

กรุณาประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย✓ลงในช่องคะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

-1 หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

1 หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

หากข้อคำถามใดที่ท่านพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สอดคล้อง หรือสมควรปรับปรุง ขอความกรุณาเสนอแนะไว้ข้างท้าย เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1ความพึงพอใจในการเรียน . หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือความรู้สึกในทางบวกที่มีต่อ การเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ประกอบไปด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ การ 3 เรียนการสอน ด้านการใช้ในการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยมีการวิเคราะห์ผลงานของนักเรียนหลังใช้ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์เดียวกับการวิเคราะห์งานศิลปิน ยุค 3 ศิลปะสมัยใหม่ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในทิศทางเดียว

แบบทดสอบความพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3เพื่อใช้สอบถามกับประชากรกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งระดับความพึงพอใจ มากที่สุด ระดับความพึงพอใจ มาก ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง ระดับความพึงพอใจ น้อย ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับคำตอบที่นักเรียนมีความเห็นสอดคล้อง

ข้อที่	เนื้อหาข้อความสอบถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.	ชุดกิจกรรมน่าสนใจและจูงใจในการเรียนรู้					
3.	ชุดกิจกรรมช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ศิลปะ ทัศนศิลป์ของนักเรียน					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่มีต่อ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ถ้าเลือกตอบ - มากที่สุด) 5 คะแนนมาก) (4 คะแนน(ปานกลาง) 3 คะแนนน้อย) (2 คะแนนน้อยที่สุด) (1 (คะแนน

แบบทดสอบความพึงพอใจ ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ	ข้อที่	เนื้อหาข้อความสอบถาม	ระดับความพึงพอใจ		
			ไม่สอดคล้อง -1	ไม่แน่ใจ 0	สอดคล้อง 1
1ความพึง . พอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือความรู้สึกในทางบวกที่มีต่อการเรียนวิชาศิลปะ ทัศนศิลป์ โดย ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดยใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ประกอบไป 3 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านการใช้ในการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและ	1.	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน			
	2.	ชุดกิจกรรมน่าสนใจและจูงใจในการเรียนรู้			
	3.	ชุดกิจกรรมช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ศิลปะ ทัศนศิลป์ของนักเรียน			
	4.	นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย			
	5.	ครูจัดเตรียม เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนครบถ้วน พร้อมปฏิบัติจริง			
	6.	สื่อในการเรียนรู้น่าสนใจ			
	7.	สื่อในการเรียนรู้ตรงตามเนื้อหา			
	8.	การใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละเรื่องแต่ละเทคนิค			
	9.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ในการเรียนรู้ขณะดำเนินการกิจกรรม			
	10.	ภาพและเนื้อหาในสื่อที่นำมาประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย			

			ไม่สอดคล้อง -1	ไม่แน่ใจ 0	สอดคล้อง 1
ประเมินผล โดยมีการวิเคราะห์ผลงานของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ใช้ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์เดียวกับการวิเคราะห์งานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในทิศทางเดียว	11.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง พื้นผิวTexture			
	12.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง พื้นผิว Texture ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม			
	13.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง สี Colour			
	14.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง สี Colourตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม			
	15.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ และหลักทัศนธาตุเรื่อง รูปร่าง รูปทรง Shape and Form			
	16.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง รูปร่าง รูปทรง Shape and Formตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม(			
	17.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols)			
	18.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม			
	19.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง ผลงานเหนือจริง Surrealism			

			ไม่สอดคล้อง -1	ไม่แน่ใจ 0	สอดคล้อง 1
	20.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง ผลงานเหนือจริง Surrealism ตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม			
	21.	สื่อการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางทัศนศิลป์ เรื่อง ภาพพิมพ์ Printing			
	22.	นักเรียนได้ปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง ผลงานภาพพิมพ์ Printingตรงตามหัวข้อของชุดกิจกรรม			
	23.	นักเรียนชอบปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทัศนศิลป์			
	24.	นักเรียนสนใจการเรียนรู้ใน ชุดกิจกรรม			
	25.	การปฏิบัติงานศิลปะจริง ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ใหม่ในการทำงานศิลปะ			
	26.	ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง			
	27.	มีการอภิปรายเนื้อหาร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครู			
	28.	นักเรียนได้หาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง เช่น Internet ห้องสมุด เป็นต้น			
	29.	ครูคอยให้คำปรึกษากับนักเรียนสงสัยในขั้นตอนการทำ			
	30.	การประเมินผลในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม			

			ไม่สอดคล้อง -1	ไม่แน่ใจ 0	สอดคล้อง 1
	31.	นักเรียนชอบที่ทุกคนในห้องมีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน			
	32.	นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้มาสร้างเป็นผลงานที่แปลกใหม่ได้			
	33.	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการสร้างผลงาน			
	34.	นักเรียนมีอิสระในการสร้างผลงานและแสดงออก			
	35.	ในห้องเรียนมีบรรยากาศเป็นกันเองและสนุกสนาน			
	36.	นักเรียนภูมิใจเมื่อเพื่อนชื่นชมผลงานของตน			
	37.	นักเรียนสามารถนำกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้			
	38.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆของศิลปินอื่นๆ			
	39.	นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนทุกกิจกรรม ภายใน ชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3			
	40.	เวลาในการเรียนการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมที่ทำ			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงนาม .....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ง

ภาพการดำเนินการวิจัย

ภาพการจัดกิจกรรมในการสอนวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง ทีแปรงสร้างสัมผัส
เนื้อหาพื้นผิว (Texture) **จากแนวทางจากผลงานของ**
วินเซน แวนโก๊ะ (Vincent Van gogh)

ภาพประกอบ 59 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 60 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 61 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 62 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 63 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

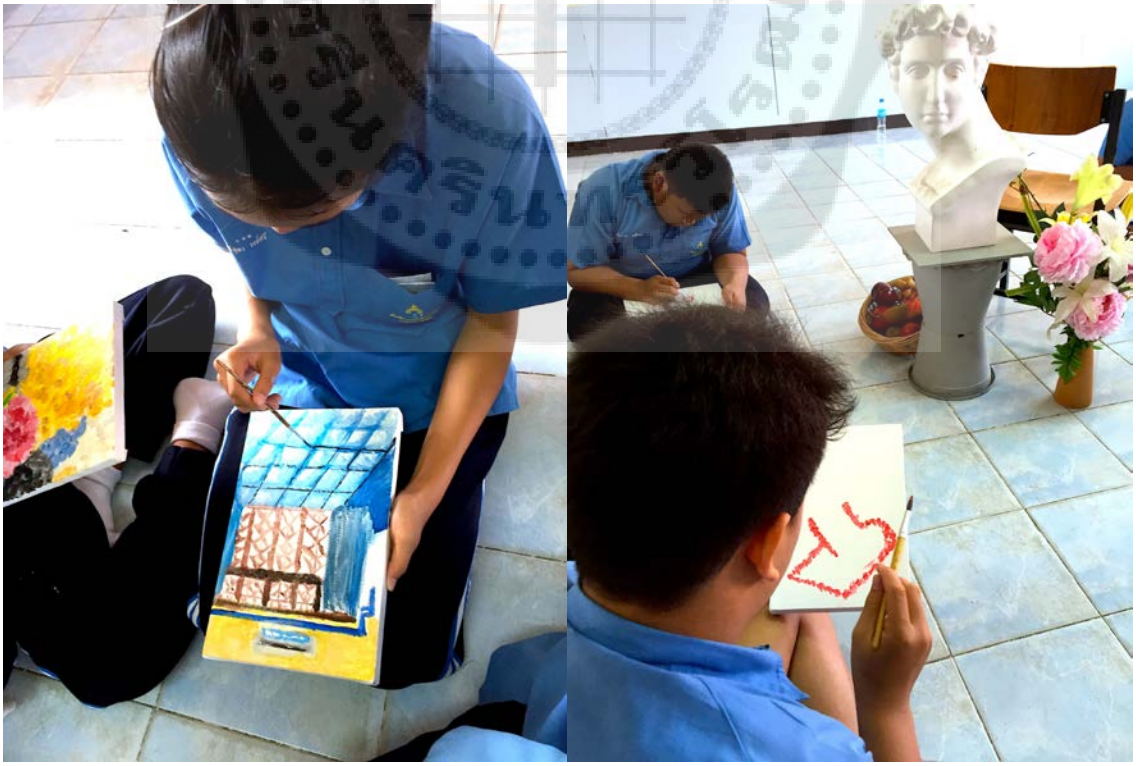
ภาพประกอบ 64 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 65 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 66-67 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 68-69 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 70 หุ่นต้นแบบกิจกรรมที่ 1

ภาพประกอบ 71 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 1

ภาพการจัดกิจกรรมในการสอนวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมที่2 เรื่อง แตกต่างสร้างมุมมอง
เนื้อหา สี (Colour) จากแนวทางจากผลงานของ
เฮนรี มาติส (Henri Matisse))

ภาพประกอบ 72 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 73 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 74 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 75 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 76 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 77 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 78 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 79 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 80 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 81-82 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 83 ผลงานนักเรียนกิจกรรมที่ 2

ภาพการจัดกิจกรรมในการสอนวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง แทรกออกผ่านมุมมอง
เนื้อหา รูปร่าง รูปทรง (Shape and Form) จากแนวทางจากผลงานของ
ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso)

ภาพประกอบ 84 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 85 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 86 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 87 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 88 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 89-90 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 91-92 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 93-94 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 95-96 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัยบรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 97-98 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 99-100 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพการจัดกิจกรรมในการสอนวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง สิ่งของแทนความคิด
เนื้อหา สัญลักษณ์วัสดุแทนความหมาย (Material Symbols) **จากแนวทางจากผลงานของ**
มาเซล ดูชอง (Marcel Duchamp)

ภาพประกอบ 101 บรรยากาศการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 102 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 103 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 104 บรรยากาศการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 105 หุ่นต้นแบบกิจกรรมที่ 4

ภาพประกอบ 106 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 107 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 108 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 109 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 110 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 111 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพการจัดกิจกรรมในการสอนวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมที่ที่ 5 เรื่อง อยากเห็นตามความฝัน
เนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานเหนือจริง (Surrealism)
จากแนวทางจากผลงานของ ซาลวาดอล์ ดารี (Salvador Dali)

ภาพประกอบ 112 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 113 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 114 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 115 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 116 บรรยากาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 117 หุ่นต้นแบบกิจกรรมที่ 5

ภาพประกอบ 118-119 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 120-121 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 122-123 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 124-125 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 126 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพการจัดกิจกรรมในการสอนวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ด้วยชุดกิจกรรมการสอนทัศนศิลป์ โดย ผลงานศิลปิน ยุคศิลปะสมัยใหม่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมที่ที่ 6 เรื่อง จับกระแสมาแปลศิลป์
เนื้อหา ภาพพิมพ์ (Printing) **จากแนวทางจากผลงานของ**
แอนดี่ วอลฮอร์(Andy Warhol)

ภาพประกอบ 127 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 128 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 129 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 130 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 131-132 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 133-134 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 135-136 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 137 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 138 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 139 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ภาพประกอบ 140 บรรยาการการจัดกิจกรรมวิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	โดม คล้ายสังข์
วันเดือนปีเกิด	18 มกราคม 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	171/2 หมู่ที่ 1 ซ ธนาคารธกส.ถทับยาวหลวงแพ่ง. ข ลาดกระบัง กทม.10520
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จาก วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2552	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จาก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
พ.ศ. 2558	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ